ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ၏ အာဘော်

ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်

၁၉၇၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်

ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ် ထုတ်ဝေခြင်းအတွက်

ပါတီဥက္ကဋ္ဌ၏အမှာစာ

တတိယအကြိမ်မြောက်
ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်
ဂရက် သတင်းပြန်တမ်း

အထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ စည်း
မျဉ်းနှင့် ပါတီ တည်
ဆောက်ရေးလမ်းစဉ်မှ
ပြင်ဆင်စရာအချို့

တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ် ပါတီ
ကွန်ဂရက်တွင် ရှင်းလင်း ပြောကြားသော

နယ်ချဲ့ခနစ်နှင့်ကိုလိုနီတပိုင်း နိုင်ငံများပြဿနာ

တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့် ပြဿနာ

အမှတ် ၁

ဗဟိုပါတီကျောင်း

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒဘာသာရပ်
အဘိဓမ္မာဘာသာရပ်

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်၏
ပဥ္စမဆုံး အယ်ဒီတာချုပ်
သခင်ဗဟိန်း၏ ဓာတ်ပုံ
နှင့်
မန္တလေးရွာဟိုင်းသုသာန်ရှိ ယင်း၏
အုတ်ဂူဓာတ်ပုံ

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်
စာတည်းအဖွဲ့အမှာစာ

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ တပ်
ပေါင်းစု ဗဟိုကိုယ်စား
လှယ်အဖွဲ့နှင့် ဗမာပြည်
ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကိုယ်
စားလှယ်အဖွဲ့တို့၏ တိုင်း
ပြည်သို့ ထုတ်ပြန်ကြေညာ
ချက်

ပြည်သူ့ အာဏာဂျာနယ်
[စာတည်းအဖွဲ့၏အမှာ]

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်

ပြည်သူ့အာဏာ
ဂျာနယ်

အမှတ် ၁

၁၉၈၇
ဩဂုတ်လ ၁၅

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ် ထုတ်ဝေခြင်းအတွက်

ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဗသိန်းတင်၏ အမှာစာ

ရဲဘော်တို့

၁၉၄၇ ခု - [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible] ပြီး - [illegible]
[illegible]။

[illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible] ပြီး [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible] ခဲ့တယ်။

၄၇-၄၈ [illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - "ပြည်သူ့အာဏာ - ဂျာနယ်" [illegible]
[illegible] - [illegible] ခဲ့တယ်။ [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible] ခဲ့တယ်။

"[illegible] - [illegible]"
[illegible] - [illegible] ခဲ့ပြီ [illegible]
၁၉၈၈ - [illegible] - [illegible] - [illegible]

[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်၏ ပဌမဦးဆုံး အယ်ဒီတာချုပ်
သခင်ဗဟိန်း

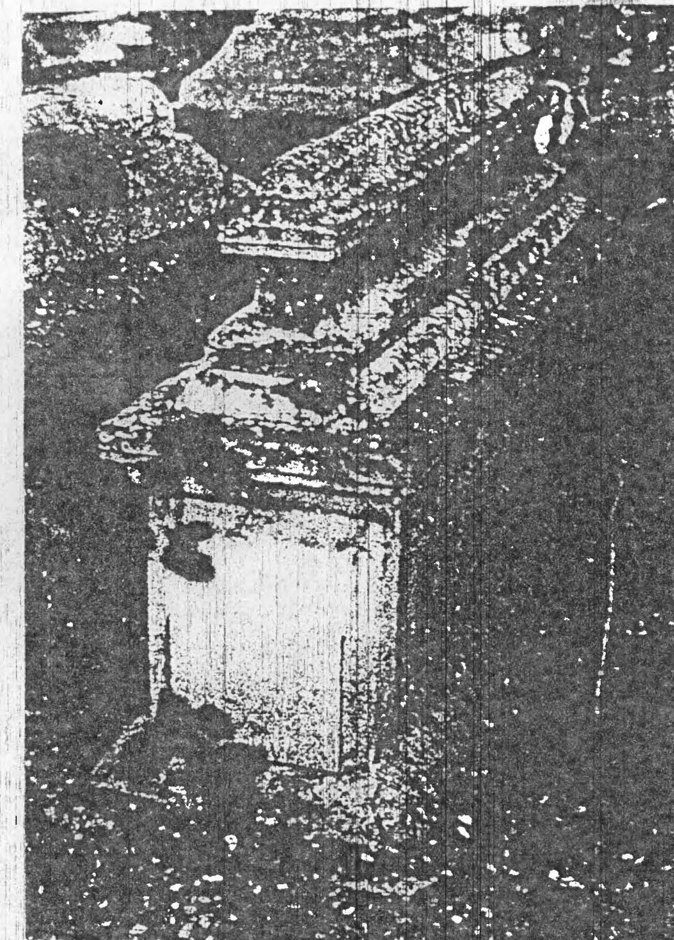

မန္တလေးမြို့ ရွှေဟိုင်းသုသာန်ရှိ
သခင်ဗဟိန်း၏ အုတ်ဂူ

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ် စာတည်းအဖွဲ့ ၏ အမှာ

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ၏ကြေးကြော်သံဖြစ်သည့် "ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်"ကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည်မှာ အချိန်အတော်ကြာခဲ့ပေပြီ။

ယခုအခါ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင်ကျင်းပခဲ့သည့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်၏ စိတ်ဆန္ဒအရ "ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်"ကို အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားက ပြန်လည်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ရပ်သည် ရန်သူ့လူတန်းစားနှင့် ပေါက်ပြန်ရေးအင်အားစု များအဖို့ သော် ဝဲ့လှုပ်ခြောက်ခြား စေမည့် ကဏ္ဍကြီး ဖြစ်ပြီး လူမျိုးပေါင်းစုံ လုပ်သားပြည်သူလူထုကြီး တရပ်လုံးအဖို့ မူ နှစ်ထောင်းအား ရစရာကဏ္ဍကြီး ဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်က၊ ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးနှင့် ပတ်သက် ၍ အောက်ပါ အကဲဖြတ်ချက် အကဲဖြတ်ခဲ့သည်။

"ဗမာပြည်ရဲ့လူ့အဖွဲ့အစည်းလက္ခဏာဟာ ဗမာပြည်ရဲ့တော်လှန်ရေးလက္ခဏာကို ပြဌာန်းပါတယ်။ ဗမာပြည်ဟာ ကိုလိုနီတပိုင်း၊ ပဒေသရာဇ်တပိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်တဲ့အလျောက် ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးဟာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်တဲ့ ပဒေသရာဇ် မြေရှင်ဆန့်ကျင်တဲ့ ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင်ဆန့်ကျင်တဲ့ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး ဖြစ်တယ်။ ဒီတော်လှန်ရေးမှာ ("ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ မှ ဦးဆောင် [illegible] ပြီး) အလုပ်သမား လယ်သမား မဟာမိတ်ဖွဲ့မှု အခြေခံပေါ်မှာ ကျွန်တော်လှန်တဲ့ လူတန်းစား အသီးသီး ပါဝင်တဲ့ တော်လှန်ရေးပါတီ၊ ကမ္ဘာ့ပစ္စည်းမဲ့ တော်လှန်ရေးရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတရပ်လဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော်လှန်ရေးရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်ဟာ ကနေ့ဗမာပြည်မှာရှိကြတဲ့ လူမျိုးအသီးသီးပြည်သူလူထုကို နှိပ်စက်သွေးစုတ်နေတဲ့၊ နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်မြေရှင်စနစ်နဲ့ ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင်စနစ်တို့ကို ဖျက်သိမ်းပစ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီစနစ်ဆိုးသုံးခုကိုကိုယ်စားပြုနေတဲ့စစ်အစိုးရကို အပြတ်ချေမှုန်းပစ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။"

အထက်ပေါ်ပြပါ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်နိုင်ရေးအတွက်၊ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ အဖို့ အဓိက အကျဆုံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံး တာဝန်မှာ ပါတီကို နိုင်ငံရေးအရ၊ အတွေးအခေါ်အရ၊ စည်းရုံးရေးအရ၊ လုပ်ဟန်အရ ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းသိပ်သည်း ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ပါတီသည် လူမျိုးစုံပြည်သူများ အကြားတွင် ပြဿနာကြီးမားသော အခွင့်ကြုံတိုင်း ခက်ခဲရှုပ်ထွေးနက်နဲပြီး၊ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်းတို့ ပြည့်ဝသည့် ရှေ့ရှည်လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကို အောင်ပွဲရသည်အထိ ရှေ့ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ပါတီကို သိပ်သည်းခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရန်အတွက် အဓိကလိုအပ်ချက်ဟာ ဘာလဲ၊ ပါတီအနေနဲ့ မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒ မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ်အပေါ် အခြေခံ၍ ပျက်ပြောက်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ပြည်တွင်းအခြေအနေများကို ဆန်းစစ်ကာ ရှုပ်ထွေးမှုများကို သုံးသပ်ကာ နည်းပရိယာယ် ဆိုင်ရာ ပေါ်လစီများကို မှန်မှန်ကန်ကန် ချမှတ်ရပေမည်။ ယင်းချမှတ်ချက်များအပေါ် အခြေခံပြီး၊ ဌာနအသီးသီး၊ ဒေသအသီးသီးရှိ ပါတီအဖွဲ့အစည်းများကို စုစည်းရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စုစည်းရေးအတွက် အရေးအကြီးဆုံး လက်နက်မှာ ပါတီမှထုတ်ဝေသည့် ဂျာနယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုပြန်လည်ထုတ်ဝေလိုက်သည့် "ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်"မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရေးအတွက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

"ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်"သည် ပါတီ၏ အာဘော်ဖြစ်သည်။ စတင်ပေါ်ထွက်လာသည့် အချိန်မှစ၍ ပါတီ၏ လုပ်ငန်းစဉ်၊ လမ်းစဉ် ပေါ်လစီများကို ဝါဒဖြန့်သူ၊ စည်းရုံးသူနှင့် လှုံ့ဆော်သူ ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ အဓိက လုပ်ငန်း တာဝန်ကို ဆက်လက် ထမ်းဆောင်သွားမည်ပင်ဖြစ်သည်။

ပါတီ၏ ရပ်တည်ချက်၊ အမြင်၊ နည်းနာအရ ပြည်တွင်းပြည်ပ အခြေအနေများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး တင်ပြသွားမည်ပင်ဖြစ်သည်။

"ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်"သည် လူတန်းစားလက္ခဏာ၊ ပါတီလက္ခဏာဆောင်သော ဂျာနယ်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်

ဤ ပါတီလမ်းစဉ် ပေါ်လစီနှင့် မကိုက်ညီသည့် အချင်းအရာများကို ပြတ်သားစွာဝေဖန်ဆန့်ကျင်သွားပါမည်။ ပါတီ၏ လမ်းစဉ် ပေါ်လစီကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် စံထားလောက်သည့် ပါတီတွင်း၊ တပ်တွင်း၊ ဌာနအတွင်း၊ ဒေသအတွင်းရှိ လူကောင်း လိမ္မာကောင်းနှင့် လုပ်ဟန်ကောင်းသည့် အရာမှန်များကို ချီးကျူးတင်ပြသွားပါမည်။

တခါတည်းမှာပင် အုပ်စိုးသူလူတန်းစားနှင့် တုံ့ပြန်ရေး အင်အားစုများ၏ ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့နေသည့် အတွေးအခေါ် လမ်းစဉ်၊ ပေါ်လစီများနှင့် လုပ်ရပ်များကို အဆက်မပြတ် ဖွင့်ချ တိုက်ခိုက်သွားပါမည်။

မျက်မှောက်အခြေအနေတွင် ကျွန်တော်တို့၏ အခြေခံကျသည့် နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းတာဝန်မှာ မဆလ ဖက်ဆစ် အာဏာရှင်စနစ်အစိုးရကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရေးပင်ဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ငန်းတာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရေးအတွက် တတိယ အကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်တွင် ချမှတ်ခဲ့သည့် လုပ်ငန်းစဉ်၊ လမ်းစဉ် ပေါ်လစီများ၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် လမ်းညွှန်များအရ ဘုံရန်သူ ဖက်ဆစ်အစိုးရအား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေကြသည့် အင်အားစုမှန်သမျှကို တခဲနက်ဆွေးနွေးညီညွတ်လာအောင်၊ ဘုံရန်သူကို ပြတ်သားထိရောက်စွာ တိုက်ခိုက်သွားနိုင်အောင် ဆွေးနွေးညီညွတ်လာအောင် စည်းရုံးနှိုးဆော်သွားပါမည်။

နိုင်ငံတကာရေးရာတွင် ဤဂျာနယ်သည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရေး၊ နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် ဗိုလ်ကျစွမ်းမိုးမှုကို ဆန့်ကျင်ရေး၊ ကိုလိုနီဝါဒကို ဆန့်ကျင်ရေးအတွက်၎င်း၊ ဒီမိုကရေစီရေးနှင့် ဆိုရှယ်လစ်ရေးအတွက်၎င်း စည်းရုံးနှိုးဆော်၊ တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

တတိယ အကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ် ပါတီကွန်ဂရက်မှ ချမှတ်ခဲ့သည့် "ပါတီတည်ဆောက်ရေးဟာ သော့ချက်" ဆိုသည့်အတိုင်း ပါတီတည်ဆောက်ရေးတွင် အရေးအကြီးဆုံး လက်နက်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်မည့် "ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်" ပုံမှန်ထုတ်ဝေနိုင်ရေးအပေါ် ပါတီဝင်တိုင်း၊ ကေဒါတိုင်း အထူးအာရုံစိုက်သင့်ပါသည်။

"ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်" အတွက် ဆောင်းပါးများ ပို့ပေးကြခြင်းဖြင့်၎င်း၊ လုပ်အား အကူအညီပေးကြခြင်းဖြင့်၎င်း၊ လိုအပ်သော အကြံဉာဏ်များ ပေးပို့ကြခြင်းဖြင့်၎င်း ဝိုင်းဝန်းကူညီကြပါရန် အနူးအညွတ် အလေးအနက် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

"ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ် အရှည်ရှည်ပါစေ"

စာတည်းအဖွဲ့
ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ
တတိယအကြိမ်မြောက်ပြည်လုံးကျွတ်ကွန်ဂရက်
သတင်းပြန်တမ်း

၁၉၈၅ ခုနှစ် — အောက်တိုဘာ ၂ ရက်

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ် ကွန်ဂရက်ကို ဗမာပြည် လွတ်မြောက်နယ်မြေ တနေရာတွင် စက်တင်ဘာ ၉ ရက်နေ့မှ အောက်တိုဘာ (၂) ရက်နေ့အထိ ၂၄ ရက်တိုင်တိုင် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့သည်။ မာက်စ်ဝါဒ လီနင်ဝါဒ မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ် လမ်းညွှန်မှုအရ ဗမာပြည်၏ ပကတိ အခြေအနေနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး ကျင်းပသည့် ဤကွန်ဂရက်မှာ စည်းလုံးညီညွတ်သော၊ အောင်မြင်သော ကွန်ဂရက် ဖြစ်ပေသည်။

ကွန်ဂရက်ကို ဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဗသိန်းတင် ခေါင်းဆောင်သည့် ပူလ ဗဟိုကော်မတီနှင့် ပြည်နယ်အသီးသီးမှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကွန်ဂရက် သဘာပတိ အဖွဲ့က ဦးစီးကျင်းပခဲ့သည်။

ပါတီတည်ထောင်ပြီး ၄၆ နှစ်အကြာ၊ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲနေသည့် ၃၇ နှစ်ကြာကာလတွင် ကျင်းပခဲ့သော ဤကွန်ဂရက်တွင် (၁) ဗဟိုကော်မတီ၏ နိုင်ငံရေး အစီရင်ခံစာနှင့် (၂) ဗဟိုကော်မတီ၏ ပါတီတည်ဆောက်ရေး အစီရင်ခံစာ တို့ကို အတည်ပြုပြီး (၃) ဗဟိုကော်မတီသစ်ကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခဲ့သည်။ စည်းလုံးညီညွတ်မှုလည်းရှိ၊ ဒီမိုကရေစီလည်း ရှိသော ဤသမိုင်းဝင် တတိယအကြိမ် ကွန်ဂရက်က၊ ပါတီတရပ်လုံး၊ တပ်မတော်တရပ်လုံး နှင့် ပြည်သူလူထု တရပ်လုံးအား ရေရှည်လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲပြီး အာဏာသိမ်းရေးနှင့် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး အခက်အခဲ ပေါင်းစုံတို့ကို ဖြတ်သန်းကျော်နင်းနိုင်ကြရန် အတွက် အတွေးအခေါ်အရ၊ နိုင်ငံရေးအရ၊ စစ်ရေးအရ၊ စည်းရုံးရေးအရ၊ လုပ်ငန်းအရ အချက်အလက်များ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။

ပြောက်ကျားဒေသ၊ ရှေ့တန်းတပ်များနှင့် လွတ်မြောက်ဒေသ အသီးသီးမှ တက်ရောက် လာကြသော ကွန်ဂရက် ကိုယ်စားလှယ် ၁၅၈ ဦးက လက်ရှိတော်လှန်ရေးအဆင့်တွင် ကျင့်သုံးရမည့် နည်းပရိယာယ် လမ်းစဉ်သည် "လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို အဓိက တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန် အဖြစ်ထားပြီး အခြား တိုက်ပွဲသဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးနှင့် ပေါင်းစပ်ပေးရေး'' ဖြစ်ကြောင်း တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ် အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။

ကွန်ဂရက် ကျင်းပရေး သဘာပတိအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်သော ရဲဘော်ဗသိန်းတင်က ဗဟိုကော်မတီ၏ ကိုယ်စား နိုင်ငံရေး အစီရင်ခံစာကို တင်သွင်းပြီး ယင်းအစီရင်ခံစာကို ကိုယ်စားလှယ်များက တက်တက်ကြွကြွ ဆွေးနွေး အကြံပြုကာ တခဲနက် အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။

နိုင်ငံရေး အစီရင်ခံစာတွင် ''ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ဖို့အတွက် ကျနော်တို့ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား၊ အပဓိနိုင်ခံ ပြည်သူများ၊ အပဓိနိုင်ခံ အမျိုးသားများနှင့် အတူတကွ တစည်းတလုံးတည်း လုံးပမ်းအားထုတ်ကြရပါလိမ့်မယ်။ ကျနော်တို့ပါတီဟာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး [illegible] ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ နိုင်ငံတကာ ရေးရာနှင့်ပတ်သက်သော သဘောထားကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။

ဗမာပြည် အခြေအနေနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြရာတွင် " ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့မှာ ဗမာပြည်ဟာ နိုင်ငံရေးအရ လွတ်လပ်ကာ စီးပွားရေးအရ နယ်ချဲ့သမားပေါင်းစုံအပေါ် မှီခိုနေရတဲ့ ကိုလိုနီတပိုင်း ပဒေသရာဇ်တပိုင်း နိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဗမာပြည် တော်လှန်ရေး ကာလရှည်ကြာမှာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်တဲ့၊ ပဒေသရာဇ်မြေရှင်ဆန့်ကျင်တဲ့၊ ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင်ဆန့်ကျင်တဲ့ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်

ရေး" ဖြစ်သည်။ "ငါ့တော်လှန်ရေးဟာ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ခေါင်းဆောင်ပြီး အလုပ်သမား၊ လယ်သမား မဟာမိတ်ဖွဲ့မှု အခြေခံပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ လူတန်းစား အသီးသီး ပါဝင်တဲ့ တော်လှန်ရေး" ဖြစ်သည်ဟု ဟောကြားသည်။

ကျွန်တော်လှန်ရေးက အဓိကဦးတည်တိုက်မည့် ပစ်မှတ်မှာ နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်မြေရှင်စနစ်နှင့် ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင်စနစ်တို့ကို ကိုယ်စားပြုသော မဆလ စစ်အစိုးရ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တော်လှန်ရေး၏ အဓိက ဝင်ရိုးမှာ မြေယာတော်လှန်ရေး ဖြစ်သည်ဟုလည်း ကွန်ဂရက်က ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အမျိုးသားရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် အခြေခံမူမှာ တန်းတူရေးနှင့် သွေးစည်းညီညွတ်ရေး ဖြစ်ကြောင်း ကွန်ဂရက်က ထပ်မံ အတည်ပြုလိုက်သည်။

"လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲကို အဓိက တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်အဖြစ်ထားပြီး အခြားတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနှင့် ပေါင်းစပ်ပေးရေး" ဟူသော နည်းပရိယာယ်လမ်းစဉ်ကို ချမှတ်သည်နှင့် တပါတည်း ယခုအခါတွင် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲမှာ အဓိက တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ဖြစ်ပြီး [illegible] လက်နက်ကိုင်တပ်မှာ အဓိက စည်းရုံးရေးသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်ဟုလည်း ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် စစ်ရေးကို ဗဟိုပြုရမည်ဟု ကွန်ဂရက်က တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ကျင့်သုံးသည်နှင့် တချိန်တည်းမှာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအလံ၊ ဒီမိုကရေစီရေးအလံနှင့် အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေးအလံ တည်းဟူသော တိုက်ပွဲဝင်အလံ ၃ လက်အား ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ဆက်လက် လွှင့်ထူသွားရန်ကိုလည်း ကွန်ဂရက်က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တပါတည်းမှာ မလှုပ်မပြောင်းသေးသည့် ဒေသ၏ စစ်အစိုးရအား ဆန့်ကျင်သော လူတန်းစား၊ လူအလွှာ အသီးသီးတို့အား စည်းရုံး တိုက်ပွဲဝင်သွားနိုင်ရန်အတွက်လည်း အနိမ့်ဆုံး တောင်းဆိုချက်များကို ကွန်ဂရက်က ဖေါ်ထုတ်လိုက်သည်။

ဗမာပြည်တွင် ဖေါက်ပြန်သည့် မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကို ကျင့်သုံးပြီး ကျွန်ုနိုင်ငံရေး၏ အဆက်ဖြစ်သော ဖေါက်ပြန်သည့် ပြည်တွင်းစစ်ကို ဆင်နွှဲနေသည့် မဆလ စစ်အစိုးရကို ခိုက်ဖျက်ဖြိုချနိုင်ရန် အတွက် ကျယ်ပြန့်သည့် တော်လှန်ရေးတပ်ပေါင်းစုတရပ်ကို ဦးဆောင် [illegible] ခိုင်မာတောင့်တင်းအောင် တည်ဆောက်ရန် လိုအပ်ကြောင်း ကွန်ဂရက်က ညွှန်ပြခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲ ဆင်နိုင်ရန်အတွက် ရေရှည်လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို ပိုမိုထက်မြက်စွာ ခေါင်းဆောင်နိုင်သည့် လူမျိုးစုံ ပြည်သူများအတွင်း ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားသည့် ယုံကြည်မှုကြီးမားသည့်၊ ပိုမိုကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းသည့် ကွန်မြူနစ်ပါတီတရပ်ဖြစ်လာအောင် အားသွန်ကြိုးပမ်းတည်ဆောက်ရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ပါတီတည်ဆောက်ရေးမှာ သော့ချက် ဖြစ်ကြောင်း ကွန်ဂရက်က ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ပါတီအတွက် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ် ၉ ရပ်ကိုလည်း ကွန်ဂရက်တွင် ဆုံးဖြတ် အတည်ပြုခဲ့သည်။

ဗဟိုကော်မတီ၏ ပါတီဘဏ္ဍာရေး အစီရင်ခံစာကို ကိုယ်စားလှယ်များ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။

ကွန်ဂရက်၏ နောက်ဆုံး အစီအစဉ်ဖြစ်သော ဗဟိုကော်မတီသစ်ရွေးကောက်ခြင်းကို ကိုယ်စားလှယ် ရဲဘော်များအတွင်း အကျယ်အလည် ဆွေးနွေးကြပြီး နောက် လျှို့ဝှက်မဲပေးသည့် စနစ်ဖြင့် အောက်ပါ ဗဟိုကော်မတီဝင် ရဲဘော် ၂၉ ဦးအား ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။

၎င်းတို့မှာ (အက္ခရာစဉ်အလိုက် စီထားခြင်းဖြစ်သည်)

ရဲဘော်ကျော်ဇော	ရဲဘော်ကျော်မြ	ရဲဘော်တင့်လှိုင်	ရဲဘော်ဗသိန်းတင်
ရဲဘော်ကျော်မြင့်	ရဲဘော်ကျော်မောင်	ရဲဘော်ထွန်းတင်	ရဲဘော်မြမင်း
ရဲဘော်ကျောက်နီလှိုင်	ရဲဘော်ခင်မောင်ကြီး	ရဲဘော်ထွန်းလှိုင်	ရဲဘော်မြသောင်း
ရဲဘော်စောပမိုး	ရဲဘော်စောဟန်	ရဲဘော်ပေါက်ယိချန်	ရဲဘော်မျိုးမြင့်
ရဲဘော်စိုးသိန်း	ရဲဘော်ဗိုးလှိုင်	ရဲဘော်ဖရန်ဂန်ဒီ	ရဲဘော်ရဲထွန်း
ရဲဘော်စိုင်းအောင်ဝင်း	ရဲဘော်ဇေခူ	ရဲဘော်ဖေတင်	ရဲဘော်လီဇင်ရူ
ရဲဘော်ဇော်မိုင်း	ရဲဘော်တင်ရီ	ရဲဘော်ဖေသောင်း	ရဲဘော်အေးလှ
			ရဲဘော်ရွှေ တို့ဖြစ်သည်။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ရေရှည်လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအတွင်းဝယ် မကြုံစဖူးသော ရုန်းလှုပ်မှု အနစ်နာခံမှု ဆုံးရှုံးမှု သူမတူသည့် ဇွဲသတ္တိ စိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးကာ အဆင်းရဲပင်ပန်းခံ လုံ့လပမ်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ပေသည်။ ပါတီ၏ ချီတက်ရာ လမ်းကြောင်းမှာ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်းများ ပြွမ်းတီးနေသော်လည်း အနာဂါတ်မှာ ထွန်းပြောင်ပေသည်။

ကွန်ဂရက်မှ ချမှတ်လိုက်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်၊ လမ်းစဉ်၊ လုပ်ငန်းတာဝန်စသည်တို့ကို ပါတီဝင်များ၏ သွေးစည်းညီညွတ်မှု၊ တက်ကြွမှု၊ လုံးပမ်းတိုက်ခိုက်မှုတို့နှင့်ပေါင်းစပ်လိုက်ပါက ရေခမတော်လှန်ရေး ရုပ်ဝတ္ထုအင်အားကြီးဖြစ်လာမည်မှာ သံသယရှိဘွယ်မရှိချေ။

ကွန်ဂရက်က ချမှတ်ခဲ့သော စိတ်ဓာတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ကွန်ဂရက်က ညွှန်ပြလိုက်သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရဲရဲရင့်ရင့်ချီတက်ကာ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေးကို အောင်ပွဲရသည်အထိ ဆင်နွှဲသွားကြပါစို့။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အရှင်ရှည်ပါစေ

မာ့က်စ်ဝါဒ လီနင်ဝါဒ မော်စီတုန်း အတွေးအခေါ် အရှင်ရှည်ပါစေ

ဗမာပြည် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး မုချအောင်ရမည်

တိုင်းပြည်အားလုံးက အလုပ်သမားများ သွေးစည်းကြ

ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ သွေးစည်းကြ

ဗဟိုကော်မတီ
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု
ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ နှင့်
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ
ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ တို့၏

တိုင်းပြည်သို့ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တို့သည် ဘုံရန်သူ မဆလ တပါတီအာဏာရှင် စစ်အစိုးရကို ဦးတည် ထိုးစစ်ဆင်သွားနိုင်ရန်အတွက် လွတ်မြောက်သည့် နယ်မြေဒေသတနေရာတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ဆွေးနွေးပွဲတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော —

(၁)။ ကချင်ပြည် လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့

(၂)။ ကရင်နီ အမျိုးသားတိုးတက်ရေးပါတီ

(၃)။ ကရင် အမျိုးသား အစည်းအရုံး

(၄)။ ပလောင်ပြည်နယ် လွတ်မြောက်ရေး အဖွဲ့

(၅)။ ပအိုဝ့် အမျိုးသား အဖွဲ့ချုပ်

(၆)။ မွန်ပြည်သစ်ပါတီ

(၇)။ ရခိုင်ပြည် လွတ်မြောက်ရေးပါတီ

(၈)။ ရှမ်းပြည် တိုးတက်ရေးပါတီ

(၉)။ ဝအမျိုးသားအဖွဲ့ - စသည်တို့နှင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီတို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာ ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းခဲ့ကြပြီးနောက် အောက်ပါအခြေခံသဘောထားများကို သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

၁။ မျက်မှောက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မဆလ တပါတီအာဏာရှင် စစ်အစိုးရကတဖက်၊ အဖိနှိပ်ခံ အမျိုးသားပေါင်းစုံပြည်သူလူထုကတဖက်၊ ဤဘက်နှစ်ဘက် အကြား ဖြစ်ပွားနေသော ပဋိပက္ခသည် အဓိကပဋိပက္ခဖြစ်သည်။ ရန်ဘက်ပဋိပက္ခလည်းဖြစ်သည်။ မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စစ်အစိုးရသည် အဖိနှိပ်ခံအမျိုးသားပေါင်းစုံပြည်သူလူထု အားလုံး၏ တဦးတည်းသော ဘုံရန်သူဖြစ်သည်။

၂။ မဆလ တပါတီ အာဏာရှင် စစ်အစိုးရ၏ မဟာဗမာ လူမျိုးကြီးဝါဒကျင့်သုံးမှုနှင့် အမျိုးသားဖိနှိပ်မှု ပြည်တွင်းစစ်မြှင့်တင်မှုတို့ကြောင့် အဖိနှိပ်ခံ လူမျိုးစုများ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲနေခြင်းသည် လုံးဝလိုအပ်၍ လုံးဝတရားနည်းလမ်းကျသည့် တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုများဖြစ်သည်။ နယ်ချဲ့ပေါင်းစုံကိုမှီခို၍ ပဒေသရာဇ်မြေရှင်စနစ်ကို ထိန်းသိမ်း၊ ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင်စနစ်ကို ကြီးထွားအောင်လုပ်နေသည့် မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စစ်အစိုးရကို ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီက ဆန့်ကျင်တော်လှန်နေခြင်းမှာလည်း လုံးဝတရားနည်းလမ်းကျသည့်တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုပင်ဖြစ်သည်။

၃။ ဘုံရန်သူ မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် အဓိကအားဖြင့် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲနည်းဖြင့် စည်းလုံးတက်ကြွစွာ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သွားကြရမည်။

၄။ မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တော်လှန်နေခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအား တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထု အားလုံး၏ ဆန္ဒနှင့်ကိုက်ညီသည့် တစည်းတလုံးတည်းသော လူ့အဘောင်သစ်ကို ထူထောင်သွားနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထု အားလုံး တန်းတူရည်တူရှိသည့်၊ သွေးစည်းညီညွတ်သည့်၊ အမျိုးသားခြင်း ဖိနှိပ်မှုကင်းရှင်းသည့်၊ ဒီမိုကရေစီရှိသည့် ငြိမ်းချမ်းသာယာဝပြောသည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ထူထောင်သွားနိုင်ရန်အတွက်ဖြစ်သည်။

၅။ ဘုံရန်သူ မဆလ တပါတီ အာဏာရှင် စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေသည့် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းအားလုံး။ လူမျိုးအားလုံး ပြည်သူလူထုကြီးတရပ်လုံး စည်းလုံးညီညွတ်မှု နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို အခိုင်အမာပြုနိုင်သည့် အခြေခံမှ အစပြု၍ အကောင်အထည်ဖော်သွားကြရန်။ ဤသို့ဖြင့် မဝေးသည့် အနာဂါတ်တွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းပေါင်းစုံ၊ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုများပါဝင်သည့် အကျယ်ပြန့်ဆုံး တပ်ပေါင်းစုကြီးတရပ် ထူထောင်သွားနိုင်ရန် အားလုံးပိုင်းဝန်းကြိုးပမ်းသွားကြရမည်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသားပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုအပေါင်းတို့ -

လက်ရှိ မဆလ တပါတီအာဏာရှင် စစ်အစိုးရ သက်ဆိုးရှည်နေသ၍ တပြည်လုံးရှိ အမျိုးသားပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုများ၏ စစ်မှန်သည့်တန်းတူရေး၊ သွေးစည်းညီညွတ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးတို့အပေါ် အခြေခံသည့် ဘဝသစ်ထူထောင်ရေးသည် မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စစ်အစိုးရ၏ အမျိုးသားရေးအရ၊ လူတန်းစားအရ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သွေးစုပ်မှုကို ခံနေကြရသည့် လူမျိုးပေါင်းစုံ အလုပ်သမားလယ်သမား၊ မြို့နေဆင်းရဲသား၊ ကျောင်းသားလူငယ်၊ စာရေးဆရာ အမှုထမ်းများ၊ ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ပြည်ချစ်စစ်ဗိုလ်များ အနေဖြင့် တည်ရှိနေသည့် အခြေအနေပေါ်တွင် ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းမျိုးစုံဖြင့် စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ကြပါရန် အနူးအညွတ် ပန်ကြားအပ်ပါကြောင်း။

အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု	ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ
ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့	ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့

၁၉၈၆ ခု၊ မတ်လ (၂၄) ရက်။

၁၃၄၇ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း (၁၄) ရက်။

နယ်ချဲ့စနစ်နှင့်
ကိုလိုနီတပိုင်းနိုင်ငံများ
ပြဿနာ
နှင့်ပတ်သက်၍
တတိယအကြိမ်မြောက်
ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်
သဘာပတိအဖွဲ့မှ
ပြန်လည်ရှင်းပြချက်

တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ကွန်ဂရက် အဖွင့်မိန့်ခွန်းတွင် ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဗသိန်းတင်က "နယ်ချဲ့စနစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးသုံးသပ်ကြည့်ရင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတဲ့နောက်မှာ သဏ္ဍာန်အရ ပြောင်းလဲမှုတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနှစ်သာရ အရ မပြောင်းလဲပါဘူး" ဟုပြောကြားခဲ့ပေသည်။ တဆက်တည်းတွင် "နယ်ချဲ့စနစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေတဲ့ အခြေအနေအောက်မှာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးတဲ့နောက် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကိုလိုနီတပိုင်းနဲ့ မှီခိုသူနိုင်ငံများမှာ သဏ္ဍာန်အရ ပြောင်းလဲမှုတွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနှစ်သာရအရ မပြောင်းလဲပါဘူး။" ဟုလည်းပြောကြားခဲ့သည်။

ဤပြောဆိုချက်ကို ပိုမိုသဘောပေါက် ရှင်းလင်းစေရန် နယ်ချဲ့စနစ်၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို လေ့လာကြရပေလိမ့်မည်။ ဦးစွာအားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို အဝေးခြုံ၍ ဖြစ်စေ ဆွေးနွေးရန်လိုလာပေသည်။

၁။ အရင်းရှင်စနစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု သမိုင်းရှုအဆင့် ၂ ခု

အရင်းရှင်လူတန်းစားဟာ ဘယ်အချိန်မှာ အားအကောင်းဆုံးလဲ၊ ဘယ်ကာလဟာ သူ့ရဲ့အထွဋ်အထိပ်လဲ။

ဤတွင် အရင်းရှင်လူတန်းစားအား သမိုင်းအဝတ်ခုံတွင် အာဏာရလူတန်းစား အဖြစ်ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့သည့် ဓနရှင်တော်လှန်ရေးများ အကြောင်း အနည်းငယ် ပြန်တင်ပြရပေမည်။

ဓနရှင်တော်လှန်ရေးများဆိုတာ ဘယ်ကာလက ဘယ်တော်လှန်ရေးတွေလဲ။ အဲဒါတွေကတော့ ၁၆၄၀ ခုနှစ်ဆီက အော်လီဗာခရွမ်ဝဲခေါင်းဆောင်ခဲ့သည့် အင်္ဂလန်က ဓနရှင်တော်လှန်ရေး၊ ၁၇၈၉ ခုနှစ်မှ ၁၇၉၄ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပြင်သစ်တော်လှန်ရေး၊ ၁၇၇၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၇၈၃ ခုနှစ်များအကြား ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အမေရိကန် လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲ၊ ၁၈၄၈ ခုနှစ် ဂျာမနီ ဓနရှင်တော်လှန်ရေးတို့အား ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဤတော်လှန်ရေးများမှာ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများအတွင်း ပေါ်ပေါက်လာသော အရင်းရှင်စနစ်ဝဲလွတ်လပ်ရေးအင်အားစုနှင့် ရှေးကတည်းကရှိနေသော ပဒေသရာဇ်စနစ် ထွတ်လှပ်ရေး ဆက်ဆံမှုတို့အကြား ပဋိပက္ခပြင်းထန်လာရာမှ စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရဲဘော်လီနင် သတ်မှတ်ချက် အရဆိုလျှင် ၁၈၇၁ ခုနှစ်မှာ အနောက်ဥရောပတိုက်တွင် အရင်းရှင်တော်လှန်ရေးများကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပေသည်။ အရှေ့တိုင်းမှကျွန်ုပ်တို့ကို မှီလိုက်သောနိုင်ငံမှာ မေဂျီမင်းဆက် (၁၈၆၈ - ၁၈၈၉ ခုနှစ်) ဂျပန်တနိုင်ငံသာရှိသည်။ ၁၈၆၈ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်ဘုရင်မှ ရှိုဂန်းတို့ နှိမ်နင်းတက်၍ ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းကာ ၁၈၈၉ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ၁၆ ရာစုနှစ်လောက်မှ စ၍ ၁၈၇၁ ခုနှစ်အထိကာလအတွင်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အရင်းရှင်စနစ်အား တိုးတက်ကြီးထွားနေသော အရင်းရှင်စနစ်ဟုဆိုရပေမည်။ ဤတိုးတက်ကြီးထွားနေသော အရင်းရှင်စနစ်၏ဝိသေသ လက္ခဏာမှာ လွတ်လပ်စွာပြိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်သည်။ အခြားဝိသေသတခုမှာ ကုန်စည်တင်ပို့မှုဖြစ်သည်။ ဤအဆင့်တွင် အဓိကအရင်း၏ သဏ္ဍာန်မှာ စက်မှုအရင်းဖြစ်သည်။ နောက်ပြီး ဤအရင်းရှင်များ၏

ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပျမ်းမျှအမြတ်ရရှိရေးဖြစ်သည်။

ဤအဆင့်သို့ရောက်ရှိလာသော အရင်းရှင်စနစ်၏ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မာ့က်စ်က အလုပ်အထွက်နှုန်း မြှင့်တင်သည့် ဘက်မှ ချဉ်းကပ်ကာ (က) ရိုးရိုးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးကာလ (ခ) လက်မှုလုပ်ငန်းကာလ နှင့် (ဂ) စက်ကရိယာ စက်မှုလုပ်ငန်းကာလ ဟူ၍ ကာလသုံးပိုင်းခြားပြခဲ့လေသည်။

အရင်းစနစ်၏လွတ်လပ်စွာပြိုင်ဆိုင်မှုသည် – ၁၈၆၀–၁၈၇၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် အမြင့်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်ရှိပြီးယင်းကာလတွင် လက်ဝါးကြီးအုပ် အဖွဲ့များသန္ဓေတည်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပေသည်။

၁၉ ရာစုနှစ်အကုန် ၂၀ ရာစုနှစ်အစပိုင်းတွင်မူ အရင်းရှင်စနစ်သည် နယ်ချဲ့စနစ်အဖြစ်သို့ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပေသည်။ အရင်းရှင်စနစ်၏ အမြင့်ဆုံးအဆင့်သို့ရောက်ရှိခဲ့ပေသည်။ ဤနယ်ချဲ့စနစ်အား ရဲဘော်လီနင်က ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့နေသော၊ မျှော့ကဲ့သို့ကပ်ပါးသွေးစုပ်နေသော၊ သေဖောင်ငင်နေသော နယ်ချဲ့စနစ် ဟုကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ပေသည် အရင်းရှင်စနစ်မှာနယ်ချဲ့အဆင့်သို့ရောက်ရှိပြီးနောက်အကျပိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာတော့သည်။ တိုးတက်သည့်အခန်းမရှိတော့၊ ဘက်ပေါင်းစုံဖေါက်ပြန်ပေသည်။

နယ်ချဲ့စနစ်အဆင့်တွင် အဓိကအရင်း၏ သဏ္ဌာန်မှာ စက်မှုအရင်းနှင့်ဘဏ်အရင်းတို့ပေါင်းစည်းမိသွားသော ဘဏ္ဍာအရင်းဖြစ်သည်။ ဤအဆင့်တွင်ကုန်စည်တင်ပို့မှုအစား အရင်းတင်ပို့မှုသည် ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်လာသည်၊ ထို့ပြင် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း အတိုင်းအတာကြီးမားသော လက်ဝါးကြီးအုပ် အမြတ်ရရေးဖြစ်တော့သည်။

အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သည်ကို ချုပ်ကြည့်လျှင် အရင်းရှင်စနစ်တွင် တိုးတက်ကြီးထွားနေသောအဆင့်နှင့် နယ်ချဲ့စနစ်အဆင့် (ဝါ) ဆုတ်ယုတ်ဖေါက်ပြန်သောအဆင့်ဟူ၍ ၂ ဆင့်ရှိပေသည်။ ဤ ၂ ဆင့်တွင်၊ သူ့အဆင့်နှင့်သူ့အဆင့်ခွဲလေးများရှိသည်။ ထို့ပြင် ၂ ဆင့်စလုံး - တွင် အောက်ပါတူညီသော အစိတ်အပိုင်းများကို မြင်တွေ့ကြရသည်။

(က) ထုတ်လုပ်ရေးစုစည်းမှု၊ တိုးချဲ့မှု
(ခ) အရင်းစုစည်းမှု၊ တိုးချဲ့မှု
(ဂ) ဈေးကွက်တိုးချဲ့မှု
(ဃ) အတတ်ပညာ တိုးတက်မှု၊ တိုးချဲ့မှု
(င) စည်းလုံးစီမံအုပ်ချုပ်မှုအား လုပ်ငန်းခွဲခြား သီးသီးတွင်တိုးချဲ့မှု။
(စ) နိုင်ငံရေးနှင့်နိုင်ငံတော်ယန္တရားက ပါဝင်စွက်ဖက်လာမှု၊ တိုးချဲ့လာမှု
(ဆ) စစ်ရေးနှင့်ဆက်စပ်မှု၊ တိုးချဲ့လာမှုစသည်တို့ဖြစ်သည်။

၂။ နယ်ချဲ့စနစ်၏အနှစ်သာရ နှင့် အခြေခံအင်္ဂါရပ်များ

မော်ဥက္ကဋ္ဌက နယ်ချဲ့စနစ်၏ အနှစ်သာရမှာ မပြောင်းလဲပါဟူ၍ပြောခဲ့သည်၊ သို့ဆိုလျှင် နယ်ချဲ့စနစ်၏ အနှစ်သာရမှာ ဘာလဲဟူသည့်မေးခွန်းကို ဦးစွာဖြေရှင်းရပေမည်။

နယ်ချဲ့စနစ်၏ စီးပွားရေးအနှစ်သာရမှာ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုပင်ဖြစ်သည်။ ဤအနှစ်သာရသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းကာလတွင်လည်း မပြောင်းလဲဘဲ ဆက်လက်တည်ရှိနေပေသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှု အတိုင်းအတာနှင့် သဏ္ဌာန်များမှာသာ ပြောင်းလဲသွားပေသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုအတိုင်းအတာ ကြီးမားလာခြင်း၊ ကျယ်ပြန့်လာခြင်း၊ နက်ရှိုင်းလာခြင်း ပုဂ္ဂလိက လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များနှင့် ပုဂ္ဂလိကနှင့်နိုင်ငံတော်ပေါင်းစပ်ထားသော နိုင်ငံတော်လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စနစ် တဆင့်တိုးကြီးထွားလာခြင်း စသောအချင်းအရာများမှာ အနှစ်သာရအရ ပြောင်းလဲမှုများ မဟုတ်ဘဲ ရဲဘော်လီနင်လက်ထက်ကပင်ရှိခဲ့သော - ပြောင်းလဲမှုများ တဆင့်တိုးဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသာဖြစ်သည်၊ ရဲဘော်လီနင်ကအောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့သည်

"လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကွန်ဘိုင်းတွေ ကာတယ်တွေ၊ ဆင်ဒီကိတ်တွေနဲ့ ထရပ်စ်တွေဟာ သူတို့အချင်းချင်း အကြားမှာ ဦးစွာအားဖြင့်ပြည်တွင်းဈေးကွက်ကို ခွဲဝေယူကြသည်။ တိုင်းပြည်တပြည်၏စက်မှုလုပ်ငန်းကိုအနည်းနှင့်အများ အပြည့်အစုံ ပိုင်ဆိုင်နိုင်အောင် ချုပ်ကိုင်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် အရင်းရှင်စနစ်၏အောက်တွင် ပြည်တွင်းဈေးကွက်မှာပြည်ပဈေးကွက်နှင့် မရှောင်မလွှဲသာ ဆက်စပ်မှုရှိပြီးသားဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်စနစ်အနေဖြင့် ကာလအတန်ကြာကပင် ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်တရပ် ဖန်တီးပြီးနေလေပြီ။ သို့ဖြင့်အရင်းတင်ပို့မှုတိုးတက်များပြားလာလေလေ လက်ဝါးကြီးအုပ်ကွန်ဘိုင်းကြီးများ၏

နိုင်ငံခြားနှင့် ကိုလိုနီ ဆက်သွယ်မှုများ ကြီးထွားခဲ့နယ်ပယ် တိုးချဲ့မှုများ ပိုလုပ်လာရလေလေ ဖြစ်လာသည်။ အရာ ကိစ္စများမှာယင်း ကွန်ဘိုင်းများအကြား နိုင်ငံတကာသ ဘောတူစာချုပ်ဖြစ်တည်လာရေးဆီသို့ သဘာဝကျကျ ဖွံ့ဖြိုးပြောင်းလဲလာတော့သည်၊ နိုင်ငံတကာကာတယ်များ ဖွဲ့စည်းရေးဆီသို့ ရွေ့လျားလာတော့သည်၊ ဤသည်မှာ ယခင်အခါများနှင့် မနှိုင်းယှဉ်သာလောက်အောင်မြင့် မားသော ကမ္ဘာ့အရင်းစုစည်းမှုနှင့် ကမ္ဘာ့ထုတ်လုပ်ရေး စုစည်းမှု အဆင့်သစ်တရပ်ဖြစ်ပေသည်။”

ကမ္ဘာ့အရင်း စုစည်းမှုနှင့် ကမ္ဘာ့ထုတ်လုပ်ရေး စုစည်းမှု အဆင့်သစ်တရပ်သို့ ရောက်ရှိပြီဆိုခြင်းမှာ ရဲဘော်လီနင်တို့လက်ထက်ကာလကတည်းက ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သည်၊ သို့သော်ယနေ့ မှာ ပိုမိုကြီးမားလာကာ ထုတ်ကုန်မှုဖြင့်လည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြသလျက်ရှိနေသည်။ ဥပမာအား ဖြင့် ၁၉၀၀ ခုနှစ်အထိ ချာမကီလျှပ်စစ်ထောက်မှုလုပ်ငန်း တွင် အစုပေါင်း ခုနှစ်ဖု၊ ရှစ်စု ခန့်ရှိသည်၊ တစုစီတွင်ကုမ္ပ ဏီအညီ ရှိသည်။ ယင်းအစုတစုစီအား ဘဏ် နှစ်ခု မှ တဆယ်တစ်ခုထိ ကျောထောက်နောက်ခံပြုထား သည်။ စသည့်မြင့်အချိုင်အမာ သာဓကများဖြင့် ရဲဘော် လီနင်ကရှင်းပြခဲ့သည်။ ထိုအမြင် ရဲဘော်လီနင်က လျှပ် စစ်၊ ရေနံ၊ နိုက်ထရိုဂျင်စသော ပုဂ္ဂလိကလက်ဝါးကြီးအုပ် အဖွဲ့များနှင့် နိုင်ငံတော်လက်ဝါးကြီးအုပ်အဖွဲ့များ ရက်ပတ် သက်နွယ်နေမှုကိုလည်း ထောက်ပြခဲ့သည်။ ဤသည် တို့ မှာ ကမ္ဘာကြီးအား ခွဲဝေရန်လက်ဝါးကြီးအုပ် အဖွဲ့ကြီး များ အကြား ဂိုသောနယ်ချဲ့တိုက်ပွဲထဲမှ သီးခြား ကွင်း ဆက်များ ဖြစ်သည်ဟုလည်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးနောက်ပိုင်းကာလမှာမှ ကမ္ဘာ့ အရင်းစုစည်းမှုကြီးတရပ် ကမ္ဘာ့ထုတ်လုပ်မှု စုစည်းမှု ကြီးတရပ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ဆို၍ မဖြစ်ပေ။

ဤတွင် ရဲဘော်လီနင်တင်ပြခဲ့သော နယ်ချဲ့စ နစ်၏ အင်္ဂါ ငါးရပ်ကို ဖော်ပြလိုပေသည်။

၁။ ထုတ်လုပ်ရေး နှင့် အရင်းစုစည်းမှုတို့ မြင့်မား သော အဆင့်တဆင့်သို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာသော အခါ တွင် လွတ်လပ်စွာပြိုင်ဆိုင်မှု မှနေ၍ လက်ဝါးကြီးအုပ် အဖွဲ့များပေါ်လာခြင်း၊ ဤအဖွဲ့များမှာစီးပွားရေးဘဝ တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးသောအခန်း မှပါဝင်နေကြသည်

၂။ ဘဏ်အရင်းနှင့်စက်မှုအရင်းကိုပေါင်းထားသည့် ဘဏ္ဍာအရင်းပေါ်လာသည်။ တဖန် ဤဘဏ္ဍာအရင်းအ ခြေခံပေါ်တွင် ဘဏ္ဍာဘုရင်ကြီးများပေါ်လာခြင်း

၃။ ကုန်စည်တင်ပို့မှုနှင့် မတူခြားနားသောအရင်း တင်ပို့မှုမှာ ထူးခြားစွာအရေးပါလာခြင်း။

၄။ နိုင်ငံတကာလက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် အဖွဲ့ အစည်းများပေါ်လာပြီးကမ္ဘာကြီးကိုစီးပွားရေးအရ ခွဲဝေယူလိုက်ကြခြင်း။

၅။ နယ်ချဲ့နိုင်ငံကြီးများအကြား နယ်မြေခွဲဝေယူ မှုများပြီးဆုံးသွားခြင်း။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီးနောက်ပိုင်းတွင် အထက်ပါ အင်္ဂါရပ်များထဲမှ ပဥ္စမ အင်္ဂါလေးရပ်မှာ ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိပြီး၎င်းတို့၏ ဖြစ်ထွန်းပြောင်းလဲမှုမှာ အတိုင်းအတာ အရကြီးမားနက်ရှိုင်း၊ ကျယ်ပြန့်လာ သည်။

ဤကာလတွင် ကိုလိုနီစနစ် ပြိုကွဲသွားသည့် အတွက် ပဥ္စမ အင်္ဂါရပ်ဖြစ်သောနယ်ချဲ့သမား၏ချုပ် ကိုင်မှုမှာ သဏ္ဌာန်အရ တစုံတရာပြောင်းလဲသွားသည်။ ယင်းတို့အနေဖြင့် မှီခိုသူနိုင်ငံများ အားတိုက်ရိုက်ချုပ် ကိုင်ရာမှ သွယ်ဝိုက်ချုပ်ကိုင်မှုသို့ ပြောင်းလဲခဲ့ကြရ သည်။

နယ်ချဲ့စနစ်၏စီးပွားရေးအနှစ်သာရကိုတင်ပြ ပြီးသည့်နောက်တွင်၎င်း၏နိုင်ငံရေးအနှစ်သာရကိုဆက် လက်တင်ပြလိုပေသည်။ နယ်ချဲ့စနစ်၏ နိုင်ငံရေးအနှစ် သာရမှာချုပ်ကိုင်မှု၊ ဓိုလ်ကျစိုးမိုးမှုနှင့်ဖောက်ပြန်မှု ပင်ဖြစ်သည်။ ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ရဲဘော်လီ နင်က “ နယ်ချဲ့စနစ်ဟာ ဘဏ္ဍာအရင်းနဲ့ လက်ဝါးကြီး အုပ်အဖွဲ့အစည်းများ ရဲ့ခေတ်ဖြစ်ပြီး နေရာတကာမှာ ချုပ်ကိုင်ဖို့လုံးပမ်းတာဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်မှုအတွက်လုံး ပမ်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတိမ်းညွှတ်မှုတွေရဲ့ အကျိုးသက် ရောက်မှုကတော့ နိုင်ငံရေးစနစ်ကဘယ်လိုဘဲရှိနေနေ ဘက်ပေါင်းစုံမှာတော့ဖောက်ပြန်တာဘဲဖြစ်တယ်။ ဒီ နယ် ပယ်မှာလဲ တည်ရှိနေတဲ့ဘဏ္ဍာက ပဋိပက္ခတွေဟာ အ သုံးစွန်သဲသန်ပြင်းထန်လာတာဖြစ်တယ်။” ဟုပြောခဲ့သည်

စစ်ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တော်လှန်ရေး

ပြဿနာ

ဤပြဿနာ (၃) ခု၏ဆက်စပ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ရဲဘော်လီနင်က “နယ်ချဲ့သူနှို့ပေါင်းအဖွဲ့တခုက အခြား တခုကို ဆန့်ကျင်တာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် နယ်ချဲ့နိုင်ငံ အားလုံး အကြုံးဝင်တဲ့ ယေဘုယျမဟာမိတ် အဖွဲ့ကြီးဖြစ် ခုကည်ရှိနေတာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သဏ္ဌာန်နဲ့ဘဲရှိရှိ၊ ဒါတွေဟာ

မရှောင်မလွှဲသာ စစ်တွေရဲ့ အကြားမှာ ရှိတဲ့ ယာယီစေ့စပ်ထားခြင်းဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုတွေဟာ စစ်ဖြစ်စေဖို့ အချက်အလက်တွေကို ပြင်ဆင်ပေးတာဖြစ်တယ်။ ဒီကတဖန် စစ်တွေရဲ့ အထဲကနေပြန်ပေါ်လာတာလဲ ဖြစ်တယ်၊ တခုက အခြားတခုကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲတယ်။ နယ်ချဲ့ဆက်သွယ်မှုများ၊ ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးနဲ့ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးတို့အတွင်းမှာရှိတဲ့ ဆက်ဆံရေးများရဲ့ တူညီတဲ့ အခြေခံပေါ်မှာ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ တိုက်ပွဲနဲ့ မငြိမ်းချမ်းတဲ့ တိုက်ပွဲတွေ တလှည့်စီဖြစ်ပေါ်စေတယ် "ဒီတော့ နယ်ချဲ့စနစ် အတွင်းမှာရှိနေတဲ့ ကမ္ဘာ့ကပဋိပက္ခတွေဟာ သိသိသာသာပြင်းထန်လာပြီး နောက်ဆုံးကျတော့ စစ်တွေဖြစ်ပွားလာတယ်၊ ဒီစစ်တွေ ဖြစ်ပွားရာကနေ နယ်ချဲ့၊ နယ်ချဲ့သံကြိုးကွင်းဆက်တွေထဲ၌ အားနဲ့တဲ့ကွင်းဆက်မှာ တော်လှန်ရေးတွေ ပေါက်ကွဲထွက်လာတယ် "ဟု ညွှန်ပြခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့သည်နှင့်ပဝင်သက်၍ ရဲဘော်လီနင်က၊ နယ်ချဲ့စနစ် ဟူသည် လူမှုတော်လှန်ရေး၏ အကြိုကာလဖြစ်သည် ဟု နိဂုံးချုပ်ချက်တရပ်ကို ဆွဲထုတ်ပေးခဲ့ပေသည်။

၃။ နယ်ချဲ့စနစ်၏ ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့မှုနှင့် အတတ်ပညာတိုးတက်မှုတို့၏ ဆက်စပ်မှု

အထက်တွင် နယ်ချဲ့စနစ် ဆိုသည်မှာ ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့နေသော အရင်းရှင်စနစ်ဖြစ်သည်ဟုတင်ပြခဲ့သည်၊ ကျွန်ုပ်အဆင့်တွင် နယ်ချဲ့စနစ်မှာ လက်ဝါးကြီးအုပ်အတိုးငွေများ ရရှိသဖြင့် ယာယီအားဖြင့်ပင် ဖြစ်စေ၊ အတတ်ပညာတိုးတက်မှုကို နှေးကွေးစေသည့် စီးပွားရေး အကြောင်းအချက်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့် နယ်ချဲ့စနစ်တွင် ရပ်တန့်ခြင်း (ဘောဂဗေဒ စကားအရ ပြောခြင်း) နှင့် ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့ခြင်း ဆိုသော ဝိမ်းညွှတ်မှုများ ပေါ်လာပေသည်။ ကျွန်ုပ်ဝိမ်းညွှတ်မှုသည် စက်မှုလုပ်ငန်း၏ တစုံတခုသော လုပ်ငန်းခွဲတွင်ဖြစ်စေ၊ တိုင်းပြည်တပြည်တွင်ဖြစ်စေ၊ တစုံတခုသော ကာလတခုတွင် အပေါ်စီးရနေတတ်ပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ စက်မှုလုပ်ငန်းတခုသို့ မဟုတ် တိုင်းပြည်တပြည်သို့ မဟုတ် ကာလတခုတွင် အတတ်ပညာ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုကို နှေးကွေးစေနိုင်ပေသည်။ သို့သော်ကျွန်ုပ်သို့ ဆိုခြင်းကြောင့် ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့မှု ဟူသော ဝိမ်းညွှတ်မှုက အရင်းရှင်စနစ်၏ လျင်မြန်စွာဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုအား တားဆီးထားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လျှင်မှု များပေလိမ့်မည်ဟု ရဲဘော်လီနင်က ထောက်ပြခဲ့လေသည်။

နယ်ချဲ့စနစ် ခေတ်ကာလတွင် စက်မှုလုပ်ငန်း၏တစုံတခုသော လုပ်ငန်းခွဲ၊ တစုံတရာသော အရင်းရှင်အကြွ

တစုံတခုသော တိုင်းပြည်တို့သည် အနဲ နှင့်အများဆိုသလို ကျွန်ုပ်ဝိမ်းညွှတ်မှုများထဲမှ ကျွန်ုပ်တခု သို့မဟုတ်အခြားတခုကို ဖေါက်ဖျက်နိုင်ပေသည်။ တခုလုံး ခြုံပြောရလျှင်အရင်းရှင်စနစ်သည် ယခင်ကထက် ပိုမိုလျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေပေသည်။ ထိုဆက်စပ်တွင် ယေဘူယျအားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်၏စီးပွားရေးအရ၊ နိုင်ငံရေးအရ တမြေးမညီညာသော ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပေသည်၊ ကျွန်ုပ် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု တဖြေးမညီညာမှုသည် အထူးသဖြင့်၊ အရင်းအနှီး အကြွယ်ဝဆုံး တိုင်းပြည်များတွင် ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့မှု၌ လာ၍ပေါ်ပြုပေသည်။

ကျွန်ုပ်နေရာတွင် အင်္ဂလိပ်အမေရိကန်အားဖြင့် ရဲဘော်လီနင်ပြသခဲ့သည့် သာဓကကို ပင်ထောက်ပြရပေမည်။ ၁၈၄၈ ခုနှစ်နှင့် ၁၈၇၀ ခုနှစ်ကာလ၌ ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုမှာ မနှေးခဲ့ပေ။ သို့သော် ၁၈၇၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၀၅ ခုနှစ်အတွင်း ယင်းနိုင်ငံတွင် အမျိုးသားစီးပွားရေးတခုလုံးနှင့် ဘဏ်လုပ်ငန်းတို့မှာ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုသည် လျင်မြန်ခဲ့ပေသည်။ ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုနှုန်းနှစ်ခု၏ ကွာခြားချက်ကို ရဲဘော်လီနင်က ရထား၏နှုန်းနှင့် နောက်မှပေါ်သော မော်တော်ကားတို့၏ နှုန်းဖြင့်နှိုင်းယှဉ်ခဲ့သည်။ မော်တော်ကား၏နှုန်းမှာ လျင်မြန်လွန်းသဖြင့် အပေါ်တွင်လိုက်ပါလာသူ အနေဖြင့် လိမ့်မကျအောင်ပင်မနဲ ထိန်းထားရသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင်က အမေရိကန်ဆိုလျှင် ဂျာမနီထက်ပင် လျင်မြန်ပေသေးသည်ဟု ရဲဘော်လီနင်က ထောက်ပြခဲ့သည်။

အထက်ပါသာဓက၏ ဆိုလိုချက်မှာ နယ်ချဲ့စနစ်ဆိုသည့် အဆင့်တွင် ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့မှု ဟူသော ဝိမ်းညွှတ်မှု ရှိလင့်ကစား ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု မရှိ (သို့မဟုတ်) ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု နှေးသည်ဟု ပြော၍မရကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့မှု ဆိုသည့် ဝိမ်းညွှတ်မှုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားခြင်း ဆိုသည့်ဝိမ်းညွှတ်မှု မှာလည်း အမှန်ပင်တည်ရှိနေပေသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်ဝိမ်းညွှတ်မှုကို ဆက်လက်မြင်တွေ့နေကြရသည် အတိုင်း အထူး အားဖြင့် ပို၍ပင် ကြီးမားနက်ရှိုင်း ပေသေးသည်။ စစ်ကြီးပြီးကာစ ကာလတခုတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ ဆိုလျှင်ကမ္ဘာ့ အရင်းရှင်စီးပွားရေးတခုလုံး၏ ၆၀% ကျော်ကို သူက ထုတ်လုပ်နေခဲ့ပေသည်။

သို့သော် အရင်းရှင်စနစ်၏ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုမှာ တပြည်တည့ညီတည်းတော့ မဟုတ်ပါချေ။ နောက်ပိုင်းတွင် အနောက် ဂျာမနီ၊ ဂျပန် စသည့်တိုင်းပြည်တို့က တဖြေးဖြေးမြင့်တက်လာကာ ယခုအခါတွင် အမေရိကန်စီးပွားရေး၏ အမြန်ဆက်သားမှုနှုန်းပြီးစီးသည်

အနေအထားမှာ လျော့ဆင်းသွားလေတော့သည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ် စာရင်းများအရ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ထုတ်လုပ်မှု တန်ဖိုးစုစုပေါင်းသည် အရင်းရှင်ကမ္ဘာတခုလုံး၏ ၃၃% မျှသာ ရှိလေတော့သည်။

ဤနေရာတွင် ရဲဘော်လီနင်ညွှန်ပြခဲ့သော အာရှုန် အရေးကြီးသည့် အောက်ပါအချက်တချက်ကို တင်ပြရန် ရှိနေပေသေးသည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းခွဲတခုတွင်ဖြစ်စေ၊ တိုင်းပြည်တပြည်တွင်ဖြစ်စေ မြင့်မားသောလက်ဝါးကြီးအုပ် အမြတ်ရရှိခြင်းနှင့် ကမ္ဘာကိုခွဲဝေရေးအတွက် နယ်ချဲ့နိုင်ငံများအကြားတွင်ရှိသော ကာလ္လကာ ပဋိပက္ခများ သဲသန်ပြင်းထန်လာခြင်းတို့ကြောင့် နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် အချောင်ဝါဒတို့၏ ဆက်သွယ်မှုတရပ်ပေါ်ပေါက်လာပေတော့သည်။

နယ်ချဲ့သမားများအနေဖြင့် ရရှိထားသော လက်ဝါးကြီးအုပ် အမြတ်ဖြင့် အလုပ်သမားလူတန်းစား၏ အထက်လွှာများကို ဝယ်ယူနိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိလာခဲ့သည်။ တနည်းအားဖြင့် နယ်ချဲ့စနစ်အတွင်း ဝယ် ယင်း၏စီးပွားရေး အကြောင်းအချက်များ၏ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် အလုပ်သမားလူတန်းစား အကြား၌ အလုပ်သမားမင်းညီမင်းသားများ ပေါ်လာခဲ့ပေသည် ဆိုလိုသည်မှာ အချောင်ဝါဒဖြစ်စေသော ရေခံမြေခံ လူမှုရေးရေသောက်မြစ်နှင့် အချောင်သမားများ ပေါ်ထွက်လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်များအနေဖြင့် အလုပ်သမား သမဂ္ဂခေါင်းဆောင်ဆိုသူတွေကို ရွေးပြီး ဝယ်ယူထားကြပြီး ၎င်းတို့၏ခါးပိုက်ထဲ ထည့်ထားနိုင်ကြသည်။

ဤသို့သော လုပ်ရပ်များမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီး ခေတ်ပိုင်းတွင် ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အလုပ်သမားပါတီများ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက် ပါတီများနှင့် ယင်းတို့၏ခေါင်းဆောင်ပိုင်းအား နယ်ချဲ့သမားများက ထောက်ပံ့ပေးထားခြင်း သို့မဟုတ် ထောက်ပံ့ပေးနိုင်သော အခြေအနေ အသင့်တိုးဖြစ်ပေါ်လာခြင်းများကို တွေ့မြင်ကြရပေသည်။ သူတို့သည် နယ်ချဲ့စနစ်၏ အောက်ဝယ်ပေါ်ပေါက်လာသည့် အချောင်ဝါဒဖြစ်သည့်အလျောက် နယ်ချဲ့စနစ်ကို အမျိုးမျိုး အလှဆင်ပေးသည့် အယူအဆများ မွေးထုတ်ပေးခဲ့ကြသည်။ နယ်ချဲ့စနစ်သည် မည်၍မည်မျှ တိုးတက်ကြောင်း၊ နယ်ချဲ့စနစ်၏ အံ့မခန်းအတတ်ပညာ တိုးတက်မှု စသည် စသည် နောက်ဆုံး နယ်ချဲ့စနစ်သည် လက္ခဏာပြောင်းသွားပြီ ဆိုသည်အထိ ပြောလာကြတော့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ရဲဘော်လီနင်က "နယ်ချဲ့စနစ်ကို တိုက်တဲ့ တိုက်ပွဲဟာ အချောင်ဝါဒကို တိုက်ဖျက်တဲ့ တိုက်ပွဲနဲ့ ပေါင်းစပ်မပေးရင် ဒီတိုက်ပွဲဟာ အတုအယောင်ပဲ" ဟုထောက်ပြခဲ့သည်။ ထို့ပြင် "ပိုပြီးဆိုးတာက ခုခေတ်မှာ လူတချို့ဟာ အချောင်ဝါဒနဲ့ နယ်ချဲ့စနစ်တို့ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာကို မမြင်တာပဲ" ဟုလည်း ထောက်ပြခဲ့ပြန်သည်။ ဤပြဿနာသည် မျက်မှောက်ခေတ်တွင်လည်း မသေးသော အတိုင်းအတာဖြင့် တည်ရှိနေပေသည်။ အထူးသဖြင့် ယခင်က မရှိခဲ့သော အတတ်ပညာတိုးတက်မှုများ ဥပမာ ကွန်ပြူတာ၊ အီလက်ထရွန်နစ်၊ အာကာသဝေဒ၊ နောက်ပြီး ဖွဲ့စည်းဖွဲ့ချုပ်မှု စီမံကွပ်ကဲမှု သတင်းဖလှယ်မှု စသည့် ဘက်များတွင် ကြီးမားသော တိုးတက်မှုများ ရှိနေသည်။

သို့သော် ဤတိုးတက်မှုများမှာ တဖက်စောင်းနင်းကျလှသည်ကို ဂရုပြုရပေမည်။ ပြည်သူလူထု၏ အကျိုးအတွက် လူထုနေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်တက်လာစေရေး အတွက်ထက် စစ်ရေးဘက်တွင် ထွန်းကားအသုံးပြုနိုင်ရန် အဓိက စောင်းပေးထားကြသည်။ မကြာသေးမီက ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရှိ စတော့ဟုမ်းနိုင်ငံတကာ ငြိမ်းချမ်းရေးသုတေသနဌာန၏ အချက်အလက်များအရ တကမ္ဘာလုံးတွင် ၁၉၈၄ ခုနှစ်အတွင်း စစ်ရေး သုတေသန လုပ်ငန်း အတွက် အသုံးစရိတ်မှာ ၁၀% ကျော် တိုးလာသည်။ အမေရိကန်၏ စစ်စရိတ်မှာ ၁၉၈၀ ခုနှစ်မှ ၈၄ ခုနှစ် အကြား ၄၀% ကျော်တိုးလာသည်ဟု သိရသည်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံကမူ ၁၉၈၅ ခုနှစ် စစ်သုံးစရိတ်ကို ၁၉၈၄ ခုနှစ်ကထက် ၁၂% တိုးမြှင့်ခဲ့သည်။ လက်နက်တင်ပို့ရောင်းချမှုတွင် ဆိုဗီယက်နှင့် အမေရိကန်တို့မှာ ကမ္ဘာတွင် သူတပြန် ကိုယ်တပြန် ထိပ်ဆုံးကဖိုလ်စွဲနေကြပြီး တတိယကမ္ဘာနိုင်ငံများသို့ ရောင်းချမှုတွင်မူ ဆိုဗီယက်က သာလွန်လျက်ရှိပေသည်။ ဆိုဗီယက်က တင်ပို့သမျှ လက်နက်ခဲယမ်းတန်ဖိုး၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ တတိယကမ္ဘာနိုင်ငံများသို့ ရောက်ရှိပြီး ဤအရေအတွက်သည် တတိယကမ္ဘာနိုင်ငံများက ပြည်ပမှ တင်သွင်းယူသည့် တန်ဖိုးစုစုပေါင်း၏ ၃၇% ရှိပေသည်။

အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် အမြတ်ရမှုနှုန်းမှာ အခြားထုတ်လုပ်ရေး ကဏ္ဍများတွင် ကျဆင်းမှုများ ရှိသော်လည်း စစ်ရေး စက်မှုလုပ်ငန်းမှာမူ အမြတ်နှုန်းများ တက်လျက်ပင်ရှိသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ စစ်ရေးစက်မှုလုပ်ငန်းဘက်မှ အမြတ်မှာ ၂၀% အထက်တွင်ရှိသည်ဟု သိရသည်။ ဤအချက်များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်အောက်တွင် အတတ်ပညာတိုးတက်မှု ဆိုသည်မှာ တဖက်စောင်း

နင်းဖြစ်နေပြီး ပြည်သူများအကျိုးရှိရေးအတွက် အဓိက ကဏ္ဍကောင်း မပေးကြောင်း ထင်ရှားနေပေသည်။

နောက်တခုက တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ အပြန်အလှန် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ အပြန်အလှန် အရင်းအနှီးစီးဝင်မှုကို နေရာတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ဥပမာကို ပြလိုပေသည်။ အမေရိကန်အနေဖြင့် သူတပါးတိုင်းပြည်တွင် အရင်းအနှီးသွားရောက်မြှုပ်နှံခြင်းရှိသလို ယင်း၏တိုင်းပြည်တွင်းတွင်လည်း အခြားတိုင်းပြည်များကလာရောက်မြှုပ်နှံခြင်းများ ရှိပေသည်။ ဤမြှုပ်နှံမှု နှစ်မျိုးကို နှိုင်းယှဉ်လိုက်လျှင် အမေရိကန်က ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမှာ များစွာ မိုးနေခဲ့ရာမှ တဖြည်းဖြည်း အပိုပြမှု ရောက်ခဲ့လာပေသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်၏ပြည်ပတွင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမှာ အခြားနိုင်ငံများက အမေရိကန်ပြည်တွင်းသို့လာရောက်မြှုပ်နှံသည်ထက် ဒေါ်လာကုဋေ ၁၄၇၀ ပိုနေပေသည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင်မူ အပိုပြမှုမှာ ဒေါ်လာ ၁၀၆၂ ကုဋေသာရှိပြီး ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင်မူ ဒေါ်လာ ၂၈၂ ကုဋေမျှသာ ရှိပေတော့သည်။ တဖန် ဤမြှုပ်နှံမှုများမှ ရရှိသော ဝင်ငွေအနေဖြင့် တွက်လိုက်သောအခါ၌ အမေရိကန်က ဒေါ်လာကုဋေ ၃၀၀ မျှ အရှုံးထွက်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာရင်း ၂ ရပ်ကို စာရင်းရှင်းလိုက်သောအခါ အမေရိကန်ကပင် ဒေါ်လာ ၁၈ ကုဋေမျှ အရှုံးပြနေပေသေးသည်။ သို့ဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံသည် မြီရှင်နိုင်ငံမဟုတ်တော့ဘဲ မြီစားနိုင်ငံဖြစ်သွားပြီဟူသော ဝေဖန်ဆိုမှုများ ပေါ်လာပေသည်။ ငင်းတွင်အကြွေးတင်နေပြီမဟုတ်ပါလား။

ဤတွင် အမေရိကန်ကဲ့သို့သော အင်အားလွန်နယ်ချဲ့နိုင်ငံကြီးတနိုင်ငံက မြီစားနိုင်ငံဖြစ်သွားသဖြင့် မျက်စေ့လည်စရာ ရှိကောင်းရှိပေမည်။ အင်အားလွန်နိုင်ငံမှ ဟုတ်ပါသေး၏လော ဟူ၍ပင် တွေးတောကောင်း တွေးတောလာပေလိမ့်မည်။ သို့သော် တကယ့်အခြေအနေမှာ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ အမေရိကန်နိုင်ငံကြွေးတင်နေခြင်း ဆိုသည်မှာ ပြဿနာ၏ဘက်တဖက်သာ ဖြစ်ပေသေးသည်။ အခြားတဖက်တွင် ယနေ့အခါ၌ အမေရိကန်၏ အမျိုးသားထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုးစုစုပေါင်းမှာ တကမ္ဘာလုံး၏တန်ဖိုးတွင် ၃၃% ပါရှိနေသည်။ စသော အချက်များပါဝင်နေပေသေးသည်။ အမေရိကန်သည် အဆင့်မြင့် အတတ်ပညာနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းသစ်များနှင့်ပတ်သက်လျှင်လည်း အရင်းရှင်ကမ္ဘာတွင် လွှမ်းမိုးထားသည့်အနေအထားတွင်ရှိသည်။ နိုင်ငံတကာ ချေးငွေ၏ ၈၀% ကို ဒေါ်လာဖြင့်ချေး ဒေါ်လာဖြင့်ဆပ်နေကြရသည်။ နိုင်ငံတကာ နိုင်ငံခြားသုံးငွေ ရန်ပုံငွေ၏ ၇၀% ကို ဒေါ်လာဖြင့် ထားရှိကြပြီး ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေး၏ ၆၀% ကိုလည်း ဒေါ်လာဖြင့် စာရင်းရှင်းနေကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်

ပြဿနာများကို ချဉ်းကပ်ရာတွင် ဘက်စုံမှ ချဉ်းကပ်မိရန် အရေးကြီးလှပေသည်။ အမေရိကန်ကား အင်အားလွန်နိုင်ငံကြီးပင် ဖြစ်မြဲဖြစ်နေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။ အမေရိကန်၏ လိုငွေပြမှုနှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားစရာ အကြောင်းရင်းများ ရှိပေသေးသည်။ အမေရိကန်အနေဖြင့် အတတ်ပညာသုတေသနပြုခြင်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်းသစ်များတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းစသည်ဖြင့် လောက်ငင်ဝင်ငွေများများ မရသော လုပ်ငန်းများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနေပေသည်။ တလောကပင် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွင် ဒေါ်လာသန်း တထောင်ဘိုး ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့ပေသေးသည်။ အမေရိကန်အနေဖြင့် ဤသို့ လိုငွေပြပြီး လုပ်ကိုင်သည်မှာ အခြားသော မိတ်ဘက် အရင်းရှင်နိုင်ငံများအား ထိုးနှက်ရန် အသာစီးယူရန်၊ ပိုမိုကြီးမားတဲ့ လက်ဝါးကြီးအုပ်အမြတ်များ ရယူရန် နည်းနာတခုသာ ဖြစ်ပေသည်။

အခြားစိတ်ဝင်စားစရာ နည်းနာတခုအနေဖြင့် ပြောရလျှင် တိုင်းပြည်တွင်းလှည့်လည်နေသော အသပြာကို စားခြင်းဖြစ်သည်။ အသပြာဆိုရာတွင် ဗဟိုဘဏ်မှ ထုတ်သော ငွေစက္ကူများသာမက ချက်လက်မှတ် အကော်များတွင် စုဆောင်းထားသော အစုငွေ၊ အစုငွေတွင် ရက်ကျန်သွားသော အစုငွေများပါဝင်ပြီး ယင်းတို့ကို အခြေခံအသပြာဟု ခေါ်ပေသည်။ လက်တွေ့တွင် အခြေခံမဟုတ်သော အသပြာများလည်း ရှိပေသေးသည်။ ဗဟိုဘဏ်က ခွင့်ပြုထားသော အဖွဲ့အစည်းများက ထုတ်ဝေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပုဂ္ဂလိက အဖွဲ့အစည်းများ၊ ငွေစုအဖွဲ့အစည်း၊ ငွေချေးအဖွဲ့အစည်း စသည်တို့က အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ထုတ်သော အသပြာများ ရှိပေသေးသည်။ တညတာဘဲ အသုံးပြုနိုင်သောငွေ၊ ကုန်သွယ်ရေးဘဏ်များက ထုတ်ပေးသော လက်မှတ်၊ အာမခံစာချုပ် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးပင်ရှိလေသည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်က အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်း လည်ပတ်နေသော ငွေကြေးအနက် အထက်တွင်ပြောခဲ့သော အခြေခံအသပြာမှာ ၄၅.၈% သာရှိသည်၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင်မူ အခြေခံအသပြာ၏ပါဝင်မှုမှာ ၂၀% သာကျန်တော့သည်။ ကျန် ၈၀% မှာ အခြေခံမဟုတ်သော အသပြာများဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်တွင် ငွေကိုဖေါင်းပွအောင်လုပ်၊ လိုငွေပြတဲ့ ဘတ်ဂျက်ဆွဲခင်းပြီး လူထုဆီက ငွေတွေစုစည်းယူကာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုထဲတွင် ထည့်သုံးခြင်း စသည့်နည်းနာများလည်း အသုံးပြုတတ်ကြပေသည်။

အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည်များကို ပြန်၍ချုပ်ရလျှင် နယ်ချဲ့စနစ်သည် ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့နေသည်။ လူမှုရေး (ယဉ်ကျေးမှုဘက်) ဘက်တို့တွင် အများသိပြီးဖြစ်၍ အထူးမတင်ပြလိုတော့ပေ။ တဘက်တွင်မူ အတတ်ပညာတိုးတက်မှုမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် ပို၍ကျယ်ပြန့်လာနေ
[illegible] ယင်းများ [illegible] ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့ [illegible]

အောက်မှ တဘက်စောင်းနင်းဖြစ်နေသော အတတ်ပညာ တိုးတက်မှုသာဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့အကျိုးအတွက် မဟုတ်ချေ။ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များ အနေဖြင့် ပြည်သူတွေကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ရေး အခြားပြိုင်ဘက်များ အပေါ် အသာစီးရရေး အတွက်သာ ဖြစ်ပေသည်။

၄။ ကိုလိုနီတပိုင်း နိုင်ငံ ပြဿနာ

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက်တွင် နယ်ချဲ့စနစ်သည် ဆက်လက်တည်ရှိနေပြီး နိုင်ငံတကာ လက်ဝါးကြီးအုပ် အဖွဲ့သဏ္ဌာန်တရပ် ဖြစ်သော နိုင်ငံစုံကော်ပိုရေးရှင်းများ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်းနေသည့် အခြေအနေအောက်တွင် ကိုလိုနီစနစ် ပြိုကွဲသွားသည့် အခြေအနေအောက်တွင် သဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး ရှိသော နိုင်ငံတော်မှီခိုမှု ပြဿနာမှာ ရှေ့တန်းရောက်လာခဲ့ပေသည်။

ရုံဘော်လီနင်က အရင်းရှင်စနစ်၏ အမြင့်ဆုံး အဆင့်ဖြစ်သော နယ်ချဲ့စနစ်ဆိုသည့် ကျမ်းတွင် နယ်ချဲ့စနစ် တည်ရှိသည့် အခြေအနေအောက်၌ ကိုလိုနီတပိုင်း နိုင်ငံဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်မှီခိုမှု သဏ္ဌာန်တရပ်ဖြစ်သည်ဟု သင်ကြားထားပေးသည်။ ဤနေရာတွင် ရုံဘော်လီနင်က သဏ္ဌာန်တရပ် ပဋ္ဌာန်သာရှိပြီး တခုတည်းသော သဏ္ဌာန်ဟုမဆိုခဲ့ကြောင်း အလေးသတိပြုသင့်ပေသည်။ ၎င်းက ထိုသို့ မဆိုရုံမက အခြားသဏ္ဌာန် အမြစ်ပေါ်တွက် အာဂျင်တီးနားသည်ဖြင့်ပင် ဥပမာပေးခဲ့ပေသေးသည်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ တတိယ အကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ကွန်ဂရက်တွင် တင်သွင်းသည့် အစီရင်ခံစာကလည်း ယင်းအယူအဆကို လုံးဝခံယူပေါ်မြှောက်ထားပေသည်။

ယခုမျက်မှောက် အခြေအနေတွင် နိုင်ငံစုံကော်ပိုရေးရှင်းများက ဒေါ်လာ၊ အရင်းအနှီး၊ အတတ်ပညာ၊ စက်ကိရိယာ တပ်ဆင်မှု ဈေးကွက်စသည်တို့ကို ချုပ်ကိုင်ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့ပညာရှင်များက မှီခိုသူနိုင်ငံများ အနေဖြင့် ပိုကုန်တွေ များများ ထုတ်နိုင်ရန် မဆိုနှင့် စက်ရုံသည်ပင် နိုင်ငံရေးအတွက်ပင် နယ်ချဲ့အရင်းအနှီးနှင့် အတတ်ပညာ တို့အပေါ်တွင် မှီခိုနေရပေသည်ဟု သုံးသပ်ကြလေသည်။ ဤသုံးသပ်ချက်မှာ လုံးဝမှန်ကန်ပေသည်။ လက်တွေ့တွင်လည်း ဤတိုင်းပြည်များ အနေဖြင့် စီမံကိန်းလျာထားချက်များကို မြှင့်လေလေ နယ်ချဲ့တိုင်းပြည်များ အပေါ်တိုး၍ မှီခိုရလေလေဖြစ်နေသည်ကို တွေ့နေရပေသည်။

တပါတည်း ဆက်ပြီးပေါ်လာသည်မှာ ချေးငွေကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ ချေးငွေနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ယနေ့ နိုင်ငံတကာ၌ ချေးငွေ အကြွေးအတင်ပြဿနာဟု သုံးနှုန်းလေ့ ရှိသည်ကို သတိပြုသင့်ပေသည်။ လက်ရှိ အခြေအနေမှာ ဤပြဿနာသည် သာမန်အခြေအနေ ဘောင်အတွင်း တွင်မဟုတ်တော့ပေ။ ကနေ့ ဗမာပြည်အပါအဝင် ကိုလိုနီတပိုင်းနှင့် မှီခိုနေရသည့် နိုင်ငံများ၏ အကြွေးတင်နေသည့် အခြေအနေသည် အကြပ်အတည်း ဆိုက်နေသည့် အတိုင်းအတာအထိ ဆိုက်ရောက်လာပေသည်။ အရှင်းဆုံး ပြောရလျှင် ကြွေးတင်ကျွန်ဖြစ်အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ပေသည်။ ဤနိုင်ငံခြားချေးငွေနှင့် ပတ်သက်သော သာမန် ပြဿနာလေးသည် ကြွေးတင်ကျွန်ဖြစ်အခြေအနေမျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်သည်ဟု ၁၉၆၀ ခုနှစ်လောက်ကထည်းက ဘောဂဗေဒပညာရှင်များ အနေဖြင့် ထောက်ပြခဲ့ကြပေသည်။ ယခုတို့ အတိုင်းဖြစ်နေလေပြီ ထိုဘောဂဗေဒ ပညာရှင်များက အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြခဲ့ကြသည်။

နိုင်ငံတနိုင်ငံသည် တနှစ်ပြီးတနှစ် ငွေချေးသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်ကျရောက်သော အခါ မူလပထမ ချေးသောငွေနှင့် နောက်နှစ်များတွင် ချေးခဲ့သော ငွေများ အတွက် ပြန်ဆပ်ရသည်။ တနှစ်ထဲမဟုတ် နှစ်ငါးဆက်တိုက် ဆပ်ရသည်။ နှစ်ငါးအတိုးကျော အရင်း ဝေစိတ်တပိုင်းကို ပါ ပြန်ဆပ်ရသည်။ သူချေးယူစဉ်က အတိုးနှုန်း တခုဖြင့် ချေးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မတာမင်း ပြန်ဆပ်ရ ကြွေးကကြာလေများလေဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ထပ်မံချေးယူသည့် ငွေကလဲ ပိုမိုများလာရပြန်သည်။ ထိုမှတဖန် ဆပ်ရမည့် အရင်းနှင့် အတိုးကလဲ ပို၍ပို၍များလာတော့သည်။ သို့ဖြင့် နှစ်စဉ်ချေးယူသည့်ငွေများထဲမှ မိမိသုံးစရာ လက်ကျန်ငွေမှာ နည်းသထက် နည်းလာလေတော့သည်။ နောက်ဆုံး မည်မျှအထိ နည်းသွားသနည်းဟူမူ သုညအထိ ရောက်သွားပြီး ထိုမှတဆင့်တက်ကာ အနှုတ်လက္ခဏာပင်ပြလာလေသည်။ ယင်းသို့သော ကာလသို့ရောက်သောအခါ ကိုယ်က ချေးယူသော ငွေမှာ ကိုယ့်လက်ထဲသို့ ရောက်မလာဘဲ အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများ ဆီ [illegible] တည်းစီးထွက်သွားပေတော့သည်။ ဤအချင်းအရာမျိုးကို အပြင်ဘက်သို့ အရင်းငွေပြန်လည်စီးဆင်းသွားခြင်းဟု ဘောဂဗေဒ ပညာရှင်များက ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

ယင်းအချင်းအရာမျိုးမှာ ယခု အခါဘောဂဗေဒ ပညာရှင်များ၏ သာမန်မှန်းဆချက်များ မဟုတ်တော့၊ လက်တွေ့ကြုံတွေ့နေကြရပေပြီ။ လက်တင်အမေရိက နိုင်ငံများတွင် ဤအတိုင်းဖြစ်နေလေပြီ၊

နောက်ဆုံး ဤချေးငွေကမ်းဆိုက်မှုမှာ အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများ၏ အသပြာနှင့် ဘဏ္ဍာရေးအခြေခံအုတ်မြစ်ကိုပင် ဂယက်ရိုက်ခြိမ်းခြောက်သော အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။ ဤအချက်အရာနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် အခိုင်အမာ ဥပမာများ ရှိပေသည်။

မက္ကဆီကို ။ အချို့ ဤနိုင်ငံကို အရင်းရှင်နိုင်

အသေးစားတနိုင်ငံဟုရှုမြင်ပြောဆိုနေကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ ကျွေးသင့်နှင့် ပြန်ဆပ်ရမှု အနေအထားကို အောက်ပါဇယားတွင်ရှင်းလင်းစွာတွေ့နိုင်ပေသည်။

ခုနှစ်	ကြွေးသစ်ရယူမှု	အတိုးအရင်းပြန်ဆပ်ရမှု	ခြားနားချက် +/-
၁၉၇၃	၂၄၄၄	၁၂၉၀	+၁၁၅၄
၁၉၇၈	၅၇၂၁	၆၁၂၆	- ၄၀၅
၁၉၇၉	၅၄၂၈	၉၉၆၆	-၄၅၃၈
၁၉၈၀	၂၅၁၃	၇၈၆၈	-၅၃၅၅

● ဒေါ်လာသန်းပေါင်းဖြင့်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

အထက်ပါစာရင်းဇယားကိုကြည့်လျှင် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင်ချေးငွေအသစ်နှင့် အတိုးအရင်းပြန်ဆပ်မှုတွင်လက်ကျန်ငွေကျန်ခဲ့ကြောင်းကျန်ပေသေးသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင်မူ လက်ကျန်ငွေမရှိတော့ဘဲ အနှုတ်လက္ခဏာပြလာပေသည်။ ချေးငွေအသစ်ကို မိမိနိုင်ငံတွင်မသုံးစွဲလိုက်ရတော့ဘဲ၊ ၎င်းသည်နိုင်ငံခြားသို့ ပြန်စီးဝင်သွားပေတော့သည်။

အရှေ့အာရှိင်းပြည်အသစ်ဟု အချို့က ကင်ပွန်းတပ်သော မက္ကစီကိုနိုင်ငံ၏ အခြေအနေမှာ အထက်ပါပြယုဂ်အတိုင်းပင်ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ပြဿနာမှာ မက္ကစီကိုတနိုင်ငံတည်းကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာ မဟုတ်ချေ။ လက်တင်အမေရိကတိုက်တခုလုံး အနေဖြင့် အလျှော်ရေးစာရင်းရှင်းတမ်း၌ နိုင်ငံခြားသို့ အရင်းနှင့်အတိုးအဖြင့် အသားတင်ဝဝပ်ပေးဆပ်ရသော ငွေစာရင်းကို အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရှိရသည်။

ခုနှစ်	အသားတင်ပေးဆပ်ရမှု (ဒေါ်လာကုဋေပေါင်း)
၁၉၇၆	၉၅၀
၁၉၇၇	၁၁၂၀
၁၉၇၈	၁၃၅၀
၁၉၇၉	၁၈၄၀
၁၉၈၀	၂၂၅၀
၁၉၈၁	၃၁၅၀
၁၉၈၂	၃၉၈၀

ရှင်းလှပေသည်။ ယင်းတိုင်းပြည်များ၏အခြေအနေကိုကျွန်ုပ်တို့အမှန်မှန်များနှင့်တွဲဖက်၍သုံးသပ်ရပေမည်။ ၎င်းတို့၏ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားသည့်အပိုင်းကိုလည်း တဖက်ကမြင်ရမည်။ တဖက်ကလည်း အနှစ်သာရကို ဆုပ်ကိုင်ရပေမည်။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများတွင်နယ်ချဲ့အကူအညီဖြင့် ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းအားတစုံတရာ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားအောင် လုပ်နိုင်ကောင်းလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့အနေဖြင့် အမျိုးအခိုက်အားသော စီးပွားရေးကိုမူ ထူထောင်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ အရင်းရှင်အာဏာရှင်စနစ်ကျင့်သုံးသော နိုင်ငံလည်း ထူထောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

အဘယ်ကြောင့် မထူထောင်နိုင်သနည်း။?

အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများ၏ အုပ်စိုးသူလူတန်းစားအပေါင်းကိုယ်လက္ခဏာအရအားနည်းမှု နောက်ပြီးနယ်ချဲ့၏ စနစ်အနေဖြင့်လည်း ၎င်းတို့ကို အမျိုးခိုက်ကင်းသော စက်မှုနိုင်ငံများဖြစ်မလာစေလိုမှုတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ တနေ့ယနေ့ နိုင်ငံများ၌ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားနှင့် ပြည်သူတို့အနေဖြင့် လုံးဝလွတ်လပ်သော ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီသမတနိုင်ငံထူထောင်ရေးထိုမှတဆင့် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ထူထောင်ရေးကို သာလိုလားပေသည်။ ကျွန်ုပ်အရေးအတွက်ပင်တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများတွင် အရင်းရှင်အာဏာရှင်စနစ်ကျင့်သုံးသော အရင်းရှင်နိုင်ငံများပေါ်ပေါက်မလာနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆက်လက်၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးသည့်နောက်နိုင်ငံရေးအရလွတ်လပ်ရေးရလာကြသည့် နိုင်ငံများ၏ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုလမ်းကြောင်းပြဿနာထဲမှ " မှီခိုနေသော အရင်းရှင်စနစ် " သဘောတရားဆိုပြီးပေါ်လာခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သဘောတရားကိုတင်ပြကြသော ဘောဂဗေဒပညာရှင် သမိုင်းပညာရှင်များထဲတွင် မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒီမှုများကို လေ့လာကြသူများဖြစ်ကြပေသည်။ သို့သော်သူတို့သည်မာ့က်စ် လီနင်ဝါဒီများ မဟုတ်ကြပေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မာ့က်စ်ဝါဒီသမားဟု မသတ်မှတ်ချေ။ အချို့မှာမူ မာ့က်စ်ဝါဒကို တစုံတရာလက်ခံကြသူများဖြစ်နိုင်ပေသည်။ နိုင်ငံတကာရေးရာနယ်ပယ် အတွင်း ကျွန်ုပ်အယူအဆကိုတင်ပြသောစာတမ်းများ၊ စာစောင်စာတမ်းများကို ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် လက်လှမ်းမှီ၊ ဖတ်ရှုလေ့လာခွင့်ရနေပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ယင်းအယူအဆများကို လုံးဝလျစ်လျူရှုမထားသင့်ပေ။ မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒရှုထောင့်မှ အမြင်နည်းအရ ဂရုတစိုက်လေ့လာပြီး သေချာစွာခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ များယှဉ်နေသည့်အယူအဆများကို ဝေဖန်ကြရမည်။ တော်လှန်ရေးအကျိုးအတွက် အသုံးချနိုင်သည့်အချက်အလက်များကို အသုံးချရပေမည်။ လီနင်သည် သူ၏ နယ်ချဲ့စနစ်ကျမ်းဝင်၌ ဟီလဖာဒင်း၊ ဟော့ဘ်ဆင်တို့၏ရေးသားချက်များကို အကြိမ်ကြိမ်ညွှန်းခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

ကျို မှီခိုနေသော အရင်းရှင်စနစ်သဘောတရားတွင် အားနည်းချက် ၃ ရပ်တွေ့ရပေသည်။ ပထမအားနည်းချက်မှာ အာဘိဓမ္မ အမြင်ဖြစ်သည်။ အာဘိဓမ္မပိုင်းအရ ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်သဘောတရားမှာ ရှေ့ကျော်ဝါဒဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သို့ပြောရသည်မှာ အပိုင်း၂ပိုင်းကို ရှေ့ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တပိုင်းကား အာရှ အာဖရိကနှင့် လက်တင်အမေရိကတိုက်တို့၏ ဆွတ်ခံလာသော တိုင်းပြည်များမှာ နိုင်ငံများအပေါ်တွင် မှီခိုနေရသော တိုင်းပြည်များ သည် ရသော အယူအဆဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ၂ခု လီနင်ဝါဒ အယူအဆဖြစ်သည်။ ကျန်တပိုင်းကမူ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများသည် အရင်းရှင်နိုင်ငံများဖြစ်သည်ဟူ ဆိုထားသည်။ ကျွန်ုပ်သည်မှာမူ မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒ၏ အခြေခံမှုများကိုပယ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တိုင်းပြည်များအား ကိုလိုနီတပိုင်း ပဒေသရာဇ်တပိုင်းတိုင်းပြည်များဟူသတ်မှတ်သည်ကို လက်မခံနိုင်ကြချေ။ သို့သော် မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒ၏ သဘောတရားအချိုးမျိုးဖြင့် မှီခိုနေမှုသည် ဆိုသည့် အယူအဆကိုလည်း စဉ်းသွင်းထားပြန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ အယူအဆကို ရှေ့ကျော်ဝါဒဟူ၍ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။

တချိန်တည်းတွင် ကျွန်ုပ်သဘောတရားမှာ လက်တွေ့အသုံးချရေးဝါဒလည်းဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်တပြည်အနေဖြင့် ဘယ်နည်းနှင့် မင်လျော်လုပ်စီးပွားရေးဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလျှင်ပြီးရော၊ ကျွန်ုပ်သည်မှာ အမှန်တရား၊ အကျိုးရှိလျှင် အမှန်တရားဘဲဟူသော အယူအဆဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည်မှာ လက်တွေ့အသုံးချရေးဝါဒပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သဘောတရား၏ အခြားအားနည်းချက်ဒုရပ်မှာ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစုနှင့် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကို ခွဲကြည့်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုတခုတည်းကိုသာ စိတ်ထဲချက်၍ အမြစ်အရေးတင်ပြီး သုံးသပ်ထားပေသည်။

အာရှ အာဖရိက၊ လက်တင်အမေရိကရှိ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး လွတ်လပ်ရေးရလာကြသော တိုင်းပြည်များ၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို သုံးသပ်ရာ၌ ၎င်းတို့အနေဖြင့် ထားချက်နှစ်ခုဖြင့် ချိန်ထိုးကြသည်။ ပထမအားဖြင့် ၎င်းတို့၏ ယူဆချက်အရ နိုင်ငံတနိုင်ငံ၏ စက်မှုကဏ္ဍမှ အထွက်နှုန်းသည် တနိုင်ငံလုံး ထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး စုစုပေါင်း၏ ၂၀% မှ အထက်တွင်ရှိခဲ့သော် ဒုတိယအားဖြင့် ယင်းနိုင်ငံ၏ပြည်ပပို့ကုန်တန်ဖိုး စုစုပေါင်း၏ ၂၀% မှအထက်မှာ စက်မှုထွက်ကုန်များဖြစ်ခဲ့သော် ယင်းနိုင်ငံအား စက်မှုနိုင်ငံသစ်ဟု ခေါ်သည်ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူတို့အကြားတွင် ကျွန်ုပ် နီးနှင့်ပတ်သက်၍ သက်သူ မှန်သက်သူ မျှော်ကွဲပြားခြင်းများ ရှိကြသည်။ အချို့၏ အမြင်၌ စက်မှုနိုင်ငံသစ်ဟူ ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းခြင်းမှာ လွန်သွားပြီ စက်မှုပိုင်းနိုင်ငံဟူ ခေါ်သင့်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ချုပ်လိုက်လျှင် အရင်းရှင်နိုင်ငံအသစ်များဟူ ခေါ်ရေးဖြစ်သည်။

မာ့က်စ်ဝါဒ၏ အမြင်၌မူ အရင်းရှင်နိုင်ငံဆိုခြင်းသည် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံ၏ လူမှုစီးပွားရေးစနစ်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အထက်မှာတင်ပြခဲ့သည့် သဘောတရားများကမူ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစုတခုထဲကိုသာ ကြည့်ပြီး သတ်မှတ်ကြခြင်းဖြစ်နေသည်။

၎င်းတို့၏ အဆိုအရ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အောက်ပါ ဇာရင်းတခုတွေ့ရသည်။ ဂဏန်းများမှာ သင်းတိုင်းပြည်၏ ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုးတွင်ပါဝင်သော စက်မှုကဏ္ဍ၏ ရာနှုန်း အချိုးအစားဖြစ်သည်။

တောင်ကိုရီးယား ၂၉%၊ ဟောင်ကောင် ၃၉၊ ဖိလစ်ပိုင် ၂၄%၊ စင်္ကာပူ ၂၈%၊ ဘရာဇီး ၂၈%၊ မက္ကဆီကို ၂၉%၊ အာဂျင်တီးနား ၃၇%၊ ကိုလံဘီယာ ၂၁%။ ထို့ပြင် ဤနိုင်ငံများ၏ ပြည်ပပို့ကုန်တန်ဖိုးတွင် စက်မှုထွက်ကုန်တန်ဖိုးကလည်း ၂၀% ကျော်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနိုင်ငံများကို စက်မှုနိုင်ငံသစ်များဟူ သတ်မှတ်လိုက်ကြသည်။

အမှန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့် ဤအပြောအဆိုများကို ချွတ်ချော်မှုမရှိသင့် လေ့လာသင့်ပေသည်။ ကျွန်ုပ် တတိယကမ္ဘာနိုင်ငံများထဲမှ အချို့နိုင်ငံများတွင် လူဦးရေ၏ ၅၀% ကျော်မှာ မြို့နေလူဦးရေဖြစ်နေသည်။ ဥပမာ ၁၉၇၉ ခုနှစ်၌ ကိုလံဘီယာတွင် ၇၀%၊ အာဂျင်တီးနား ၈၂%၊ မက္ကဆီကို ၆၇%၊ ဘရာဇီး ၆၅% ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်ချင်းအရာများကို မျက်ခြေမပြတ်လေ့လာသင့်သည်။ သို့သော် မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒ ပေါ်ဆိုးတွန်း အတွေးအခေါ်၏ ရပ်တည်မှုအမြင်မှနည်းနာဖြင့် ချဉ်းကပ်လေ့လာရပေမည်။ အနှစ်သာရကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ကြရပေမည်။

အပြင်ဘက် လက္ခဏာကို အကဲဖြတ်ခြင်းမှာ အနှစ်သာရများကို ဖုံးဖိုင်ခြင်းနှင့် ဆုပ်ကိုင်နိုင်ရေး အထောက်အကူပြုသင့်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုင်းပြည်တပြည်ကို လေ့လာရာတွင် အဓိကအားဖြင့် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကိုလေ့လာကြရမည်။ စီးပွားရေးအခြေခံအုတ်မြစ်ကို လေ့လာကြရမည်။ တနည်းဆိုသော် ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစုဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုနှင့်ဆက်စပ်ပြီး အဓိကအားဖြင့် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကို လေ့လာခြင်း၊ အထက်အဆောက်အအုံနှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး စီးပွားရေးအခြေခံအုတ်မြစ်ကို အဓိကထား၍ လေ့လာခြင်းဖြစ်ရမည်။ ကျွန်ုပ်သဘောတရား၏ တတိယအားနည်းချက်မှာ နိုင်ငံရေးအရ လူတန်းစားနှင့် လူတန်းစားတိုက်ပွဲအမြင် မှေးမှိန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ချုပ်ရလျှင် ကျွန်ုပ်သဘောတရား သင်္ချာများ၏ တင်ပြချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ရှုရသည်မှာ အညီနေ

ပေသေးသည်။ အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သော နိုင်ငံတို့၏အဓိကအားနည်းချက်များကို ကျနော်တို့သေချာစွာသဘောပေါက်ပြီး ၎င်းတို့တင်ပြသော အချက်အလက်များကိုသေချာစွာဆန်းစစ် အသုံးချသင့်ပေသည်။ သို့မှသာ လျှင်ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများ၏ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုနှင့်ပတ်သက်သော မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒသဘောတရားများကို ပိုမိုဖြစ်ပေါ်တိုးပွားအောင် ပိုမိုကြွယ်ဝအောင် လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

အေဆီယံ နိုင်ငံများထဲမှ အချို့ကို အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စက်မှုနိုင်ငံ အသစ်ဟု သတ်မှတ်သူများ ရှိနေသည် အမှန်တော့ ၎င်းတို့အနေဖြင့် ထုတ်လုပ်ရေး ဆက်ဆံမှုကို အလေးထားလေ့လာခြင်းမရှိသည့်အလျှောက် နယ်ချဲ့သမား၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အခန်းကိုလည်း ဂရုတစိုက် လေ့လာသုံးသပ်ခြင်း မပြုသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများတွင် နိုင်ငံခြားအရင်း၏ ၂/၃ မှာ တိုက်ရိုက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဖြစ်ပြီး ၁/၃ မှာ အကူအညီ ဆိုသည့်သဏ္ဍာန်ဖြင့် မြှုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တဖန် နိုင်ငံခြားအရင်း၏ ၁/၃ မှာ ကာလတိုချေးငွေ၊ အခမဲ့စာချုပ်တွေဖြင့်မြှုပ်နှံထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ခုနှစ်တွင် အေဆီယံနိုင်ငံများ၌ အမေရိကန်၏အရင်းမှာ ဒေါ်လာကုဋေ ၅၀၀ ရှိပြီး ဂျပန်၏အရင်းမှာ ဒေါ်လာကုဋေ ၈၀၀ ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများတွင် အစောပိုင်း၌ အမေရိကန်၏အရင်းမှာ အများဆုံးဖြစ်သည်။ ယခုနောက်ပိုင်းတွင်မူ ဂျပန်၏ အရင်းက ကျော်တက်သွားပေပြီ။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၌ ဂျပန်၏အရင်းမှာ ဒေါ်လာကုဋေ ၁၀၆၀ ကျော် ဖြစ်လာပေသည်။

ယင်းနောက် အေဆီယံ နိုင်ငံများ၏ တနိုင်ငံခြင်းအခြေအနေကို တင်ပြလိုပေသည်။

အင်ဒိုနီးရှား။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံတွင် ရေနံလုပ်ငန်းမှာ ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုး အများဆုံးဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားသုံးငွေလည်း အများဆုံး ရသော ထွက်ကုန်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်ကျွန်ုပ် ရေနံစက်မှုလုပ်ငန်းတွင် နိုင်ငံခြား အရင်းအနှီးများက အများဆုံး လွှမ်းမိုးထားလေသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံခြား အရင်းအနှီးမှာ ဒေါ်လာကုဋေ ၅၃၀ မျှရှိသည်။ ကျွန်ုပ်အနက် ကုဋေ ၄၀၀ မှာ အမေရိကန် အရင်းအနှီးများဖြစ်သည်။ ထိုရေနံလုပ်ငန်းများတွင်ပါဝင် လုပ်ကိုင်နေသော နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီပေါင်း ၁၆ ခုရှိပြီး ယင်းတို့အနက် ၁၁ ခုမှာ အမေရိကန်ကုမ္ပဏီများဖြစ်သည်။ ယင်းနိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများက အင်ဒိုနီးရှား ရေနံအထွက်၊ စုစုပေါင်း၏ ၈၀% ကို ချုပ်ကိုင်ထားလေသည်။

စင်္ကာပူ။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံတွင်လည်း၊ နိုင်ငံခြား အရင်းမှာ ပြည်တွင်း အရင်းထက် အဆမြောက်ကျော်နေပေသည်။ ယင်းနိုင်ငံခြား အရင်းများက စင်္ကာပူ၏ကြီးပွားတိုးတက်မှုကိုများစွာ အဟန့်အတား ဖြစ်နေပေသည်။ အစောပိုင်းတွင် စင်္ကာပူနိုင်ငံ၏ ထုတ်လုပ်မှုမည်ရွေ့မည်မျှ တိုးတက်နေကြောင်း မကြာခဏကြွေးကြော်ခဲ့ကြရသည်။

သို့သော် ယခုမူ အခြေအနေမှာ ထိုသို့မဟုတ်တော့။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်အစတွင် စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းမှာ ၁၀% ရှိပြီးနောက် ၃ လကြာသောအခါ ၉% ဖြစ်သွားသည်။ တဖန် နောက်ထပ် ၃ လကြာပြန်သောအခါ ၈% ဖြစ်သွားပြီး တတိယ ၃ လပတ်တွင် ၆% နှင့် စတုတ္ထ ၃ လပတ်တွင် ၃% အထိ ကျဆင်းသွားလေတော့သည်။ လျှော့ဖြစ်စက်ရုံ ဆိုလျှင်လည်း မကြာခဏ ပိတ်နေရသည်။ ယခုစီးပွားရေး အကဲခတ်များ၏ အလိုအရ ၁၉၈၅ ခုနှစ် ဒုတိယ (၃) လပတ်တွင် စင်္ကာပူ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှုန်းမှာ၊ သုညအောက် ရောက်သွားနိုင်သည်ဟုပင် သိရပေသည်။ ယင်းနိုင်ငံတွင် ကုမ္ပဏီများ တခုပြီးတခု ဒေဝါလီခံနေကြရသည်။ နိုင်ငံခြား အရင်းအနှီး၊ အဓိကအားဖြင့် အမေရိကန်၊ ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့၊ ဂျပန် စသည်တို့၏ အရင်းများသိသိသာသာ ကျဆင်းသွားလေသည်။ တဖန်စက်ရုံလုပ်ခကလည်း၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်ကထက် တဆ ပိုမိုတိုးလာသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့ လုပ်ငန်းများကို လုပ်ခပိုသက်သာသော မလေးရှားသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ကြပြီး အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာမှာလည်း ပိုမိုဆိုးဝါးလာရပေသည်။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံတွင်မြှုပ်နှံအရင်းအနှီးက ဒေါ်လာကုဋေ ၃၇၀ ရှိသည်။ အရင်းအများဆုံးမှာ ဂျပန်၊ အမေရိကန်၊ ဟောင်ကောင် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အနောက်ဂျာမနီ၊ နယ်သာလန်၊ ဆွစ်ဇာလန် စသည်တို့လည်း ရှိပေသေးသည်။ ၎င်းနိုင်ငံများ၏ အရင်းအနှီးမြှုပ်နှံမှု သဏ္ဍာန်ကိုကြည့်လျှင်၊ ဖက်စပ်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသဏ္ဍာန်က ၇၄.၃% ရှိပြီး ချေးငှါးရေး အရင်းသဏ္ဍာန်ဖြင့် မြှုပ်နှံမှုက ၂၅.၇% ရှိလေသည်။

မလေးရှားနိုင်ငံတွင် မှတ်ပုံတင်ထားသော ကုမ္ပဏီစုစုပေါင်း၏ ၄၆% မှာ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများဖြစ်နေသည်။ နိုင်ငံခြားပိုင်စိုက်ခင်းများမှာလည်း စိုက်ပျိုးနိုင်သော မြေဧရိယာ စုစုပေါင်း၏ ၂၀% ရှိပေသည်။ ကျွန်ုပ်အရေအတွက်မှာ တနိုင်ငံလုံးစပါးစိုက်ပျိုးသော မြေဧရိယာထက်ပင် အများကြီး ကျယ်ဝန်းနေလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်နှင့်တွဲ ဆက်လက် တင်ပြရမည်မှာ ဗမာပြည်သည် ၎င်းတို့၏ဈေးများအရပင်၊ စက်မှုတပိုင်း နိုင်ငံများထဲတွင် အကျုံးမဝင်သေးကြောင်း တွေ့နိုင်သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် စစ်အစိုးရထုတ်ပြန်သော စာရင်းများအရ ဗမာပြည်၏ တမျိုးသားလုံး ထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှုတန်ဘိုး စုစုပေါင်းတွင် စက်မှုလက်မှုကဏ္ဍ၏ တန်ဘိုးမှာ ၁၁% သာ ရှိသည်။ ပို့ကုန်တန်ဘိုးတွင်မူ စက်မှုလက်မှုကဏ္ဍ ဆိုသည်မှာ ၃.၅% ခန့်သာရှိလေသည်။

ယခုနောက်ဆုံးတင်ပြလိုသည်မှာ ကိုလိုနီတပိုင်း ပဒေသရာဇ်တပိုင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော ဗမာပြည်၏ ပြဿနာဖြစ်သည်။ ဗမာပြည်၏ပြည်ပကြွေးမှာ ဒေါ်လာကုဋေ ၃၀၀ ခန့် ဖြစ်နေပြီဟုဆိုသည်။ ထို့ပြင်ပို့ကုန်နှင့်တိုး

ရင်းဆပ်ရမှုတန်ဘိုးမှာ နိုင်ငံခြားအကဲခတ်သူများ၏ ခန့်မှန်းချက်အရ ၆၀% နီးပါး ဖြစ်နေသည်။ စစ်အစိုးရလက်ထက်တွင် ရှိသော နိုင်ငံခြားသုံးငွေနှင့် အရန်ငွေမှာလည်း ဒေါ်လာသန်း ၅၀ မျှသာ ကျန်တော့သည်ဟု သိရသည်။ ပြည်ပပို့ကုန်တန်ဘိုးတွင် ဆန်စပါးက ၅၃%၊ ကျွန်းသစ်က ၂၇% ကျန်သည်မှာ ကျောက်မျက်ရတနာ အပါအဝင် သဘာဝသယံဇာတများ ဖြစ်သည်။

နယ်ချဲ့ ပေါင်းစုံ အပေါ်မှီခိုရမှုနဲ့ ပတ်သက်ရင် အဓိကမှာ ဒုတိယမှာ အနောက်ဂျာမနီဟု ဆိုရပေမည်။ ဂျပန်နိုင်ငံက ဗမာပြည်သို့ ထောက်ပံ့နေသည်မှာ သူ၏ ပြည်ပသို့ ထောက်ပံ့မှု အားလုံး၏ ၈% ရှိသည်။ အနောက်ဂျာမဏီနိုင်ငံ အနေဖြင့်ဆိုလျှင်လည်း ဗမာပြည်မှာ သူ၏ အထောက်အပံ့ခံ နိုင်ငံစာရင်းတွင် နံပါတ် ၁၀ မြောက် ဖြစ်နေပေသည်။

ယခုအခါ စစ်အစိုးရ အနေဖြင့် မိမိအပေါ်တွင်ရှိနေသော ပြည်ပကြွေးများ ပြန်ဆပ်နိုင်ရေးအတွက် အတော်ပင် ခေါင်းကိုက်နေချေပြီ။ ဂျပန် အနောက်ဂျာမနီ စသည်တို့နှင့် ပြန်လည်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရမည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်နေပြီဟု အကဲခတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက တွက်ဆထားကြလေသည်။

ကျွန်တော် ချေးငွေ၊ ထောက်ပံ့ငွေ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာ အနည်းငယ်ရှိပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အခြားအစိုးရများ၊ သဘောတူညီကြရာတွင် အသေးစိတ်အချက်အလက်များ မည်သို့ပါရှိသည်ကို ပြည်သူတို့မကျေညာ၍ သဖြင့် မသိရချေ၊ သို့သော် ဘင်္ဂလားဒက်ရှ်နိုင်ငံရှိ ဂျပန်သံအမတ်က ထုတ်ဖော်ပြောပြချက်များမှာ မှတ်သားစရာကောင်းလှပေသည်။ သူ၏အဆိုအရ ကုန်ပစ္စည်းချေးငွေ - ချေးယူရာတွင် ချေးငွေ၏ ၂/၃ ကို ဗြိတိန်တိုင်းပြည်ထံမှ ဝယ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ ဒါက ဘင်္ဂလားဒက်ရှ်နိုင်ငံ၏ အခြေအနေကို ပြောခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနေနှင့် မူ ချေးရသမျှ ဂျပန်ထံမှ ပစ္စည်းချည်း ဝယ်နေရသလို ဖြစ်နေတော့သည်။ ထောက်ပံ့ငွေဆိုသည်နှင့် ပတ်သက်၍မူ ဘော်လီနစ်၏ နယ်ချဲ့စနစ်ကျူးကျော်ဝါဒမှ ထောက်ပြချက်မှာ ပိုရောက်လှပေသည်။ သူ၏အဆိုအရ ကျွန်ုပ်သို့လုပ်နည်းမှာ နွားတကောင်ကို အရေခွံ ၂ ခါ ခွာယူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၄င်းတို့က ကုန်ပစ္စည်းများတွင် စျေးတင်ထားသဖြင့် မြန်မာပြည်က ကုန်သွယ်ရေး အမြတ်များကိုလည်း ပေးရသည်။ တဖန် ထောက်ပံ့ငွေနှင့် ပတ်သက်ပြန်လျှင်လည်း ထိုငွေဖြင့် ထောက်ပံ့သူ နိုင်ငံထံမှ ပစ္စည်းကို ပြန်ဝယ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထောက်ပံ့သူ အနေဖြင့် ကုန်သွယ်ရေး အမြတ်ထပ်ရပြန်သည်။

အောက်ပါစာရင်းများကို ကြည့်ပါ။

၁။ ၁၉၇၄-၇၅ ခုနှစ်အတွက် ဂျပန်အစိုးရ၏ ဆိုမှုစီမံကိန်း ချေးယူငွေမှာ ယန်း ၃၀၀၃၃ သန်း၊ အထွေထွေကုန်ပစ္စည်း အတွက် ချေးယူငွေမှာ ယန်း ၁၈၅၀၀ သန်း နှင့် ကုန်ပစ္စည်း ချေးငွေ ယန်း ၅၆၁၀ သန်း ယူခဲ့သည်။ ဂျပန်ယန်း ၁၀၀ မှာ ကျပ် ၃.၃ နှင့် ညီမျှသည်။

၂။ ဂျပန်အစိုးရ၏ အထောက်အပံ့ဖြင့် ပင်းသီးပင်း ရှက်သစ်သီး ဝလံသုတေသန နှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံကိန်း။

၃။ ဂျပန်နိုင်ငံ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မူးယစ်ဆေး ရှက်ရေး ကျောင်းဝါ၏ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် ပြည်သူ့မူလနှင့် ရေလုပ်ငန်းကော်ပိုရေးရှင်း၏ ငါးပုဇွန်ရေယာဉ်များ ပြင်ဆင် ထောက်ပံ့ရေး စီမံကိန်း။

၄။ ဂျပန်အစိုးရ၏ ထောက်ပံ့ငွေ ယန်း ၂၅၀၀ သန်းဖြင့် ဆန်စပါး တိုးတက်ထုတ်လုပ်နိုင်ရေး စီမံကိန်း။

၅။ ဂျပန်နိုင်ငံ ပင်လယ်ရပ်ခြား စီးပွားရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု ရံပုံငွေအဖွဲ့၏ ချေးငွေဖြင့် သံမဏိစက်ရုံ ချဲ့ထွင်ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းအတွက် စက်ပစ္စည်းများဝယ်ယူရေး။

၆။ အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်၏ ၉ ကြိမ်မြောက် ချေးငွေဖြင့် ရထားလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းအတွက် စက်ခေါင်းလှည်း တွဲနှင့် ကုန်တွဲများ ဝယ်ရေး။

၇။ အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်၏ ချေးငွေဖြင့် အရက်ချက်စက်ရုံ အမှတ် ၂ မွမ်းမံပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်း။

၈။ အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်၏ ချေးငွေဖြင့် တနေ့လျှင် တန် ၂၅၀ ကျဆန့် စက် ၃ လုံး တည်ဆောက်ရေး။

၉။ အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်၏ ဒုတိယချေးငွေဖြင့် တနေ့လျှင် ဖွဲနု တန် ၁၅၀ ကျသော ဖွဲနုသီစက် တည်ဆောက်ရေး။

၁၀။ ၁၉၈၅၊ ၈၆ ခုနှစ် ဘဏ္ဍာနှစ်အတွင်း ဂျပန်အစိုးရက ထောက်ပံ့ငွေ ၄ ကြိမ်ပေးမည်၊ ယန်း ၆၄၄၃ သန်း ဒေါ်လာ ၂၅.၉ သန်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည်တို့မှာ ဂျပန်ထံမှ ချေးငွေဖြင့် ဂျပန်အပေါ်မှီခိုပြီး လုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းများ ဖြစ်သည်။ ဆက်လက်၍ အနောက်ဂျာမနီ အပေါ်မှီခိုပြီး လုပ်ကိုင်ရမည့် အခြေအနေကို တင်ပြလိုပေသည်။

၁။ ကာလတိုကျွမ်းကျင်မှု ဖူပေါင်း ရံပုံငွေမှ ဒုတိယအကြိမ် ထောက်ပံ့ငွေ ဂျာမန် မတ်ငွေ ၁ သန်း လက်ခံခဲ့သည်။ (မတ်ငွေ ၁၀၀ = ကျပ် ၃၄၀)။

၂။ ကျွမ်းကျင်မှု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး အစီအစဉ်မှ ၁၉၈၄-၈၅ ခုနှစ်အတွက် ထောက်ပံ့သော မတ်ငွေ ၃ သန်းဖြင့် ဓာတ်မြေဩဇာ ဝယ်ရေး။

၃။ ဖရင့်ဝါနာ စက်မှုလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီနှင့် စစ်အစိုးရ၏ အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းတို့ အကျိုးတူ စက်မှု ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး စာချုပ် ချုပ်သည်။ ယက်စက်လုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။

၄။ ကင်းတားရေအား လျှပ်စစ်စီမံကိန်းအတွက် ဝယ်မည့် ချေးငွေမတ် ၁၇ သန်း

၅။ အနောက်ဂျာမဏီ၏ အကူအညီဖြင့် တောင်ငူ သာစည် ကီလို ဗို့ ၁၃၀ ဓာတ်အားလိုင်း တည်ဆောက်ရေး

စီမံကိန်းအတွက် ဓာတ်အားခွဲရုံပစ္စည်းများနှင့် ဓာတ်အား သွယ်ယူပစ္စည်းများဝယ်ရေး။

၆။ အနောက်ဂျာမဏီ၏အထောက်အပံ့ဖြင့် အမှတ် ၁ သင်္ဘောကျင်းဖေါ်ထုတ်လုပ်ရေးကော်ပိုရေးရှင်းသင်္ဘောကျင်းနှင့် အမှတ် ၂ သင်္ဘောကျင်းတွင်ရှိသော စက်ပြင်အလုပ်ရုံများကို စွမ်းအားမြှင့်တင်ရေး လေ့ကျင့်ပေးရေး။

၇။ စက်မှုသင်တန်းကျောင်းအတွက် အနောက်ဂျာမနီမှ အကူအညီ။

၈။ ကြယ်ငါးပွင့်သင်္ဘောကော်ပိုရေးရှင်းအတွက် ပင်လယ်ကူးကုန်တင်သင်္ဘော ၂ စင်းဝယ်ရန် KFW ဘဏ်မှချေးငွေ။

၉။ ရွာတောင် ဒီဇယ်စက်ခေါင်းပြင်စက်ရုံတွင်ရှိသော ရထားစက်မှုလက်မှုသင်တန်းကျောင်းတည်ထောင်လေ့ကျင့်ရေး ဒုတိယ အဆင့်အတွက် အနောက်ဂျာမဏီမှ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အကူအညီ။

ဒါ့အပြင် အခြားနိုင်ငံများ အပေါ်မှီခိုလုပ်ကိုင်ရသည့်လုပ်ငန်းများလည်း ရှိပေသေးသည်။

၁။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်အတွက် အမေရိကန်မှ ဆက်လက်ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် ဒေါ်လာ ၃.၇၄ သန်းတန်အစေ့ထုတ်ပြောင်းနှင့် အထွက်တိုးနှံစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း။

၂။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးရေးဌာန၏ အထောက်အပံ့ဖြင့် မြစ်တွင်းငါးသုတေသနလုပ်ငန်း။

၃။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်နှစ်လအတွင်း ကမ္ဘာ့ဘဏ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့မှ ချေးငွေနှစ်ခါယူခဲ့သည်။ စုစုပေါင်းဒေါ်လာ ၃၂.၂၅ သန်းဘိုးဖြစ်သည်။ သစ်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက် ဒေါ်လာ ၁၇.၇၅ သန်းသုံးပြီး စေ့ထုတ်ဆီ လုပ်ငန်းအတွက် ဒေါ်လာ ၁၄.၅ သန်းဖြစ်သည်။

၄။ ရွှေတောင် အဝတ်အထည်အချောကိုင်စက်ရုံ စီမံကိန်းအတွက် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှချေးငွေဒေါ်လာ ၂၉.၇ သန်းဖြင့် ၁၉၈၄ ခုနှစ် ဂျူလိုင် ၅ ရက်နေ့က ချုပ်ဆိုခဲ့ အရှေ့ဖာတ်သျှကုမ္ပဏီမှ အတိုင်ပင်ခံ အင်ဂျင်နီယာများ ငှါးမည်။

၅။ ကနေဒါမှ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် မုတ္တမကမ်းလွန်ရေနံ ဓာတ်ငွေ့ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း။

၆။ မန္တလေးနို့ဆီချက်လုပ်ငန်းအတွက် ဩစတြေးလျအစိုးရထံမှ ကိုလံဘိုစီမံကိန်းအကူအညီ။

၇။ စက်ကိုင်းနှင့် သာစည်တွင် ပဲဆီလှော်ရုံများ ပြန်လည်ပြုပြင်ရန် ဩစတြေးလျနိုင်ငံမှ အကူအညီ။

၈။ မှော်ဘီ မြို့ရွာလမ်းဖေါက်ရေးအတွက် ဩစတြေးလျအစိုးရထံမှ ကျွမ်းကျင်မှုအကူအညီ

၉။ တိုက်ကြီးရေတံခွန် အသေးစားရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်းအတွက် ဖင်လန်အစိုးရ၏ အထောက်အပံ့။

တဖန် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများထံမှ ရယူခြင်းများလည်းရှိသေးသည်။

၁။ ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်၏ အကူအညီဖြင့် ပိုးသတ်ဆေးဖေါ်စပ်ထုတ်လုပ်ရန် ရှေ့ပြေးစက်ရုံစီမံကိန်း။

၂။ ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်၏ အကူအညီဖြင့် လယ်သုတေသနနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း။

၃။ သမဝါယမသင်တန်းကျောင်းလုပ်ငန်းနှင့် အတတ်သင်ကျောင်းများ ပိုမိုတောင့်တင်းခိုင်မာရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်။

၄။ လယ်ယာကဏ္ဍထုတ်လုပ်မှုတိုးတက်ရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်မှ အထောက်အပံ့နှင့်ကျွမ်းကျင်မှုအကူအညီ။

၅။ ချောက်၊ ရန်ကုန် ဓာတ်အားလိုင်းစီမံကိန်းအတွက် ကမ္ဘာ့ဘဏ်၏ အထောက်အပံ့။

၆။ အသေးစားစက်မှုလုပ်ငန်းများအတွက် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်မှ ချေးငွေ။

၇။ ဆည်တော်ကြီးရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်း ဓာတ်အားပေးစက်ရုံ၊ စက်ခလုတ်ရုံ၊ မန္တလေးဓာတ်အားခွဲရုံအတွက် စက်ကိရိယာဝယ်ရန် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်မှ ချေးငွေ။

၈။ အသေးစားနှင့်အလတ်စားရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်း ၇ ခုနှင့်လျှပ်စစ်ဓာတ်အားလိုင်း ၂ ခုအတွက် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်မှ ချေးငွေ။

၉။ မြန်မာ့စိုက်ပျိုးရေးဘဏ်လုပ်ငန်းစွမ်းအားမြှင့်တင်ရေးအတွက် အာရှဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်မှ ကျွမ်းကျင်မှုအကူအညီ။

အထက်ပါတို့မှာ ခုတလောလေးတွင် ရယူသော ချေးငွေ၊ အထောက်အပံ့၊ အကူအညီစသည်တို့၏စာရင်းများဖြစ်ပေသည်။ ယင်းတို့ကိုထောက်ရှုခြင်းဖြင့်ပင်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအားလုံးလိုလိုနယ်ချဲ့ဟောင်းစုံ၏အကူအညီကိုမရယူဘဲ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းထင်ရှားနေပေသည်။ ထို့ကြောင့် စစ်အစိုးရမှာ နယ်ချဲ့ဟောင်းစုံအပေါ်မှီခိုနေရသည် ဆိုသည့်အချက်မှာ ရှင်းနေပေသည်။

ကျိုနေရာတွင် ဗမာပြည်ကဲ့သို့သော တကယ်တန်း စက်မှုနိုင်ငံတစ်ခုတောင်နှင့်ကြိုးစားသည် ဆိုလျှင် နယ်ချဲ့နိုင်ငံများက လိုလိုလားလား ကူညီမည်မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုသင့်ပေသည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် စိတ်အဝင်စားဆုံး အတက်ကြွဆုံးကိစ္စမှာ ကုန်သွယ်ရေးနယ်ပယ်တွင် ကုန်စည်များဝယ်ယူနိုင်စေရေးနှင့် ဝယ်ယူမှုချောမောပြေပြစ်စေရေး ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ကုန်သွယ်ရေးနယ်ပယ်တွင် အရင်းမြှုပ်နှံပြီး ၎င်းတို့၏တိုင်းပြည်မှကုန်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူနိုင်အောင် လမ်းဖွင့်ပေး...

ပေးသည်။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရာတွင် အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများသည် ၎င်းတို့၏ပေါ်လစီကို ဖုံးမထား ပြောင်ပြောင်ကျေညာထားကြပေသည်။ သူတို့အနေဖြင့် မိမိရင်းနှီးမြှုပ်နှံမည့် နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေးအရ တည်ငြိမ်မှု ရှိ မရှိဆိုသည်ကို ဦးဆုံးရှုစမ်းကြည့်သည်။ ထိုနောက်စီးပွားရေးအရ ကြည့်ရာတွင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရမည့်နိုင်ငံတွင် လမ်းပမ်းဆက်သွယ်ရေးကောင်း မကောင်း အခြေခံ [illegible] လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေရှိမရှိစသည်တို့ကို ရှုစမ်းတတ်ကြပေသည်။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကောင်းပါမှ ၎င်းတို့အဖို့ ထုတ်လုပ်ရောင်းချရေးစရိတ်သက်သာမည် မဟုတ်ပါလော၊ သည့်နောက် ဦးစားပေးထည့်သွင်းစဉ်းစားတတ်ကြသည့် အချက်များမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလွယ်ကူစေသည့် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းမှုရှိ မရှိ၊ အခွန်အကောက်စနစ်ကို စိတ်တိုင်းကျမကျ စသည်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

နည်းပညာ/အတတ်ပညာကိုတော့ ၎င်းတို့အနေဖြင့်အပိုင်ကိုင်ထားတတ်ပေသည်။ နိုင်ငံတနိုင်ငံတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရာ၌ ယင်းနိုင်ငံအား အတတ်ပညာပေးရန် မရည်ရွယ်ချေ။ ဈေးပေါသောလုပ်အားရရေးကိုသာ စိတ်ဝင်စားကြပေသည်။

စစ်အစိုးရ၏ အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းဆိုသည်၏ အနှစ်သာရမှာ မည်သို့ရှိသနည်း။

အစိုးရစာတမ်းဝင် ဖော်ပြချက်များအရ ၁၉၇၆-၇၇ ခုနှစ်အထိ အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းဆိုသည်၏ အောက်တွင် စက်ရုံ ၅ ရုံရှိပေသည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင်စက်ရုံအမှတ် ၆ ဆိုသည်ကို ထပ်တည်ဆောက်သည်။ ကျွန်ုပ်ကော်ပိုရေးရှင်း၏အရင်းအနှီးမှာ ၁၉၈၃-၈၄ ခုနှစ်အထိဆိုလျှင် ကျပ် ၄၀၇·၄၃ ကုဋေရှိသည်။ ထုတ်လုပ်သောပစ္စည်းများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ကျေညာချက်အတိုင်းပြောရလျှင် အဝေးပြေးယာဉ်၊ လယ်ထွန်စက်၊ စက်မှုလယ်ယာသုံးပစ္စည်း၊ ဓာတ်ယာဉ်နှင့်ရထားပစ္စည်း၊ ဒီဇယ်အင်ဂျင်ရှင်းပန့်နှင့် နော်ဇယ် စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများအတွက်စက်ပစ္စည်းများထဲမှ အများစုကို နိုင်ငံခြားမှတင်သွင်းယူရပေသည်။ ကျွန်ုပ်အတွက်နှစ်စဉ် နိုင်ငံခြားသုံးငွေ ခွင့်ပြုချက်အတိုင်း အတာပေါ်တွင်မူတည်နေလေသည်။ အချို့ဆိုလျှင်ပြည်ပမှ စက်အစိတ်အပိုင်းများကိုသာ တင်သွင်းရသည် မဟုတ်တော့ဘဲ ကုန်ကြမ်းများကိုပင်တင်သွင်းနေရပေသည်။ ၎င်းတို့ထုတ်လုပ်သောကုန်ပစ္စည်း ၁၀မျိုးတို့၏ ကုန်ကြမ်းများကိုပြည်ပမှတင်သွင်းရသည်မှာ ၁၉၇၇-၇၈ မှ ၁၉၈၄-၈၅ ကာလအတွင်း အနည်းဆုံး ၇၆·၁၇ % မှအများဆုံး ၁၀၂·၅၂ % အထိမြင့်တက်လာသည်ဟုသိရသည်။

ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ် အကြီးစားစက်မှုကော်ပိုရေးရှင်းဆိုသည်၏ ကုန်ကျစရိတ်နှင့်ဝင်ငွေအချိုးအစားအား အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ခုနှစ်	ကုန်ကျစရိတ်	ဝင်ငွေ	အရှုံး/အမြတ်
၁၉၇၇-၇၈	၉၄·၆၂	၁၀၀	+၅·၃၈
၇၈-၇၉	၉၃·၉၂	၁၀၀	+၆·၀၈
၇၉-၈၀	၁၄၃·၀၀	၁၀၀	-၄၃·၀၀
၈၀-၈၁	၁၆၂·၉၀	၁၀၀	-၆၂·၉၀

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ပြည်တွင်းပြည်ပကြွေးကို အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ကြရတော့သည်။

၁၉၇၈	ကျပ် ၆၂·၅၁ ကုဋေ
၇၉	" ၁၀၉·၉၀ "
၈၀	" ၂၀၁·၆၉ "
၈၁	" ၂၆၈·၇၅ "
၈၂	" ၃၂၉·၂၂ "
၈၃	" ၄၀၃·၆၉ "
၈၄	" ၄၆၉·၃၂ "

အထက်ပါ ကိန်းဂဏန်းများအရ ကျွန်ုပ်ကော်ပိုရေးရှင်း၏ပြည်တွင်းပြည်ပကြွေးမှာ ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှ ၈၄ ခုနှစ်အတွင်း ၇ ဆခွဲတက်လာသည်ကိုတွေ့ရပေသည်။ အတိုးပေးရသည်မှာလည်း ဝင်ငွေစုစုပေါင်း၏ ၃၉·၄၉ % ရှိနေသည်။

ကျွန်ုပ်ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ ၁၉၈၀ ခုနှစ် ဒီဘက်တလျှောက်လုံး ပင်အရှုံးပြနေခဲ့ရာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင်ကျပ် ၃၅·၁၄ ကုဋေထိပင် အရှုံးပြနေပေသည်။

တာယာ ရေနံ၊ [illegible] ဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်း ကော်ပိုရေးရှင်းအောက်ရှိ ဓာတ်ဆီ ရောစပ်စည်သွတ်စက်ရုံ ဆိုလျှင်လည်း ကုန်ကြမ်းကိုပင်ပြည်ပမှ တင်သွင်းယူနေရသည်၊ သို့သော်သူတို့ခများ ကိုယ်ပိုင်တင်သွင်းချင်တိုင်း တင်သွင်းနိုင်သည်မဟုတ်၊ လိုအပ်ချက်နှင့် အများကြီး ကွာဟနေပေသည်။ ၁၉၈၄-၈၅ ခုနှစ်တွင်ဆိုလျှင် လိုအပ်ချက်၏ ၂၆·၁ % သာရရှိပေသည်။ ၎င်းတို့အဖို့ သွင်းကုန်ဈေးတက်မှု၊ နိုင်ငံခြားသုံးငွေ မလုံလောက်မှု စသည်တို့က အကန့်အသတ်ကြီးများဖြစ်နေပေသည် သို့ဖြင့်ထုတ်လုပ်ရေးစရိတ်များ တက်ကာ အရှုံးပေါ်နေလေတော့သည်။

စစ်အစိုးရ၏ စက်သိရောင်းချရမှု အခြေအနေကိုလည်း အောက်ပါဇယားတွင်တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ခုနှစ်	တစ်ဦးချင်း တာဝန်ကျဆင်းမှု ပျမ်းမျှကျဲ	ဈေးခင်းဈေး (ကျပ်)	အရှုံး (ကျပ်)	အရှုံး (ကျပ်သိန်း)
၁၉၃၈-၃၉	၂၈·၆၂	၂၄·၂၅	၄·၃၇	၅၆၈·၆၃
၁၉၆၂-၆၃	၃၃·၈၉	၂၄·၂၅	၉·၆၄	၈၁၇·၇၅

အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သော အချက်များကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်စစ်အစိုးရက တည်ဆောက်နေသောစီးပွားရေးသည် အမှီအခိုကင်းသည့် အမျိုးသားစီးပွားရေး ဟုတ်မဟုတ် ဆိုသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။ အဝေးသို့ဖြင့် အနှစ်သာရအရ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဗိုလ်ကြီး ထင်ရှားနေပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အကျအညီများဖြင့် စီးပွားရေးအရ ရှေ့နိုင်ငံရေးအရပါ လွတ်လပ်သည့် နိုင်ငံတနိုင်ငံ တည်ထောင်နိုင်ရန်ဆိုသည်မှာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ချေ။ တော်လှန်ရေး မအောင်မြင်သရွေ့ ဗမာပြည်မှာ နယ်ချဲ့အပေါ်မှီခိုရသော မအေးသေရာဖိတ မြိုင်း၊ ကိုလိုနီတပိုင်းလမ်းကြောင်းကြီးပေါ်၌ ဆက်၍ခရီး နှင်နေရပေဦးမည်။ ဗမာပြည်ကျွန်ုပ်တို့ ပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် မှန်ကန်သော လမ်းစဉ်ကိုစည်းစည်းလုံးလုံးတက်တက်ကြွကြွဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ကာ အောင်မြင်မှုရအောင်လုံးပမ်းနိုင်မှသာ လုံးဝလွတ်လပ်သော အမှီအခိုကင်းသောပြည်သူ့ ဒိမိုကရေစီ သမတ နိုင်ငံကိုတည်ထောင်နိုင်ပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တကွလည်းတွင် ဗမာပြည်သည် "ခေတ်နောက်ကျသော အရင်းရှင်နိုင်ငံ" ဆိုသည် မျိုးမဟုတ်ကြောင်းလည်း ထောက်ပြလိုပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ ဗမာပြည်မှာ ခေတ်နောက်ကျသော အရင်းရှင်နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟုဆိုပါက၊ အဓိကပဋိပက္ခမှာ ပြောင်းလဲသွားပေတော့မည်။ ထိုသို့သော အခြေအနေတွင် ဗမာပြည်၏ အဓိကပဋိပက္ခမှာ အရင်းရှင်လူတန်းစားနှင့်ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား စသည့်အကြားမှပဋိပက္ခ ဖြစ်သွားပေမည်။ တော်လှန်ရေး၏လက္ခဏာမှာလည်း ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး မဟုတ်တော့ဘဲ ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးသာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

တကယ်တမ်းပြောရလျှင် ဗမာပြည်တွင် အလုပ်သမားလူတန်းစားဆိုသည်မှာ အလုပ်ဝတ်ဖွဲ့ကြီးတခုလုံး၏ ၁၀·၆% ၊ ၁၀·၇ % မျှသာရှိပေသည်။ အများစုကြီးမှာလယ်သမားများသာဖြစ်သည်။ ကျေးလက်တွင်နေသောလူဦးရေမှာလည်း ၈၀% ကျော်ပင်ရှိသည်။ ဗမာပြည်၏ မြေယာဆက်ဆံရေး ပြဿနာကို သီးခြားကောင်းမွန်စွာချက်ရှိမည် ဖြစ်သဖြင့် ဒီမှာမပြောတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် .....

နိဂုံးချုပ်လို့ ရပြီ ထင်ပါသည်။

အနှစ်သာရကို မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်ပြီး အခြားအချက်အလက်များကိုလည်း ရှာတစိုက်လေ့လာသွားကြပါစို့။

ကောက်ချက် လီနင်ဝါဒ မူများကို မြဲမြဲဆုပ်ကိုင်ပြီး ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးလက်တွေ့နှင့် ပေါင်းစပ်သွားကြပါစို့

ဗမာပြည်၏ စီးပွားရေး နိုင်ငံရေး လူမှုရေး၊ စစ်ရေးစသည့်ဘက်အသီးသီးအား သုတေသနပြုသည့် လုပ်ငန်းကို အားဖြည့်လုပ်ကိုင်သွားကြပါစို့။

၁၉၇၉ ခုနှစ် လမ်းစဉ် နှင့် ပါတီဗဟိုကော်မတီ၏ နိုင်ငံရေးအစီရင်ခံစာပါ စိတ်ဓာတ်၊ လမ်းညွှန်၊ အနှစ်သာရများကို ဖွဲ့ဖွဲ့မြဲမြဲ ဖွဲ့ကိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်လမ်းဝဉ်ပေါ်လစီများလက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ရန် အားအငွန်ဥန်စိုက်ကြိုးပမ်းသွားကြပါစို့။

တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်

နှင့်

ပတ်သက်၍

တတိယအကြိမ်မြောက်ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်သဘာပတိအဖွဲ့မှ

ပြန်လည်ရှင်းပြ

(၁)

တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်မှ တခဲနက်အတည်ပြု လိုက်သည့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ၏ နိုင်ငံရေးအစီရင်ခံစာတွင် မျက်မှောက် တော်လှန်ရေးအခြေအနေ ကိုအောက်ပါအတိုင်း အကဲဖြတ်ခဲ့ပေသည်။

"လက်ရှိကာလဟာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ "၄၈-၄၉ တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်" နဲ့ အနာဂတ်ကာလတွင် မုချဖြစ်ပေါ်လာမဲ့ တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်တို့အကြားမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ ကာလဖြစ်တယ်။"

တဖန် အနာဂတ်တွင်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြခဲ့ပေသည်။

"အနာဂတ်ကာလမှာဖြစ်ပေါ်လာမဲ့ တော်လှန်ရေး ဒီရေမြင့်ဟာ ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်၊ ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ပေါ်လာမည်ဆိုတာကို တထစ်ချမပြောနိုင်သော် လည်း ကေန်မုချဖြစ်ပေါ်လာမယ်ဆိုတာကိုတော့ တထစ်ချပြောနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်း ကတော့ ရန်သူကြီး ၃ ဦးကိုကိုယ်စားပြုနေတဲ့ မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကို ကျင့်သုံးနေတဲ့ စစ်အစိုးရကတဖက် ရောမ အများစုကြီးဖြစ်တဲ့ လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုကြီးကတခြားဖက်ဖြစ်နေတဲ့ အဓိကပဋိပက္ခ အပါအဝင် ပဋိပက္ခပေါင်း စုံဟာ တည်ရှိမြဲတည်ရှိနေပြီး မျက်မှောက်အချိန်အခါမှာ ပိုပိုနက်ရှိုင်းပြင်းထန်လာ နေလို့ဖြစ်တယ်။"

ကိုယ်စားလှယ်များသည် ဒီရေမြင့်သစ် ပြဿနာကို ဘက်ပေါင်းစုံမှအပြန်အလှန် အကြေအလည်ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး အစီရင်ခံစာပါတင်ပြချက်ကို တညီတညွတ်တည်း လက်ခံအတည်ပြုခဲ့ကြပေသည်။

(၂)

တော်လှန်ရေး ဒီရေမြင့် (သို့မဟုတ်) တော်လှန်ရေးအုံကြွမှုကြီးတခုဖြစ်ပေါ်လာစေဖို့ ဆိုလျှင် အကြောင်းအချက် ၂ ခုရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ပထမ အကြောင်းအချက်မှာ ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များဖြစ်ပြီး ဒုတိယမှာ အတ္တဘာဝ အကြောင်းအချက်များပင်ဖြစ်သ

သည်။ ဤအကြောင်းအချက် ၂ ခု မရှိပါက တော်လှန်ရေး ဒီရေမြင့်သည့် မည်သည့်မျှ ဖြစ်ပေါ်လာမည်မဟုတ်ပေ။

ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များကို လူတို့၏ စိတ်ဆန္ဒအရ ဖန်တီး၍မရပေ။ သို့သော် အတ္တဘာဝ အကြောင်းအချက်များကိုကား ဖန်တီး၍ရပေသည်။

ကွန်မြူနစ်များသည် အတ္တဘာဝ အကြောင်းအချက်များ (တနည်းအားဖြင့်) အတ္တဘာဝ အင်အားများကို ကြိုးစားအားထုတ် ဖန်တီးကြရပေမည်။ ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များ မည်မျှပင်ရှိနေပါစေ မိမိတို့၏ အတ္တဘာဝ အင်အားက ချိနဲ့နေပါက သို့မဟုတ် မပြည့်မစုံဖြစ်နေပါက တော်လှန်ရေး အုံကြွမှုကြီး ဖြစ်လာအောင် တွန်းဆော်ခြင်း ဖန်တီးခြင်း ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များကို အသုံးချကာ မိမိတို့၏ အတ္တဘာဝ အင်အားများကို ပြည့်စုံလာအောင် မဖြစ်မနေ ကြိုးစားကြရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များ မရှိလျှင်မူကား တော်လှန်ရေးအုံကြွမှုကြီးသည် မည်သို့မျှ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များ ရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းသည်၊ တော်လှန်ရေး အုံကြွမှုကြီးကို ဖန်တီးနိုင် မဖန်တီးနိုင် ဆိုသည်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသည့် အရင်းခံအကျဆုံး အကြောင်းအချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးတွင် ဤအရင်းခံအကျဆုံး အကြောင်းအချက်ဖြစ်သော ပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်သည် စောစွာကထဲကပင် တည်ရှိနေပြီးဖြစ်ပေသည်။ ယခုထိလည်း ဤပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်သည် ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိဘဲ ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲဖြစ်ပေသည်။ ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် အရင်းခံပဋိပက္ခများသည် ပြေရှင်းမသွားရုံမက ပို၍ပို၍ပင် သဲသန် ပြင်းထန်လျက် ရှိနေပေသေးသည်။

ယနေ့ ကျနော်တို့ပါတီ၏ တာဝန်မှာ ရှိပြီးဖြစ်သော အတ္တဘာဝအင်အားများကို ပို၍ကောင်းမွန်ကြီးထွားအောင် တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် မရှိသေးသော အင်အားများကို ရှိလာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ကာ တစတစ စည်းတက်ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် ကြိုးပမ်းခြင်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။

(၃)

ဤတွင် ဗမာပြည် တော်လှန်ရေး လက်တွေ့အတွင်းမှ သာဓကများကို တင်ပြလိုပေသည်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီး၍ တော်လှန်ရေးအကြားကာလ ဖြစ်သည့် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ဗမာပြည် သမိုင်းမှာ မကြုံဘူးသေးသော စက်တင်ဘာ အုံကြွမှုကြီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေသည်။ ၎င်းကို အထွေထွေသပိတ်ကြီးဟုလည်း လူသိများခဲ့လေသည်။ သပိတ်ပြုသည့်သည့်မှာ ပါတီအနေဖြင့်လည်း ဤကာလ၌ သမိုင်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ် အဖြူ ဥပဒေတွင်း ရပ်တည်နေရချိန် ဖြစ်ပေသည်။ ကာလသက်တမ်းအားဖြင့် တနှစ်မျှသာ ရှိပေသေးသည်။ ပြည်သူလူထုအတွင်း နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ် အလွန်မြင့်မား နေသေးသော ကာလလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် ပါတီမှာ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမြင့်နေပြီး ဖဆပလ အတွင်းမှာလည်း ရှိနေပေသေးသည်။ ထိုစဉ်က ပါတီဝင်များမှာ ဖဆပလ အတွင်း တက်ကြွသော အင်အားများအဖြစ် ပါဝင်နေကြပေသည်။

နယ်ချဲ့စနစ်၏ ယန္တရားကြီး တခုလုံးကို သွက်ချာပါဒ လိုက်သွားစေခဲ့သည့် ယင်းစက်တင်ဘာ အုံကြွမှုကြီး အတွင်း၌ စာရေးစာချီများ၊ ကျောင်းသားများ၊ အလုပ်သမားများ၊ လယ်သမားများ၊ အဖြစ်ပုလိပ်များပင် ပါဝင် သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤကာလတွင် အလုပ်သမား လှုပ်ရှားမှု၏ တိုက်ပွဲမှာလည်း ဒီရေမြင့်တွင် ရောက်နေသည်။ နောက်ပြီး လယ်သမားများ၏ နယ်ချဲ့ အစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲများမှာလည်း မြင့်မားသော အဆင့်တွင် ရောက်နေပေသည်။ ဤပကတိဘာဝ အကြောင်းအချက်များသည် အထွေထွေ တော်လှန်ရေး အုံကြွမှုကို ဖြစ်စေမည့် အကြောင်းအချက်များပင် ဖြစ်တော့သည်။

သို့သော် ကျနော်တို့၏ အတ္တဘာဝ အင်အားမှာ မပြည့်မစုံ ဖြစ်နေခဲ့ပေသည်။ ပါတီထဲမှ အလံနီအုပ်စု ခွဲထွက်ခြင်း၊ ဖဆပလထဲတွင် လက်ျာဂိုဏ်းက ခေါင်းဆောင်မှုရနေပြီး ပါတီ၏ဩဇာ ကျဆင်းနေခြင်းတို့မှာ ထင်ရှားမြင်သာသည့် အချက်များ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် ပါတီတွင်း၌ ဘရောက်ဒါဝါဒ၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကြောင့် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ထားမှုမှာလည်း မလုံလောက်ချေ။

ရလဒ်မှာ ကျနော်တို့ဘက်မှ အတ္တဘာဝ အင်အား မပြည့်စုံသေးသဖြင့် ဤအုံကြွမှုကြီးကို လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသယ်ဆောင်မသွားနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဖဆပလ လက်ျာဂိုဏ်းကမူ ဤဒီရေမြင့်ကို ချက်ကောင်းယူကာ နယ်ချဲ့သမားနှင့် ဈေးဆစ်၍ အာဏာရယူသွားခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ပြင် တချိန်တည်း၌ ၎င်းတို့သည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဖဆပလထဲမှ ထုတ်ပယ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် အထွေထွေတော်လှန်ရေး အုံကြွမှုကြီးမှာ ယာယီ ငုပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ရလေသည်။

သို့သော် မကြာလိုက်ချေ။

အချိန်တိုကာလအတွင်းမှာပင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် လူထုတိုက်ပွဲများ တိုးပွားလာပြန်သည်၊ ဤအချိန်တွင် နယ်ချဲ့သမားနှင့်ပေါင်းစပ်သွားပြီဖြစ်သော ဖဆပလ လက်ျာဂိုဏ်းကိုပါ ဝန်းကျင်တိုက်ခိုက်နေရပေပြီ

စစ်တင်သာ အုံကြွမှုကြီးမျိုးကို ၄၈ ခုနှစ်တွင် တဖန်ထပ်မံပေါ်ပေါက်တော့မည့် အခြေအနေမျိုးနှင့် ကြုံလာရပြန်သည်။ ဤတွင် ဖဆပလ အစိုးရက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအား လက်နက်ဖြင့် စတင်ဖိနှိပ်ခဲ့တော့သည်။ ဤအချိန်တွင်မူ ပါတီ၏ အတ္တဘာဝ အင်အားများမှာလည်း တဖုံတဖျာ ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်သည်။ အထူးသ“ဖြင့် ပေါက်ပြန်သော အစိုးရက လက်နက်ဖြင့် ဖိနှိပ်လာလျှင် လက်နက်ဖြင့် တုံ့ပြန်ရမည်” ဆိုသော သဘောထား ပါတီတွင် ရှိနေပေပြီ။ သို့ဖြင့် လက်နက်ကိုင်တန်ပြန်တော်လှန်ရေးကို လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဖြင့် တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့သည်။

အတ္တဘာဝ အင်အားဆိုသည်ထဲတွင် တော်လှန်ရေးလမ်းစဉ်၊ ဤလမ်းစဉ်အရ စည်းရုံးထားသော အင်အား၊ ထို့ပြင် တကယ့်အခိုင်အမာ လက်တွေ့ပြင်ဆင်ထားမှု ၊ သည်တို့မှာ အရေးပါသော အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်ပေသည်။ တခု သို့မဟုတ် တခု ချို့ယွင်းချို့တဲ့နေ၍ မဖြစ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် တင်ပြစရာရှိသည်မှာ ၄၈ ခုနှစ်တွင် အခိုင်အမာ လက်တွေ့ပြင်ဆင်ထားမှုမှာ သိပ်မလုံလောက်သေး ဆိုသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပါတီအနေဖြင့် လက်နက်ကိုင်တန်ပြန်တော်လှန်ရေးအား လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းကိုမူ ခိုင်ခိုင်မာမာ လုပ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

တတိယ အကြိမ် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်သို့ တင်သွင်းသော ဗဟိုကော်မတီ၏ နိုင်ငံရေးအစီရင်ခံစာတွင် ၁၉၄၈၊ ၄၉ ခုနှစ်ကာလ အခြေအနေကို တော်လှန်ရေး ဒီရေမြင့်ဟု ဖော်ပြထားပေသည်။ ထိုစဉ်က အခြေအနေကို တင်ပြရလျှင် - အလုပ်သမားများမှာ ဒိုင်[illegible]ခံနံ့ တရျားတွင် သပိတ်မှောက်နေကြသည်။ တပြည်လုံး ရှိကျောင်းသားများလည်း သပိတ်မှောက်နေကြသည်။ ဘဏ်၊ ရုံးစသည့် အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားထဲမှ အမှုထမ်းများကလည်း သပိတ်မှောက်နေကြသည်။ အချို့နေရာများတွင် ပုလိပ်များပါ သပိတ်မှောက်နေကြသည်ဆို၍ ပြောရလျှင် ဖဆပလ ၏ ဖိနှိပ်ရေး ယန္တရားကြီးတခုလုံး သွက်ချာပါဒ လိုက်နေပေသည်။ ကျေးလက်တွင်ရှိသော လယ်သမားများကလဲ၊ အစိုးရကို ဆန့်ကျင်သည့် တိုက်ပွဲများ အမြောက်အများ ဆင်နွှဲနေကြသည်။ ထိုစဉ်က ဖဆပလ အစိုးရအနေဖြင့် လယ်သမားများကို မှိုင်းတိုက်ရာတွင် အဓိကအကြိတ်တိုင်ဖြစ်သော မြေယာကော်မတီများကို အင်္ဂလိပ်လို ဘုတ်ဟုခေါ်ပြီး လယ်သမားများကလဲ ဘုတ်ဟုပင် ခေါ်ကြသည်။ ယင်းဘုတ်များနှင့် မြေရှင်တွေကို ဆန့်ကျင်သော လယ်သမားများ၏ တိုက်ပွဲများမှာ ပြင်းထန်လှသည်။ အချို့နေရာတွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်သည့် အခင့်သို့ပင် ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဤအခြေအနေတွင် ဖဆပလ လက်ျာဂိုဏ်း၏ အမြီးတော်ဖြစ်သော ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှာ တကောင်ကြွက်ဖြစ်သွားရသည်။ ဖဆပလ လက်ျာဂိုဏ်း အတွင်း ရောက်နေသော ပြည်သူ့ရဲဘော်အဖွဲ့ သည်လည်း တော်လှန်ရေးဘက်သို့ ရောက်လာသည်။ ဤပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ ဆိုသည်မှာ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကာလက ဂျပန်ဖက်ဆစ်ကို လက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် စစ်သားစစ်မှုထမ်းဟောင်းများ၏ အဖွဲ့ဖြစ်ပေသည်။ ဤအဖွဲ့ကို ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးပြီးကာစ အချိန်တွင် ကျနော်တို့ပါတီက ဦးစီး၍ ဖွဲ့စည်းပေးထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖဆပလ ထဲမှ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ထုတ်ပစ်သောအခါတွင် ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ထဲရှိ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များကလည်း ယင်းအဖွဲ့ထဲမှ ထွက်လာကြကာ ဝဲသပ်နီအဖွဲ့ ဟုခေါ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် အနှစ်သာရ အရ ပြောရလျှင် ပြည်သူ့ရဲဘော်မှာ ဖဆပလ လက်ျာဂိုဏ်းထဲမှ အများစုပိုင်းခွဲ ဆိုရပေမည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြသကဲ့သို့၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်း၊ နှင့်ကျောင်းသားများ၏ အထွေထွေနိုင်ငံရေးအုံကြွမှုများက ပြင်းထန်နေသည်နှင့် တပြိုင်နက်ထဲတွင် ဖဆပလ လက်ျာဂိုဏ်း၏ အမြီးတော်ဖြစ်သော ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှာ တကောင်ကြွက်ဖြစ်နေကာ ၎င်းတို့၏ အများပိုင်းဖြစ်သော ပြည်သူ့ရဲဘော်ကလည်း တော်လှန်ရေးထဲ ပါလာနေသည်။ [illegible] မှာ ဒီရေမြင့် အခြေအနေပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဖဆပလ အားနိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးဘက်တို့မှ နေ၍ဘက်ပေါင်းစုံတော်လှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သဖြင့် ဖဆပလ မှာပြိုကွဲလာတော့သည်။ သာဓကပြရလျှင် သူတော် သနပြုထားသော စာရင်း ဇယားတခုအရ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဆီက ရန်သူ၏အင်အားမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်းတပ် ၁၇ ရင်းကလူ ၁၂,၃၀၀၊ ယူအမ်ပီလို့ ခေါ်တဲ့ စစ်ရဲကလူ ၁၀,၀၀၀၊ ဘီတီအက်ဖ်လို့ခေါ်တဲ့ ဗမာပြည်နယ်စောင့် [illegible] တပ်က လူပေါင်း ၅,၃၅၀ (ဤတပ်မှာပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်လာမှ ဆိုရှယ်လစ် ပါတီက ကျေးနန်းကတန်း ဖောက်ဖွဲ့ခဲ့သော မှန်းတို့၏ အမောခံတပ်ဖြစ်သည်။) စုစုပေါင်း ရန်သူတွင်အင်အား ၂၇,၆၅၀ ရှိသည်။

၁၉၄၈-၄၉ ကာလအတွင်း ကျနော်တို့၏ တိုက်

ပွဲများကြောင့် ချေမှုန်းခြင်းခံရမှုမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်ပွဲများ၏ဝါယက်နှင့် ရန်သူ့တပ်အတွင်း ဗမာလူမျိုးကြီးဝါဒကို မကျေနပ်မှုတို့ဖြင့် ပါတီကစည်းရုံးထားသော အင်အားစုများပါ ရန်သူ့တပ်ထဲမှ ပုန်ကန် ထွက်လာကြသည့်မှာ စုစုပေါင်းအင်အား ၉၀၄၀ ဦးရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပုန်ကန်ထွက်ကြခြင်းများရှိသဖြင့် ရန်သူ့အနေဖြင့် ကိုယ့်တပ်သားများအား ပြန်ဖမ်းချုပ်ထားရခြင်းတွေလည်းရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖမ်းချုပ်ထားရသူပေါင်းမှာ ၁၁၀ ဦးရှိသည်။ ကျအချင်းအရာများကြောင့်စိတ်ဓာတ်[illegible]ပြီး အိမ်ပြန်သွားကြသူပေါင်းက ၈၇၀ ဦး၊ တော်လှန်ရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ ချေမှုန်းခြင်းခံရသဖြင့် တပ်ပျက်သွားသူက ၂,၀၀၀၊ ထို့ကြောင့် စုစုပေါင်း ၁၃,၂၆၀ ဦးချေမှုန်းခံလိုက်ရသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ ဤသည်မှာ ရန်သူ့တပ်၏ အင်အားတဝက်ခန့် ချေမှုန်းခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သော အခြေအနေများကို ချုပ်လိုက်လျှင် လက်ဝဲဂိုဏ်းသူငယ်နာစာအုပ်တွင်ရှိသော် လီနင်ထောက်ပြခဲ့သော အခြေအနေမျိုးပင်ဖြစ်လေသည်။

"တော်လှန်ရေးတရပ် ဖြစ်ပေါ်လာရန်မှာ သွေးစုပ်ခံနှင့် ဖိနှိပ်ခံလူထုများက နည်းလမ်းဟောင်းအတိုင်း နေထိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိနားလည်ရုံ ပြောင်းလဲမှုကိုတောင်းဆိုဟောကျူးမှုနှင့် မလုံလောက်ပေ။ တော်လှန်ရေးတရပ် ဖြစ်ပေါ်လာရန်မှာ သွေးစုပ်သူများက နည်းလမ်းဟောင်းအတိုင်းနေထိုင်ကာ အုပ်စိုးခြင်း မပြုနိုင်ရန်လည်းလိုအပ်ပေသည်။ "အောက်ခြေလူတန်းစားများက နည်းလမ်းဟောင်းအတိုင်းနေထိုင်ရန် အလိုမရှိဘဲ" အထက်အဆင့်အတန်းများက "နည်းလမ်းဟောင်းအတိုင်း ဆက်လက်မလုပ်ဆောင်နိုင်သော အခါ၌မှသာလျှင် တော်လှန်ရေး အောင်မြင်နိုင်ပေသည်။ ဤအမှန်တရားကို အခြားနည်းဖြင့် ဖော်ပြရမည်ဆိုသော် (သွေးစုပ်ခံနှင့် သွေးစုပ်သူများ ၂ ဦးစလုံးကိုသက်ရောက်သည့်) တနိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာဆောင်သော ကြပ်တည်းမှုကာလမရှိပါက တော်လှန်ရေးသည် မဖြစ်နိုင်ချေ" (ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဘာသာပြန်နှင့် ဝေပုံနှိပ်နှာထုတ် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ လှုပ်ရှားမှုအတွင်းရှိ လက်ဝဲဂိုဏ်းသူငယ်နာ "စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၂၈ - ၁၂၉)။

၁၉၄၈-၄၉ ခုနှစ်တုန်းက အခြေအနေမှာ တော်လှန်ရေးအနေဖြင့် အောင်ပွဲကို လှမ်းမြင်နေရသော အခြေအနေမျိုးဖြစ်လေသည်။ တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံရမည့်နေ့သည်မှာ စိတ်ကူးယဉ်ထဲက အရာမဟုတ်တော့ လက်တွေ့ရုပ်လုံး အခြေအနေဖြစ်နေသည်။ ရန်သူမှာ ရန်ကုန်အစိုးရဟု အမည်ခံလောက်သာရှိတော့ပြီး တပြည်လုံးကိုလက်လွှတ်ရလုလု အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေသည်။ ရန်သူ၏အခြေအနေမှာ မည်မျှအထိ ဆိုးဝါးသနည်းဆိုမူ သူ့တပ်များကို လက်နက်ခဲယမ်း တပ်ဆင်ရန်အတွက်ပင် အခက်အခဲများရှိလာသဖြင့် အိန္ဒိယဖေါက်ပြန်ရေး အစိုးရထံမှ တပ်ရင်း ၁၀ ရင်းစာ အကူအညီယူခဲ့ရလေသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှလည်း လေယာဉ်အချို့ အကူအညီယူခဲ့ရသည်။

သို့သော်လည်း ၄၈-၄၉ ခုနှစ် ဒီရေမြင့်မှာ နိမ့်ဆင်းသွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အတ္တဘာဝ အင်အားမပြည့်စုံဘူး၊ မလုံလောက်ဘူး ဟူပင်ဆိုရပေမည်။ ဒီရေမြင့်တခုကိုကား လက်လွှတ်သွားခဲ့ရလေပြီ။ ဒီရေနိမ့်သို့ပြောင်းသွားသည်ဟူ ဆိုရပေမည်။ သို့သော် တော်လှန်ရေးမှာ လုံးဝအဖတ်ဆည်မရလောက်အောင် ကျဆင်းသွားခြင်းတော့မဟုတ်။ ဒီရေနိမ့်တရပ်သို့ရောက်ရှိသွားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထိုဒီရေနိမ့်ကား ယနေ့အထိပင် ရှိနေခဲ့ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ဒီရေနိမ့်ကာလဆိုသည်မှာ ကြာလှချေကလား။ မှာမေးစရာရှိပါသည်။ မှန်သည်။ ကြာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့်ပြီးခဲ့သော သမိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာဟောင်းများအပေါ် တိုက်ပွဲသစ်များ ဆင်နွှဲသင့်တော့ပါ မှန်ကန်စွာသုံးသပ် နိဂုံးချုပ်ခြင်းများသာ လုပ်ရပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်လှန်ရေးမှာ ဒီရေနိမ့်အဆင့်တွင်ရှိနေခဲ့သော်လည်း၊ ဒီရေမြင့်ကို ဖြစ်ပေါ်လာစေမည့် အခြေခံများအားလုံး ယနေ့တည်ရှိနေသည်။ ဤဒီရေနိမ့်ကာလအတွင်းမှာပင် မတူသော အချိန် မတူသောနေရာများတွင် မတူသောအတိုင်းအတာဖြင့် တော်လှန်ရေးအုံကြွမှုများ ပေါ်လာလိုက် ပျောက်သွားလိုက်ရှိခဲ့ပေသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က အရှေ့မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်ဒေသတွင် လက်နက်ကိုင်အုံကြွမှုများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမှာလည်း တစိတ်တပိုင်း တော်လှန်အုံကြွမှုတခုပင်ဖြစ်သည်။ တပြည်လုံး အကျုံးဝင်သော အထွေထွေတော်လှန်အုံကြွမှုကြီး မဟုတ်ချေ။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အရေးကြီးသောတာဝန်တရပ်မှာ တစိတ်တပိုင်း တော်လှန်အုံကြွမှုများအား တပြည်လုံး အကျုံးဝင်သော အထွေထွေ တော်လှန်အုံကြွမှုကြီး အဖြစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားသွားရန် လုံ့လပမ်းရေးပင်ဖြစ်သည်။ ယနေ့အထိမူ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ထိုသို့ မလုပ်နိုင်သေးချေ။ ၁၉၄၈-၄၉ ကာလကကဲ့သို့ တော်လှန်အုံကြွမှုကို ဖြစ်စေသော ပကတိဘာဝ ရုပ်ဘာဝ အကြောင်းအချက်များ ယနေ့ မရှိမဟုတ်၊ ရှိနေသည်။ အတ္တဘာဝအပိုင်းက အားနည်းနေသေးခြင်းသာဖြစ်သည်။ လီနင်၏စကားအတိုင်း ပြောရလျှင် လူထုကြီး၏ တော်လှန်ရေး သြဇာကို လူထုကြီး၏ တော်လှန်ရေး အုံကြွမှုကြီးဖြစ်လာအောင် မလုပ်နိုင်သေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ ဖက်ဆစ်အစိုးရအပေါ် ပြည်သူ့ဝိုင်း ဒေါသထွက်နေကြသည်။ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး အကျပ်အတည်း အားကြီးမှုကြောင့် ဒေါသထွက်နေကြ

သည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ဇာတ်တော်ဝင်မှာ ကျဲနေပါသည်များကို တော်လှန်ခဲ့ကြမှုများ ဖြစ်လာအောင် ပြောင်းလဲပေးရေးပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တွင် ပြောစရာတခုရှိသည်။ တော်လှန်ရေးဒီ ရေမြင့်ဆိုသည်နှင့် ချက်ချင်း လက်ငင်းတော်လှန်ရေးလုပ် နိုင်သော အခြေအနေဆိုသည်တို့ကို ဝေဝါးမှုမြန်ရမည် မဟုတ်ပေ။ ဒီရေမြင့်ကာလဖြစ်သော ကြောင့်ပြည်တွင်း၏ နောက်ဆုံး ကာလတွင် ထကြွပုန်ကန်မှုများ စည်းရုံးရေးရှိနိုင်သည်ဟု ဆိုလိုသည်ချေ။ ကျွန်ုပ်နေရာမျိုးတွင် အတွင်းအပ အကြောင်းအချက်များ ပြည့်စုံ မပြည့်စုံ ဆိုသည်က အဆုံးအဖြတ်ပေး ပေသည်။ အတွင်းအပအကြောင်းအချက်များ မရှိ၊ မပြည့်စုံလျှင် လည်း ထကြွပုန်ကန်မှု မလုပ်နိုင်ချေ။ ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ပါတီဝင်များ၏ တာဝန်မှာ တော်လှန်ရေးဒီရေကြီး မြင့်တက်လာအောင် လုပ်ရန် တပြည်လုံးအတိုင်းအတာ ဖြင့် တော်လှန်ရေးအခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် လုပ်ရန် ကျွန်ုပ်သည်ကို စိတ်ဆုံးဖြတ် ချက်ရှိရှိ စည်းရုံးလုပ်ကိုင်သွားကြရန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၄)

အက်လက်၏ပြင်ပ အကြောင်းအချက်နှင့် အတွင်း ပိုင်းအကြောင်းအချက်တို့၏ အခန်းအကြောင်းကို တင် ပြသွားပါမည်။

ရုရှားပြည်အောက်တိုဘာ တော်လှန်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ရဲဘော်လီနင်နှင့် စတာလင်တို့က ယခုကဲ့သို့ သုံးသပ်ခဲ့ပေသည်။ "အောက်တိုဘာ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်နိုင်ခြင်း၊ ယှဉ်ချက်အရ လွယ်လွယ်ကူကူ အောင်မြင်သွားနိုင်ခြင်းမှာ ပြင်ပအကြောင်းအချက် ၃ ရပ်နှင့် အတွင်းပိုင်းအကြောင်းအချက် ၆ ရပ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။"

သူတို့ပြောသော ပြင်ပအကြောင်းအချက် ၃ ရပ်မှာ (၁) အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်နယ်ချဲ့တို့ကာဝဝဖက်၊ ဩစတြီးယားနှင့် ဂျာမနီ နယ်ချဲ့သမားတို့ကတပါးဖက်မှ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားနေခြင်းကြောင့် တို့နယ်ချဲ့သမားများအနေဖြင့် အောက်တိုဘာ တော်လှန်ရေးအား နှောက်ယှက်ဖျက်ဆီးရန် အချိန်လည်းမရှိ၊ တတ်လဲမတတ် နိုင်ဘဲဖြစ်နေခြင်း။ (၂) နယ်ချဲ့သမားတွေအချင်းချင်းဖြစ် နေသည့်စစ်ပွဲကြီးကြောင့်သော ကြောက်မက်ဖွယ် ဒုက္ခရောက် နေကြရသော လုပ်သားလူထုကြီးမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို အငမ်းမရလိုချင်နေကြပြီး ပထမည်းမဲ့တော်လှန်ရေးကိုသာ နိုင်မှသာ စစ်ကြီးသည် ရပ်စဲနိုင်မည်ဟု သိမြင်နေ ကြသည်။ တော်လှန်ရေးသည် ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုသည့် တန်ဖိုးကြီးသော လက်နက်ကို တိုက်ပွဲအလံအဖြစ်ကိုင်စွဲခဲ့ သည်။ အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးအနေဖြင့် အနောက် တိုင်းမှ အလုပ်သမားများ၏ ထောက်ခံမှုနှင့် အရှေ့တိုင်း မှ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတို့၏ ထောက်ခံမှုကိုပါ ရရှိခဲ့သည်။ (၃) ဥရောပတိုက်တွင် အင်အားကြီးမားသော အလုပ်သ

မားလူတန်းစား လှုပ်ရှားမှုကြီး ရှိနေခြင်းနှင့် အရှေ့ဘက် အနောက်တွင် ပါတော်လှန်ရေး ဖြစ်ပေါ်စေမည့် အကြောင်း အတည်းဆိုက်မှုရင့်မှည့်နေခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အတွင်းပိုင်းအကြောင်းရင်း ၆ ချက်မှာ (၁) ရုရှား အလုပ်သမားလူတန်းစား အများစုကြီးက တော်လှန်ရေး ကိုထောက်ခံခြင်း။ (၂) ခင်းရဲ့အဲ လယ်သမားအများစု နဲ့ စစ်သားအများစုကြီးက တော်လှန်ရေးကိုထောက်ခံ ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်နေရာတွင်သတိထားသင့်သည်မှာ စစ်သားဟူသည် ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသော လယ်သမားဆိုသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။ အာဏာရှင်၏စစ်တပ်မှာ အင်အား ၁၄ သန်းရှိသည်။ အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးအောင်သော အခါဆိုဗီယက် အစိုးရက စစ်မြေပြင်ကို ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ရန် လှမ်း အကြောင်းကြားသည်။ သို့သော် စနရှင် မြေရှင် စစ်ဗိုလ်ချုပ် များကယင်းအမိန့်ကို မနာခံခဲ့ကြချေ။ ထိုအခါတွင်ရဲဘော် လီနင်ကစစ်ဦးစီးဌာနချုပ်ကို အမိန့်မပေးတော့ဘဲ စစ်သား တွေကိုငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ရန် ရေဒီယိုမှတဆင့် အသံလွှင့် ပြီး တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်သည်။ ယင်းနှိုးဆော်ချက် ကို ၁၄ သန်းမျှသော စစ်သားများက ထောက်ခံကာငြိမ်း ချမ်းရေးရရန် စစ်မြေပြင်မှနေ စစ်တပ်များကိုစွန့်ခွာကာ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တပ်သားများမှာ တော် လှန်ရေးကို မဆန့်ကျင်နိုင်သော စစ်တပ်များဖြစ်သွားတော့ သည်။ (၃) တော်ရှီဗစ်ပါတီ၏ခေါင်းဆောင်မှုရှိခြင်း။ (၄) ရုရှားခနရှင်လူတန်းစားမှာ အတော်အတန်အင်အား ချိနဲ့ခြင်း။ ထိုအချိန်က မြေရှင်လူတန်းစားမှာ လယ်သမား သူပုန်များကြောင့် အကြီးအကျယ်စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းနေ သည်။ မင်ရှီဗစ်များနှင့် ဆိုရှယ်လစ် တော်လှန်ရေးပါတီ သည်လည်း စစ်ကြီး အတွင်း မျက်နှာဖုံးပွင့်ကျပြီး လုံးဝ ချွတ်ခြုံကျသွားသည်။ နံပါတ် (၅) နှင့် နံပါတ် (၆) အချက် တို့မှာ ရုအာဏာရပြီးမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော အချက်များ ဖြစ်သဖြင့် ယခုမတင်ပြတော့ပါ။

ကျွန်ုပ်တွင် အရေးသတိပြုသင့်သည်မှာ ရဲဘော်လီ နင်ရဲဘော်စတာလင်တို့ အနေဖြင့် အဝေးကပါ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ချက်ကို အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးကာလ ရုရှားပြည် ၏ အခြေအနေအရ ပြုလုပ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့အ တိုင်း အသေအလုပ်ကိုင်ပြီး အပြင် ၃ ချက်၊ အတွင်း ၆ ချက်ရှု ၍ ဆွဲယူချိန်ထိုး နေ၍မဖြစ်ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် မိမိ ပြည်တွင်ယနေ့တည်ရှိနေသော အပြင်ပိုင်းနှင့် အတွင်း ပိုင်းအချက်အလက်များကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရပေမည်။ ရဲဘော်လီနင်၊ ရဲဘော်စတာလင်တို့ ဆိုလိုသော အနှစ်သာ ရများကို မိမိပြည်တော်လှန်ရေးလက်တွေ့နှင့်ပေါင်း စပ်ပေးရပေမည်။

ယခုပြဿနာအကြောင်း အချက်နှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စအချို့ကို ဆွေးနွေးတင်ပြသွားလိုပေသည်။ ယနေ့လက်ရှိအခြေအနေတွင် ကမ္ဘာစစ်ဖြစ်မနေသေးပါ။ နောင်ဘယ်တော့ဖြစ်မည်ဆိုသည်ကိုလည်း အတတ်မပြောနိုင်ပေ။ ယနေ့တွင်းကားနေသော စစ်ပိဋကပညာ အကြောင်းအချက်များအရ ယခင်ပဒေသရာဇ်ခေတ်ကလို၊ သို့မဟုတ် ပထမကမ္ဘာစစ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းကလို စစ်သည်တွေ အကြာကြီးပေး၊ မြင်းစီးတပ်တွေ အကြာကြီးလုပ်မနေနိုင်ပေ။ ကြိုးဟ်တဲ့ အနုမြူဗုံး၊ လေဇာရောင်ခြည် စသည့်စစ်ပစ္စည်းများ ထွန်းဂ ... သည့်ကာလတွင်၊ ဟစ်တလာ မူဆိုလီနီတို့ကဲ့သို့ အားရပါးရ စစ်သံပေး၊ ဆဲဆိုနေခြင်းမျိုး လုပ်ရဲမှာမဟုတ်တော့ချေ။ လုပ်နေကြသည်ကိုလည်း ခေတ္တရပ်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ မျက်မှောက်တည့်တည့်ရှိနေသော ပြဿနာပေါ်တွင်းများ၌ ကမ္ဘာစစ်ကြီးတခု၏ အခြေခံအကြောင်းအချက်များ တည်ရှိနေသည် ဟူ၍သာ ပြောရပေမည်။ ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်တွင် ဘယ်လိုပေါက်ကွဲလာမည်ဆိုသည်မျိုးကို ပြောလို့မရနိုင်ပေ။ ကျွန်ုပ်အချင်းအရာများမှာမီးနှင့်ပွိုင်းအတွင်း အဆုံးအဖြတ်ပေးကာ ပေါ်လာမည့်ကိစ္စများသာဖြစ်ပေသည်။ ယခုအချိန်တွင် မူငြိမ်းချမ်းရေး စကားပြောပြီး စစ်လက်နက် ပြိုင်ဆင်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်တို့၏တော်လှန်ရေး အောင်မအောင်ဆိုသည့် အချက်အားကမ္ဘာစစ်ပေါ်တွင် အခြေခံထားရှိမဖြစ်ချေ။ ဆိုလိုသည်မှာ ကမ္ဘာစစ်ကြီး တခုဖြစ်လာမှ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်နိုင်မည်၊ ကမ္ဘာစစ်ဖြစ်မလာရင် တော်လှန်ရေးမအောင်မြင်နိုင်ဘူးဆိုသည့် စဉ်းစားနည်းမျိုး ကျွန်ုပ်တော်တို့တွင်မရှိသင့်ပေ။ ယနေ့ နိုင်ငံတကာ အခြေအနေသည် တော်လှန်ရေးတရပ် အောင်ပွဲခံရေး အတွက် အတားအဆီးမဟုတ်ပါ။ ယနေ့တည်ရှိနေသော နိုင်ငံတကာ အခြေအနေအရပင် ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးကို အောင်ပွဲရအောင် တိုက်နိုင်ပေသည်။ အောင်ပွဲရမရ ဆိုသည်မှာ အဓိကအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အတွင်းပိုင်း အကြောင်းရင်း၏ပြဿနာသာဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ် အလားအရ ဗမာပြည်တော်လှန်ရေး အတွင်း သို့ အင်အားသွင်းနိုင်ငံကြီး ၂ နိုင်ငံက တိုက်ရိုက်ဝင်ရောက်နှောက်ယှက် ချယ်လှယ်မျက်ဆီးနိုင်သည့် အနေအထားမရှိသေးပါ။

နောက်အချက်တချက်က ယနေ့အခါ နိုင်ငံတကာ ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှုအတွင်း အကွဲအပြဲ ရှာတွေ့နေခြင်းဖြစ်သည်။ ကွဲပြဲမှုများရှိနေသည်။ နိုင်ငံတကာကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှု ဤသို့ ရှုပ်ထွေးနေခြင်းကြောင့် ဗမာပြည်တော်လှန်ရေး အောင်မြင်နိုင်ပါ့မလား ဟုလည်း လူများပေးလိမ့်မည်။ ရုရှားကြီးနှင့် တရုတ်တော်လှန်ရေးကြီးတို့ တောက်တိုက်ကာ တော်လှန်ရေးကို အောင်မြင်အောင်ဆင်နွှဲနေစဉ်က ဆိုလျှင်၊ ဒုတိယ အင်တာနေရှင်နယ်မှာ ကွဲပြဲနေ၍ တင်မကာ တကယ်နှင့် တကောက်ကောက်နက်ရှိုင်းပြင်း တိုက်နေကြလေသည်။ သဘောတရားရေးအရ လိုအားကုန် အောင် ရုတ်ချနေခဲ့သည်။ ရုရှားပြည်သို့ ဂျာမန်နှင့် မဟာမိတ်တို့ တပ်တွေပင် တော်လှန်ရေးကို မစ်ရှိသည် ကိုင်းထောက်ပံ့နေစဉ်က ဆိုလျှင် ဥပဒေသာ အခြေအနေအရ ပင် မဖြစ်ပေ။ လက်ရှိတည်ရှိနေသော နိုင်ငံတကာ အခြေအနေနှင့် ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှုကြီး၏ အခြေအနေ အောက်မှာပင် ဗမာပြည်တော်လှန်ရေးကို အောင်ပွဲဆင်နိုင်အောင် တိုက်ကြရမည်သာဖြစ်သည်။ ဤသို့သော အခြေအနေအောက်တွင် တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲ ဆင်ရေးဆိုသည်မှာ ခက်ခဲကြောင်း အသိအမှတ်ပြုရပေမည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့ပေါ်တွင် တည်ရှိနေသော အခြေခံပဋိပက္ခကြီးများမှာ သက်သက်တည်ရှိနေရုံမက ကြီးထွားမြဲ့နှံ့ ဖော်သန်ပြင်းထန်၍ပင်နေပေသည်။ ဤသည်မှာ ဗမာပြည်တော်လှန်ရေး အတွက် အခွင့်အရေး ကောင်းဟု ဆိုရပေမည်။

ဗမာပြည်တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့်မည်သည်ကို အားကိုးရမည်နည်း။ အတွင်းပိုင်း အကြောင်း အချက်များကိုသာ အဓိကအား ကိုးရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တတွေဟာ ကျောက်လုံးပြည် သူလူထုအား ကိုးပြီး တော်လှန်ရေး လုပ်ခဲ့ကြပေသည်။ သို့ဆိုလျှင် ယခုအကြောင်း ထိုသို့ မလုပ်နိုင်ရမည်နည်း။

စစ်အာဏာရှင်ဗိုလ်ဝင်းရဲ့ မ ပြည်သူလူထုကြီး အနေဖြင့် တော်လှန်ရေး ဒေါသထွက်နေကြလေသည်။ ဤသည်ကိုတော်လှန်ရေး အုံကြွမှုကြီးဖြစ်လာအောင် ကျွန်ုပ်တို့ ဖန်တီးကြရပေမည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် လူထုကြီးသည် တော်လှန်ရေးဒေါသကို ပြခဲ့ကြပြီ မဟုတ်ပါလော။ လူထုကြီး၏ တော်လှန်ရေးဒေါသကြောင့် စစ်အစိုးရ တုန်လှုပ်ချောက်ခြားသွားခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။ ဤသည်ကို စစ်အစိုးရ ... နယ်ချဲ့ပေါင်းဖော်ကပါ ဖိုးရွံ့လာခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ၎င်းတို့ အနေဖြင့် လူထု၏ဒေါသကို ပေါ်ပေါက်စေသော စီးပွားရေး အခြေခံများအား ပြုပြင်တယ်လေး ပေးမှုဖြစ်တော့မည်ဟု သုံးသပ်ခဲ့ကြကာ ဒီ အိုး စီ ဒီ ခေါ် စီးပွားရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့ကြီးက စစ်အစိုးရအား စီးပွားရေး အကူအညီပေးရန် အတွက် ဗမာပြည် ကူညီရေး အဖွဲ့ဆိုသည်ကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင်ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ပြင် စစ်အစိုးရသည် နယ်ချဲ့ပေါင်းစု၏ အကူအညီကိုရသည့် အတွက် ထိုင်ခုံက ... အသက်ရှူပေါက်ရသွားခဲ့လေသည်။ စစ်အစိုးရအနေဖြင့် စီးပွားရေး ကြပ်အချို့တွင်မှ

ဖွံ့ဖြိုးရေးတစုံတရာ လှုပ်လာနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ထိုတစုံတရာ ဖွံ့ဖြိုးလာမှုကို ဘီဘီစီကဲ့သို့သော နယ်ချဲ့ဝါဒဖြန့်ချီရေး ဌာနများကလည်း ဝါဒဖြန့်ပေးကြလေသည်။ အနောက်ဓနရှင် ကြီးများအနေဖြင့် ဗမာပြည်တွင်နေဝင်းအစိုးရက ယခုကဲ့ သို့ ဆိုရှယ်လစ်စကားလုံးများဖြင့်ကစားနေခြင်းကို မ ကြိုက်ဖွယ်ရှိကြပေသည်။ သို့သော်သူတို့အနေဖြင့်လူထု ကြီး တရပ်လုံးက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ခေါင်း ဆောင်မှုဖြင့်အုံကြွလာကာ နေဝင်းအစိုးရအား ဖြုတ်ချကြ မည်ကို ပိုစိုးရိမ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်နယ်ချဲ့သမားများ အနေဖြင့်အလောမှိုင်းကာလများတုန်းက နေဝင်းအစိုးရ၏ ဖွဲ့တော မှုရှိသော ခယ်များများ အာသားပေးဝါဒဖြန့်ပေးနေရာမှ ၁၉၇၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ပူစက်အစိုးရ၏တိုးတက်မှု များကိုသာ အသားပေးဝါဒဖြန့်ကြတော့သည်။ နေဝင်းအစိုး ရကလည်း အသားတဆုပ်ဝါဒဖြန့်ပြီး လူထုကိုချွေးသိပ်နေ ပေသည်။ သူတို့အနေဖြင့်ယာယီတည်ငြိမ်မှုလေးရနေ ဟန်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့၏ဝါဒဖြန့်ချိမှုများတွင် အ ကြီးအကျယ်ထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှု တန်ဘိုးမည်မျှမည် မျှတိုးတက်လာကြောင်း မော်တော်ကားများမည်သို့ထုတ် လုပ်နေကြောင်း မစားရဝခမန်း ဝါဒဖြန့်နေပေသည်။ ဤ သည်ကို ကွန်မြူနစ်များအနေဖြင့်အားမယောင်သင့်ပေ။ လူ ထုကြီးကမူ ရှုံ့ဝန္နားမယောင်ပါချေ။ အကြောင်းမှာ လူ ထုကြီးမှာ မိမိတို့၏နေ့စဉ်ဘဝ စီးပွားရေး အကြပ်အ တည်း၊ နိုင်ငံရေးအရ ဖိနှိပ်ခံရမှု၊ ယဉ်ကျေးမှုအရ ပျက်ဆီး ခံရမှုတို့ကြောင့် အသိနိုးကြားမှု ရှိနေကြသည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း၌ ဒေသဖြူတွင် အင်အားကြီး မားသော လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီးများ ယာယီငြိမ်သက်နေ ခဲ့ပေသည်။ ဤသို့ယာယီငြိမ်သက်နေခြင်း ကြောင့်လူထု ကြီး၏တော်လှန်ရေးဒေါသ ငြိမ်းသွားပြီဟု မယူဆသင့်ပေ။ ယမ်းအိုးကြီးနှင့် အိုးတောက်တို့ မထိတွေ့ကြသေးခြင်းသာ ဖြစ်မည်ဟုဆိုရပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် လူထု၏တော်လှန်ရေးဒေါသကို တော်လှန်ရေးအုံကြွမှုကြီးသဖွယ် ဖြစ်ပေါ်စီးဆင်းသွားအောင် ဘက်ပေါင်းစုံမှ လှုံ့ဆော်ကြရပေမည်။ အခြေခံဒေသ၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ၊ ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲ သည်တို့ ကို ကောင်းအောင်လုပ်ရပေမည်။ လက်နက်ကိုင်တိုက် ပွဲဒေသသစ်များကို တိုးချဲ့ရပေမည်။ တဖက်တွင်လည်း ဒေ သဖြူလုပ်ငန်းကို အားဖြည့်လုပ်ကိုင်ရပေမည်။

လူထုကြီးအုံကြွလာအောင် ဒေသဖြူတွင် လူထု လုပ်ငန်းကို အနုစိတ်၍လုပ်ရပေမည်။ နိုင်ငံရေးအစီရင် ခံစာပါ ဦးတည်ချက်ကို ဖွဲ့ဖွဲ့မြဲမြဲ ကိုင်စွဲပြီး ရန်သူကို ဘက် ပေါင်းစုံမှ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရပေမည်။ ကျွန်တော်တို့အ နေဖြင့်နောင်တွင်ပေါ်ပေါက်လာမည့် အခွင့်အလမ်းတိုင်း ကို နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် အသုံးချကြရပေ မည်။ မှုပေါ်တွင် ကြုံ၌ ခိုင်မာနည်းပရိယာယ် ကြွယ်ကြွယ်

ဝဖို့ ရှိပေသည်။ လူထုကြီးမှာမူကား ကိုယ်ပိုင်အတွေ့ အကြုံတွေရလေလေ နိုးကြားတက်ကြွလေဖြစ်ပေမည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်ဆီက ပြည်သူ့လူထု၏ တိုက်ပွဲများ ကြောင့် ဖဆပလ နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့ရပေသည်။ သို့သော်ထိုအ ခွင့်အလမ်းကို ကျွန်တော်တို့ အသုံးမချနိုင်ခဲ့ချေ။ ထိုစဉ်က ပါတီမှာလည်း ၅၅ လမ်းစဉ်ကြောင့် အဝေးဆောင်နေချိန်ဖြစ် ပေသည်။ ပါတီရှိမလား မရှိတော့ဘူးလား။ လက်နက် ကိုင်တော်လှန်ရေး ရှိမလား မရှိတော့ဘူးလား ဆိုလောက် သော ရေးရှင်ရေးပြဿနာကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင် နေရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ပါတီအနေဖြင့် လက်ဦးမှု ဆုံး ရှုံးခဲ့ရပေသည်။ ယမ်းစဉ်အမှားနောက်တွင် ပါတီနှင့် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး အဖို့ အသက်ရှူပေါက် ချောင်သွားချိန်ကောက်သာ ရခဲ့လေသည်။

ယခုအခါတွင် နေဝင်းအစိုးရသည် ကျောက်ခဲ ကျောက်သားလို တစည်းတလုံးထဲ ရှိနေခြင်း မ ဟုတ်ပါ။ သူတို့ထဲတွင်လည်း အက်ကြောင်းတွေ အများ ကြီး ရှိပေသည်။ ဤအက်ကြောင်းများကို ကျွန်တော်တို့ထိုး ခွဲပစ်ရမည်။ ပြီးလျှင်ပြိုခွဲပစ်ရပေမည်။ ကျွန်တော်တို့အ နေဖြင့် ဒီရေမြင့်တရပ်ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေါ်မည်ဟူသော အမြင်ဖြင့်သာ မြင်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဒီရေမြင့်ကိုဖြစ်ပေါ် လာရမည်ဆိုသော အမြင်အရ တင်ပြနေခြင်းသာဖြစ်ပေ သည်။

သို့သော် ဤဒီရေမြင့်သည် သူ့အလိုလိုဖြစ်ပေါ် လာမည်တော့မဟုတ်ချေ။ ကျွန်တော်တို့ အများကြီးလုံး ပန်းတိုက်ခိုက်ရပေမည်။ ထိုသို့ မလုံးပန်း မတိုက်ခိုက် ပါက တော်လှန်ရေးအုံကြွမှု၏ ပဓာနကျ အကြောင်းအချက် မှာ သူ့ဘာသာတည်ရှိနေပြီး တဖြည်းဖြည်း ရင့်သန်လာရင့် မှည့်လာ ပုပ်ပြီးကြွေကျသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ဘာမှမတတ်နိုင်လိုက်မှာမဟုတ် ပါ။

တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်တရပ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဆိုလျှင် လွှန်ပင်ခေတ်နောက်ကျပြီး မှိန်းကြားသေးသော လူထုကိုပင်ဝိုင်းပင် နိုင်ငံရေးအရ နိုးကြားလာပေသည်။ နယ်ချဲ့သမားတွင်လည်း အကွဲအပြဲများ ပိုမိုပေါ်လွင်လာ တတ်ပေသည်။ အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သော ၁၉၄၈ - ၄၉ ခု နှစ်ကာလတွင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှာ ဝဲကောင်ကြွက်ဖြစ် သွားသည်။ ဆေးပလာကကျူရှာ ကိုးကားထဲမှ ၁၀ချို့သော အင်အားစုများက စစ်ကလပ်မှ အာဏာသိမ်းရန် ချောင်းခဲ့ လာကြသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝန်ကြီးများလည်း ဆိုးကြ မှုထဲမှ ထွက်ပေးနေရသည်။ တမျှဉ်းမျှည်း ပျက်စီး ခြင်းများ ဖွင့်ကျလာနေကြသည်။ ဒီရေမြင့်ကာလသို့ ရောက်လာလျှင် သူများသူ တော်လှန်ရေးသမား

ဖွံ့ဖြိုးရေးတစုံတရာ လှုပ်လာနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ထိုတစုံတရာ ဖွံ့ဖြိုးလာမှုကို ဘီဘီစီကဲ့သို့သော နယ်ချဲ့ဝါဒဖြန့်ချီရေး ဌာနများကလည်း ဝါဒဖြန့်ပေးကြလေသည်။ အနောက်ဓနရှင်ကြီးများအနေဖြင့် ဗမာပြည်တွင်စစ်အစိုးရကာလသာ ဆက်သို့ ဆိုရှယ်လစ်စကားလုံးများဖြင့် ကစားနေခြင်းကို မကြိုက်ဖူးရိုးမကြပေသည်။ သို့သော်သူတို့အနေဖြင့်လူထုကြီး တရပ်လုံးက ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် ဒုံကြွလာကာ ပြည်အစိုးရအား ဖြုတ်ချကြမည်ကို ပိုစိုးရိမ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်နယ်ချဲ့သမားများအနေဖြင့် အစောပိုင်းကာလများတုန်းက စစ်အစိုးရ၏ မွဲတေမှုကိုသာ ခပ်များများ အသားပေးဝါဒဖြန့်ပေးနေရာမှ ၁၉၇၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းစစ်အစိုးရ၏တိုးတက်မှုများကိုသာ အသားပေးဝါဒဖြန့်ကြတော့သည်။ စစ်အစိုးရကလည်း အသားတယူပင်ဝါဒဖြန့်ပြီး လူထုကိုချွေးသိပ်နေပေသည်။ သူတို့အနေဖြင့်ယာယီတည်ငြိမ်မှုလေးရနေဟန်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့၏ဝါဒဖြန့်ချီမှုများတွင်အပြီးသားထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှု တန်ဖိုးမည်ရွေ့မည်မျှတိုးတက်လာကြောင်း ပေါ်တော်ကားများမည်သို့ထုတ်လုပ်နေကြောင်း မစားရဝခမန်းဝါဒဖြန့်နေပေသည်။ ဤသည်ကို ကွန်မြူနစ်များအနေဖြင့်အားမယောင်သင့်ပေ။ လူထုကြီးက မူကဲ့ဝနားမယောင်ပါချေ။ အကြောင်းမှာ လူထုကြီးမှာ မိမိတို့၏နေ့စဉ်ဘဝ စီးပွားရေး အကြပ်အတည်း၊ နိုင်ငံရေးအရ ဖိနှိပ်ခံရမှု၊ ယဉ်ကျေးမှုအရ ပျက်ဆီးခံရမှုတို့ကြောင့် အသိနိုးကြားမှုရှိနေကြသည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း၌ ဒေသဖြူတွင် အင်အားကြီးမားသော လူထုလှုပ်ရှားမှုကြီးများ ယာယီငြိမ်သက်နေခဲ့ပေသည်။ ဤသို့ယာယီငြိမ်သက်နေခြင်းကြောင့် လူထုကြီး၏တော်လှန်ရေးဒေါသ ငြိမ်းသွားပြီဟု မယူဆသင့်ပေ။ ယမ်းအိုးကြီးနှင့်အိုးစောက်တို့ မထိတွေ့ကြသေးခြင်းသာ ဖြစ်မည်ဟုဆိုရပေမည်။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် လူထု၏တော်လှန်ရေးဒေါသကို တော်လှန်ရေးကုန်ကြွမှုကြီးသို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားသွားအောင် ဘက်ပေါင်းစုံမှ လှုံ့ဆော်သွားကြရပေမည်။ အခြေခံဒေသ၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ၊ ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲ စသည်တို့ကိုကောင်းအောင်လုပ်ရပေမည်။ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဒေသသစ်များကို တိုးချဲ့ရပေမည်။ တဖက်တွင်လည်း ဒေသဖြူလှုပ်ငန်းကို အားဖြည့်လှုပ်ကိုင်ရပေမည်။

လူထုကြီးကုန်ကြွလာအောင် လှုံ့ဆော်ရာတွင် လူထုလှုပ်ငန်းကို အနုစိတ်၍ လုပ်ရပေမည်။ နိုင်ငံရေးအစီရင်ခံစာပါ ပိုဒ်တခုကို ဖွဲ့ဖွဲ့မြဲမြဲကိုင်ဆွဲပြီး ရန်သူကို ဘက်ပေါင်းစုံမှ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရပေမည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့်နောင်တွင်ပေါ်ပေါက်လာမည့် အခွင့်ကောင်းတိုင်းကို နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် အသုံးချကြရပေမည်။ မူပေါ်တွင်ကြံ့ခိုင်ကာ နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ် ဖို့လိုပေသည်။ လူထုကြီးမှာမူ ကားဗိုလ်ပိုင် အတွေ့အကြုံတွေ့ရလေလေ နိုးကြားထကြွလေဖြစ်ပေမည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်ဆီက ပြည်သူ့လူထု၏တိုက်ပွဲများကြောင့်ဖဆပလ နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့ရပေသည်။ သို့သော်ထိုအခွင့်ကောင်းကို ကျွန်တော်တို့ အသုံးမချနိုင်ခဲ့ချေ။ ထိုစဉ်က ပါတီမှာလည်း ၅၅ လမ်းစဉ်ကြောင့် အတိမ်နာနေချိန်ဖြစ်ပေသည်။ ပါတီရှိမလား၊ မရှိတော့ဘူးလား။ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးရှိမလား၊ မရှိတော့ဘူးလားဆိုသော သေရေးရှင်ရေး ပြဿနာကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ပါတီအနေဖြင့် လက်ဦးမှုဆုံးရှုံးခဲ့ရပေသည်။ လမ်းစဉ်အမှားကြောင့် ပါတီနှင့် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖို့ အသက်ရှူပေါက်ချောင်သွားရုံလောက်သာ ရခဲ့လေသည်။

ယခုအခါတွင် စစ်အစိုးရသည် ကျောက်ခင်ကျောက်သားလို တစည်းတလုံးထဲ၌ရှိနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူတို့ထဲတွင်လည်း အက်ကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိပေသည်။ ဤအက်ကြောင်းများကို ကျွန်တော်တို့ထိုးခွဲပစ်ရမည်။ ပြီးလျှင်ပြိုခွဲပစ်ရပေမည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့်ဒီရေမြင့်တရပ်ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေါ်မည်မှု သာ အမြင့်မြင့်တင်ပြနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ရေချိုမြင့်ကိုဖြစ်ပေါ်လာရမည်ဆိုသော အမြင်အရတင်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် ဤဒီရေမြင့်သည် သူ့အလိုလိုဖြစ်ပေါ်လာမည်တော့မဟုတ်ချေ။ ကျွန်တော်တို့အများကြီးလုံးပမ်းတိုက်ခိုက်ရပေမည်။ ထိုသို့မလုံးပမ်းမတိုက်ခိုက်ပါက တော်လှန်ရေးဒီရေကြွမှု၏ ပကတိအကြောင်းအချက်မှာ သူ့ဟာသာတည်ရှိနေပြီး တဖြည်းဖြည်း ရှုံ့သဝေဝက်ရင်း မှုန်ရိကာ ပျပါပြီးကြေကွဲသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ဘာမှလက်နိုင်လိုက်မှာမဟုတ်ပါ။

တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်တရပ်သည် ပေါ်ပေါက်ရှိလာပြီဆိုလျှင် တော်လှန်ပင်ခေါင်းဆောင် နောက်ကျပြီး မနိုးကြားသေးသော လူထုကိုပင် ဝိုင်းပင် နိုင်ငံရေးအရ နိုးကြားလာပေသည်။ နယ်သူဒုက္ခရှင်းတွင်လည်း အကွဲအပြဲများ ပိုမိုပေါ်လွင်လာတတ်ပေသည်။ ဥပမာ ထူးတောင်ခဲ့သော ၁၉၄၈-၄၉ နှစ်ကာလတွင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှာ ဝဲကောင်ကြွက်ဖြစ်သွားသည်။ ဖဆပလ ကက်ဘိနက်ထဲမှ ဝန်ကြီးဆောင်အင်အားစုများက စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းရန် ချွန်ခေါ်လာကြသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝန်ကြီးများလည်း ထိုဝန်ကြီးဖွဲ့ထဲမှ နှုတ်ထွက်ပေးနေရသည်။ တဖြည်းဖြည်း ပျက်ပြုံးများ မွှင့်ကျလာနေကြသည်။ ဒီရေမြင့်ကာလ သို့ မရောက်ခင် ကျောင်းသားလူငယ်များ တော်လှန်ရေးသမား

မည်သူသည် ဖေါက်ပြန်ရေးသမား၊ ဖေါက်ပြန်ရေးသမားများအကြားတွင်လည်း မည်သူသည်ခေါင်းဆောင်၊ မည်သူသည် ကြားနေသူ၊ မည်သူသည်ပျော့သူဟူ၍ ကွဲပြားစွာပေါ်ထွက်လာတတ်ပေသည်။

တော်လှန်ရေး ဒီရေမြင့်ကာလသို့ ရောက်ပြီဆိုလျှင် တော်လှန်ရေးမှာ သာမန်ဂဏန်းသင်္ချာနည်းအရ တိုးပွားခြင်းမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ ဂျီဩမေတြီနည်းအရ ခုန်ပျံပြီး အဆမြောက်လက္ခဏာအရ တိုးပွားသွားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖေါက်ပြန်ရေး အင်အားစုများ ပြိုကွဲသွားလေလေ တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ ခုန်ပျံတိုးပွားလာလေလေဖြစ်ပေသည်။

လက်ရှိအချိန်၌ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့မှာ အခက်အခဲတွေ အမြောက်အမြား ရှိနေပေသည်။ ထိုအခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် အားသွန်ခွန်စိုက် ပမ်းသွားကြ [illegible]

ဖို့ လိုပေသေးသည်။ အခက်အခဲများမှာ ရှောင်ရှားသွား၍မရစကောင်းသော အရာများ ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့သည်လည်း ပကတိတည်ရှိနေသော အရာများဖြစ်လေသည်။ တော်လှန်ရေးအဦကြွမှု ဒီရေမြင့်ကြီး ကိုဖန်တီးရေးနှင့် အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားရေးမှာ ခေါင်းတချက်ခေါင်းနှင့်ပန်းလို ခွဲပစ်၍မရသော ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ထိုအခက်အခဲများကို ရဲရဲပေါင်ရင်ဆိုင် ကျော်လွှားကြရပေမည်။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်သူများသည် ကြီးမြတ်သော ပြည်သူ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ကြီးမြတ်သောပါတီဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူနှင့် ကျွန်တော်တို့ပါတီတို့ ကြီးမြတ်ကြောင်းကို နောက်တကြိမ် လက်တွေ့အလုပ်ပြ၍ သက်သေထူပြကြပါစို့။

အလှူတောင်းခံလွှာ

ရဲဘော်များခင်ဗျား

လာမည့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ကျရောက်မည့် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအနှစ် ၄၀ မြောက်နေ့ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ၎င်း ပုံနှိပ်အစီအစဉ်အရ ငွေ၊ ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်အမှတ် ၂ ကိုထုတ်ဝေမည်ဖြစ်ပါသည်။ ရဲဘော်များ အနေဖြင့် ဤစာစောင်တွင်ပါရှိသော စာတည်းအဖွဲ့၏အမှာ၌ ဖေါ်ပြထားသည့်မူများနှင့်အညီ စာမူရေးသားပေးပို့ကြစေလိုပါသည်။

စာမူများကို ၁၉၈၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ ဗဟိုဝါဒဖြန့်ချိရေးဌာနသို့ ပေးပို့ကြစေလိုပါသည်။

စာတည်းအဖွဲ့

ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်

မဟာပါတီကျောင်း

(၁၉၇၆ ခုနှစ်)

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ ပို့ချချက်

ဓနရှင်စနစ်၏ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒသည် မာ့က်စ်ဝါဒ သဘောတရား၏ အစိတ်အပိုင်းတခုဖြစ်သည်။ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ၊ သမိုင်းရုပ်ဝါဒ၊ ဝိဇ္ဇာနည်းကျ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့်အတူ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား နိုင်ငံရေးပါတီများ၏ လုပ်ငန်းစဉ်၊ လမ်းစဉ်နှင့် ပေါ်လစီများကို ချမှတ်ရာ၌ သဘောတရား အခြေခံဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကို သုတေသနပြုသော ဘာသာရပ်ဖြစ်သည်။

လူသားတို့၏ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်မှုသည် အခြေခံအကျဆုံး လက်တွေ့လုပ်ဆောင်မှုဖြစ်ပြီး အခြားလုပ်ဆောင်မှုအားလုံးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အရာဖြစ်သည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်ရာတွင် လူတို့သည် သဘာဝနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရပြီး မိမိတို့လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်တင်းနိုင်ရန်အလို့ငှါ သဘာဝရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရပေသည်။ ဤသည်မှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး၏ သဘာဝဘက်တဖက်သာဖြစ်သည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်သော ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့သည် အပြန်အလှန် ဆက်ဆံရပြန်၏။ ဤသည်မှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး၏ အခြားဘက်တဖက်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးကိုမဆို တသီးတခြားစီ ကင်းကွာပြီး မပြုလုပ်နိုင်ပေ။ တစုံတရာသော လူမှုဆက်ဆံရေးကို မှီ၍သာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပေသည်။ လူတို့သည် သဘာဝကို ပြုပြင်ထိန်းကျောင်းနိုင်သော စွမ်းအားသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးစွမ်းအားဖြစ်၏။ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်သော ဖြစ်စဉ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော လူနှင့်လူချင်း ဆက်ဆံမှုသည် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုဖြစ်၏။ လူတို့အကြားရှိ လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှု တခုတည်းသာမက အခြားသော ဆက်ဆံမှုအမျိုးမျိုးလည်း ပါဝင်သည်။ သို့သော် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုသာ လူ့အခြားဆက်ဆံမှုမှန်သမျှကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အခြေခံအကျဆုံး လူမှုဆက်ဆံရေးဖြစ်သည်။

အကျယ်သဘောအားဖြင့် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးသည် ထုတ်လုပ်ရေး၊ ခွဲဝေရေး၊ ဖလှယ်ရေး၊ စားသုံးရေးဟုသည့် ကွင်းဆက်လေးခု ပါဝင်သည်။ အကျဉ်းသဘောအားဖြင့် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးသည် ၎င်းကွင်းဆက်လေးခုထဲက တခုဖြစ်သည့် ထုတ်လုပ်ရေးကိုသာ ဆိုလိုသည်။ တိုက်ရိုက်ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး ဟုလည်း ခေါ်ဆိုသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုသည် တိုက်ရိုက်ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ ဆက်ဆံမှုနှင့် ခွဲဝေသော ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ ဆက်ဆံမှု၊ ဖလှယ်သည့် ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ ဆက်ဆံမှု၊ စားသုံးသည့် ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ ဆက်ဆံမှုများ ပါဝင်သည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး ကွင်းဆက်လေးခုအတွင်းတွင် လူတို့၏ ဆက်ဆံမှုနှင့် သီးခြားတခုအဖြစ် သဘောမထားသင့်ပေ။ ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်သည် ကုန်ထုတ်လုပ်သည့်ဖြစ်စဉ်အတွင်း ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းအပေါ် ပိုင်ဆိုင်မှုမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော လူနှင့်လူချင်း ဆက်ဆံမှုကို ဆိုလိုသည်။ အခိုင်အမာအားဖြင့်

ပဟုပါတ်ကျောင်း

(ဘူဂဗ္ဗဒ စုနစ်)

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ ပို့ချချက်

မာ့က်စ်ဝါဒ၏ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒသည် မာ့က်စ်ဝါဒ သဘောတရား၏ အစိတ်အပိုင်းတခုဖြစ်သည်။ အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒ၊ သမိုင်းရုပ်ဝါဒ၊ ဝိဇ္ဇာနည်းကျဆိုရှယ်လစ်ဝါဒနှင့် အတူ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား နိုင်ငံရေးပါတီများ၏ လုပ်ငန်းစဉ်၊ လမ်းစဉ်နှင့် ပေါ်လစီများကို ချမှတ်ရာ၌ သဘောတရား အခြေခံဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကို သုတေသနပြုသော ဘာသာရပ်ဖြစ်သည်။

လူသားတို့၏ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်မှုသည် အခြေခံအကျဆုံး လက်တွေ့လုပ်ဆောင်မှုဖြစ်ပြီး အခြားလုပ်ဆောင်မှုအားလုံးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အရာဖြစ်သည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်ရာတွင် လူတို့သည် သဘာဝနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရပြီး မိမိတို့လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်တင်းနိုင်ရန် အလို့ငှါ သဘာဝရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး၏ တဘက်တချက်သာဖြစ်သည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်သော ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့သည် အပြန်အလှန် ဆက်ဆံရပြန်၏။ ၎င်းသည်လူမှုကုန်ထုတ်လုပ်ရေး၏ အခြားဘက်တဘက်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးကိုမဆို တသီးတခြားစီကင်းကွာပြီး မပြုလုပ်နိုင်ပေ။ တစုံတခုသော လူမှုဆက်ဆံရေးကို ဖွဲ့စည်းမှသာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပေသည်။ လူတို့သည် သဘာဝကို ပြုပြင်ထိန်းကျောင်းနိုင်ပေသည့် အားသည်၊ ထုတ်လုပ်ရေးစွမ်းအားဖြစ်၏။ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ဆောင်သော ဖြစ်စဉ်အတွင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော လူနှင့်လူချင်း ဆက်ဆံမှုသည် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုဖြစ်၏။ လူတို့အကြား၌ လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှု တခုတည်းသာမက အခြားသော ဆက်ဆံမှုအမျိုးမျိုးလည်း ပါဝင်သည်။ သို့သော် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုသာ လူ့အခြားဆက်ဆံမှုမှန်သမျှကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အခြေခံအကျဆုံး လူမှုဆက်ဆံရေးဖြစ်သည်။

အကျယ်သဘောအားဖြင့် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးသည်၊ ထုတ်လုပ်ရေး၊ ခွဲဝေရေး၊ ဖလှယ်ရေး၊ စားသုံးရေးဆိုသည့် ကဏ္ဍလေးခုပါဝင်သည်။ အကျဉ်းသဘောအားဖြင့် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးသည် ၎င်းကဏ္ဍလေးခုထဲက တခုဖြစ်သည့် ထုတ်လုပ်ရေးကိုသာ ဆိုလိုသည်။ တိုက်ရိုက်ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး ဟုလည်းခေါ်ဆိုသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုသည် တိုက်ရိုက်ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ဆက်ဆံမှု၊ ခွဲဝေသော ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ဆက်ဆံမှု၊ ဖလှယ်သည့် ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ဆက်ဆံမှု၊ စားသုံးသည့်ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူတို့၏ ဆက်ဆံမှုများ ပါဝင်သည်။ ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး ကဏ္ဍလေးခုအတွင်းတွင် လူတို့၏ဆက်ဆံမှုနှင့် အသင့်တူ သဘောထားသင့်ပေ။ ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်သည် ကုန်ထုတ်လုပ်သည့်ဖြစ်စဉ်အတွင်း ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း အပေါ် ပိုင်ဆိုင်မှုမှဖြစ်ပေါ်လာသော လူနှင့်လူချင်း ဆက်ဆံမှုကို ဆိုလိုသည်။ အနှိုင်းအစာအားဖြင့်

နေရှင်လူတန်းစား၏ လူတန်းစားတိုက်ပွဲကို ရှေ့မပြန် ပေါ်ပြူပြီးဖြစ်သည်။ မာ့က်စ်ဝါဒ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒကို လေ့လာသောအခါ ရည်ရွယ်ချက်ရှင်းရမည်။ တော်လှန်ရေးလိုအပ်ချက်အရ လေ့လာခြင်းဖြစ်ရမည်။ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစနစ်နှင့် နိုင်ငံရေးနောက်ခံသမိုင်းဖြစ်ပေါ်တိုးပွားရေး၏ လိုအပ်ချက်အရ လေ့လာခြင်းဖြစ်ရမည်။ တချိန်တည်းတွင် နေရှင်လူတန်းစား၏ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒကို ဝေဖန်ရမည်။

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ၏ အရင်းရှင်စနစ်အပိုင်းသည် အရင်းရှင်စနစ်၏ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုတနည်းအားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်စီးပွားရေး၏ လှုပ်ရှားမှုတရားကို သုတေသနပြုသည်။

နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ၏ အရင်းရှင်စနစ်အပိုင်းကို လေ့လာရာတွင် မည်သို့သော လက်တွေ့အကျိုး [illegible] သနည်း။

၁။ အရင်းရှင်စနစ်ကို သိမြင်နိုင်သည်။ အဘယ်သို့ဆိုသော် အရင်းရှင်စနစ်၏ အဖြစ်ဆုံး အခြေခံဖြစ်သည့် နယ်ချဲ့စနစ်၏ အနှစ်သာရနှင့် ပဋိပက္ခများကို သိမြင်နိုင်သည်။ အရင်းရှင်စနစ် မုချကျဆုံးရမည့်တရားကို သိမြင်နိုင်သည်။ ယခုခေတ်ကာလ၏ ထူးခြားချက်၊ လက်ရှိကမ္ဘာ့ အခြေအနေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို သိမြင်နိုင်သည်။

၂။ မာ့က်စ် ဖော်ထုတ်ခဲ့သော နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ၏ အခြေခံတရားများကို အသုံးပြုပြီး ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးတွင်၎င်း၊ ယင်းတော်လှန်ရေးအောင်မြင်ပြီးဆုံးပြီးသည့်နောက်တွင် ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးနှင့် ဆိုရှယ်လစ်တည်ဆောက်ရေးတွင်၎င်း အသိရှိရှိ ပါဝင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

၃။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ကမ္ဘာ့အမြင်ကို စိုက်ထူပြီး ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား၏ တော်လှန်ရေးအရေးတော်ပုံအတွက် ရာသက်ပန်လုံးပမ်းတိုက်ခိုက်ရာတွင် အထောက်အကူပြုနိုင်သည်။ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ၏ အရင်းရှင်အပိုင်းကို လေ့လာပြီးနောက် အရင်းရှင်စနစ် မုချကျဆုံးပြီး ကွန်မြူနစ်စနစ် မုချအောင်ပွဲခံရမည့်တရားကို သိမြင်ကာ ကွန်မြူနစ်အရေးတော်ပုံ အတွက် မိမိစွမ်းအားများကို [illegible] အသိရှိရှိ ပေးဆပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

မာ့က်စ်ဝါဒ နိုင်ငံရေးဘောဂဗေဒ အမြင်နှင့်နည်းနာသည် အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒနှင့် သမိုင်းရုပ်ဝါဒ အမြင်နှင့် နည်းနာဖြစ်သည်။

မာ့က်စ်ဝါဒ သဘောတရားသည် လက်တွေ့အတွင်းမှ ပေါက်ဖွားလာသည်။ စိတ်ဝါဒနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်သည်။ အရင်းရှင်စနစ်ကို သုတေသနပြုလုပ်သောအခါ မာ့က်စ်သည် အကောင်အထည်မဲ့သော တရားမှ အစမပြုခဲ့ဘဲ အရင်းရှင်စနစ်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ပကတိဘဝလက်တွေ့မှ အစပြုသည်။ ၎င်းသည် အရင်းရှင်စနစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားရာတွင် နမူနာဖြစ်သော အင်္ဂလန်တခုထဲသာမက၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ အမေရိကန်နှင့် ရုရှားအစရှိသော နိုင်ငံများကိုလည်း သုတေသနပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အချက်အလက်များကို အမြောက်အမြား စုဆောင်းပြီး ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုသဏ္ဌာန်အဆင့်ဆင့်ကို အသေးစိတ် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ပေါင်းချုပ်ခြင်းအားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်စီးပွားရေး၏ လှုပ်ရှားမှုတရားကို တွေ့ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

မာ့က်စ် အသုံးပြုခဲ့သောနည်းနာသည် ရုပ်ဝါဒအနုပဋိလောမနည်းနာဖြစ်သည်။ ဟေဂယ်ဗေဒနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်သည်။ မာ့က်စ်သည် အရင်းရှင်စနစ်၏ အခြေခံအကျဆုံးအရာဖြစ်သည့် ကုန်စည်မှ အစချီပြီး အရင်းရှင်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ပဋိပက္ခများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခဲ့သည်။ "အရင်း" ကျမ်း၌ မာ့က်စ်သည် ဦးစွာအားဖြင့် အရင်းရှင်လူတန်းစားလူ့အဖွဲ့အစည်း (ကုန်စည်လူ့အဖွဲ့အစည်း) အတွင်း၌ အလွယ်ကူဆုံး၊ အလျှယ်ပြန့်ဆုံး၊ အခြေခံအကျဆုံး၊ အမြဲတွေ့ရှိနေရသော၊ အကြိမ်ပေါင်း သိန်းသန်းမက တွေ့ရှိနိုင်သည့် ကုန်စည်ဖလှယ်မှုကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာမှုက အလွယ်ကူဆုံး အချင်းအရာမှနေ၍ (အရင်းရှင်လူတန်းစားလူ့အဖွဲ့အစည်း၏ "ဆဲလ်ဆည်း" မှနေ၍) ယခုခေတ်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ပဋိပက္ခမှန်သမျှကို (သို့မဟုတ် ပဋိပက္ခမှန်သမျှ၏ အစနှောင်းကို) ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ "[illegible] ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခဲ့သည်။ လိုက်ဖြာခဲ့သည့်အစ [illegible] ကုန်စည်၊ အသုံးပြုနှင့် အရင်း [illegible] အရာဝတ္ထုများနှင့် အချင်းအရာ သဏ္ဌာန်များကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး ရုပ်ဝတ္ထုပြနည်း [illegible] အရင်းရှင်လူ့အဖွဲ့ [illegible] ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။

အရင်း [illegible] မာ့က်စ် အသုံးပြုခဲ့သော [illegible] [illegible] [illegible] ကုန်စည်မှ အစချီပြီး [illegible] အရင်းကို သုတေသနပြုသည်။ [illegible] ပြစ်ချက် [illegible] ပေါ်ဖြစ်သည်။ [illegible] ဖော်ထုတ်ကာလ [illegible] နှင့် [illegible] မလွယ်သော [illegible] ပေါ်လာသော [illegible] အရာ ပေါ်ထွက်လာသည်။ [illegible] နောက် အရင်းပေါ်ထွက်လာမြန်သည်။ ရှေးအကျဆုံး အရင်းသည် ကုန်သွယ်မှုအရင်းနှင့် အတိုးကြီးစားအရင်း ဖြစ်သည်။ စက်မှုအရင်းသည်မှာ [illegible] နောက် [illegible] မှ ပေါ်ထွက်လာသည်။ [illegible] "[illegible] ကျစ် [illegible]

သနု ၊ ညီးနာသည် တခုတည်းသော ကျော်ကာန် သင့်မြတ်သော နည်းနာဖြစ်သည်။ လက်တွေ့တွင်လည်း ယင်းနည်းနာသည် သမိုင်းအဆင့် အဆင့်အရ သုတေသနပြုသော နည်းနာပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက် သမိုင်းဘာသာရပ်နှင့် တနေ့တက် အယှက်ပေးသည့် ရှောင်တခင် အကြောင်းအချက်များကို ဖယ်ရှားထားသည်ဟု ပြောခဲ့ဘူးသည်။

ကျနော်တို့ကိုလည်း ခေါ်ဘင်ဟော်ကာ "မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒကို ကျနော်တို့ လေ့လာတဲ့ဘာသာ အနန်းပြောဦးမဟုတ်ဘူး။ နားမလည်နိုင်လေ ချက်ရအောင် အသိရတော်နေလို့ မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ္တည်း။ [illegible] ညွှန်ကြားစောင် တော်လှန်ရေး အရေးတော်ပုံကို အောင်မြင်နိုင်တဲ့အထိ ဖေါင်ဆောင်ပေးနိုင်သော ဝိဇ္ဇာပညာအဖြစ် နေလို့ဘဲ" ဟု သင်ကြားခဲ့ဘူးသည်။ နိုင်ငံရေးတောင်ဘာကို လေ့လာသောအခါ လက်တွေ့နှင့် ပေါင်းစပ်ပြီး ရှုထောင့်ကျယ် ချဉ်းကပ်လေ့လာရမည်။ မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒ၏ ရှုထောင့်မှ အမြင်၊ နည်းနာနှင့် တော်လှန်ရေးလက်တွေ့ ပြဿနာများအား အမြင်နိုင်ရန်နှင့် ဖြေရှင်းနိုင်ရန်ဖြစ်ပေသည်။

အရင်းရှင်စနစ် မတိုင်မီ လူမှုစီးပွားရေးစနစ်

အရင်းရှင်စီးပွားရေးစနစ် မပေါ်ပေါက်မီကာလတွင် လူသားတို့သည် အခြေခံကျသော စီးပွားရေးစနစ်သုံးမျိုးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ဘူးသည်။ ၎င်းတို့သည် ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်၊ ကျွန်ပိုင်စနစ်နှင့် ပဒေသရာဇ်စနစ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ အရင်းရှင်စနစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်နိုင်စေရန် အတွက် ယင်းလူမှုစီးပွားရေးစနစ် သုံးမျိုး၏ အဓိက ထူးခြားချက်များကို ဦးစွာ အကျဉ်းအားဖြင့် လေ့လာသင့်ပေသည်။

ပြဿနာ (၁) ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှုစီးပွားရေးစနစ်

ရှေးဘုံအဖွဲ့၏ထုတ်လုပ်ရေး ဆက်ဆံမှု။

ရှေးဘုံအဖွဲ့၏ ထုတ်လုပ်ရေး ဆက်ဆံမှု အခြေခံသည် ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှုစနစ် ဖြစ်သည်။ ကျော်သည် ၎င်းခေတ်ကာလ၏ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစု ရေချိန်နှင့် ကိုက်ညီပေသည်။ ၎င်းခေတ်ကာလ၌ လူတို့သည် ကျောက်ကိရိယာကို အဓိကအသုံးပြုသည်။ အလုပ်ကိရိယာ အလွန်ရိုးကြမ်းပြီး လုပ်အားထုတ်ပညာလည်း အလွန်နိမ့်ကျလှသည်။ ယင်းသို့ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစု ရေချိန် အလွန်နိမ့်ကျသောကြောင့် လူတို့သည် တဦးတယောက်တည်း သဘာဝနှင့် ရင်မဆိုင်နိုင်ပေ။ [illegible] လိုက် ရှာတွေ့မြင်စေ၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၏ ရန်ကို ကာကွယ်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊ မျိုးရိုးဆက်ပြိုင်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊

စုပေါင်းလှုပ်ရှားမှုနှင့် မှီခိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။ မည်သူမဆို အဖွဲ့အစည်းမှ ခွဲခွာ၍ မရပေ။ ယင်းအခြေအနေကြောင့် ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း အတူတကွ ပိုင်ဆိုင်ရမည့် အချက်ကို ဆုံးဖြတ်ပေးလေသည်။ ရှေးဘုံအဖွဲ့တွင် ကိုယ်ပိုင်ရှာဖွေတတ်သော ကိရိယာသေးသေးများနှင့် အကြောင်းအရာ ကိုယ်လက် နှင့်အပြင် အသုံးပြုနိုင်သော ထုတ်လုပ်ရေးကိရိယာများကိုသာ ဘုံအဖွဲ့ဝင်များက ဦးချင်း ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည်မှအပ ကျန်မြေယာနှင့် အခြားသော ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းအားလုံးကို ရှေးဘုံအဖွဲ့က ပိုင်ဆိုင်သည်။

ရှေးဘုံအဖွဲ့တွင် အလုပ်လုပ်နိုင်သော လူမှန်သမျှ အလုပ်လုပ်ရသည်။ ယူလူချင်း ဆက်ဆံမှုမှာ ရှေးဦးကာလတွင်ဖြစ်ပေါ်သော အပြန်အလှန် ကူညီရေးဆက်ဆံမှုဖြစ်သည်။ အလုပ်အတွင်း သဘာဝ ဖြစ်ပေါ်သည့် လိင်နှင့်အသက် ကွာခြားမှုအရ အလုပ်ခွဲဝေကြသည်။ ယောကျ်ားများသည် အမြင်တွေ့ကြီး စော်ကိုက်ကြသည်။ အမဲလိုက်ခြင်း၊ ငါးဖမ်းခြင်း၊ ရန်သူ ရေစာ ရှာဖွေခြင်းနှင့် ကိရိယာ ထုတ်လုပ်ခြင်းများကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။ အမျိုးသမီးများသည် အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ အသီးအနှံရှာ၍ ဆွတ်ခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း၊ အဝတ်ယက်လုပ်ခြင်း၊ ကလေး ရေစာ ခွဲဝေပေးခြင်း အစရှိသော အလုပ်များ ဝိုင်းလုပ်ကြသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးသူများက ကျွမ်းကျင်သော အလုပ်ကို လုပ်ကြသည်။ ကလေးများက အမျိုးသမီးများကို အကူအညီ ပေးကြသည်။

ထုတ်လုပ်ရေး ပစ္စည်းအများ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် စုပေါင်း အလုပ်လုပ်မှုက ထုတ်လုပ်လိုက်သည့် အထွက်ပစ္စည်းများကို ဘုံအဖွဲ့ဝင်အားလုံးက ပိုင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းပေသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု ရေချိန် အလွန်နိမ့်ကျသောကြောင့် လူတို့ ထုတ်လုပ်လိုက်သော အထွက်ပစ္စည်းများသည် လူတို့ အသက်ရှင်ရေးအတွက် လိုအပ်သည့် အတိုင်းအတာကိုမျှသာ တင်းနိုင်ရုံလောက်မှအပ အခြားမည်သည့် အပိုအလျှံမှ မရှိကြပေ။ ထို့ကြောင့် လူလူချင်း ခေါင်းပုံဖြတ် အမြတ်ထုတ်ခြင်း မပေါ်ပေါက်နိုင်ပေ။ အကြောင်းမှာ လုပ်ခကပေးရှာနိုင်သော ရလဒ်က အလွန်ပင်နည်းပါးပြီး ဦးတည်းတဦးမှ ခွဲဝေလျှင် မပြည့်နိုင်သည့် အခြေအနေမှာ နေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက အကျိုးလူများ ဆင်းရဲတွင်းနိုင်တော့ဘဲ လူ့အဖွဲ့အစည်းတခုလုံးအား အငတ်ဘေးနှင့် ပြိုပျက်သွားနိုင်ပေသည်။

ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း ရှေးဘုံအဖွဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှု၊ စုပေါင်းလုပ်ကိုင်မှုနှင့် ညီညွှတ်မျှ ခွဲဝေမှုတို့သည် ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်၏ အခြေခံကျသော စီးပွားရေးအင်္ဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ကြသည်။

ရှေးဘုံအဖွဲ့သည် သွေးသားတော်စပ်မှုအရ ဖွဲ့စည်းထားသော မျိုးရိုးဘုံအဖွဲ့များ ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ အတိုင်းအတာသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်။

ရှေးခေတ်လူများသည် အစကနဦးတွင် အစုလိုက်အအုပ်
လိုက်နေထိုင်ကြသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုမြင့်ပေါ်
တိုးပွားလာခြင်း၊ အလုပ်သက်သာမှု ကျယ်ပြန့်လာခြင်း
တို့နှင့်အညီ နောက်တစ်ဆင့် သားချင်းအုပ်စုများ ပေါ်
ပေါက်လာသည်။ ပဋ္ဌမဦးဆုံး အမိကြီးစိုးသော သားချင်း
အုပ်စုများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ၎င်းအချိန်အခါက အမျိုး
သမီးများသည် သားချင်းအုပ်စုကို အမိက ခေါင်းဆောင်
သည်။ အမျိုးသမီးများက အသီးအနှံများ စားစရာများ
ရှာဖွေရေးနှင့် ရှေးခေတ်လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို လုပ်ကိုင်
ကြသည်။ ရှေးခေတ်လူများ၏ နေထိုင်မှုဘဝတွင် အလွန်
အရေးပါ အရေးကြီးသော ရာထူးနေရာသည် အမိ
တော်စု စီးပွားရေးကို သူတို့က အုပ်ချုပ်ခန့်ခွဲသည်။
ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစု မြင့်တက်တိုးပွားလာပြီး မွေး
မြူရေးနှင့် အခြားဥစ္စာဓနများ ဖြစ်ပေါ်လာကာ နေထိုင်စား
သောက်မှု ပစ္စည်းများ ပွားများလာသောကြောင့် ယောကျ်ား
များ လုပ်ရသည့် အရာ ကိစ္စ ပိုများလာသို့ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲ
လာပြီးနောက် အမိကြီးစိုးသော သားချင်းအုပ်စုမှ အဖ
ကြီးစိုးသော သားချင်းအုပ်စု အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားပေ
တော့သည်။ သားချင်းအုပ်စုများ စုပေါင်းပြီး သားချင်းအုပ်
ကြီးဖြစ်လာသည်။ သားချင်းအုပ်ကြီး အချို့ ပေါင်း
မိတ်ဖွဲ့မှုသည် မျိုးနွယ်စုအဖြစ် ဖွံ့ဖြိုးလာပေသည်။

ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှုစနစ် ပြိုကွဲသွားခြင်း
ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်နှင့် နိုင်ငံတော်
ထွက်ပေါ်လာခြင်း။

ရှေးဘုံအဖွဲ့၏ အများပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်သည် ထုတ်
လုပ်ရေး အင်အားစု ရေချိန်အလွန်နိမ့်ကျသော အခြေခံပေါ်
တွင် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထုတ်လုပ်ရေးအင်
အားစု ရှေ့တစ်ဆင့်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားပြီး၊ အလုပ်ကိရိယာ
တန်ဆာပလာ တိုးတက်လာပြီးနောက် ဘုံအဖွဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုစ
နစ်ကို ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်က မှချအစားထိုးနိုင်
မည့် အခြေအနေ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်း
တွင် ယခုလို အသုံးပြုသော တုတ်ချွန်နှင့် ကျောက်လက်နက်
များကိုသာ အသုံးမပြုဘဲ ပေါင်းအလုပ်လုပ်သော
သတ္တုနှင့်သာ စိုက်ပျိုးနိုင်ပေတော့မည်။ သတ္တုကိရိယာ
ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် အိမ်ထောင်အလိုက်ထုတ်လုပ်
နိုင်စရာ အကြောင်းအချက်ပေါ်ထွက်လာပေတော့သည်။
ယခင်က တိရစ္ဆာန်ကိုများကို မွေးမြူနိုင်ဘို့ ဆိုလျှင် စု
ပေါင်းလုပ်ကိုင်ကြရသည်။ ယခုတိုးသော ယဉ်လာပြီ
ဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်အုပ်ကို လူအချို့နှင့် ဝိုင်းကျောင်းနိုင်
ပေပြီ။ ယင်းကဲ့သို့ အခြေအနေအောက်တွင် စုပေါင်းလုပ်
ကိုင်မှုမှ တဦးချင်း လုပ်ကိုင်မှုသို့ ကူးပြောင်းသွားပေ
တော့သည်။ ထုတ်လုပ်ရေး ပစ္စည်း အများပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်
မှ ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်သို့ ၎င်းအတွက်ပစ္စည်းများ

ကို အများပိုင် ဥစ္စာဓန အဖြစ်မှ ပုဂ္ဂလိက ဥစ္စာဓနအဖြစ်
သို့ ၎င်းပြောင်းလဲသွားပေတော့သည်။

ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစု ဖြစ်ထွန်းတိုးပွားမှု
က လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အလုပ်ခွဲဝေမှုကို ဖြစ်စေသည်။ လူ့
အဖွဲ့အစည်း၏ အလုပ်ခွဲဝေမှုနှင့် [illegible] ဖြစ်ထွန်းတိုးပွား
ခြင်းသည် ပုဂ္ဂလိကစနစ်ပေါ်ထွက်လာမှု အပေါ်ကြီးမား
စွာ တွန်းပို့ပေးခဲ့သည်။ အစပထမ မှာ သိုးကျွဲ တိရစ္ဆာန်
လှည့်လည်မွေးမြူသော အုပ်စုများ ရှေးဘုံမျိုးနွယ်စုအုပ်
စုအတွင်းမှ ခွဲထွက်လာသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး မျိုး
ကိုးတဲ့ အုပ်စုနှင့် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး မျိုးကိုးတဲ့ အုပ်စုက
ကြား အလုပ်ခွဲဝေမှုသည် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ပထမဦး
ဆုံးအကြိမ် ကြီးမားသော အလုပ်ခွဲဝေမှု ဖြစ်သည်။ လူ့
အဖွဲ့အစည်း အလုပ်ခွဲဝေမှု ဖြစ်ထွန်းလာသည်နှင့် ကုန်
ဖလှယ်မှုသည် အမြဲတစေ ပြုလုပ်ခဲ့ရမည်၊ စီးပွား
ရေး လုပ်ငန်းမှ ဖြစ်လာတော့သည်။ ယင်းစီးပွားရေးလုပ်
ငန်းမှုကို အစပိုင်းတွင် အုပ်စုများ အကြား လုပ်ဆောင်
ကြသည်။ ဥပမာ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူသော အုပ်စုများသည်
၎င်းတို့ ပိုလျှံသော အသား၊ နို့နှင့် တိရစ္ဆာန်များကို အခြား
အုပ်စု၏ လယ်ယာထွက်ပစ္စည်း (သို့မဟုတ်) လက်မှု
ပစ္စည်းများနှင့် ဖလှယ်ကြသည်။ ဖလှယ်သော ပစ္စည်းများ
သည် အများပိုင်ဥစ္စာဓနများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်
နောက်ပိုင်းတွင် အုပ်စုခေါင်းဆောင်များသည် မိမိအခွင့်
အာဏာကို အသုံးပြုပြီး အများပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာဓနကို
မိမိပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာဓန အဖြစ် ခန့်ခွဲလာကြ၏။ ဧင်ဂယ်
က "အပြင်အပ ဖလှယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများသည် ကုန်စည်ဖြစ်
လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ မြန်လျှင် အကျိုးသက်ရောက်မှု
ကြောင့် ဘုံအဖွဲ့အတွင်း၌ ၎င်းသည်လည်း ကုန်စည်များ
ဖြစ်လာကြသည်။" ဟုပြောသည့်အတိုင်းပင်၊ ဖလှယ်
မှုသည် ဘုံအဖွဲ့ အတွင်းပိုင်းသို့ စိမ့်ဝင်လာပြီး ဘုံအဖွဲ့
ဝင်တိုင်းသည် မိမိထုတ်လုပ်သော ပစ္စည်းများကို ပုဂ္ဂလိ
က ဥစ္စာဓန အဖြစ်ဖြင့် ဖလှယ်လာကြသည်။

ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ် ပေါ်ထွက်လာခြင်းသည်
ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို ပြိုကွဲစေသည်။ ရှေးဘုံပိုင်ဆိုင်မှု
စနစ်ပြိုကွဲခြင်းသည် အမိကြီးစိုးသော မျိုးရိုးတူအုပ်စု
မှ အဖကြီးစိုးသော မျိုးရိုးတူအုပ်စုသို့ ကူးပြောင်းသော
ကာလမှ စတင်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ ကူးပြောင်းသောကာ
လတွင် အဖကြီးစိုးသော အိမ်ထောင်စုကြီး ပေါက်ဖွားလာ
များ ပေါ်ထွက်လာသည်။ အဖကြီးစိုးသော အိမ်ထောင်စု
ကြီးမှ တဖန် တလင်တမယား နေထိုင်သော တစုချင်း အိမ်
ထောင်များ တဖြည်းဖြည်း ကွဲထွက်လာပြန်သည်။ ၎င်း အိမ်
ထောင်များသည် လွတ်လပ်စွာ ထုတ်လုပ်ကြပြီး စားသောက်
နေရေး ပစ္စည်းများကို စုဆောင်းကာ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏
စီးပွားရေး ယူနစ်အဖြစ် တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာသည်။
ယင်း အခြေအနေသို့ ရောက်လာသော အခါ မျိုးရိုးတူအုပ်

နေရာကို ဝေခွဲချုပ်ကိုင်လာကြသော အိမ်ထောင်များ မြင့်မား၍ စည်းကမ်းသော ကျေးလက်ဘုံအဖွဲ့က ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းပေး၍ ခွဲဝေပေးသည်။

ကျေးလက်ဘုံအဖွဲ့သည် သွေးသားတော်စပ်မှုအရ မဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေး နှင့်နယ်မြေနေသော ဆက်ဆံမှုအရ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျေးလက်ဘုံအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော အိမ်ထောင်သည် ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှု စနစ်ကို အခြေခံထားသော တစ်ခုချင်း စီးပွားရေးယူနစ်များ ဖြစ်သည်။ ကျေးလက်နှင့် အိမ်ထောင်စုများ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကို မြေယာများကို အိမ်ထောင်အသီးသီးက ပုဂ္ဂလိက ဥစ္စာပစ္စည်းအဖြစ် ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ သို့သော် အများပိုင်ဆိုင်မှု စနစ်ကို တစ်ပိုင်းတစ်စ ကျင့်သုံးသည်။ ဝိပိန်း သိမ်းထား မြန်သေးသည်။ ဥပမာ မြက်ခင်း တောများကို အများပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာအဖြစ် ရှိကြသည်။ အစ ပထမတွင် စိုက်ပျိုး မြေများကို အိမ်ထောင်အသီးသီးသို့ ယာယီခွဲဝေပေးထားပြီး အချိန်ပိုင်းတစ်ခုကြာပြီး နောက်တွင် ပြန်လည်ခွဲဝေပေးသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်မူ ရေရှည်အသုံးပြုခွင့်ပေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ကြသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ကျေးလက်ဘုံအဖွဲ့သည် နောက်ဆုံးတွင် ပြိုကွဲသွားပြန်သည်။

ဈေးဘုံ ပိုင်ဆိုင်မှု စနစ်နောက်တွင် ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားမှ ရေချိန်အလွန် နိမ့်ကျပြီး အပိုအလျှံ မရှိပေ။ သွေးစုပ်မှုလည်း မရှိပေ။ လူတန်းစား ကွဲပြားမှုလည်း မရှိသေးပေ။ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားများ ဖြစ်ထွန်းလာပြီး နောက်ပိုင်း အခြေအနေ ပြောင်းလဲလာတော့သည်။ ထွက်ကုန်တို့ ပိုလျှံလာကြသည်။ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်နှင့် ဖလှယ်မှု ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းသည် ဥစ္စာဓန ပိုင်ဆိုင်မှု မညီမျှခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ချမ်းသာသော အိမ်ထောင်များက ပိုမိုများပြားသော ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း နှင့် စားသုံးရေးပစ္စည်း များကို ပိုင်ဆိုင်လာ၍ ဆင်းရဲသူများ၏ လုပ်အားကို ခိုင်းစေနိုင်သော အခွင့်အလမ်းများ ရလာကြသည်။ သူတို့ အနေဖြင့် အလုပ်လုပ်ရန် မလိုတော့ပေ။ ချမ်းသာသော အိမ်ထောင်များသည် ဘုံပစ္စည်းများကို သိမ်းယူကြသည်။ အချို့က သတ်မှတ်ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ချမ်းသာသော အိမ်ထောင်များသည် ဘုံပစ္စည်းများကို ကျေးကျွန်အဖြစ် ခိုင်းစေပြီး သူတို့၏ ပင်ပန်းသော အလုပ်ကို ခိုင်းစေကြသည်။ ကျွန်ခံ ဖြစ်လာခြင်းသည် ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ် ဖြစ်ထွန်းမှုနှင့် အိမ်ထောင်အသီးသီး အကြား စီးပွားရေး အရ မညီမျှမှုကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စေသည်။ နောက်ပိုင်းကာလများ

တွင် ချမ်းသာသော အိမ်ထောင်များသည် ဘုံပစ္စည်းများကို မိမိတို့၏ ကျေးကျွန်များ အဖြစ် ခိုင်းစေရုံသာမက ဘုံအဖွဲ့အတွင်း၌ ဆင်းရဲသူ နှင့် ကြွေးတင်နေသူများကိုပါ ကျေးကျွန်များ အဖြစ် ခိုင်းစေလာကြသည်။

ကျေးကျွန်စနစ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် သမိုင်းဖြစ်စဉ် တစ်ခုကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ကျေးကျွန်စနစ် အစပိုင်းသည် အိမ်ထောင်ဦးစီး ကျေးကျွန်စနစ် ဖြစ်သည်။ ထိုစနစ်ကို ယခုတိုင် အလုပ်ထဲတွင် ပါဝင်ပြီး ကျေးကျွန်၏ အလုပ်ကို အိမ်ထောင် စီးပွားရေး၏ အခြေခံအဖြစ် မထားသေးဘဲ အရံအဖြစ်သာ ပါဝင်သေးသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ဖလှယ်ရေး ဖြစ်ပေါ်ကြီးထွားလာပြီး ကျေးကျွန်များ၏ လုပ်အားနှင့် ပိုလျှံသော ထုတ်ကုန်များ ပိုမိုများပြားလာသော အိမ်ထောင်များ အကြား ကျေးကျွန်များ၏ လုပ်အားကို ခိုင်းစေသော ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် ကျေးကျွန်အများအပြားကို သွေးစုပ်ကာ မိမိ ကိုယ်တိုင်ကား ထုတ်လုပ်ရေးတွင် မပါဝင်တော့ဘဲ သွေးစုပ်မှုကို လုံးဝမှီခိုပြီး နေထိုင်တော့သည်။ ကျွန်ပိုင်ရှင် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် သွေးစုပ်သူ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်လူတန်းစားနှင့် သွေးစုပ်ခံ ကျေးကျွန် လူတန်းစား ဟူ၍ ကွဲထွက်လာခဲ့သည်။ လူတန်းစား အရ ကွဲပြားမှုသည် ကျေးကျွန် စနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ပထမဦးဆုံး ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းအချိန်မှစပြီး ယနေ့အထိ လူ့သားသမိုင်းဖြစ်စဉ်အား လူတန်းစား လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖျက်သိမ်းရေးတွင် လူတန်းစား တိုက်ပွဲသမိုင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်းဝင်များ အတွင်း၌ အကျိုးစီးပွား ဆန့်ကျင်နေသော အုပ်စု နှစ်ခုကွဲထွက်လာသော ကြောင့် မူလ မျိုးရိုးတစ်စုအုပ်စု၏ အများဆိုင်ရာ အရေးကိစ္စ များကို စီမံအုပ်ချုပ်ရန် ရွေးချယ်ထားသော အဖွဲ့ဝင်များက ရွေးကောက်မှု သဘောသဘာဝ ပြောင်းလဲ သွားသည်။ လူတန်းစား မပေါ်မီက မျိုးရိုးတစ်စုအုပ်စု ဖွဲ့စည်းထားရှိသော စီမံအုပ်ချုပ်မှု ယန္တရားသည် ဘုံအဖွဲ့ဝင်များ၏ အကျိုးကို ကာကွယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ယင်း ယန္တရားသည် ဘုံအဖွဲ့ဝင်အားလုံး၏ အကျိုးစီးပွားကို ကိုယ်စားပြုသည်။ လူတန်းစား ပေါ်ထွက်လာပြီး နောက်တွင်မူ အခြေအနေသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားသည်။ မျိုးရိုးတစ်စုအုပ်စု၏ စီမံအုပ်ချုပ်မှု ယန္တရားသည် ချမ်းသာသော ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များ၏ လက်ထဲသို့ ကျရောက်ပြီး ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များ၏ ဥစ္စာဓနကို အကာအကွယ်ပေးသော၊ ကျေးကျွန်များ ပုန်ကန်မှုကို နှိပ်ကွပ်သော၊ မြင်ပကို ချုပ်ကိုင်ထားသော၊ ကျေးကျွန်များ၏ တော်လှန်မှုကို ချုပ်ကိုင်ကာကွယ်ပေးသော ယန္တရားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ မျိုးရိုးတစ်စုအုပ်စု၏ ယင်းယန္တရားကို နိုင်ငံတော် ယန္တရားဟု ခေါ်ဆိုလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် "လူ့အဖွဲ့အစည်းကို လူတန်းစား အဖြစ် ခွဲထုတ်လိုက်သော ပထမသဏ္ဍာန် ပေါ်ထွက်လာ

သောအခါ၊ ကျေးကျွန်စနစ် ပေါ်ထွက်လာသောအခါ လူတန်းစားတရပ်က အခြေခံကျသည့် လယ်ယာလုပ်ငန်းအလုပ်ကို သီးသန့်လုပ်ဆောင်နိုင်ပြီး၊ ပိုလျှံသော ပစ္စည်းအချို့ကို ထုတ်လုပ်နိုင်သောအခါ၊ ကျေးကျွန်များ၏ အဆင်းရဲဆုံးဘဝကို ငင်းပိုလျှံသော ပစ္စည်းက ပြည့်ဝင်းရန် မလိုအပ် ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များ၏ လုယက်ပိုင်ဆိုင်မှုကို ခံရသောအခါ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်လူတန်းစား၏ အဆင့်နေရာသည် ယင်းကဲ့သို့ နိုင်မာလာသောအခါ ငင်းနေရာအခွင့်ကို ပိုမိုခိုင်မာစေရန်အတွက် နိုင်ငံတော်သည် မျှချလိုအပ်လာတော့သည် "ဟုပြောခဲ့ဘူးသည်။ နိုင်ငံတော်သည် လူတန်းစားတိုက်ပွဲ၏ ပြေလည်မှုမရှိသည့်အခါ ပေါ်ထွက်လာသော အရာဖြစ်သည်။ လူတန်းစားတရပ်က အခြားလူတန်းစားတရပ်ကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချရာတွင် အသုံးပြုသော အကြမ်းဖက် ယန္တရားဖြစ်သည်။

ပြဿနာ (၂) ကျေးကျွန်စနစ်၏ စီးပွားရေးစနစ်
ကျေးကျွန်စနစ်၏ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှု

ကျေးကျွန်စနစ် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှု၏ အခြေခံသည် ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းနှင့် ထုတ်လုပ်သောသူများဖြစ်သော ကျေးကျွန်များကို ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များက တိုက်ရိုက်ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်နှင့် ကျေးကျွန်အကြား ဆက်ဆံမှုသည် တဖက်တွင် ပြောင်အတိအလင်း ရက်စက်စွာ နှိပ်ချုပ်မှုဖြစ်ပြီး တဖက်တွင် နာခံနေရသည့် ဆက်ဆံမှုဖြစ်သည်။ ကျေးကျွန်များသည် ပုဂ္ဂိုလ်အခွင့် လွတ်လပ်မှု မရှိရုံမက လူလို့သဘောထားခြင်း မခံရဘဲ စကားပြောတတ်သော ကရိယာအဖြစ်သာ သတ်မှတ်ထားခြင်းခံရသည်။ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များက ငင်းတို့ကို ကြိုက်သလို ရောင်းဝယ်နိုင်သည်။ အခင်သလို သတ်ဖြတ်နိုင်သည်။ ကျေးကျွန်များ လုပ်ရသော အလုပ်သည် ပြောင်အကြမ်းဖက်ခိုင်းစေသော အလုပ်များဖြစ်သည်။ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်၏ နှင်တံနှင့် ကြာပွတ်အောက်တွင် အလုပ်လုပ်ကြရသည်။ ကျေးကျွန်များ ထွက်ပြေးမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် ကျေးကျွန်ကိုယ်ပေါ်တွင် တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ပြီး သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ထားကြသည်။ ကျေးကျွန်များ၏ အလုပ်ချိန်သည် ညအချိန်ထိ အလွန်ရှည်ကြာ၍ ပင်ပန်းလှသည်။ ကျေးကျွန်များက ထုတ်လုပ်ကြသော ပစ္စည်းအားလုံးကို ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များက ယူပြီး အသက်ရှင်ရုံမျှသာ ကျေးကျွန်များက ပြန်လည်ရရှိသည်။ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် ကျေးကျွန်များ၏ ပိုလျှံသော အလုပ်အားလုံးကို လုယူရုံမက မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော အလုပ်တစိတ်တပိုင်းကိုလည်း လုယူကြသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးကျွန်များသည် အလုပ်ပင်ပန်းလွန်းပြီး အစာငတ်ပြတ် အနေချို့တဲ့ အစားချို့တဲ့ ဖြစ်ကြရသည်။ တဖန် ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များ၏ လူမဆန်သော ရက်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကြောင့် ကြာရှည်မနေနိုင်ဘဲ သေဆုံးကြရသည်။

ကျေးကျွန်လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် စစ်ပွဲများသည် ကျေးကျွန်များ ရရှိရာ အဓိကရသော နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ်ဂရိနှင့် ရောမ စစ်တပ်များက နယ်မြေတခုကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ငင်းဒေသရှိ လူအများစုကို ကျေးကျွန်အဖြစ် ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ ရှေးခေတ်တရုတ်ပြည်၌လည်း ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကြွေးတင်ပြီး ကျွန်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း ကျေးကျွန်များ ပေါ်ပေါက်ရာ ရသော ဖြစ်စဉ်တခုပင်ဖြစ်သည်။ ကြွေးတင်ပြီး ပြန်မဆပ်နိုင်ပါက သားသမီး သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်တိုင် ကျွန်တရင်းဝင် သွတ်သွင်းခံရသည်။ ထို့အပြင် မှုခင်းကျူးလွန်ပြီး ကျွန်ဖြစ်ရသည်လည်း ရှိသေးသည်။

ကျေးကျွန်စနစ်က အလုပ်ခွဲဝေမှုကို ပိုမို ကျယ်ပြန့်များပြားလာစေသည်။ ကျေးကျွန်စနစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားခြင်းနှင့်ပင် လျှင်သစ်လွင်သော လူ့အဖွဲ့အစည်း အလုပ်ခွဲဝေမှုကြီးကို မှတ်တိုင်စိုက်ပြသည်။ လက်မှုလုပ်ငန်းသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းမှ ခွဲထွက်ပြီး တည်ရှိလာခြင်းကား ဒုတိယအကြိမ် လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ အလုပ်ခွဲဝေမှုကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ကျေးကျွန်စနစ်ဖြစ်ထွန်းခဲ့သော ဖြစ်စဉ်အတွင်းတွင် ကုန်သွယ်ရေးအရင်းနှင့် အတိုးကြီးစားအရင်းသည် အရေးကြီးသော တွန်းအားပေးသည့် အခန်းမှ ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ ရှေးဦးလူ့အဖွဲ့အစည်းနှောက်ပိုင်းကာလတွင် ကုန်စည်ထုတ်လုပ်မှုနှင့် အသပြာ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကုန်စည်နှင့် အသပြာ ဆက်သွယ်မှု ဖွံ့ဖြိုးလာပြီးနောက် တတိယအကြိမ် လူ့အဖွဲ့အစည်း အလုပ်ခွဲဝေမှုကြီး ဖြစ်ပေါ်လာရာ ကုန်သည် လူတန်းစားနှင့် အတိုးကြီးစားများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ကုန်သည်ရောင်းဝယ်ရေး ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းက ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များအား ငင်းတို့ လက်ဝယ်ရှိသော ပိုလျှံသည့် စားသောက်ပစ္စည်းများနှင့် ကုန်သည်များ ဝယ်ယူရန် ပစ္စည်းများကို ဖလှယ်စေနိုင်သည်။ ယင်းအချက်က တဖန် ကျေးကျွန်များကို ပိုမိုသွေးစုပ်ရန် ပန်တည်းပေးလေသည်။ တချိန်တည်းတွင် ကုန်သည်ရောင်းဝယ်ရေး ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းကြောင့် ကျေးကျွန်လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိ လွတ်လပ်သော လယ်သမားများနှင့် လက်မှုပညာသည် အမြောက်အမြား စီးပွားပျက်ပြီး ကျွန်ဖြစ်သွားစေသည်။ အတိုးကြီးစားများ ကလည်း ချေးငွေနှင့် အတိုးပြင်ငင်းတို့ကို သွေးစုပ်ရုံမက ကြွေးမဆပ်နိုင်သူများသည် ကျွန်အဖြစ် ကျောင်းပါး ခြင်းခံရလေသည်။

ကျေးကျွန်စနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် တနိုင်ငံလုံးရှိ လယ်မြေနှင့် ကျေးကျွန်များကို ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်နှင့် မင်းမျိုးမင်းနွယ်များ၏ ကိုယ်ပိုင်လုယူချုပ်ဖြစ်သော ရှင်ဘုရင် က ပိုင်ဆိုင်သည်။ ရှင်ဘုရင်ကတော့ ဧရာမလယ်မြေများကို ကျေးကျွန်များနှင့်အတူ ပါဝင်သည်။ နယ်စားပယ်စားမှူးကြီးမတ်

...များကို ခွဲဝေပေးသည်။ အခင့်အသီးသီး ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များက ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သော လယ်မြေများနှင့် ကျေးကျွန်များကို လယ်ယာလုပ်ငန်း သို့မဟုတ် လက်မှုလုပ်ငန်းတို့ကို ကြွန်၍ ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် အိမ်သုံးအသုံးအဆောင်ရေး လုပ်ငန်းများ လုပ်စေခိုင်းသည်။ ကျေးကျွန်များသည် ကျွန်ပစ္စည်း၊ သို့မဟုတ် လက်ဆောင်ပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရောင်းဝယ်ခြင်းပေးကမ်းခြင်းခံရ၍ မကြာ ဝင်သလိုသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ အရှင်သခင်သေဆုံးပျော်ပါ ၎င်းနှင့်အတူ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုလည်း ခံရသည်။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်နှင့် ကျေးကျွန်များအကြား ကီး၊ ရှုံး ရေးတန်းများ ... ပေးသည်။ ၎င်းတို့သည် ... လုပ်သော ... ဖြစ်သည်။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်များ၏ ... ပိုင်ခံရသည်။ မြစ်ဝှမ်းဒေသ ... သို့မဟုတ် ... ကျေးကျွန်ဖြစ်ကြရသည်။

မြို့နှင့်ကျေးလက်၊ ဥာဏအလုပ်နှင့် ကာယအလုပ် အကြားဆန့်ကျင်မှုဖြစ်ပေါ်လာခြင်း။

ကျေးကျွန်လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် လူ့အဖွဲ့အစည်းအလုပ်ခွဲဝေမှု တဆင့်တိုးဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာခြင်းနှင့်အတူ မြို့နှင့် ကျေးလက်ကွဲပြားမှုထွက်ပေါ်လာလေသည်။ မြို့ပြသည် ရှေးဦးစနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းမှ ကျေးကျွန်စနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းသို့ ပြောင်းသောဖြစ်စဉ်အတွင်းတွင် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းခေတ်ကာလ၌ ဥစ္စာဓနများ လုယက်သောစစ်မှုများ မကြာခဏဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည်။ သေသံမှု ဥစ္စာဓနများကို ကာကွယ်ရန်နှင့် ရန်သူကို ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် အတွက်မြို့ပြများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျေးကျွန်စနစ် ခိုင်မာလာ ... မြို့ပြကြီးများ ... ကြောင့် မြို့ပြများသည် စီးပွားရေးအချက်အချာနေရာများ အဖြစ်သို့ ... ဖြစ်လာသည်။ လက်မှုပညာသည်များ ကုန်သည်များနှင့် အတိုင်းကြီး ... သားများ စုဝေးရာ အရပ်ဖြစ်လာသည်။ ကျေးကျွန်လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ မြို့ပြ ... ချက် ... မြို့သားများသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် ဝေးကွာနေပေ။ မြို့ပြအတွင်း လယ်ယာမြေ အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့သည် ... ယာ လုပ်ငန်း မဟုတ်ဘဲ လက်မှုလုပ်ငန်း၊ ကုန်သွယ်ရေးနှင့် ငွေတိုးချေးသော လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ကြသည်။ မြို့ပြအတွင်းနေထိုင်ကြသော ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်ကြီးများ၊ ကုန်သည်များ၊ အဓိကကြီးစားသူများနှင့် ... ကြီးစား ... ကုန်သည်ကြီးများ အကျိုးအမြတ်ရရန် သည်များတို့ဖြင့် ကျေးလက်လူထုကို ... ချုပ်သော ကြောင့် ကျေးလက်နှင့်မြို့ပြအကြား ... ဆန့်ကျင်ဘက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကျေးကျွန်လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ ဥာဏအလုပ်နှင့် ကာယအလုပ် ပထမဆုံး ... ကွဲထွက်လာသည်။ ကျေးကျွန်များက ကာယအလုပ်အားလုံးကို လုပ်ဆောင်ရသောကြောင့် ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များမှာ ကာယအလုပ်ထဲ ပါဝင်မလုပ်ကြတော့ခြင်းကြောင့် ... များ ... ရေးကိစ္စများနှင့် ဝိဇ္ဇာပညာ အနုပညာများ ... သန့်လေ့လာသည်များ ... အကြောင်းအချက်များ ... သည်။ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် ၎င်းတို့ ... ချယ်လှယ်ပိုင်သော ဥာဏ အလုပ်ကို ... များ ... အတွက် အသုံး ... သည်။ ၎င်းတို့ ... လုပ်များကို ... ကာယအလုပ်ကို အမြင် ... ကျေးကျွန်များ၏ ကာယအလုပ်ကို နှိမ့်ချယူ ... အဖြစ် ပေါ်ထွက်ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကာယအလုပ်နှင့် ဥာဏအလုပ် အကြား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြန်လာပေသည်။

ကျေးကျွန်စနစ်၏
သမိုင်းအခင့်နေရာ

ကျေးကျွန်စနစ်သည် လူသားသမိုင်းတွင် အဆင့်တက်သွားစေသော စနစ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းစနစ် ... ကာလ၌ ထုတ်လုပ်ရေး အင်အားစုဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုရေ ... နှင့်ကိုက်ညီပြီး ၎င်းခေတ်ကာလ၌ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို ထွန်းသော်ပေးခဲ့သည်။ လူသား အလုပ်အထွက်ကျော် မှုနှုန်း ... ကျဖြိုးနေ့ ... သောက်ရေးပစ္စည်းအနည်းအကျဉ်းသာ ပိုလျှံမှုရှိသော အခါ၊ ထုတ်လုပ်ရေးစွမ်းအားကို မြှင့်တင်ခြင်း၊ ... တိုးချဲ့ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်နှင့် တရားဥပဒေကို ဖြစ်ထွန်းစေအောင် လုပ်ခြင်း၊ အနုပညာနှင့် ဝိဇ္ဇာပညာ အတတ်ပညာကို ပန်တီး ... ကြီးမား ... လုပ်ခွဲဝေမှုကိုပြု ... ဖြစ်ပေါ်လာစေမည်။ ၎င်းအလုပ်ခွဲဝေမှု၏ အခြေခံ ... အလုပ်လုပ်သော လူထုနှင့် အလုပ်ကို ... ချုပ်ကိုင်သော ... ဝယ်ရေးကျွမ်းပါဝင်သော နိုင်ငံတော် အရေးကိစ္စ ... သော နောင်တွင် အနုပညာနှင့် ဝိဇ္ဇာပညာ အတတ်ပညာကို ... သော လူနည်းစု ... များ အကြား အလုပ်ခွဲဝေမှုပေါ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအလုပ်ခွဲဝေမှု ... ဖြစ်ပေါ်လာသော ... ကျေးကျွန်စနစ် ပေါ်ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးကျွန်စနစ်သည် လူသားသမိုင်းဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု ... ကြီးမားသော ... တက်မှု ... ဖြစ်သည်။

ကျေးကျွန်စနစ်ပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက် ... မရှိသော ... သုံးပန်းများကို သတ်မပစ်ဘဲ အလုပ်လုပ်စေခြင်းသည် အတွက် ... အားကိုဖြစ်ထွန်းစေသော ... ရေးနည်း ... ပြီး ... လုပ်ငန်းဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုအတွက် ... ဒေသ၌သည် ... လုပ်ရေးပစ္စည်းများနှင့် လုပ်သားအများအပြားကို ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များ ... စုစည်းထားသော ကြောင့် အဝိုင်းအဝန်းကြီးမား သော ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် အဝန်း အဝိုင်း ... ကျယ်

ပြန့်သောအလုပ်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမြှုလုပ်သာနိုင်သည်။ ဥပမာ၊ ရွာမရှိ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များ၏လက်မှုအလုပ်စခန်းတွင် ကျေးကျွန်များ ခေတ်အလိုက်မှာအချို့အထိ ရှိခဲ့သည်။ သတ္တုတူးဖော်သည့်လုပ်ငန်းနှင့်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းအသွင်းရှိ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အတိုင်းအတာသည့်ပို၍ကြီးလာပေသည်။

ကျေးကျွန်စနစ်က လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့်လက်မှုလုပ်ငန်းအကြား အတိုင်းအတာပို၍ကြီးမားသော အလုပ်ခွဲဝေမှုကို ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့်လက်မှုလုပ်ငန်းကို ဝိုးတက်စေခဲ့သည်။

ကျေးကျွန်စနစ်အခြေခံပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသော ဥာဏအလုပ်နှင့်ကာယအလုပ်အကြား အလုပ်ခွဲဝေမှုသည်လည်း ကျေးကျွန်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ တိုးပွားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု၊ ဝိဇ္ဇာပညာနှင့်အနုပညာများကို ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားစေခဲ့သည်။ ဂရိ၊ ရောမ အစရှိသော တိုင်းပြည်များ၏ တောက်ပြောင်သော ရှေးခေတ်ယဉ်ကျေးမှုကို ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။

လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုကို ကျေးကျွန်စနစ်က ရှေ့သို့တလှမ်းတွန်းပို့နိုင်ခဲ့သော်လည်း အကန့်အသတ်များထားရှိနေပေသည်။ ခိုးစွာအားဖြင့်မလွှတ်လပ်သော အလုပ်ကို ကျေးကျွန်များသည် အလွန်မုန်းတီးသည်။ ကရိယာများ ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်း၊ ဒေါ်ကြွန်များကို ညှဉ်းဆဲခြင်းအစရှိသော နည်းနာများ ဖြင့်၄င်းတို့၏မကျေနပ်မှုကို ဖော်ပြကြသည့်အတွက်၊ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် ၄င်းတို့ကို အလေးပင်ဆုံးနှင့် ဖျက်ဆီးရန်မလွယ်ကူသော ကရိယာများကိုသာ အသုံးပြုစေသည်။ ယင်းအချက်က ထုတ်လုပ်ရေးကရိယာ တိုးတက်လာမှုကို အတားအဆီးဖြစ်စေသည်။ ထို့ပြင်ရက်စက်စွာ ချေးစုပ်ခံရမှုကြောင့် ကျေးကျွန်မြောက်များစွာ သေဆုံးသွားရသည့်အချက်က လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုတွင် အခြေခံအကျိုးဖြစ်သော လုပ်သားများကိုဖျက်ဆီးပစ်နေလေသည်။ ကျေးကျွန်စနစ်အောက်တွင် ကာယအလုပ်ကို အထင်အမြင်သေးပြီး ယုတ်ညံ့သောကိစ္စအဖြစ် ထင်မြင်ယူဆလာမှုက တိုးပွားများသော ထုတ်လုပ်သူ အလေးများကိုပင် အလုပ်လုပ်ချင်စိတ်ကုန်ခန်းစေပေသည်။ ဆိုက်လံတောင်းစားသော ဂုဏ်သော ''ပဖူညီးဓဲ့များ'' အမြောက်အမြားပေါ်ထွက်လာတော့သည်။ အလုပ်သည် မည်သည့်လူ့အဖွဲ့အစည်းမဆို လူ့အဖွဲ့အစည်းတည်ရှိနိုင်ရေးအတွက် အခြေခံဖြစ်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတခုခု၌အလုပ်ကို လူ့အဖွဲ့အစည်းဝင်အားလုံးက ရှုံ့ချမုန်းတီးနေပါက၊ ၄င်းလူ့အဖွဲ့အစည်းသည်နောက်သို့ဆုတ်သို့ ကျောက်ရှိနေပြီး ချုပ်ငြိမ်းရတော့မည့်အဖြစ်ကို ပြနေပေသည်။ အိန်ဂယ်က ''ကျေးကျွန်စနစ်သည် တိုးပွားရေးအရ ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ လွတ်လပ်သူ၏အလုပ်သည် လူ့ကျင့်ဝတ်အရ ရှုံ့ချမုန်းတီးခြင်းခံ ရသည်။ ကျေးကျွန်စနစ်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းထုတ်လုပ်ရေး၏ အခြေခံသဏ္ဌာန်မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ လွတ်လပ်သူ၏အလုပ်သည် ယင်းအခြေခံသဏ္ဌာန်အဖြစ် မရောက်ရှိနိုင်သေး၊ ထွန်းကားသောတော်လှန်ရေးတရပ် အဆင်နှိမ့်မှုသာလျှင် ယင်းကဲ့သို့အကြပ်အတည်းနေသော အခြေအနေမှ ရုန်းထွက်နိုင်ပါလိမ့်မည်'' ဟု ပြောခဲ့ပေသည်။

ကျေးကျွန်စနစ်
ချုပ်ငြိမ်းခြင်း။

ကျေးကျွန်စနစ်၏ အခြေခံလူတန်းစားများသည် ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်နှင့်ကျေးကျွန်များဖြစ်ကြသည်။ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်သည် ခေါင်းဖြတ်သူလူတန်းစားဖြစ်ပြီး အခွင့်ထူးမဲ့ ကျေးကျွန်များသည် ခေါင်းဖြတ်ခံရ လူတန်းစားဖြစ်ပြီး မည်သည့်အခွင့်အရေးမျှမရှိပေ။ ကျေးကျွန်စနစ်၌ လွတ်လပ်သော ထုတ်လုပ်သူကလေးများ (လယ်သမားနှင့် လက်မှုပညာသည်) လည်းရှိသေးသည်။ ကျေးကျွန်စနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ ကျွန်ပိုင်ရှင်နှင့်ကျေးကျွန်များအကြားရှိပဋိပက္ခသည် အခြေခံဖြစ်သော လူတန်းစားပဋိပက္ခဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်မှုကို ရရှိရန်အတွက် ကျေးကျွန်များသည် အဖုံဖုံအပြုံ့လိုက်ဝင်ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည်။ ထို့မှတွက်ပါက တစုချုံးလာကြပြီး လက်နက်ဖြင့်ကျွန်ပိုင်ရှင်များကိုပုန်ကန်ကြသည်။ ကျေးကျွန်စနစ်တည်ရှိခဲ့သည့်ကာလတလျှောက်လုံးတွင် ကျေးကျွန်များ၏ ပုန်ကန်မှုများ အဆက်မပြတ်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ရောမခေတ်တွင် အကြီးမားဆုံး ကျေးကျွန်ပုန်ကန်မှုမှာ စပါးတားကတ်ဦးဆောင်သောပုန်ကန်မှုဖြစ်သည်။ ပုန်ကန်သူပေါင်းတသိန်းနှင့်သောင်းအထိ ပါဝင်သည်။ ၄င်းပုန်ကန်မှုက ရောမအင်ပါယာ၏ အုပ်စိုးမှုကို ယိမ်းယိုင်စေခဲ့သည်။ ၄င်းပုန်ကန်မှု ရှုံးနိမ့်သွားပြီးနောက်ကျွန်ပိုင်ရှင်များက ကျေးကျွန်ထောင်ပေါင်းများစွာကို ရောမလမ်းမကြီးဘေးနှစ်ဖက်တွင်အရှင်လက်လက် ညှင်းဆဲသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ရက်စက်စွာနှိမ်နင်းခဲ့သော်လည်း ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များက ပုန်ကန်သော ကျေးကျွန်များ၏ လူတန်းစားတိုက်ပွဲမီးတောက်အားလျှံကို မငြိမ်းသတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ရောမအင်ပါယာကြီး ချုပ်ငြိမ်းသွားသည့်အထိ ကျေးကျွန်ပုန်ကန်မှုများသည် ဆက်လက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ကျေးကျွန်ပုန်ကန်မှုသည် ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုနှင့်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုအကြား ပဋိပက္ခပြင်းထန်လာမှု၏ မဖါပြချက် ဖြစ်သည်။ ကျေးကျွန်စနစ်၏နောက်ပိုင်းကာလတွင် ကျေးကျွန်များ၏ ပုန်ကန်မှုနှင့် အဖုံဖုံလိုက်ပြုံ့လိုက်ထွက်ပြေးမှုက အတိုင်းအတာကြီးမားသော လယ်ယာလုပ်ငန်းကို မလုပ်နိုင်တော့သည့်အထိ အကြပ်ရိုက်လာသောကြောင့် ကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် မြေယာတို့ပိုင်ဆိုင်သော လယ်မြေများကို အကွက်ငယ်များ အဖြစ်ခွဲပစ်ကာ တိုးပွားလျက်လယ်သမားများနှင့်လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရသော

ကျေးကျွန်များအား ဒိုက်မျိုးဖြေပြီး နှင်း၍ ငုံသော်မှ ဝတ်ထား
သော အနေအထားတွက်အရ၊ အထွက်ပစ္စည်းကို ပေးဆောင်ရိုး
သည်။ ယင်းသို့ မြင့်လာပါက ကျွန်စနစ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ လယ်
ကျွန်သည် လယ်မြေများ အပေါ်၌ မှီခိုနေရပြီး ၎င်းတို့အား လယ်
မြေများနှင့် အတူ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ၎င်းတို့သည်
ကျေးကျွန်များကဲ့သို့ ထွက်လေသောအခါ လွှတ်ရပ်သောသူများလည်း
မဟုတ်ပေ။ ၎င်းတို့ကို လွှတ်လပ်သူများ နှင့်ယှဉ်ပြိုင်၍ မရပေ။
ပေ။ လယ်ကျွန်များမှာ မိမိတို့၏ စီးပွားရေးရှိပြီး ထွက်လုပ်
ရေးတွင် စိတ်ပါဝင်စားသော တက်ကြွမှုရှိကြသည်။ လယ်ကျွန်
စနစ်သည် ကျေးကျွန်စနစ် အမွေအနှစ်များအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာ
သော ပဒေသရာဇ် ထွက်လုပ်ရေး ဆက်ဆံမှု၏ အစိတ်အပိုင်းအရှောင်
ဖြစ်သည်။ လယ်ကျွန်သည် ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏
လယ်ကျွန် ဓါတ်ခွဲမြေအမြဲဖြစ်သည်။

ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်များသည် ကျေးကျွန်စနစ်ကြီးထွား
စေရာတွင် အလုံးအရင်းထက်ပေးသော အစွမ်းများ ဝင်ခဲ့သော်လည်း
ထွက်လုပ်ရေး သဏ္ဌာန်အသစ်ကို ကျေးကျွန်များက ငြင်းဆန်
ခဲ့ကြသော ကြောင့် ကျေးကျွန်နှင့် ကျွန်ပိုင်ရှင် ဘိုးဘေးတိုက်
ပွဲ အဆုံးသတ်သည်။ ၎င်းလူ့အဖွဲ့အစည်းရပ်စဲ၍ အတူပျက်
စီးသွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျေးကျွန်စနစ်ကို အစားထိုးသော
ခေါင်းစုတ်စနစ်သစ်သည် ပဒေသရာဇ် စနစ် ဖြစ်သည်။

ကျေးကျွန်စနစ် ချုပ်ငြိမ်းသွားသော်လည်း ကျေးကျွန်
စနစ်၏ ခေါင်းစုတ်သော မူသဏ္ဌာန်များ လုံးဝအကုန်အစ ပျောက်
ငြိမ်းသွားပြီဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။ ဂရိုင်းပြည် အမြောက်အမြားသည်
ပဒေသရာဇ်စနစ် နှင့် အရင်းရှင်စနစ် ခေတ်ပိုင်းအောင်မြင်ယင်း
ခေါင်းစုတ်မှု သဏ္ဌာန် ပါသည် ရှိနေသေးသည်။ အမေရိကဝိုက်
ကြီးကို ဥရောပနိုင်ငံသားများ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီးနောက်
အာဖရိက တိုက်ရှိ လူသားများကို ကျွန်အဖြစ် အမေရိက
တိုက်သို့ အမြောက်အမြား တင်ပို့ခဲ့သည်။ ချိုင်းသား မှာ
စပ်ကြီးစောင်း ကျွန်ကျွန်နှင့် ကျွန် ဖမ်းဆီးမှုများ လည်း
၎င်းတို့ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများ မှ ထုတ်ယူ အမြောက်
အမြားကို ဖမ်းဆီး၍ ကျွန်အဖြစ် သတ္တုတွင်း နှင့်စိုက်ပျိုးရေးခြံ
လောက်များတွင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း စေခိုင်းကြသည်။ ယင်းအ
ချက်များက အရင်းရှင်စနစ်၏ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်မှုကို ဖော်ပြလိုက်
ပေသည်။

ပြဿနာ (၃) ပဒေသရာဇ် စီးပွားရေးစနစ်

ပဒေသရာဇ် ထွက်လုပ်ရေး
ဆက်ဆံမှု ။

ပဒေသရာဇ်ထွက်လုပ် ရေးဆက်ဆံမှု၏ အခြေခံမှာ
အခြေခံ ထွက်လုပ်ရေး ပစ္စည်းဖြစ်သော လယ်မြေများကို ပဒေ
သရာဇ်လူတန်းစားက ပိုင်ဆိုင်ထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လယ်
ကျွန်သို့မဟုတ် လယ်သမားများမှာ လယ်မြေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် မရှိဘဲ ထွက်

လယ်ယာ အနည်းအကျဉ်းသာ ပိုင်ဆိုင်သည်။ ၎င်းတို့သည် ပ
ဒေသရာဇ် စနစ် အနောက်အရပ်၊ အရှေ့ဘက်တွင် ပဒေသရာဇ်များ၏
လယ်မြေများကို စိုက်ပျိုးရပြီး လွတ်လပ်မှုမရှိခဲ့ရ၊ ၎င်းတို့
နှာပိတ်ခံသွေးစုပ်ခြင်း ခံရသည်။

ပဒေသရာဇ် စနစ်ခေတ်တွင် လယ်သမားများသည်
မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ထွက်လုပ်ရေးကိရိယာများ ဖြစ်သည့် ပဒေသ
ရာဇ်များ ပိုင်ဆိုင်သော မြေယာများကို ငှားရမ်းကာ စိုက်ပျိုးကြ
ရပြီး မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင် မွေ့လင်ဘက် စီးပွားရေးကလေးများ
ကို ထူထောင်ကြသည်။ ပဒေသရာဇ်များသည် ၎င်းတို့ ပိုင်
ဆိုင်ထားသော မြေယာနှင့် အခြားစီးပွားရေးအရ မဟုတ်သော
နည်း နာများဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် လယ်သမားများကို ခိုင်း
စေ၍ အကြွပ်အလုပ်လုပ်နိုင်သည်။ ယင်းကဲ့သို့ အခြားစီးပွား
ရေးအရ မဟုတ်သော အကြပ်ကိုင်နည်းများသည် ပဒေသ
ရာဇ်စနစ်၌ ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်ပေ။ လယ်သမားများက အခွန်
သတ်အား ခဏခဏ ကိုယ်ပါ လွှဲအပ်၍ မှီခိုနေရခြင်းသည် ယင်းစီးပွား
ရေးစနစ်၏ အကြောင်းအချက်ပင် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မြေ ပိုင်
ရှင် လယ်သမားတစ်ဦးချင်းကို တိုက်ရိုက် ခိုင်းစေနိုင်သော အခွင့်အာဏာ
မရှိပါက ၎င်းတို့သည် မြေကလေးတကွက်ရပြီး မိမိဖာသာ
လုပ်ကိုင်နေသော လူများကို ၎င်းတို့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေး
ရန် ခိုင်းစေနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ပြောခဲ့သို့သော အကြပ်
ကိုင်မှုသည် လယ်ကျွန် အသင်းမှ ပြီး အခွင့်အရေး မပြည့်စုံသော
လယ်သမားများ အဆင့်အတန်း လော့သော သဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး
နှင့် အတိုင်းအတာများအရ တည်ရှိနေပေသည်။

လယ်သမား၏ အလုပ်ကို မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ခေ
ါ်ယူနှင့် ပိုလျှံသော အလုပ်ဟူ၍ နှစ်ပိုင်း ခွဲခြားနိုင်သည်။ ယင်း
နှင့်ကိုက်ညီ စွာပင် လယ်သမားများ၏ အထွက်ပစ္စည်းကို
လည်း လိုအပ်သော အထွက်ပစ္စည်းနှင့် ပိုလျှံသော အထွက်
ပစ္စည်း ဟူ၍ နှစ်ပိုင်း ခွဲခြားနိုင်သည်။ ပိုလျှံသော အလုပ်သို့မ
ဟုတ် ပိုလျှံသော အထွက်ပစ္စည်းသည် ပဒေသရာဇ် သီးစားခကို
ဖွဲ့စည်းစေသည်။ သို့သော် ပဒေသရာဇ် သီးစားခသည် လယ်
သမားများ၏ ပိုလျှံသော အလုပ်သို့ မဟုတ် ပိုလျှံသော အထွက်
ပစ္စည်းအားလုံး အကြွင်းမဲ့ ထက်ပိုလိုအပ်သော အလုပ်သို့မဟုတ်
လိုအပ်သော အထွက်ပစ္စည်း တစ်စိတ်တပိုင်းပါ ပါဝင်လေ့ရှိသည်။
ပဒေသရာဇ်များနှင့် လယ်သမားများအကြား တွင်တည်ရှိသော
ဆက်ဆံမှုသည် ခေါင်းစုတ်မှုနှင့်ခေါင်းစုတ်ခံရမှု၊ အုပ်ချုပ်မှုနှင့်
အုပ်ချုပ်ခံရမှုဟူသော ဆက်ဆံမှုဖြစ်ပြီး ယင်းဆက်ဆံမှုကို
ပဒေသရာဇ်သီးစားခက ထင်ရှားပြသလျက်ရှိသည်။

ပဒေသရာဇ်သီးစားခမှာ သဏ္ဌာန် သုံးမျိုးရှိသည်။
၎င်းတို့မှာ အလုပ်သီးစားခ၊ ထွက်ကုန် ပစ္စည်းသီးစားခနှင့် ငွေ
သီးစားခ တို့ပင်ဖြစ်သည်။

အလုပ်သီးစားခသည် ပဒေသရာဇ်သီးစားခ၏ ရှေး
အကျဆုံး သဏ္ဌာန်ဖြစ်သည်။ အလုပ်သီးစားခပေးဆောင်ခြင်း
ဆိုသည်မှာ သတ်မှတ်ထားသော ရက်များ၌ လယ်သမားများ
သည် ကိုယ်ပိုင်ထွက်လုပ်ရေးကရိယာများယူဆောင်သွားပြီး

ထိုဖြစ်ရပ်မှ လယ်မြေများကို ခိုးဆွဲ၍ ယက်ရိုက်ပြီး ပေး
ကြသည်။ ကျေးရွာများ၌ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်များကို ဖိုက်ချ
နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမား သပိတ်ကျင်းပ သုံး
ယခုအချိန်နှင့်နေရာအရ [illegible] လယ်သမားများ၏ လိုအပ်သော
အလုပ်နှင့်ပိုက်ဆံသော အလုပ်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ခွဲခြားနိုင်
သည်။ ဒီအတွက် အလုပ်လုပ်ရသော နေရာတွင် လယ်သမား
များသည် ကြီးစွာ ကျပ်ကျိုင်ခြင်း မရှိဘဲ [illegible]
တာ ဖြစ်လွန်းနေသည်။ ပေါ်ပေါက်လာသော မြေယာ အလုပ်
[illegible] နှင့် ထိုသူ ဆိုင်ရာ [illegible] မှု ချမှတ်ရ
ကြမည်။ ထို့ကြောင့် မြေရှင်များသည် နောက် ဆိုက်ကာ
[illegible] ဖြစ်ပြီး နှစ်တန်နှင့်ကြွေးမြီများ မနိုင်နင်း [illegible]
ကင်း ချိတ်ပြီး လုပ်ကိုင်နေသည်။ ယင်းသို့သော အလုပ်
သည် [illegible] အလုပ်ကို သို့ ယုံကြည်စွာ အလုပ်
ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့သော ကျေးလက်ဒေသ၌ လယ်သ
သမားများက မပြတ်ဆန့်ကျင်ကြ ရသည်။ နောက်ပြီး
[illegible] လုပ်ရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာသော်
လည်း လယ်သမားများ၏ ဆန္ဒကျင့်ဖန်တီး [illegible] ပြီး
ပေါ်လာသည့် အလွှတ်ကြောင့် ကျောင်းနေ ကလေး၏ အ
လုပ်ချိန် အားလုံးကို လယ်သမားများက တိုက်ရိုက် ဖွဲ့စည်း
[illegible] တို့က တွင်းလုပ်ရေး အပေါ် တစ်ခုကောင်း သင်
သားသမီး ပြည်များ ဖြစ်သော ပိုလျှံသော အလွှတ်ပစ္စည်း
များ ရရှိနိုင်သည့် အချက်ကို ပဒေသရာဇ် များက ပဋိပက္ခ
လာခဲ့သည့် အကြောင်းများ မကြာခင် ရုပ်ဝတ္ထုပြည်စုံ ကျေး
လက်ဒေသ လူထု ကို ကျင့်သုံးရန် ကြသည်။

ရုပ်ဝတ္ထု သီးစားခ လျှော့ချ ရေးအတွက်သော ဤ
လယ်သမားများ ပေါ်ပေါက်လာသော အလုပ်ကို မြေရှင်များ
က တိုက်ရိုက် လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ လယ်သမားများ
၏ ခြွင်းချက်သော အတွက် ပစ္စည်းကို သိမ်းပိုက်ကြသည်။ လယ်
သမားများက မိုးခေါင်ချိန် မြေရှင်၏ လယ်မြေ၌ ကိုယ်
ပိုင်ရှိသော အလုပ်ကို လုပ်ရန်မလိုတော့ဘဲ မြေငှား
လွှင့်ချိန် အားလုံးကို ပြိုင်လျက် လယ်ထွန် ၍ ခွဲမြို့ပြီး ခ
ချိန်ပြောက်မှ ပဒေသရာဇ်များ၏ [illegible] ပစ္စည်း
များပေး သွင်းရန် တိုက်ဘောသည်။ သီးစားခ ပေးသွင်းပြီး
ရေးတင် [illegible] ကျေးရွာကို [illegible] အတွက် မ
ကျောင်းသားပင် လယ်သမားများသည် [illegible]
အလုပ်လုပ်ကြရသည်။ ယင်းအချက် အ [illegible] လုပ်ရေး
[illegible] ကဲ့သို့သော အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပေါ်ရလာသည်။
ကိုယ်တိုင် အပြောင်း တောင်းနေသေးသည်။ သို့ပေမယ့် လယ်သမား
များအား ဆွေးနွေးမှုကို ရုပ်ဝတ္ထု သီးစား သည် [illegible]
မသွားနောက် မရွှမ်းသောင်းခဲ့ပေ။ ကျေးလက်ဒေသ၌ သင်
သင်ကြား ရာတွင် ရုပ်ဝတ္ထု သီးစား [illegible] ခဲ့ရသည်။
"အလုပ်ကြောင်းအချက်ကို မြှင့်လည်းသုံးကာ လုပ်ရေး၏
[illegible] ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်ခြင်း [illegible] ကိုယ်ပိုင်
ရေးကို သိုးထိ စုဆောင်းပြောက်နိုင်ပြီ [illegible]

"[illegible] အသည်းနှင့်အများ အဝတ်အစား အသီး ဖြစ်စေသည့် အ
ဖြစ်ဆိုင်ရာ ရုက်တွက် လုပ်သူများ [illegible] ရှင်ရေး
တွက် ဆိုင်အပ် သော နေ့စဉ်စားသောက်မှု [illegible] အနိုင်
အနိုင် အသုံးပြုရ ရှိခဲ့ပေသည်။ "ချုပ်ခြင်းပြောပေသည်။

တစ်နှစ်ပြည့်ပေ [illegible] သီးစားခ လျှော့ ရုပ်
ဝတ္ထုသီးစား သဘောတူညီ ခဲ့သည့် အခန်းမှ ကာလာရှည်
ကြာခဲ့ သည့်ရှိခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်းကြာ သိမ်းရှုံးသော သီး
ခြင်းမှန်နိုး ၄၀ မှ ကန့်နှုန်း ၈၀ အထိ ဖြည့်ချိ၊ မိုး မြိုးမင်း
သည် ပြား၏ သတိသာရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ရုက်စက်စွာ သွေး
စုတ်မှုကြောင့် လယ်သမားများသည် ဝမ်းစာ မလောက်ငှ အ
ပူဖြင့် ဆင်းရဲသော ဘဝ မှ မတက်နိုင်ခဲ့ပေ။
ရဲဘော်တစ်ဦးက "ယင်းကဲ့သို့သော လယ်သမားများမှာ အ
လုပ်ဆင်း၏ လယ်ကျွန်များသာ ဖြစ်သည်" ဟုဆိုခဲ့ဖူးပေ
သည်။

အလုပ်သီးစားခနှင့် ရုပ်ဝတ္ထုသီးစားခ များမှာ သ
ဘာဝ ပဒေသရာဇ်တို့ အမြတ်ထုတ်သော သီးစား သတ္တု
များပြုလုပ်ကြသည်။ ပဒေသရာဇ်စနစ် နောက်ပိုင်းကာလတွင်
ပုံစံပြောင်းရေး အခွင့်အရေးဖြစ်ပေါ် [illegible] ကျန်စည်း
သမြွဲ [illegible] ငွေသီးစားခ [illegible] ကြောင့် ပ
ဒေသရာဇ်များသည် လယ်သမားများ၏ ရသော အလုပ်
သီးစား နှင့် ငွေသီးစားခများ နှင့် [illegible] နိုင်
တော့ပါ [illegible] အကျိုးကျေးဇူး ကြီးသည်။ ယင်းကဲ့သို့
သော အခြေအနေ ငွေသီးစားခ ပေါ်ပေါက်
လာသည်။ လယ်သမားများ သည် [illegible]
ရေး [illegible] ကို ချိုးဖျက်ပြီး အတွက် ပစ္စည်းကို ရောင်း
ချရာ ပေါ်သော ငွေသီးစားခ [illegible] ကို
ပေးဆောင်ရသည်။ ထို့ကြောင့် လယ်သမားများ သည် သီးစား
ခ [illegible] ဈေးကွက် ရှိ ကုန်
သွယ်ရေး အရင်း ဆွေးနွေး [illegible] သည်။

ပဒေသရာဇ် မြေရှင် [illegible] သည် သီးစားခ မြင့်
လယ်သမားများအား ဆွေး နွေးရာမှာ ပဒေသရာဇ် [illegible]
ငွေနှင့်ကော ကြွေး ရကာ ပေါ်ပေါက် [illegible]
ကြီး နှင့် [illegible] အား ဖြစ် လယ်သမားများ အား နှိပ်ကွပ်ရာ
၌ အသုံးပြုသည့် [illegible] လယ်သ
မားများ [illegible] ပဏ္ဏာ များ [illegible] ကြသေး
သည်။ လယ်သမားများကို အသေ အဝတ် [illegible] အလုပ်
လုပ်နိုင်ကြသေးသည်။ "လယ်သမားများ [illegible]
[illegible] ကောင်း ယူပြီး အတိုးကြီး [illegible]
သည်" [illegible] လယ်သမား [illegible] ကုန်သွယ်ရေး
ကို [illegible] ရုပ်ဝတ္ထု [illegible]
ကြီး [illegible] လယ်သမားများ [illegible] ပြန်ပေး သည်။
[illegible] ငွေချေး [illegible] ရှင်း [illegible] သည်
ကျေးလက်၌ [illegible] အသက်ရှင်နေရ ကို ရ [illegible] သည်။
လယ်သမားများ [illegible]

သတ်မှတ်နိုင်ပေသည်။

ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏
မြို့ပြနှင့်တောလက်ကျေးရွာ။

ပဒေသရာဇ်စီးပွားရေးသည် အခြေခံအားဖြင့် သဘာဝစီးပွားရေးဖြစ်သည်။ ၎င်းသဘာဝစီးပွားရေး၏ အဓိကအင်္ဂါလက္ခဏာမှာ လယ်ယာလုပ်ငန်းနှင့် အိမ်တွင်းလက်မှုလုပ်ငန်း ပေါင်းစပ်ထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လယ်သမားအိမ်ထောင်တွင် အမျိုးသားက ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး၊ အမျိုးသမီးက အထည်ယက်လုပ်ရသော စီးပွားရေးသည် မိမိလိုအပ်သော လယ်ယာထွက်ပစ္စည်း အားလုံးနှင့် လက်မှုထွက်ပစ္စည်း အများစုကို ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်သဖြင့် အခြားပစ္စည်းများနှင့် ဖလှယ်ရန် အများအပြား မလိုတော့ပေ။ လယ်သမားများကို သွေးစုပ်၍ ရရှိလာသော သီးစားခများကိုလည်း ပဒေသရာဇ်လူတန်းစားက ဖလှယ်ရန်အတွက် အသုံးပြုရန် အတွက်မဟုတ်ဘဲ၊ အဓိကအားဖြင့် စားသောက်ခံစားရန် အတွက်သာ အသုံးပြုပေသည်။

သို့သော် ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ကုန်စည်စီးပွားရေးသည်၊ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေပြီဖြစ်သည်။ လက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် ကုန်သည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ဖြစ်ထွန်းလာသော အခြေခံပေါ်တွင် ပဒေသရာဇ်ခေတ် အဖွဲ့အစည်း၌ မြို့ပြများ ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။ တစ်ရပ်မြို့ပြနှင့် ဥရောပ တိုက်၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော မြို့ပြများက ထင်ရှားသည့် အခန်းသည်၊ ထိုးဝင်မှုပေ။ တစ်ရပ်မြို့ပြ ပဒေသရာဇ်စနစ် မြို့ပြသည် ကုန်သည်နှင့် လက်မှုပညာသည်များစုဝေးရာနေရာဖြစ်ရုံမက စီးပွားရေးအချက်အချာဖြစ်လာသည်။ ပဒေသရာဇ် မြို့ရှင်အများအပြား မြို့မှာနေထိုင်ပြီး ယင်းမြို့ပြများသည်၊ ပဒေသရာဇ် အုပ်ချုပ်မှု၏ အချက်အချာနှင့် ပဒေသရာဇ်များ၏ ဥစ္စာဓနနှင့် အခွင့်ထူးများကို ကာကွယ်ရာ ခံတပ်ဖြစ်လာပေသည်။ အလယ်ခေတ်ဥရောပ၌ မြို့ပြများကို အဓိကအားဖြင့် လက်မှုပညာသည်နှင့် ကုန်သည်များက တည်ထောင်ပြီး ပဒေသရာဇ်များက အများအားဖြင့် ကျေးလက်များတွင် ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်ကြံများ ဖြင့် နေထိုင်ကြသည်။ မြို့ပြများသည် ကျေးလက်တွင် နေထိုင်သော ပဒေသရာဇ်များ၏ နိုင်ငံရေးအရ ချုပ်ကိုင်မှုကို ခံရပြီး အခွန်ပဏ္ဏာများ ဆက်သရသည်။

သို့သော် မြို့တွင်နေထိုင်သော ကုန်သည်နှင့် အလုပ်ကြီးစားသူများက စုဆောင်းကြီးပွားလာသော နည်းဖြင့် ၎င်းတို့ ငွေတိုးချထားသော နည်းဖြင့် ၎င်း ပဒေသရာဇ် နှင့် လယ်သမားများထံမှ တစ်ဖန် ဥစ္စာဓနများ ရရှိကြသည်။

ပဒေသရာဇ်ခေတ်မြို့ပြများတွင် လုပ်ငန်းချွန်ပညာရှိ သော သို့မဟုတ် အတတ်ပညာကျွမ်းကျင်သော လက်မှုပညာသည်များသည် ဂိုးလ်အဖွဲ့များဖွဲ့စည်းကြသည်။ ကုန်သည်များကလည်း ကုန်သည်များအဖွဲ့ ဂိုးလ်ဖွဲ့စည်းကြသည်။ ဂိုးလ်အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းကြသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြင်ပလက်မှုပညာသည်များ၏ ပြိုင်ဆိုင်မှုကို တားဆီးရန်နှင့် အသေးစား လက်မှုပညာသည်များ၏ ပြိုင်ဆိုင်မှုကို ကန့်သတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဂိုးလ်အဖွဲ့တွင် စည်းမျဉ်းဥပဒေများ အပြားရေးသွင်းထားသည်။ ဥပမာ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်၏ အလုပ်သမားဦးရေ၊ ကုန်စည်၏ အရေအတွက်နှင့် အရည်အချင်း၊ ကုန်ကြမ်းနှင့် အလုပ်ချိန်၊ နေ့စားခ၊ ကုန်စည်ဈေးနှုန်း စသည်တို့ကို သတ်မှတ်ထားသည်။ ဂိုးလ်အဖွဲ့ဝင်များသည် သတ်မှတ်ချက် စည်းကမ်းများကို မချိုးဖောက်ကြရပေ။ ဂိုးလ်အဖွဲ့တွင် ပါဝင်သူများမှာ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်များ၊ လက်သင်များနှင့် ပညာသင် တပည့်များ ပါဝင်ကြသည်။ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်များကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ရုံ လုပ်ခွင်များ ရှိကြပြီး လုပ်သားများကို အသုံးချ ချယ်လှယ်သူများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့ကို အကြား သတ်မှတ်မှုမှာ အရင်းရှင်စနစ်၏ ခြေရာခံ ထုတ်လုပ်မှုပုံစံမဟုတ်ဘဲ ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ အရေးပါသော ထုတ်လုပ်မှုအမျိုးဖြစ်သည်။ ဂိုးလ်စနစ်သည် ကုန်စည်စီးပွားရေး အဝေးအလှမ်းဖြစ်ပေါ်ပြီးမှ ပေါ်ပေါက်လာသော အရာဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်ထုတ်လုပ်မှုပုံစံ ပေါ်ပေါက်သည့်မြို့ပြလက်မှုလုပ်ငန်းကို ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားခြင်း မရှိစေခဲ့သော်လည်း ကုန်စည်ထုတ်လုပ်ရေး အတောအတွင်း ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို တစ်စတစ် အတားအဆီး ဖြစ်စေပေသည်။

ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ထုတ်လုပ်ရေး
ခင်အားစုနှင့်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုအ
ကြားပဋိပက္ခ၊ လယ်သမားပုန်ကန်မှုများ။

ကျေးကျွန်စနစ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်မည်ဆိုလျှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်သည် ပိုမိုထက်မြက်သော စီးပွားရေးစနစ်ဖြစ်သည်။ ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်း၌ လယ်ယာထွက်လုပ်ရေး အတတ်ပညာ တဆင့်တိုး ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာပြီး သံထည်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော လယ်ယာကိရိယာများ အကျယ်အပြန့် အသုံးပြုလာကြသည်။ ဒေါ်ရီထွန်စနစ် မွေးမြူရေး၊ အသီးအပင်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ အရက်ချက်ခြင်း၊ ဆီကြိတ်ခြင်း အစရှိသော လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ထွန်းတိုးတက်လာခဲ့သည်။ လက်မှုသားဖြင့် ထည်ချောင်းထား ကရက်တွင်း ပေါ်သော အကဲတွင် ကောင်းမြင်မှု ပို၍ ရှိများ ပြားခဲ့သည်။

ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ထုတ်လုပ်ရေးသက်ဆိုင်မှုနှင့် ထုတ်လုပ်ရေးခင်အားစု အကြား ပဋိပက္ခသည် ပဒေသရာဇ်နှင့် လယ်သမားများ အကြားဖြစ်ပွားသော လူတန်းစား တိုက်ပွဲတွင် ပေါ်ပြူသည်။ ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အဓိက လူတန်းစား ၂ ရပ်မှာ ပဒေသရာဇ် လူတန်းစားနှင့် လယ်သမား လူတန်းစားဖြစ်သည်။ ပဒေသရာဇ် လူတန်းစားမှာ တိုင်းပြည်၌ ထောက်ပံ့ဝင်ငွေ အဘိုး အများအပြား ခွဲထားသော သည်။ ပဒေသရာဇ်စနစ်နိုင်ငံတော်သည် ပဒေသရာဇ် ၏ အသွေး

ထုတ်မှုကိုကာကွယ်ပေးသည်။ လယ်သမားများအား ပဒေသရာဇ်လူတန်းစားက ရက်စက်စွာဖိနှိပ်သွေးစုပ်မှုများ၊ လယ်သမားများကို အခွန်အတုတ်ဝကြီးမားစွာ ပေးဆောင်စေခဲ့သည်။ "တရုတ်ပြည်တော်လှန်ရေးနှင့်တရုတ်ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ" ဆိုသည့်ဆောင်းပါး၌ ဥက္ကဋ္ဌမော်က "တရုတ်ပြည်ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ဖိနှိပ်ခံလယ်သမားတို့၏လူတန်းစားတိုက်ပွဲများ၊ ပုန်ကန်မှုများနှင့် စစ်ပွဲများသည်သာလျှင် သမိုင်းဖြစ်စဉ်တိုးတက်မှုအတွက်တကယ့်တွန်းအားများဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ အတော်အတန်ကြီးမားသည့် လယ်သမားပုန်ကန်မှုနှင့်လယ်သမားစစ်ပွဲဖြစ်ပွားတိုင်း ထိုတွင်ကာမ ပဒေသရာဇ်အုပ်စိုးမှုကိုထိုးနှက်လိုက်ကာ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးပွားစေခဲ့သည့်နည်းနှင့် အများသိသလို ရှေ့နောင်ဆောင်ရွက်သော အကြောင်းဖြစ်သည်။" ဟုဖော်ပြခဲ့ဘူးသည်။ ထို့ကြောင့်ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုဖြစ်ထွန်းတိုးပွားလာခြင်းသည် လယ်သမားပုန်ကန်မှုနှင့်လယ်သမားစစ်ပွဲများကပဒေသရာဇ်အုပ်စိုးမှုကိုထိုးနှက်ဖြိုခွင်းလိုက်ကြသော ရလဒ်အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။

[illegible] ။ ထိုခေတ်ကာလက ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစုအသစ်၊ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုအသစ်နှင့် လူတန်းစားအင်အားအသစ်မရှိသေးသောကြောင့် လယ်သမားပုန်ကန်မှုများသည် ပဒေသရာဇ်အုပ်စိုးသူတို့၏ရက်စက်စွာဖိနှိပ်မှုအောက်တွင်မကြာခဏ ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ သို့မဟုတ်လျှင်လည်း မင်းပြောင်းမင်းလွှဲဖြစ်စေသော ကာရိယာအဖြစ်မြေရှင်နှင့်မင်းမျိုးမင်းနွယ်များ၏ အသုံးချခြင်းကိုခံကြရသည်။ ပဒေသရာဇ်စနစ်၏နောက်ပိုင်းကာလတွင် ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုအသစ်များပေါ်ထွက်လာပြီးသည့်နောက် သစ်လွင်တိုးတက်သောလူတန်းစားခေါင်းဆောင်မှုကိုရရှိသောအခါမှသာလျှင် လယ်သမားပုန်ကန်မှုနှင့်လယ်သမားစစ်ပွဲများမှာ ပဒေသရာဇ်စနစ်အုပ်ချုပ်မှု၏အခြေခံတခုလုံးကိုဖြိုဖျက်ပစ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းပိုင်း၌
အရင်းရှင်စနစ်၏အစပျိုးအညွှန့်။

ပဒေသရာဇ်စနစ်၏နောက်ပိုင်းကာလတွင် အရင်းရှင်စီးပွားရေး၏အစပျိုးအညွှန့်များပေါ်ထွက်လာသည်။ ရှေးအကျဆုံး အရင်းရှင်ဆက်ဆံမှုသည် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကုန်စည်ထုတ်လုပ်မှုကိုလုပ်ဆောင်သူများကဖွံ့ထွက်လာသောအခြေခံပေါ်တွင် ထွက်ပေါ်လာမည်သည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကုန်စည်ထုတ်လုပ်မှုသည် ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်တဦးချင်းအလုပ်အပေါ်တွင်အခြေခံပေသည်။ ပုဂ္ဂလိကအတွက်ထုတ်လုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကုန်စည်ထုတ်လုပ်မှုအကြောင်းအချက်တွင် ကုန်စည်ထုတ်လုပ်သူ၏ ထုတ်လုပ်ရေးအချက်အလက်၊ ကျွမ်းကျင်မှုစေ့ချိန်နှင့် အလုပ်ဖြစ်နိုင်မှု မတူလျှင် မတူသလိုငွေဆိုတော် အလုပ်တန်ဖိုးသည်လည်းမတူနိုင်ပေ။ သို့သော်ဈေးကွက်တွင်ငွေဝသို့ပေါင်းပို့ရောင်းချသော အမျိုးအစားတူညီသော ကုန်စည်များသည် တန်ဖိုးချင်းတူညီကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်စည်ထုတ်လုပ်သူကလေးများအတွင်း၌ အပိုင်းကွဲထွက်လာသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးအချက်အလက် သာလွန်ကောင်းမွန်သော နည်းစုထုတ်လုပ်သူများမှာ အမြတ်ပိုရရှိလာပြီးချမ်းသာကြွယ်ဝလာကြသည်။ ထုတ်လုပ်ရေးအချက်အလက်ညံ့သူများမှာမူ အရှုံးပေါ်ကာ စီးပွားပျက်သည်အထိ အကြပ်အတည်းဒုက္ခ ရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ နှစ်ပိုင်းကွဲလာသောအခြေခံပေါ်တွင် အရင်းရှင်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုအရင်းရှင်နှင့်အခစား အလုပ်သမားများပဏာမ တစတစပေါ်ထွက်လာသည်။

ကုန်စည်စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးသေးသေးအစပိုင်းကာလတွင်လက်မှုပညာသည်များ၏ဖြိုးတိုးကိုင်ခြင်းနှင့်ကွဲထွက်လာမှုကိုကိုးလဲအဖွဲ့ကကာကွယ်ထိန်းသိမ်းနိုင်သေးသည်။ ကုန်စည်စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာပြီး ပြိုင်ဆိုင်မှုပိုမိုပြင်းထန်လာသောအခါ ဈေးကွက်ကြီးကြီးကို ရရှိထားသော တချို့သော ကိုးလဲအဖွဲ့သည် စည်းမျဉ်းဥပဒေ၏ကန့်သတ်ချက်ကိုကျော်ကာ ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်း၊ လုပ်သားနှင့်တပည့်များ ရေကိုတိုးမြှင့်ကာ အလုပ်ချိန်တိုးမြှင့်သောနည်းနှင့်အလုပ်အတွက် မြှင့်တင်သောနည်းများကို အသုံးပြုပြီးချမ်းသာလာအောင်လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ယင်းသို့ချမ်းသာကြွယ်ဝလာသော အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်မှာ ရှင်ဖြစ်လာပြီး လုပ်သားနှင့်တပည့်များကိုမူ အခစား အလုပ်သမားများဖြစ်လာစေသည်။ တချိန်ထဲမှာ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွင် အရေးနိမ့်ခဲ့သော အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်များသည် စီးပွားပျက်ပြီး နောက်ငွေဝါးရှိလက်အောက်၌ လုပ်သားနှင့်တပည့်များနှင့်အတူ ချမ်းသာသော အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်၏ အခစားအလုပ်သမားများဖြစ်လာကြသည်။ ယင်းသို့ဖြင့်အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်နှင့် လုပ်သားများ၊ တပည့်များအကြား၌ ဆရာတပည့်ဆက်ဆံမှုမှ အရင်းရှင်နှင့်အခစားဆက်ဆံမှုအဖြစ်သို့ တစတစပြောင်းလဲလာပေသည်။ မြို့ပြ၏ကိုးလဲစနစ်သည်လည်း တစတစပြိုကွဲလေတော့သည်။

ကုန်သွယ်ရေးအရင်းသည် ကုန်စည်ထုတ်လုပ်သူကလေးများနှစ်ပိုင်းကွဲထွက်လာခြင်းနှင့် အရင်းရှင်စနစ်သက်ဆိုင်မှုဖြစ်ပေါ်လာခြင်းအပေါ်တွင်အရေးပါသော အခန်းမှ ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ ကုန်သွယ်ရေးအရင်းသည် [illegible] တို့ကိုမြို့ကွဲစေပြီး ဈေးကွက်ကို ချုပ်ကိုင်စေခဲ့သည်။ ထုတ်လုပ်သူအသေးစားများကိုစီးပွားပျက်စေပြီး အခမဲ့ကို လူဆင်းရဲ လက်ဝယ်စုစည်းစေခဲ့သည်။ ကုန်သွယ်ရေးအရင်းသည် နည်းသည့်လူဆင်းရဲ အမျိုးမျိုးဖြင့်ထုတ်လုပ်သူအသေးစားများ

ကိုချုပ်ကိုင်သွေးစုပ်ခဲ့သည်။ အခုစဖိုင်းဝမ်းကျန်သည် ဆို
သည်မှာ ထုတ်လုပ်သူအသေးစားများ၊ ကုန်စည်ဖလှယ်ရေး
မှာ ဆက်သွယ်ပေးသော အောင်သွယ်မှုသာဖြစ်သည်။
နောက်ပိုင်းတွင် ထုတ်လုပ်သူအငယ်စားများထံမှ ရာသီး
လိုက်ခေါင်းတည်း အမြတ်ဝယ်ယူသော ကုန်သည်များဖြစ်
လာကြသည်။ ယင်းအကြောင်းကြောင့် ထုတ်လုပ်သူအငယ်
စားများ စီးပွားရေးအခက်အခဲဖြစ်လာသောအခါ ငွေတိုး
သည် ချေးငွေနှင့်ကုန်ကြမ်းများကိုပေးပြီး ကုန်ချောများ
ကိုဈေးနှိမ်ဝယ်ယူလာနိုင်တော့သည်။ ကျိုသည့် နောက်ပိုင်း
တွင်ကုန်သည်များသည် ထုတ်လုပ်သူအငယ်စားများ
အား ကုန်ကြမ်းများ၊ အလုပ်ကရိယာများ ထုတ်ပေးပြီး
အခကြေးငွေ တစုံတရာပေးကာ သတ်မှတ်ထားသော နမူ
နာ၊ အမျိုးအစားနှင့် အရည်အချင်းများ သတ်မှတ်ပေးပြီး
ကုန်စည်များကို ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် အခြေအနေ အထိဖြစ်
ပေါ်လာသည်။ ယင်းသို့သော အခြေအနေသို့ ရောက်သောအခါ
ထုတ်လုပ်သူအငယ်စားများသည် အကြွေးတင်သော အဆင့်နေ
ရာကို လုံးဝဆုံးရှုံးပြီး အခစားအလုပ်သမားအဖြစ်သို့
ဆိုက်ရောက်ခဲ့တော့သည်။ တဖက်ကလည်း အမြတ်ဝယ်ယူသော
ကုန်သည်များသည် လည်း ကုန်သည်သက်သက်မဟုတ်
တော့ဘဲ တချိန်တည်းတွင် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များဖြစ်လာ
ကြတော့သည်။

အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်
လူတန်းစား ပေါ်ထွက်လာခြင်းမှာ အဓိကအားဖြင့် သဏ္ဌာန်
နှစ်မျိုးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ပထမ သဏ္ဌာန်မှာ လက်မှု
လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်များ၏ ချဲ့ထွင်နေခြင်းမှ ရုန်းထွက်ပြီး ခနရှင်
ဖြစ်လာခြင်း၊ ဒုတိယ သဏ္ဌာန်မှာ ကုန်သည်များက ထုတ်လုပ်
ရေးကို တိုက်ရိုက်ခန့်ခွဲပြီး၊ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ အ
ဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာခြင်းများပင် ဖြစ်သည်။

စက်မှုလုပ်ငန်း အတွင်း၌ အစောဆုံးပေါ်ထွက်လာသော
အရင်းရှင်စနစ် လုပ်ခင်းမှာ ရိုးရိုး ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်သောလုပ်
ခင်းဖြစ်သည်။

ဤအရင်းရှင်စနစ် လုပ်ခင်းသည် လက်မှုအလုပ်ကို
အခြေခံထားပေသည်။ "ပိုမိုများပြားသော လုပ်သားများကို
ငှါးရမ်းသော အချက်၌ သာ၍ ၎င်းသည် လုပ်ငန်းရှင်ကလေး
၏ လုပ်ခင်းနှင့် ကြီးစွာ အားဖြင့်ခြားနားသည်။ ပိုမိုများပြား
သော လုပ်သားကို ခိုင်းစေပြီး အလစ်စား အလုပ်ကို မသွား
ရတော့ဘဲ ကိုယ်တိုင် အလုပ်ထဲသို့ပါဝင်လုပ်ကိုင်ရသော လို
တော့သည့် အချိန်အခါမှ သာလျှင် လုပ်ငန်းရှင်ကလေးများ
သည် ခနရှင်များ ဖြစ်လာသည်။" ပိုမိုများပြားသော အလုပ်
သမားများက တူညီသော ကုန်စည်ထုတ်လုပ်ရန် အတွက် ခန
ရှင်၏ တူညီသော ညွှန်ကြားမှု အောက်တွင် တချိန်ထဲ နေရာ
တခုထဲတွင် (သို့မဟုတ် လုပ်ခင်းတခုထဲတွင်) အလုပ်လုပ်
ကြခြင်းသည် သမိုင်းအရပင် ဖြစ်စေ၊ သဘောတရားအရပင်
ဖြစ်စေ အရင်းရှင်စနစ် ထုတ်လုပ်ရေး၏ အစချီချက်ပင်
ဖြစ်သည်"ဟု မာ့က်စ်က ပြောခဲ့ဖူးလေသည်။

လုပ်သားအများအပြားက တခုတည်းသော ထုတ်
လုပ်ရေးဖြစ်စဉ်အတွင်းတွင်သို့မဟုတ် တခုတည်းမဟုတ်
သော်လည်း အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်နေသော ထုတ်လုပ်
ရေးဖြစ်စဉ်အတွင်းတွင် အစီအစဉ်ကျ အလုပ်လုပ်ကြခြင်း
ကို ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းဟုခေါ်သည်။ ရိုးရိုး
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုသည်မှာ၊ စုစည်းထားသော ခေါင်း
ဆောင်မှုအောက်တွင် တူညီသော သို့မဟုတ် အမျိုးအစ
ားတူသော အလုပ်ကို ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ခြင်းကိုဆိုလို
သည်။ ယင်းပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသည် လုပ်သားတဦး
ချင်းက မလုပ်နိုင်သော အလုပ်ကို လုပ်နိုင်သည်။ အလုပ်နှင့်
ထုတ်လုပ်ရေး ပစ္စည်းများကို ချွေတာနိုင်သည်။ ၎င်း၏ အ
လုပ်အထွက်နှုန်းသည် လုပ်သားတဦးတယောက်လုပ်သော အ
လုပ်မှ ပေါ်ထွက်လာသော အလုပ်အထွက်နှုန်းထက် ပို၍
ကြီးမားသည်။

ရိုးရိုးပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု၏ ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည် အ
ရင်းရှင်စနစ်လက်မှုလုပ်ခင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ လက်မှု
လုပ်ခင်းတွင်သဏ္ဌာန် နှစ်မျိုးရှိသည်။ ပထမသဏ္ဌာန်မှာ
ကျွမ်းကျင်မှုမတူကြသော လက်မှုပညာသည်များကို ခ
နရှင်က လုပ်ခင်းတခုထဲ၌ ပူးပေါင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။
ဥပမာ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမား၊ အပ်ချုပ်သမားစသည်တို့ကို
ပူးပေါင်းဖွဲ့စည်းပြီး ခနရှင်အတွက် မြင်းရထား ထုတ်
လုပ်ပေးခြင်း၊ ဒုတိယသဏ္ဌာန်မှာ ကျွမ်းကျင်မှုချင်းတူညီ
သော လက်မှုပညာသည်များကို ခနရှင်က လုပ်ခင်းတခု
ထဲတွင် ပူးပေါင်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာ အပ်ချိတ်
ထုတ်လုပ်သော အလုပ်သမားများကို ပူးပေါင်းဖွဲ့စည်းပြီး
တယောက်ကို အစိတ်အပိုင်းအလိုက် တဆင့်ချင်းထုတ်လုပ်စေကာ
တွယ်ချိတ် ပစ္စည်းဖြစ်လာအောင်လုပ်သည့်နည်းဖြစ်သည်။
လက်မှုလုပ်ခင်းသည် အလုပ်ခွဲဝေမှု အပေါ်တွင် အခြေခံ
သော ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်သည်။ ယင်းအလုပ်
ခွဲဝေမှုတွင် လုပ်သားကို တမျိုးတည်းသော အစိတ်အပိုင်းကို
သာ သီးသန့်လုပ်ကိုင်စေသည်။ အတွက်သီးသန့်အလုပ်
လက္ခဏာရှိပြီး အလုပ်ကရိယာကို အမြဲတစေ ပြောင်းလဲ
ရန်မလိုဘဲ အလုပ်အချိန်ကို ပိုမိုမြင့်တင်လာစေသည်။
ထို့ကြောင့် လုပ်သားများ၏ သီးသန့် အလုပ်လက္ခဏာ
နှင့်တကွ၊ ပါတည်း အလုပ်ကရိယာ သီးသန့် လက္ခဏာဆောင်
မှုသည် ကိုင်တွယ်လုပ်ကိုင်နည်း၏ လိုအပ်ချက်နှင့် ပိုမို
ကိုက်ညီလာသည်။ ယင်းအချက်များက အလုပ်ထွက်နှုန်း
ကို တဆင့်ထိုးမြှင့်တင်ပေးလေသည်။

အလုပ်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်း
အလုပ်ခွဲဝေမှုမှာ အရင်းရှင်စနစ်မတိုင်မီ လူ့အဖွဲ့အစည်း
များတွင်ရှိနေပြီး ဖြစ်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း အလုပ်ခွဲ
ဝေမှုသည် ကုန်စည်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် ကုန်စည်ဖလှယ်
ရေး ထွက်ပေါ်လာစေရန် မရှိမဖြစ်သော ယေဘုယျရှေးဦး

ညှိအပ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဝဲဖမ်းကျွန်စည်စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ကျွန်စည်ဖက်ထုပ်ရေး ဟူသော ဥပဒေသာရေးချိန်သို့ ပြီးဝင်း တက်လာခြင်းသည် အရင်းရှင်စနစ်ပွင့်လုပ်ရေး ပေါ် ပေါက်လာ၍ ဒေသ ရာဇ်မကျိုးမဖြစ်သေး သော ယာသူယျရှေးဦး ညှိအပ် ချက်ဖြစ်ပြန်သည်။ လက်မှုလုပ်ငန်း၏ အခြင်း ပြိုင်း အလုပ် ခွဲဝေမှုသည် ဇာတ်စံ အားဖြင့် အရင်းရှင်စနစ်ထွက်လုပ်ရေး ဖြစ်ထိုက်သောလမ်းကို ပျိုးထောင်ပေးသော်လည်း နောက်ကျသော ဗျာပါးဖြစ်သည်။ အရင်းရှင်စနစ်၏ ရှိုးရိုး အလုပ်ရုံ နှင့် ပေါင်းခေါင်းရုံများနှင့် လက်မှုလုပ်ငန်းသည် အခါအား အ လုပ်၏ အခြေခံပေါ်တွင်တည်ရှိသော်လည်း တနည်း အားဖြင့် ထုတ်လုပ်ရေး ပစ္စည်းများကို နေ့ရှင်ရှင်ရှိ နေသည်ကို နည်း၊ အလုပ်ပွဲ ပေါင်းခေါင်းရုံများနှင့် အ လုပ်ခွဲဝေမှုသည် စနစ်၏ ... ရှိသောဖြစ်ချေနစ်ရှင် များကဲ့သို့ ခန့် ခွဲညွှန်ကြားနေသည်ကိုဖော် ညွှန်ပြပေ သည်။

ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း ခေတ်ကျွန်ခံနိုင်းနှောက် ပြုပုံပင်ကန်းတွင် အရင်းရှင်စနစ် ကုဝဲလုပ်ရေးဆက်ဆံမှုထွက် ပေါ်လာသကဲ့သို့ ကျေးလက်တွင်လည်း ပဒေသရာဇ်ဆက် ဆံမှုအကျဉ်းမြေ လာပြီး အရင်းရှင်စနစ် ဆက်ဆံမှုထွက် ပေါ် လာပေသည်။ ကျွန်စည်စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးလာမှုသည်ကုန် ... ပြီး ... အသမ်းသီးအားခဲ့သို့ကူး ပြောင်းလာပေသည်။ ... ဤသို့ပြီး ပေါ်ပေါက်လာမှုက ပဒေသရာဇ် များ၏ လယ်ယာမြေကို ပိုကြီးမားလာစေပြီး သေးငယ်မှုပို ပိုပြင်းထန်လာစေသည်။ လယ်သမားများ၏ ပဋိပက္ခ စီး ပွားရေးမှာ ပို၍ ပြိုကျလာသည်။ အခြားတဖက်တွင် ... နှင့် လယ်သမား အကြား တိုက်ရိုက် အမှီပြုနေရ သည့် ဆက်ဆံမှုသည် တဖြည်းဖြည်း ပျက်ပြယ်လာပြီး ... သော ... အသားလျှော့သော နည်းနာအားဖြင့် ဆက်ဆံမှုသို့ အစ ... ပြောင်းလဲစေသည်။ ... သီးစားခ ပေးဆောင် နေရသောကာလ၌ပင် ချမ်းသာနိုင်သူ၏ ကျွဲထွက်လာ သော အစုံအညွှန့်များမှာ လယ်သမားများအတွင်းတွင် ... ရှိပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ကုန်စည်စီးပွားရေး ဝဲလယ် ဝင် တွင် လယ်သမားများ ပျက်ပြယ်လာပြီး နောက်သင်းကွဲထွက် မှုသည် ပို၍ အရှိန်ရပြင်းထန်လာသည်။ ... များသော လယ် သမား ... ပျက်စီးကာ အရင်းငွေ ကို အသုံးချ၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာ ... များစွာ သော လယ်သမားများ ဖြစ်လာ ကြသည်။ ငှင်းမှ အရင်းရှင်များလည်း ပေါ် ထွက်လာပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် အရင်းရှင်ထွက်လုပ်ရေး ဆက်ဆံမှုသည် ကျေးလက်တွင်ဖြစ်ပေါ်၍ ... လာပေ သည်။

ရုံသော် မာက် ... "အရှေ့ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့ အစည်းတွင် ... ကုန်စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် လာသ ဖြင့် အရင်းရှင်စနစ် ... ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ နိုင်ငံခြား အရင်းရှင်စနစ် ... ကျူးကျော်မှု မရှိလျှင် တရုတ်ပြည်သည် ... အရင်းရှင်နိုင်ငံ ... လူ့အဖွဲ့ အစည်းသို့ ... ဖြစ်လာခဲ့မည်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြား အရင်းရှင် စနစ် ကျူးကျော်လာမှုသည် တရုတ်ပြည်၏ ... အရင်းရှင်အတွက် သာ ... သော ... သောအခြေ ကို ... ပြီး ... တရုတ်ပြည်ကို ... ဖြစ်သွား ... ကို တွန်းဆော်ပေးခဲ့သည်။ အရင်းရှင်စနစ်၏ ဖြစ်ထွန်းတိုး ပွားမှုအတွက် ... အကြောင်း ... နှင့် အခြေ အနေကို ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။ သို့သော် နိုင်ငံခြား အရင်း ရှင်စနစ်၏ ကျူးကျော်မှုက တရုတ်ပြည်အား အရင်းရှင် စနစ် လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်မလာစေဘဲ ကိုလိုနီ တပိုင်း ပ ဒေသရာဇ်တပိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း" သို့ တလှမ်းချင်းပြောင်း လဲသွားစေသည်။ ယင်းကိုလိုနီတပိုင်း ပဒေသရာဇ်တပိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းတွင် အရင်းရှင်စနစ် ... ဖြစ်ထွန်းမှု သည် အချိန်နှေး ... နိုင်ငံခြား အရင်းရှင်များ စီးပွား ရေးအသက်သွေးကြောများနှင့် နိုင်ငံရေး စစ်ရေးအင်အား များကို ချုပ်ကိုင်ထား လေသည်။ ... တို့သည် တရုတ်လက် ဝေ ... နှင့် ပဒေသရာဇ်မြေရှင် လူတန်းစားကို လက်ကိုင်တုတ်ပြုထားပြီး ... မှတဆင့်တရုတ်ပြည်ကို စီးမိုး ကြလေသည်။

... ၁၈ ရာစု နှစ်ပေါင်း ... ကြာခဲ့သည်။ ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ... နယ်ချဲ့သမား ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသည့် အတွက်လူ့ အဖွဲ့အစည်း အတွင်း၌ ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ သည်။ ပဒေသရာဇ်ခေတ်တွင် အဓိကအခန်းမှပါခဲ့သည်။ ... အား ... ထုတ်လုပ်သော ... စီး ပွားရေးသည် ... ပြိုင် ... လိုက်ရသည်။ နိုင်ငံ ခြားတင်ပို့ရောင်းချရေး အသွက် ... တမျိုးတည်းကိုသာ ... စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်သည့် ကုန်စည်ထုတ် လုပ်ရေး ... ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ... မှုလုပ်ငန်းနှင့် လယ်သမားများ၏ ... လက်မှုလုပ် ငန်းသည် ... ပြိုကွဲ ... လိုက်ရသည်။ ... နယ်ချဲ့ သမားသည် ငှင်း၏ ... စီးပွားရေး အရ၊ အုပ်ချုပ်ရေးအရ၊ နိုင်ငံရေးအရ၊ စစ်ရေး အရ ... ကျူးကျော် ... ချုပ်ကိုင် ... ကျေးလက် ... မြို့ ... ရောင်းချရန် ... ပို့ပြီး ... ကြီးမား သည့် ... ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ပဒေသရာဇ် ခေတ်တွင်ရှိခဲ့သည့် ပဒေသရာဇ်မြေရှင်နှင့် ... ကိုလိုနီ ... စီးပွားရေး ... နှင့် ... ပြိုင်ပြီး ... လာ ... သိမ်း ... ခဲ့သည့်အပြင်

မြို့ပြမြေယာပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကိုတွန်းလှန်ပစ်ခဲ့သည်။ ပြည်သူလူထုကို လှည့်ဖြားသွေးခွဲနိုင်ရန်အတွက် ၎င်းတို့ကို အကျိုးပြုသည့် ပဒေသရာဇ် မြေရှင်လူတန်းစား ကောက်ပဲသီးလူတန်းစားနှင့်ကုန်သွယ်ရေးအတိုင်းအတာလူတန်းစားများကိုလည်း ဖက်သပ်မွေးမြူခဲ့ပေသည်။

အရင်း၏ရှေးဦး
စုဆောင်းမှု

ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း ခေတ်ကုန်ခါနီး အချိန်၌ အရင်းရှင်စနစ်စီးပွားရေး လျှင်မြန်စွာဖြစ်ထွန်းစေလိုလျှင် အောက်ပါအချက် အလက် နှစ်ရပ်လိုအပ်သည်။ ပထမအချက်မှာ ကိုယ်ကာယလွတ်လပ်မှုရှိသော်လည်း ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းမှ သဘာဝခံဆုံးရှုံးနေသော ပစ္စည်းမဲ့များအများအပြားရှိနေခြင်း၊ ဒုတိယအချက်မှာ အရင်းရှင်စနစ် ထုတ်လုပ်ရေးကို စည်းရုံးနိုင်ရန် အသပြာငွေ ဥစ္စာငွေများအမြောက်အမြားရှိနေခြင်းတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအချက် အလက် နှစ်ရပ်ကို အလျင်အမြန်ပေါ်ထွက်လာစေရန်အတွက် မြေရှင်ကြီးနှင့်ဓနရှင်လူတန်းစားတို့သည် အကြမ်းဖက် နည်းများကို အသုံးပြုကြသည်။ ၎င်းဖြစ်စဉ်ကို အရင်း၏ရှေးဦးစုဆောင်းမှုဟုခေါ်သည်။

လယ်သမားများ၏ မြေယာများကို လုယူသိမ်းပိုက်ခြင်းသည် အရင်း၏ရှေးဦးစုဆောင်းမှု၏အရေးကြီးသော သာဓကဖြစ်သည်။ လယ်သမားများ၏မြေယာကို အကြမ်းဖက်လုယူသောဖြစ်စဉ်ကို အင်္ဂလန်၌ ၁၅ ရာစုနှစ်၏ ၂၀ စုနှစ်ကာလပိုင်းမှ စတင်ခဲ့သည်။ ၁၉ ရာစုနှစ်အစပိုင်း၌ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအချိန် ကာလ၌ သိုးမွေးအထည်ယက်လုပ်သောလုပ်ငန်းခေတ်စားလာပြီးသိုးမွေးဈေးကြီးလာသောကြောင့် မြေရှင်ကြီးနှင့်လယ်ယာကိုက်ခင်းပိုင်ရှင်ကြီးများက လယ်သမားအများအပြား၏ မြေကွက်များကို ဖိနှိပ်တင်ရှုံ့ပြီး ၎င်းတို့ကိုမြေယာမှမောင်းထုတ်ခဲ့သည်။ ၎င်းမြေယာများကိုသိုးမွေးမြူသောမြက်ခင်းများအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ မြေယာဆုံးရှုံးသွားသောသူများသည် သူတောင်းစား သူခိုးအဖြစ်နှင့်လေလွင့်နေသူများ ဖြစ်လာကြရသည်။ နိုင်ငံတော်ကလည်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သောဥပဒေများကို ထုတ်ပြန်ပြီး လယ်သမားများလေလွင့်နေသည်ကို ကြိမ်ဒဏ်ပေးခြင်း၊ ထောင်ဒဏ်နှင့်သေဒဏ်ပေးကာ တံဆိပ်နှိပ်ကျွန်ပြုပြီး အခစားလုပ်သားများဖြစ်အောင် အတင်းအကြပ်ခိုင်းစေခဲ့သည်။

ရှေးဦးအသပြာ ဥစ္စာငွေ စုဆောင်းမှုသည်လည်း အမြဲ နည်းဖြင့်စုဆောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းနည်းနာများမှာ ကိုလိုနီနယ်မြေများကိုသိမ်းပိုက်ခြင်း၊ ဒေသခံပြည်သူများကိုသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ရွှေနှင့်ဥစ္စာငွေများကို လုယူခြင်း၊ ကျေးကျွန်များကို ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ အမြတ်ကြီးစား

ကားသောကိုလိုနီ ကုန်သွယ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးနှင့်ကုန်သွယ်ရေးစစ်ပွဲများပြုလုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် လူနည်းစုလက်ထဲတွင်ငွေဥစ္စာအများအပြားစုစည်းမိပြီး အရင်းရှင်စနစ်ထုတ်လုပ်ရေးကို ပြုလုပ်နိုင်ရန် အသပြာအရင်းစုဆောင်းမိလာသည်။ မာက်စ်က "အမေရိကတိုက်၌ ရွှေငွေတွင်းများကိုရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း၊ ဒေသခံပြည်သူများကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် ချေမှုန်းသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ကျွန်အဖြစ်သွတ်သွင်းခြင်း၊ ၎င်းတို့အား သတ္တုတွင်းထဲသို့ အရှင်လပ်လပ် မြှုပ်ပြီး သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ပထမမြေလှမ်းအဖြစ် အရှေ့အိန္ဒိယကို စတင်ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခြင်းနှင့် လုယက်ခြင်း၊ အာဖရိကတိုက်ကို အသားမဲများအား အမဲလိုက်သလို ဖမ်းဆီးလုယူသည့်နေရာအဖြစ်ပြုလုပ်ခြင်း၊ အလားရှိသည်တို့ကား အရင်းရှင် စနစ်ထုတ်လုပ်ရေးခေတ် အခါသမယ၏လင်းရောင်ခြည်ပင်ဖြစ်သည်" ဟုပြောခဲ့ပေသည်။

မည်သည့် အရင်းရှင်တိုင်းပြည်မဆို အစပိုင်း၌ အရင်း၏ရှေးဦးစုဆောင်းမှုဖြစ်စဉ်ရှိကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကျင့်သုံးခဲ့သောသဘောသဘာဝ ကွဲပြားသော်လည်း လက်တွေ့အတွင်း သဘောတရားတူညီကြသည်။ အကြမ်းဖက်သောနည်းဖြင့် ထုတ်လုပ်သူနှင့် ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းကိုခွဲပစ်ပြီး၊ အနည်းစု ဓနရှင်များ၏လက်တွင်းတွင်ထုတ်လုပ်ရေးပစ္စည်းနှင့်အသပြာဥစ္စာငွေများကို စုစည်းစေသည်။ ဓနရှင်လူတန်းစားအတွက် အခေါက် မန်တင်းပေးသူများက ပဒေသဦးဆုံး အရင်းများမှာ ဓနရှင်လူတန်းစား၏ဘိုးဘေးများက "ကြိုးကြိုးစားစားရှာ" ချွေချွေတာတာစုဆောင်း" ပြီးရရှိလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်သမားများ၏ဘိုးဘေးများကမူ "အလုပ်မကြိုးစား" "အသုံးအဖြုန်းကြီးလွန်း"သောကြောင့်၊ ၎င်းတို့၏မြေးမြစ်များဖြစ်ကြသောအလုပ်သမားများမှာ ပစ္စည်းမဲ့များဖြစ်ကြရကြောင်း စသဖြင့်မဟုတ်မမှန်သောသဘောတရားများကိုဖော်ထုတ်ကြသည်။ အမှန်စင်စစ်ကား၊ ဓနရှင်လူတန်းစားသည် အကြမ်းဖက်သောနည်းဖြင့်ကြီးပွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ ရှေးဦးအရင်းစုဆောင်းမှုဖြစ်စဉ်သည် အကြမ်းဖက်လုယက်သောဖြစ်စဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ "အကယ်၍ အသပြာသည် ကမ္ဘာလောကကြီးထဲသို့ရောက်ရှိလာကာ တွင်ပါးတစ်ဖက်ပေါ်၌ မွေးရာပါ သွေးစွန်းသွေးကွက်ပေလိမ်းကျံပြီးပါလာသည်ဟု ဆိုပါက ကမ္ဘာလောကကြီးထဲသို့ အသစ်ရောက်ရှိလာသော အရင်းအနှီးသည် ခေါင်ထိပ်မှ ခြေဖျားအထိ ချွေးပေါက်တိုင်းမှ သွေးများ ညစ်ညမ်းသော အညစ်အကြေးများ အလိမ်းလိမ်းကပ်လျက် မွေးဖွားလာပေသည်"ဟု မာက်စ်က ပြောခဲ့ပေသည်။

ခနှင်းလူတန်းစား တော်လှန်ရေးနှင့်
ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်း
ချုပ်ငြိမ်းခြင်း။

အရင်းရှင်စနစ်စီးပွားရေးသည် ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းပိုင်း၌ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ပဒေသရာဇ်စနစ်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုနှင့် အထက်အဆောက်အအုံက လူ့အဖွဲ့အစည်းထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု ဖြစ်ထွန်းလာမှုကို အတားအဆီးပြုနေပေသည်။ အရင်းရှင်စနစ်စီးပွားရေးကြီးထွားလာမှုကို အကန့်အသတ်ပြုနေပေသည်။ ယင်းသို့ကြောင့် တော်လှန်ရေးနည်းဖြင့် ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို တွန်းလှန်ပစ်ရန်မှု သော ပကတိဘာဝကျသော သမိုင်းတောင်းဆိုချက် ပေါ်ထွက်လာပေသည်။

အရင်းရှင်စနစ်စီးပွားရေးပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက် ပဒေသရာဇ်လူ့အဖွဲ့အစည်းကုန်ဆုံးခါနီးတွင် လူတန်းစားအသစ်များဖြစ်ကြသော ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားနှင့် ခနှင်းလူတန်းစားတို့ ထွက်ပေါ်လာသည်။ လယ်သမားလူတန်းစား၊ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားနှင့် ခနှင်းလူတန်းစားတို့သည် ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်သော လူတန်းစားများ ဖြစ်ကြသည်။ လယ်သမားလူတန်းစားသည် ပဒေသရာဇ်ခေါင်းပုံဖြတ်မှုကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်ခံစားရသည့် လူတန်းစားဖြစ်သည်။ လူဦးရေလည်း အများဆုံးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်သော အဓိကအင်အား ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ၎င်းလူတန်းစားမှာ ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု အသစ်ကို ကိုယ်စားမပြုသောကြောင့် ခေါင်းဆောင်လူတန်းစား မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယင်းအချိန်အခါတွင် ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားသည် အားနည်းနေသေးသောကြောင့် အမှီခိုကင်းသော နိုင်ငံရေးအင်အား တရပ်ဖြစ်မလာနိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် ခနှင်းလူတန်းစားသည် ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို တော်လှန်သော ခေါင်းဆောင်အခန်းမှ ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ ခနှင်းလူတန်းစားက ခေါင်းဆောင်ပြီး ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်သော တော်လှန်ရေးကို ခနှင်းလူတန်းစားတော်လှန်ရေးဟု ခေါ်သည်။

"ခနှင်းလူတန်းစားတော်လှန်ရေးခေတ်တွင် ဥပမာ ပြင်သစ်၌ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုက ပစ္စည်းပိုင်ရေးအား အားနည်းစေ လက္ခဏာနှင့် မကိုက်ညီ တော့သော တရားကို အဆုံးသတ်ပြီး ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ ပဒေသရာဇ်ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကို တွန်းလှန်ပစ်ပြီး ခနှင်းလူတန်းစား၏ ထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုအသစ်ကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ၎င်းထုတ်လုပ်ရေးဆက်ဆံမှုကို ပဒေသရာဇ်စနစ်အတွင်းပိုင်း၌ ပေါက်ပွားကြီးထွားလာသော ထုတ်လုပ်ရေးအင်အားစု၏ လက္ခဏာနှင့် ကိုက်ညီစေခဲ့သည်။" ဟု စတာလင်က ပြောခဲ့ပေသည်။

ခနှင်းလူတန်းစားတော်လှန်ရေး၏ ရည်မှန်းချက်သည် ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်နှင့် ခေါင်းပုံဖြတ်မှုစနစ်ကို ဖျက်သိမ်းရန်မဟုတ်၊ ပဒေသရာဇ်ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို အရင်းရှင်ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ဖြင့်၊ ပဒေသရာဇ်ခေါင်းပုံဖြတ်မှုကို အရင်းရှင်ခေါင်းပုံဖြတ်မှုစနစ်ဖြင့် အစားထိုးရန်သာ ဖြစ်သည်။ ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်ရာတွင် ခနှင်းလူတန်းစားသည် အကုန်အစင် မဆန့်ကျင်ပါ။ ယင်းသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ပဒေသရာဇ်ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို အကုန်အစင်ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါက အရင်းရှင်ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ် အပါအဝင်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်၏ အခြေခံပါ ယိုင်လဲသွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ၁၉ ရာစုနှစ်အတွင်း ဝင်ငွေ အမှီခိုကင်းသော နိုင်ငံရေးအင်အားတရပ်အဖြစ် ခိုင်ခိုင်ရေးရေး ထွက်ပေါ်လာသို့ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားက ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ခနှင်းလူတန်းစားသည် မကြာမီက မိမိ၏ ရန်သူဖြစ်သော ပဒေသရာဇ်မင်းမျိုးမင်းနွယ်ကို မဟာမိတ်အဖြစ်ထားရှိကာ မကြာမီက မိတ်ဆွေဖြစ်သော ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားကို မိမိ၏ ရန်သူအဖြစ် သဘောထားလာပေသည်။ "ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားက ပို၍ပို၍ ပေါ်ထွန်းကားလာလေလေ၊ မိမိကိုယ်ကို လူတန်းစားတရပ်အဖြစ် စတင်သိမြင်လာပြီး လူတန်းစားတရပ်အဖြစ် ပြုမူလှုပ်ရှားလာလေလေ ခနှင်းလူတန်းစားသည် ပို၍ပို၍ ကြောက်ရွံ့လာသည်" ဟု အိန်ဂယ်က ပြောခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ခနှင်းလူတန်းစား၏ ယင်းနှစ်ဖွဲ့လက္ခဏာကို စုစည်းပြီး ရဲဘော်မော်က "ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်နေရသောအခါ သူတို့သည် အလုပ်သမား လယ်သမားနှင့် ပူးပေါင်းပြီး ရန်သူကို ဆန့်ကျင်လိုကြသည်။ အလုပ်သမား လယ်သမားများ နိုးကြားလာသောအခါ သူတို့သည် ရန်သူနှင့် ပူးပေါင်းပြီး အလုပ်သမား လယ်သမားများကို ဆန့်ကျင်ပြန်သည်။ ဤသည်ကား ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ခနှင်းလူတန်းစား၏ ယေဘုယျတရားဖြစ်သည်" ဟု ရှင်းလင်းစွာ ထောက်ပြခဲ့ပေသည်။

ကိုလိုနီတပိုင်း ပဒေသရာဇ်တပိုင်း တရုတ်ပြည်ဟောင်း၌ ခနှင်းလူတန်းစားကို လက်ဝေခံခနှင်းနှင့် အမျိုးသားခနှင်း ဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲနိုင်သည်။ လက်ဝေခံခနှင်းလူတန်းစားသည် နယ်ချဲ့သမားများကို ပဒိုက်ကိုက် အလုပ်အကျွေးပြုပြီး၊ ကျေးလက်ရှိ ပဒေသရာဇ်အင်အားများနှင့် အဆက်အသွယ်များ ရှိနေကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ပဒေသရာဇ်လူတန်းစားနှင့် အတူ တရုတ်ပြည် ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး

ပစ်မှတ်များဖြစ်ကြသည်။ အမျိုးသားဓနရှင်သည် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ နှိပ်ကွပ်မှုကို ခံရသည်။ ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ ချုပ်ချယ်နှောင့်ယှက်မှုကိုလည်း ခံရသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်စနစ် အကြား ပဋိပက္ခ ရှိပြီး တရုတ်ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး၏ အင်အားတရပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး အရ ပျော့ညံ့မှုကြောင့်ပင် နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်စနစ်နှင့် စီးပွားရေးအရ အဆက်အသွယ် မပြတ်နိုင်သောကြောင့်ပင် အမျိုးသားဓနရှင်သည် နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် ပဒေသရာဇ် စနစ်ကို အကုန်အစင် ဆန့်ကျင်ရဲသော သတ္တိမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် အချိန်ကာလတခု၌ နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်စနစ်ဆန့်ကျင်သော တော်လှန်ရေးထဲတွင် တစုံတခုသော အတိုင်းအတာအထိ ပါဝင်နိုင်ပြီး အချိန်ကာလတခု၌ [illegible] ဓနရှင်၏နောက်သို့ လိုက်ပြီး တော်လှန်ရေးကိုဆန့်ကျင်သော အကျိုးလက်တော့ အခန်းမှ ပါဝင်လေသည်။ တော်လှန်ရေးထဲ ပါဝင်လာသောအခါ၌ပင်လျှင် ထို့သည် နယ်ချဲ့စနစ်ကို အကုန်အစင် မတွန်းလှန်နိုင်သည့် အပြင် အကုန်အစင် တွန်းလှန်ပစ်ရန် ဆန္ဒလည်း မရှိပေ။ ပဒေသရာဇ်စနစ် အင်အားစုကို အကုန်အစင် မတွန်းလှန်နိုင်သည့်အပြင် အကုန်အစင် တွန်းလှန်ပစ်ရန်ဆန္ဒပို၍ပင်မရှိပေ။ ရဲဘော်မော်က တရုတ်ပြည်၏နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ပဒေသရာဇ်ဆန့်ကျင်ရေး ဓနရှင်ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေး၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို ဓနရှင်လူတန်းစားက ခေါင်းမဆောင်နိုင်ကြောင်း ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ခေါင်းဆောင်မှသာ ကျွင်ပြီး မြောက်နိုင်ကြောင်း သမိုင်းက စီရင်ချက်ချပြီး ပါကြောင်း ပြောခဲ့ပေသည်။ တရုတ်ပြည်ပြည်သူ့ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်ခဲ့သော သမိုင်းဖြစ်ရပ်က ရဲဘော်မော်၏ ကောက်ချက်မှန်ကန်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ သက်သေပြခဲ့ပေသည်။

အထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံစည်းမျဉ်းနှင့် ပါတီတည်ဆောက်ရေးလမ်းစဉ်မှ ပြင်ဆင်ရေးအချက်များ

(၁) အထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်စာစောင်စာမျက်နှာ(၁)မှအပိုဒ်(၅)ကိုဖြုတ်ရန်။ အပိုဒ်(၄)ဒုတိယနှင့်တတိယစာကြောင်း၌ "လက်ဝဲလက်ယာအချောင်သမားဝါဒများကို၎င်း၊" နှင့် စတုတ္ထစာကြောင်း၌ "ပစ္စည်းမဲ့မဆန်သော အတွေးအခေါ်၊ စည်းရုံးရေးနှင့်လုပ်ဟန်" အကြားတွင်အောက်ပါတို့ကိုဖြည့်ရန်။

"ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေးဝါဒကိုသော်၎င်း၊ တရားသေဝါဒနှင့်အတွေ့အကြုံဝါဒကိုသော်၎င်း"

(၂) အထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်စာစောင်စာမျက်နှာ(၂)အပိုဒ်(၂)စာကြောင်းရေ(၆)၌ "ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်နယ်ချဲ့နှင့် အမေရိကန်နယ်ချဲ့တို့ကို" နှင့်စာကြောင်းရေ(၇)၌ "ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်" အကြား၌ "၎င်း အထူးသဖြင့် ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်နယ်ချဲ့၏ ဗိုလ်ကျရေးဝါဒကို၎င်း" ကိုဖြုတ်ရန်။

(၃) အထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်စာစောင်စာမျက်နှာ(၄)အပိုဒ်(၂)စာကြောင်းရေ(၂)၌ "ဖြတ်သန်းရသည်ဖြစ်ပြီး" နှင့်စာကြောင်းရေ(၆)၌ "ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး" အကြား၌ "၎င်းကာလတွင်လူတန်းစားများ၊ လူတန်းစားပဋိပက္ခများနှင့်လူတန်းစားတိုက်ပွဲများဆက်လက်တည်ရှိနေပေလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးကွန်မြူနစ်လူ့အဖွဲ့အစည်းသို့ရောက်မှသာလျှင် လူတန်းစားများ၊ လူတန်းစားပဋိပက္ခများနှင့် လူတန်းစားတိုက်ပွဲများသည်ကွယ်ပျောက်သွားပေလိမ့်မည်" ကိုဖြုတ်ရန်။

(၄) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံစည်းမျဉ်းစာစောင်အခန်း(၁) ပုဒ်မ(၄)၊ စာမျက်နှာ(၅) အပိုဒ်(ဃ)၊ စာကြောင်းရေ(၄-၅-၆)တွင်ပါရှိသော "အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်အထိ အဆင့်ဆင့်ရှိသည်" ကိုဖြုတ်ရန်။

အပိုဒ်(င)၊ စာကြောင်းရေ ၄ ၌ "ပါတီအဖွဲ့အစည်း" နှင့် "တင်မြှောက်ခွင့်ရှိသည်" အကြားတွင် "သို့" ကိုဖျက်၍ "နှင့်ဗဟိုကော်မတီအထိ" ကိုဖြည့်ရန်။

အပိုဒ်(င)စာကြောင်းရေ(၄)၌ "တင်မြှောက်ခွင့်ရှိသည်" နှင့်စာကြောင်းရေ(၅)၌ "သို့သော်" အကြား၌ "ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်အထိ တင်မြှောက်ခွင့်ရှိသည်" ကိုဖြုတ်ရန်။

အပိုဒ်(စ)စာကြောင်းရေ(၄)၌ "ဗဟိုကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ သို့သော်၎င်း" နှင့်စာကြောင်းရေ(၅)၌ "တင်မြှောက်ခွင့်" အကြား၌ "ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက်အထိသော်၎င်း" ကိုဖြုတ်ရန်။

(၅) ပါတီတည်ဆောက်ရေးလမ်းစဉ်စာစောင် စာမျက်နှာ(၇) ပထမအပိုဒ် စာကြောင်းရေ(၁၁)နှင့်စာကြောင်းရေ(၁၄)အထိပေါ်ပြူပါရှိသော "ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး သမိုင်းကာလသည် ရှည်ကြာသောကာလတခုဖြစ်ပြီး ယင်းသမိုင်းကာလတခုလုံးတွင် လူတန်းစား၊ လူတန်းစားပဋိပက္ခနှင့်လူတန်းစားတိုက်ပွဲများရှိသည်ဆိုခြင်းဖြင့် ရဲဘော်မော်စီတုန်းသည် မာ့က်စ်လီနင်ဝါဒကို ကာကွယ်ခဲ့သည်" ကိုဖြုတ်ရန်။

၎င်းစာစောင်စာမျက်နှာ(၄၀) ဒုတိယအပိုဒ် စာကြောင်းရေ(၈)၌ "ဆိုဗီယက်ဆိုရှယ်နယ်ချဲ့နှင့်အမေရိကန်နယ်ချဲ့တို့ကိုဆန့်ကျင်ရေး" နှင့်စာကြောင်းရေ(၉)၌ "အတွက်၎င်း" အကြား၌ "အထူးသဖြင့်ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်နယ်ချဲ့ကိုဆန့်ကျင်ရေး" ကိုဖြုတ်ရန်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၂၅ ရက်။

ဗဟိုပါဠိကျောင်း

(၁၉၈၉ ခုနှစ်)

အဘိဓမ္မာ

စိုးချစ်

ရှိသေးတယ်ကို့

ယနေ့မှ စပြီး မှာက်စ်ပါဠိ အဘိဓမ္မာ ဟောဇ်ပြောချက်ကို စတင်လေ့လာကြမယ်။

အက်စ်ပါဠိအဘိဓမ္မာဟာ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားရဲ့ အင်အားထက်မြက်တဲ့လက်နက်ဖြစ်တယ်။ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားရဲ့အင်အားထက်မြက်တဲ့ လက်နက်ဖြစ်တယ်။ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားရဲ့ပါတီဖြစ်တဲ့ကွန်မြူနစ်ပါတီရဲ့ ပါတီဝင်များ ပါတီကေဒါများဟာ ဒီအစွမ်းထက်မြက် အင်အားကြီးတဲ့လက်နက်ကို အသုံးပြုပြီး ပြင်ဆင်မှတွေ့ကြုံရမဲ့ ပြဿနာတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာတာ မှန်ကန်တဲ့နည်းနာများ အသုံးပြုနိုင်ဘို့ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ပြဿနာမှန်သမျှကို ဖြေရှင်းပစ်နိုင်ရွမ်းရှိဘို့ ပါဘဲ။

ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားရဲ့ ကမ္ဘာ့ အမြင်ကိုမသိတဲ့ တော်လှန်ရေး အတွေးမြင်သိ ရှာချက်များ အတွင်းမှာ စိုက်ထူမလားနိုင်ဘူး ဆိုရင် တောက်ကျစ်စဉ်းလဲပေါက်မြန်တဲ့လူတန်းစား တွေရဲ့ဘိုဓားမြှင်းကို မချ ရပါလိမ့်မယ်။ ပေါက်မြန်တဲ့လူတန်းစားများရဲ့ ထားကောင် အမြစ်နစ်မှုန်းသည်းထိုးသွားနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ ခေါင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ အတွေးအခေါ်လက်နက်ကိုတပ်ဆင်နိုင်ဘို့ အတွက် မှာက်စ်ပါဠိ အဘိဓမ္မာဘာသာရပ်ကို သေချာ စတင်လေ့လာသွားကြပါစို့။

အဘိဓမ္မာဘာသာရပ်ဟာ

ဝိဇ္ဇာပညာဘာသာရပ်ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

အခြားအခြားသော အသိဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ ကမ္ဘာရပ်များလိုဘဲ အဘိဓမ္မာဘာသာရပ်ဟာလဲ ရှေးခြားနက်နဲတဲ့ အသိဆိုင်ရာ ကမ္ဘာကိုလေ့လာခြင်းပါဘဲ။

ဒီကမ္ဘာမြင်းကို ကျွန်တော်တို့မလေ့လာခင် မှာက်စ်ပါဠိ အဘိဓမ္မာ အပါအဝင်အားလုံးသော အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ဘာသာရပ်များက တင်ပြထားတဲ့ ပြဿနာများကို ကြည့်ကြပါစို့။ အဲဒီအထဲမှာ အဓိက အကျဆုံးပြဿနာကတော့ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ အခြေခံ ပြဿနာဘဲဖြစ်ပါတယ်။

အဘိဓမ္မာရဲ့

အခြေခံပြဿနာ။

အဘိဓမ္မာဟာ ရှေးအကျဆုံး ဖြစ်တဲ့ ဝိဇ္ဇာပညာ တခု ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးပဝေသဏီကာလပြီး အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ကျောင်းတော်ကြီးများကို မတူတဲ့လူတန်းစားအသီးသီးတို့က ငုင်းလှုံ့အမှုံ့ အစည်း အဖွဲ့ မတူတဲ့ ဆုပ်စုများလေ မတူတဲ့အခြေအနေ အောက်မှာ မတူတဲ့ ဒိုးပြည်အသီးသီးတို့မှာ စတင်ပေါ်ပြီး တည်ထောင် လာခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်နေတဲ့ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ ဝနစ်များ၊ အယူအဆများဟာ တိုးတက်မှုတွေ အနေနဲ့ ပေါ်ပေါက်လှုပ်ရှားလာခဲ့ကြတော့ ကျွန်တော်တို့အဖို့ ဘယ်လမ်းကိုရွေးချယ်လိုက်ကြရမှာလဲ။ ဒီပြဿနာ ကို ဖြေရှင်းဘို့ ဆိုရင် ပထမဦးဆုံး အနေနဲ့ အဘိဓမ္မာဝနစ်များ (သို့) အဘိဓမ္မာ သဘောများဟာ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ အခြေခံပြဿနာကို ဘယ်လို ချဉ်းကပ်ကြည့်ရှုကြသလဲ ဆိုတာကိုဘဲ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ရှုကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်မဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီး ရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်များ ကို ဘယ်လို သဘောပိုက်ယူ ပြကြမလဲ။ ရုပ်ဝါဒ အရ ကြည့်မြင် သုံးသပ်ကြမလား၊ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ဝါဒ အရ ရှုမြင်ချင်း တယ်ကြမလား ဆိုတာ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ရှင်းသက် ပြဿနာ ပါဘဲ။

ရုပ်နဲ့စိတ် ဘယ်လိုဆက်စပ်ရှိသလဲ ဆိုတာ ဟာ အဘိဓမ္မာ ဆိုင်ရာအမြင်ရဲ့ အခြေခံပြဿနာဘဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

ဒီအခြေခံပြဿနာမှာ အမြင် ၂ မျိုးဟာ တလျှောက်လုံးရှိခဲ့ကြပါတယ်။ မတူတဲ့ ဒီအမြင် ၂ ရပ်ဟာ ယခုတလျှောက်လုံး ဝန်းကျင်မှာ တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

ရုပ်ဝါဒအမြင်ရှိသူတွေက ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ ပကတိ အနေနဲ့ လူတို့ အသိရဲ့ အပြင်အပမှာ အမှီခိုကင်းစွာ သူ့ဘာသာသူ တည်ရှိနေတာဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဟာ တည်ရှိမှုဟာ ပဓာန အကျဆုံးဖြစ်ပြီး၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ် ဆိုတာ ဒုတိယအာရုံသာဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

ဗုဒ္ဓဝါဒီတွေကတော့ ဒါနဲ့ ပြောင်းပြန်ပဲ သဘာဝတရားချင်းအရာဝတ္ထုဟာ လူတွေရဲ့ စိတ်ကူးအသိဉာဏ်တွေက ဖန်တီးထိုက်တာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ဆိုတာဟာ ပဌမဟာ အမြဲတမ်းရှိနေခဲ့တဲ့ အရာသာ ကျောင်းဖြစ်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ စိတ်ဝါဒ အရ စိတ်၊ ဝိညာဉ်ဟာ ပဌမ တည်ရှိလာပြီးမှ ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ အစစအရာရာတွေကို ဖန်တီးလိုက်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

ဒီစိတ်ဝါဒီတွေထဲမှာလဲ ၂ မျိုး ၂ စား ကွဲပြားနေပြန်တယ်။ တမျိုးက ပကတိဘာဝ စိတ်ဝါဒဖြစ်ပြီး အခြားတခုက အတ္တဘာဝစိတ်ဝါဒဖြစ်တယ်။

စိတ်ဝိညာဉ်က ပဌမတည်ရှိလာပြီး လူတွေရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ဒီဝိညာဉ်ရဲ့ အသိတရား သဘာဝလောကကြီးအချင်းအရာ မှန်သမျှကို ဖန်တီးတာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အမြင်ရှိသူတွေကို ပကတိဘာဝစိတ်ဝါဒီတွေလို့ ခေါ်တယ်။

သူတို့ရဲ့ အတ္တဘာဝ အသိက (စဉ်းစားတွေးတောမှု)က ကျွန်တော်တို့ အရာမှန်သမျှကို ဖန်တီးတာဖြစ်တယ်လို့ မြင်သူတွေကတော့ အတ္တဘာဝစိတ်ဝါဒီတွေပဲ။ အဲဒီ စိတ်ဝါဒဘက်ဖြစ်ဖြစ် စိတ်ကအရင် ပဌမဖြစ်ပြီး၊ ရုပ်ကနောက်၊ ဒုတိယ အရာဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြတာပါပဲ။ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြတဲ့ ဘာသာရေးအယူအမျိုးမျိုးတို့ဟာ စိတ်ဝါဒချည်းပဲ ဖြစ်တယ်။

စိတ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာတွေမှာ ခွဲခြားနားတဲ့ အဘိဓမ္မာစနစ်များ အရိုက်အတွေ့တွေနဲ့ နည်းနာနဲ့ ရှင်းလင်းဝင်ပြမှုတွေရှိတယ်။ ဥပမာ ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ ပရမတ္တဝိညာဉ်က ဖန်တီးတာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ တချို့ကလဲ (လောကသမုတိ နမော်) တခေါ်ကလျှံ့ ဆိုင်ရာ စိတ်ဓာတ်က ဖန်တီးတာဖြစ်တယ်လို့လဲ ဆိုတယ်။ အဲဒီလို ဆိုလိုချက်တွေထဲမှာ ဘုရားသခင်က ဖန်တီးတယ် ဆိုတဲ့ အယူအဆလဲ ပါဝင်တယ်။ (ဆိုလိုတာက အရှင်ဘုရားသခင်က ဖန်တီးခြင်းလို့ ဆိုလိုတာပါပဲ။)

အဘိဓမ္မာ အခြေခံပြဿနာပေါ်မှာ အဘိဓမ္မာဆရာများရဲ့ တခြားဖက်က သုံးသပ်မှု ဝင်ပြစ်ယူဆချက်များ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီဘက်မှာလဲ မတူကွဲပြားမှုတွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ ရုပ်ဝါဒီများက ကမ္ဘာကြီးဟာ သိနိုင်တဲ့ အရာဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ ကမ္ဘာကြီးကို သိနားလည်ခဲ့သူတို့ရဲ့ အသိ၊ အယူအဆတို့ဟာ မှန်ကန်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ လူတို့ရဲ့ သိနားလည်မှုက အရာဝတ္ထုမှန်သမျှကိုရဲ့ အတွင်း မိုင်းသက်ဆိုင်မှုကို သိနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ တနည်းဆိုရရင် ဇာတ်ရဲ့ အနှစ်သာရကို သိနိုင်စွမ်းရှိတယ်လို့ ခံယူကြတယ်။

စိတ်ဝါဒီများကတော့ ဒီအမြင်ကို ငြင်းပယ်ကြတယ်။ ကမ္ဘာလောကကြီးကို သိနိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုတာကို ငြင်းပယ်ကြတယ်။ အဲဒီလို အဘိဓမ္မာဆရာတွေကို မသိနိုင်ဝါဒီတွေလို့ ခေါ်တယ်။ စိတ်ဝါဒနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်ဝါဒဟာ ပဦးတက်တဲ့ အမြင်ဖြစ်ပြီး စိတ်ဝါဒနဲ့ ရေရှည် တိုက်ပွဲဆင်ရတဲ့ ပြဿနာအတွင်းမှာ ဝိဇ္ဇာနည်းကျကမ္ဘာ အမြင်ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီရုပ်ဝါဒကမ္ဘာ့အမြင်က မှ သာ ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ ပုံကားချပ်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် ထင်ဟပ်ပြနိုင်စွမ်းရှိတာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဝါဒအမြင်ဟာ ဝိဇ္ဇာပညာ ရှာဖွေရှုစမ်းမှုအတွက် မှန်ကန်တဲ့ လမ်းညွှန်မှုပေး ရာဖြစ်တယ်။ ဝိဇ္ဇာပညာရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ အောင်မြင်မှုပါဖြစ်တယ်။ တချိန်ထဲမှာလဲ ရုပ်ဝါဒအမြင် ကလူသားတို့ရဲ့ လက်တွေ့ပြုမူဆောင်ရွက်မှုတွေနဲ့ ကိုက်ညီပြီး ကြွယ်ဝတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေနဲ့ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာနေတာဖြစ်တယ်။ ကြီးထွားခိုင်မြဲလာနေတာဖြစ်တယ်။

ရုပ်ဝါဒဟာ ဘာသာရေးရဲ့ မပြေငြိမ်းနိုင်တဲ့ ရန်သူကြီးတခုဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ရှိနေတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုမှအပ အခြားဘာမှ မရှိပါ။ ဒီနေရာမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အခန်းမရှိနိုင်ပါ။ (သို့သော် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများမှာ ရုပ်ဝါဒနဲ့ ငြင်းကိုယ်ကြည်ညိုသူတို့ အယောက်တော်ဝင် ဖြစ်တတ်ကြ ပါနေခြင်းတို့ဟာ ရှောင်တခင်မဟုတ်ပါ။) ဖြစ်စဉ်ဆိုရင် ရုပ်ဝါဒဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းရှိ ရှေ့တန်းရောက် လူတန်းစားများရဲ့ အမြင်ဖြစ်လာပြီး လူသားတို့ ခေါင်းဆောင်ရေးယန္တရား ပေါ်တိုးမှုရာမှာ လူ့အဖွဲ့အစည်း တိုးတက်အကျိုးပြုတဲ့ အတွေးအခေါ် လက်နက်ဖြစ်လာတယ်။

ကျေးကျွန်စနစ်အတွင်းမှာ ကျေးကျွန်ပိုင်ရှင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ရာမှာ ရုပ်ဝါဒကို လူ့အဖွဲ့အစည်းအား ပြုပြင်ပြောင်းလဲလိုတဲ့ ခေါင်းဆောင်တို့က အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်။

ပဒေသရာဇ်စနစ် ပေါ်ထွက်လာတဲ့အခါမှာ ပဒေသရာဇ်မင်းသခင်များနဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတို့ကို ခုခံတွန်းလှန်ဖို့ တန်းစားက ဆန့်ကျင်လာကြတဲ့အခါမှာ ရုပ်ဝါဒက အတွေးအခေါ်လက်နက်ကောင်းသဖွယ် အသုံးအဆောင်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အခု ကျွန်တော်တို့ ခေတ်မှာတော့ ရုပ်ဝါဒဟာ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားနဲ့ တိုးတက်တဲ့ အင်အားစုတွေက နယ်ချဲ့သမားနဲ့ ဖေါက်ပြန်ရေးသမားတို့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရာမှာ စွမ်းအားကြီးမားတဲ့ လက်နက်ကြီးတခုပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ပြောင်းပြန်ပဲ စိတ်ဝါဒကတော့ ဝိဇ္ဇာပညာကို ဆန့်ကျင်တဲ့ အမြင်ဖြစ်ပြီး ဒါဟာ ဘာသာရေးနဲ့ တပေါင်းတစည်းတည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာလောကရဲ့ ဘက်ပုံကားချပ်ကိုလဲ ရုပ်မျက်ဆင်းမှားပြီး မမှန်မကန် ရှင်းပြတာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ စိတ်ဝါဒဟာ ခေတ်နောက်ကျပြီး အားနည်း ဖေါက်ပြန်တဲ့ အင်အားစုတို့ကို အလုပ်အကျွေးပြုပြီး တိုးတက်တဲ့ အင်အားစုတို့ကို ဆန့်ကျင်ရာမှာ ဘာသာရေးနဲ့ အပေါင်းအပါ လုပ်ကြံပြီး လုပ်သားပြည်သူတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ကျွန်ပြုဖိနှိပ်ထားပါတယ်။ ဖေါက်

မြန်တဲ့ လူတန်းစားတွေ ခင်အား ရှုတွေရဲ့ ချုပ်ချယ်မှုကြီးအား ဖြည့်ပေးတဲ့ ကိရိယာတခု အဖြစ်လဲ ပါဝင်နေပါတယ်။

အုပ်စိုးတဲ့ လူတန်းစားဘက်က ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ့်ကျိုးအတွက် စိတ်ဓါတ်ကို ထောက်ခံပြီး စိတ်ဓါတ်အမြင်တွေ တနေ့တခြား ကျယ်ပြန့်ရေးအတွက် လဲ ကြိုးစား ကြပါတယ်။

ဆိုရှယ်လစ်လူ့အဖွဲ့အစည်းသို့ ရောက်တော့ ခေါင်းဆောင်တဲ့ လူတန်းစားလဲ မရှိတော့မို့ စိတ်ဓါတ်လွှမ်းမိုးရေးအတွက် လူမှုရေး အခြေခံမရှိတော့ပါဘူး။ နည်းကျအမြင် များကသာ (ရုပ်ဝါဒ) ကသာ လွှမ်းမိုးတဲ့အရာဖြစ်လာပါ တယ်။

ဒါကြောင့် ကျနော်တို့ဟာ အတိတ်ကာလနဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကို ကြည့်ရာမှာ အတိတ်ကာလရဲ့ အခြေခံပြဿနာ အပေါ် သူတို့ဘယ် လိုသဘောထား ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို အခြေပြုပြီး ရုပ်ဝါဒ နဲ့ စိတ်ဝါဒတို့ကို ခွဲခြားကြည့်ရှုမှာဖြစ်ပါတယ်။

လူတန်းစား ရှိတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ လူတန်းစား အသီးသီးဟာ အမြင်မတူကြပါဘူး။ မိမိတို့ လူတန်းစားရဲ့ အကျိုးစီးပွားဖက်က ရပ်တည်ပြီး ပြဿနာတွေကို ကြည့်ရှုတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်သမား လူတန်းစား ကျတော့ မိမိလူတန်းစားရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကမ္ဘာလောကကြီး နှင့်ဖုင်းကို ပြဿနာတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် နားလည်ဖို့ ခုံ၍ စိတ်ဓါတ်ကို ကိုင်စွဲလို့ မရပါ၊ ရုပ်ဝါဒကို ကိုင်စွဲရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ မတူကြတဲ့ လူတန်းစားတွေဟာ မိမိ လူတန်းစား အကျိုးစီးပွားအတွက် ပြဿနာတွေကို ကြည့်မြင်ရာမှာ ရပ်တည်ချက်တွေ မတူကြပါ။ ဒါကြောင့် ရုပ်ဝါဒ အတွေးအခေါ်ဟာ လူတန်းစားဝဲ့ကိုင်ဖို့ အတွက်ကိုင်စွဲရမဲ့ ဝတ်ပြုရာတဲ့ လက်နက်ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ လူတန်းစားရှိတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ အတွေးအခေါ်ဟာ လူတန်းစားလက္ခဏာ ရှိနေခြင်းပါဘဲ။

ဘယ်လူတန်းစားဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အသိရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ မရှောင်လွှဲသာဘဲ၊ အတွေးအခေါ် အမြင်တခုခုကို ကိုင်စွဲထားတာချည်းပါဘဲ။ ဒီအနေအထားက ကြည့်တော့ မာ့က်စ်ဝါဒ အတွေးအခေါ်ဆိုတာ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားအတွက် အခွင့်အလမ်း ထက်မြက်တဲ့ အတွေးအခေါ် လက်နက် ဖြစ်တယ်။ ဒီလက်နက်ကို ရဲဘော်တို့ ကိုင်စွဲကြပါစို့။

ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားနဲ့ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားပါတီက ကိုင်စွဲတဲ့ အတွေးအခေါ်ကို အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒါကို မာ့က်စ်နဲ့ အိန်ဂယ်လ်တို့က ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့လို့ မာ့က်စ်ဝါဒ အတွေးအခေါ်လို့ ခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။

အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ ဆိုတာဘာလဲ

သဘာဝ အချင်းအရာများကို ချဉ်းကပ်ရာ၌ဖြင့်၊ လေ့လာသုံးသပ်ရာ၌ဖြင့်၊ ဆင်ခြင်ပေါက်မှု၌ဖြင့်၊ တွေးခေါ်မှု နည်းနာတွင် အနုပဋိလောမ နည်းအရ ဖြစ်ပြီး သဘာဝ၏ အချင်းအရာများကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ပြရာမှာ ကြည့်ရှုသဘောထား မှာ အမြင်တွင် ရုပ်ဝါဒ အရ ဖြစ်သောကြောင့် အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒလို့ ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒမှာ အပိုင်း ၂ ပိုင်းပါတယ်။ အခုက အနုပဋိလောမ တရားက ရုပ်ဝါဒ ဖြစ်တယ်။ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒကို ဒီအပိုင်း ၂ ပိုင်းနဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတယ်။ အနုပဋိလောမ ဆိုတာ နည်းနာ ဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဝါဒ ဆိုတာ အမြင်ဖြစ်တယ်။

အနုပဋိလောမ ဆိုတဲ့စကားဟာ ဂရိတ်ဘာသာ ဝကား ဒိုင်ယာလက်တိ ဆိုတဲ့ စကားက ဆင်းသက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းမှာ အမှန်ကို ရှာခြင်းပါဘဲ။ ရှေးအခါက အငြင်းပွားကြရတဲ့ အခါမှာ တဖက်ရဲ့ ငြင်းဆိုချက်များ အတွင်းဝဲက ပဋိပက္ခဖြစ်နေတာ တွေကို ဖော်ထုတ်ပြီး သူ့သဘောကျနောင်ခြင်း အားဖြင့် အမှန်ကို ရောက်အောင် လုပ်ဆောင်ကြခြင်းပါဘဲ။ အဲဒီ အနုပညာကို အနုပဋိလောမလို့ ခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။

တွေးခေါ်မှု အတွင်း ပဋိပက္ခတွေကို ဖော်ထုတ်ခြင်းနဲ့ သန့်ကျင်ဖက် ဝင်မြင်ချက် အငြင်းအခုံ ဖြစ်ခြင်းတို့ဟာ အမှန်ကို ရောက်ဖို့ အကောင်းဆုံးနည်းဘဲလို့ ယုံကြည်သူ အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များ ရှေးကရှိခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီအနုပဋိလောမ တွေးခေါ်နည်းကို နောင်ကာလမှာ သဘာဝလောကရဲ့ အချင်းအရာများ အတွက် တိုးချဲ့လိုက်တဲ့ အခါမှာ ၁၀ ၊ ၁၀ ကိုနားလည်သဘောပေါက်ရေး အနုပဋိလောမ နည်းအဖြစ် တိုးပွားလာခဲ့တယ်။

ဒါဒီ အနုပဋိလောမနည်းက

သဘာဝ ရဲ့ အချင်းအရာများဟာ အစဉ်သဖြင့် လှုပ်ရှားနေတယ်။ အမြဲသဖြင့် ပြောင်းလဲနေတယ်။ ဖွံ့ဖြိုး သဘာဝ ရဲ့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုဟာ သဘာဝ အတွင်းရှိ ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုရဲ့ အကျိုးဆက်သာ ဖြစ်တယ်လို့ ယူသကြတယ်၊ ဒါကြောင့် အနုပဋိလောမနည်းနဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်တို့ကို ပေါင်းစပ်ထားတာလို့ ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အနှစ်သာရ အရပြောရရင် အနုပဋိလောမဟာ တက္ကဗေဒ နဲ့ ပြောင်းပြောင်းပြန်ပြန် ဆန့်ကျင်နေပါတယ်။

မာက်စ်ဝါဒ၊ အနုပဋိလောမ အတွေးအခေါ်အမြင်ဟာ ရုပ်ဝါဒကမ္ဘာ့အမြင် ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့အမြင်ဆိုတာဘာလဲ

ကမ္ဘာ့ အမြင် ဆိုတာ ကမ္ဘာလောကကြီး တခုလုံးကို ကြည့်ရှုတဲ့ အမြင်စနစ်ဖြစ်ပြီး လူတို့ဟာ ၎င်း ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိတဲ့ အခြေအနေများကို ချဉ်းကပ်ကြည့်ရှုရာမှာ တစေ့ အခြေအနေကို ရှင်းပြတဲ့ အခါမှာ သက်တွေ့ပြုမူလှုပ်ရှားကြရတဲ့ အခါမှာ ရုပ်ဝါဒ အမြင်ကို လမ်းညွှန် သဘောသုံး ချကြရပါတယ်။

သဘာဝ နှင့် ပယ်ပယ်အသီးသီး အတွင်းမှာ ဘယ်လောက်

တကြော်.မား တို့ရှာဖွေတွေ့ရှိမှု ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိန်းပြည့်အမြင် အမြဲ မပေးနိုင်ပါ။ ကာလ္ကာ့ အမြင် အမြဲ မဖွဲ့စည်းနိုင်ပါ။ ဥပမာ အတူဗေဒနယ်ပယ်အတွင်း အချို့သော ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများနဲ့ အတူဗေဒဆိုင်ရာ တို့ဟာ ကိန်းပြည့်အမြင် အမြဲ မပေးနိုင်တာဟာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ ၎င်းတို့ဟာ ဘဝပင်လိုပင် အရေးကြီးတော့မှ ကျွဲ့ပြောင်းပြီး အကန့်အသတ်ရှိတဲ့ အတိုင်းအတာ အတွင်း ဆိုလိုတာက အတူဗေဒ အချင်းအရာ နယ်ပယ်အတွင်းမှာသာ ခိုင်လုံပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မြောက်မြားလှတဲ့ အချင်းအရာများရဲ့အတွင်းသဘော (အနှစ်သာရ)ကို တော့ ပေါ်လွင်အောင်မဖွင့်ပြနိုင်ကြပါ။ ဒါဟာလဲ အခြားဝိဇ္ဇာပညာရပ်များ အတိုင်းပင်ဖြစ်ပါတယ်။

သမိုင်းရုပ်ဝါဒ ဆိုတာဟာ [illegible] လူ့အဖွဲ့အစည်းဘဝ အချင်းအရာတွေကိုလေ့လာရာမှာ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒမူတွေကို တိုးချဲ့လိုက်တာဖြစ်တယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း အချင်းအရာတွေ လူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ၎င်းရဲ့ သမိုင်းကို လေ့လာရာမှာ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒမူတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်တာဖြစ်တယ်။ အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒနဲ့ သမိုင်းရုပ်ဝါဒကို မာ့က်စ်နဲ့ အိန်ဂလ်တို့က ၎င်းတို့ အရင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တဲ့ ဒဿနိကမ္မာ နယ်ပယ်မှာရှိတဲ့ အယူအဆတွေ၊ သိပ္ပံနည်းကျ အချက်တွေကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ကျိုးကြောင်းခိုင်လုံတဲ့ အရာတွေ ကောင်းတာတွေကိုယူ မကောင်းတဲ့အရာတွေ ပယ် အသိဉာဏ်ကိုယူ အကာကို ပယ်ပြီးမှ ရခဲ့ကြတာဖြစ်တယ်။

အဲဒါတွေကို အနှိုင်းအယှဉ်ပေါ်မြေရှာမယ်ဆိုရင် မာ့က်စ်ဝါဒ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တဲ့ ဗေဒသောက်မြစ်သုံးသွယ်ထဲမှာ ဗေဒသောက်မြစ်တခုဖြစ်တဲ့ ရှေးဟောင်းဂျာမန်ဒဿနိကမ္မာဆရာ ဟီးဂဲလ်-ဖရီး-ဟီဂဲလ်(၁၇၇၀-၁၈၃၁)ကို ထိုးကား မြေနှင့်ရှိပါတယ်။ ဟီးဂဲလ်ဟာ အနုပဋိလောမနည်းနာရဲ့ အဓိက အင်္ဂါရပ်တွေကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟီးဂဲလ်ရဲ့ အနုပဋိလောမနည်းနဲ့ မာ့က်စ်ရဲ့ အနုပဋိလောမ နည်းနာ တထပ်တည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မာ့က်စ်ဟာ ဟီးဂဲလ်အနုပဋိလောမ နည်းနာထဲက အဆီအနှစ်ကိုသာ ယူပြီး စိတ်ဝါဒ ရောယှက်နေတဲ့ အကာတွေကို ပယ်ဖျက်လိုက်တယ်။ မာ့က်စ်က အနုပဋိလောမနည်းနာဟာ ပိုမိုခေတ်မီပြီး ဝိဇ္ဇာနည်းကျသဏ္ဍာန်ဖြစ်အောင် နောက်ပြန်သတ်တိုး မွမ်းမံလိုက်တာဖြစ်တယ်။ မာ့က်စ်ရဲ့ အနုပဋိလောမနည်းနာဟာ ဟီးဂဲလ်ရဲ့ နည်းနာနဲ့ ခြားနားရုံသာမက ပြောင်းပြန်ကြီး ဆန့်ကျင်လျက်ရှိတယ်။ ဟီးဂဲလ်ဟာ ပကာသနိတဝ စိတ်ဝါဒသမား တယောက်ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့အမြင်မှာ ပဌမဆုံး ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အကြောင်းမဲ့အယူအဆက ကမ္ဘာလော

ကကြီးတို့နှင့်ဆင်းလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ သဘာဝကမ္ဘာကြီး ကမ္ဘာကြီးဟာ အကြောင်းမဲ့ အယူအဆရဲ့ အပြောင်းအလဲ [illegible] ဟီးဂဲလ်ကျော်နဲ့ အိန်ဂလ်တို့ ကဒါနဲ့ ပြောင်းပြန် [illegible] လူ့အသိစိတ်က ကမ္ဘာလောကကို ရောင်ပြန်ဟပ်ပြခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ [illegible] သဘောတရားများ မြင်သာ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ မာ့က်စ် အိန်ဂလ်တို့ အမြင်အရ သဘာဝလောကကြီးက အရင်ရှိလာပြီး နှစ်သန်းပေါင်းများစွာကြာပြီး နောက်မှ လူဆိုတာဖြစ်လာတာဖြစ်တယ်။ ၁၀၀၈ သဘာဝလောက ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီနောက် မှ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ တစတစ ပေါ်လာတာဖြစ်တယ်။ ပဌမသက်ရှိသတ္တဝါတွေထဲမှာ ကလာပ်စည်းတခုရှိတဲ့ အမီးဘား ဆိုတာက ဖြစ်တယ်။ ဒီနောက်မှာ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းသန်းပြီးနောက်မှ လူ ဖြစ်လာတာဖြစ်တယ်။ လူ့ရဲ့ဦးနှောက်ဟာ တဖြေးဖြေး ရင့်ကျက်လာပြီး [illegible] ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။

ရုပ်ဝါဒ အမြင်မှာလဲ မာ့က်စ် အိန်ဂလ်တို့ဟာ သမိုင်းမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ဒဿနိကမ္မာ အမြင်အနှစ်တွေကို လေ့လာပြီး အဲဒါတွေထဲက အဆီအနှစ်တွေကို ယူ အကာတွေကို ပယ်ပစ်လိုက်ပြီးမှ ဝိဇ္ဇာနည်းကျတဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်ကို တင်ပြလိုက်တာဖြစ်တယ်။

ရုပ်ဝါဒနဲ့ ပတ်သက်လို့ မာ့က်စ် အိန်ဂလ်တို့ဟာ ဂျာမန် ဒဿနိကမ္မာ ဆရာတဦးဖြစ်တဲ့ လုဒ်ဝစ် ဖွားယာဗားဘတ်ချ်(၁၈၀၄-၁၈၇၂)ကို ထိုးကား လေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မာ့က်စ် အိန်ဂလ်ကို ရဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်ဟာ ဖွားယာဗားဘတ်ချ်ရဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်နဲ့ တထပ်တည်း မဟုတ်ဘူး။ မာ့က်စ် အိန်ဂလ်တို့ဟာ ဖွားယာဗားဘတ်ချ်ရဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်ထဲက အဆီအနှစ်တွေကိုယူပြီး အကာကို ပယ်လိုက်ကာ ဝိဇ္ဇာနည်းကျတဲ့ ရုပ်ဝါဒ ဒဿနိကမ္မာ ဆိုင်ရာ သဘောတရားတရပ်ဖြစ်လာအောင် ဖြည့်စွက်တိုးမွမ်းပေးလိုက်တာဖြစ်တယ်။ ဖွားယာဗားဘတ်ချ်ရဲ့ စိတ်ဝါဒကျတဲ့ ဘာသာရေး ဆန်တာတွေ ကိုယ်ကျင့်တရား ဆန်တာတွေ ပယ်ပေးလိုက်တာဖြစ်တယ်။ ဖွားယာဗားဘတ်မှာ "အခြေခံအရ ရုပ်ဝါဒသမား တယောက်ဖြစ်သော်လဲ စိတ်ဝါဒ အနှောင်အဖွဲ့များကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရမယ်"လို့ အိန်ဂလ်က အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့ဘူးတယ်။

ရုပ်ဝါဒ အနုပဋိလောမ ရဲ့ အဓိက လက္ခဏာ များကတော့

၁။ ပဌမ ပစ္စုပ္ပန်မှာ သဘာဝ အချင်းအရာတွေ ဟာ တသီးတခြားတည်ရှိနေတာမဟုတ် ဆက်နွယ်နေ ရ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်နေတယ်။ အပြန်အလှန်

ကို ဦးနေတယ်။ အမြန်နှုန်းအလျင်ဆုံး ပြောင်းပြန်ခန်းနေတယ်လို့ ယူဆတယ်။

ဟာရက်ကလစ်ကတော့ မီးနဲ့ အနှစ်ကျင့်စွာဘဲ သဘာဝ အချင်းအရာတွေဟာ ချောင်းတခုမှာ စီးနေတာ ဖြစ်တယ်။ တခုနဲ့တခု မခြားနားဘူး။ သီးခြားစီ ဖြစ်နေတယ်။ အမှန်ကို ခွင်းတယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

ဒုတိယ လေ့လာတာကတော့ သဘာဝ အချင်း အရာတွေဟာ ငြိမ်သက်ပြီး မရွေ့မရှားဖြစ်တဲ့ အရာ မပြောင်း လဲတဲ့အရာမဟုတ်ဘဲ အသက်မပြတ် လှုပ်ရှားနေတယ်။ ပြောင်းလဲနေတယ်ဆိုတဲ့အမြင်ကို၊ အနုပဋိလောမ နည်းနဲ့ ယူဆကြတယ်။

တတိယမေးက ဒါနဲ့ ပြောင်းပြန်ဘဲ သဘာဝရဲ့ အချင်း အရာတွေဟာ ငြိမ်သက်နေတယ်။ ပြောင်းလဲမှု မရှိဘူးလို့ ယူဆတယ်။ ဒါကြောင့် အနုပဋိလောမ ရှုထောင့် က ကြည့်ရင် ကာလရှည်ကြာ အောင်မြဲနေတယ်ထင်ရပေမဲ့ ဖြိုကွဲပျက်စီးနေတဲ့ အချင်းအရာနဲ့ အချို့အချိန်မှာ ကြာရှည်တည်မြဲမယ်မထင်ရပေမဲ့ တောင်ပြစ်ပေါ်တိုး ပွားနေပြီဖြစ်တဲ့ အချင်းအရာတွေ ရှိပြီးအချင်းအရာ ၂ ခုရှိတဲ့ အနက်အနုပဋိလောမနည်း နဲ့ အရ ကောက်ချင်းချက် ကိုယ်လေး တားတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် အချင်းရှင်လူတန်းစားနဲ့ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား ဗမာပြည်အခိုင်အမာနဲ့ ပြောရရင်လက် ရှိအာဏာရနေခဲ့ ပေါက်ပြန်တဲ့စစ်အစိုးရနဲ့ဗမာ ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကခေါင်းဆောင်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ တော်လှန်တဲ့အင်အားစုများကို ဥပမာပေးကြည့်သပ် ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ပေါက်ပြန်တဲ့အင်အားစုတွေဟာ လက်ရှိအခြေအနေမှာ တည်မြဲသယောင်ရှိနေပေမဲ့ ပြိုကွဲ ပျက်စီးသွားတော့မယ့် အင်အားဖြစ်တယ်။ တော်လှန်ရေး အင်အားစုတွေကတော့ လက်ရှိအခြေအနေမှာ မတည်မြဲ နိုင်ဘူးလို့ ထင်ရပေမဲ့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေတယ်။ မီးအင်အား စုကို အလေးထား ရမယ်။ အကြောင်းက တော့ အသစ် ပေါ်ထွက်လာတဲ့အရာ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေတဲ့ အရာတို့ဟာ မကြာမြန်နိုင်တဲ့ အတွက်ကြောင့်ပါဘဲ။

မှာက်စ်ပြော အနုပဋိလောမနည်းက အသစ်ဖြစ်ပေါ် တိုးပွားမှုဆိုတာမှာ အဟောင်း အသစ် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှု တို့ကို ခေါ်ဆိုလိုပါ။ တကယ်အသစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုကို သာဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။

ဥပမာအားဖြင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ပေါ် ခဲ့တဲ့ မဟာ သူတို့ရဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ အုပ် ချုပ်မှုကို ဥရောပမှာ ခေတ်သစ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ သူတို့ ရဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို ဖုံးကွယ်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ အမျိုးသားဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီတွေ့ နာမယ်တပ် ထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုခေါ်ဆိုရေး ရှိတဲ့ "အသစ်" ဆိုတာ ဟာ ပေါက်ပြန်တဲ့အသစ်ဖြစ်တယ်။ ဒီမျိုးကို မကြာမြန်နိုင်တဲ့ အရာလို့ မတွက်ဆနိုင်ဘူး။ မှချ မလွဲ ကြာမြန်နိုင် ရ

မယ်။ အတုအယောင် အသစ်ဖြစ်လို့ဘဲ။ တကယ့်လက်တွေ့ ကာလ သူတို့ဟာ ရှုံးခဲ့ကြပြီ မဟုတ်ပါလား။ ဒါနဲ့ပတ်သက် အိန်ဂျယ်လ်က

"သဘာဝ အချင်းအရာတွေဟာ အသေးငယ်ဆုံး အမှုန်အမွှား ကလေးမှ အကြီးဆုံး နက္ခတ်ကိုယ်အထိ ဖြစ်သွားတယ်။ သဲမှုန်က လေးကနေပြီး နေ စကြဝဠာအဆုံး ကာလ ပြောင်းလဲမှု အဝေ၊ အသက် မပြတ် မရပ်မနား လှုပ်ရှားပြောင်းလဲနေတဲ့ ဖြစ် စဉ်အတွင်း တခုခုဖြစ်ပေါ်ထွက်လာနေတယ်။ ပျက်စီး နေတယ်လို့ လဲပြောခဲ့ပါတယ်။" (အိန်ဂျယ်လ်ရေး သဘာဝ အနုပဋိလောမ — မှ)

ဒါကြောင့် အိန်ဂျယ်လ်က - အနုပဋိလောမရဲ့ ကောက်ယူချက် ဟာ "အရာဝတ္ထုများနဲ့ ၎င်းတို့ရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုအဓိကအား ဖြင့် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မှု၊ ပေါင်းစည်းမှု၊ လှုပ်ရှားမှု၊ ပေါ် ထွက်လာမှု၊ ပျောက်ကွယ်သွားမှုတို့ ဖြစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ (အိန်ဂျယ်လ် ၏ ဒူးရင်း ဆန့်ကျင်ရေး မှ)

တတိယ လေ့လာမှာ - သဘာဝလောကမှာ ရှိတဲ့ အချင်းအရာတွေ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားတာဟာ အရေအတွက် ပြောင်းလဲမှုမှ အရည်အချင်း ပြောင်းလဲမှုသို့ ကူး ပြောင်းနေတာ ဖြစ်တယ်။ အရည်အချင်းသို့ ကူး ပြောင်းတာဟာ သာမန်ပြောင်းလဲသွား တာ မဟုတ်ဘဲ ခုန်ကူး ပြောင်းလဲတာလို့ မြင်တယ်။

ဒါပေမဲ့ တချို့ မေဒ အရေတော့ အရေအတွက် ပြောင်းလဲမှု တွေဟာ အရည်အချင်း ပြောင်းလဲသွားတာ မျိုးမဟုတ်ဘူးတဲ့ အဲဒီ ပြောင်းလဲမှုတွေဟာ စက်ဝိုင်းလို ပြန်လည်ပြီး ပြန်ပြီးတာ ဖြန်ဖြစ်တာ ရိုးရိုး ပြောင်းလဲတာမျိုးဘဲလို့ ယူဆတယ်။ အနု ပဋိလောမနည်း အရ မြင်တာက အရေအတွက် ပြောင်းလဲမှုအ ဆင့်မှာ ပြောင်းလဲမှုဟာ မသိသာ မထင်ရှားသေးဘူး။ တဖြေး ဖြေး ပြောင်းလဲနေတဲ့ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ပြောင်းလဲရင်း သတ်မှတ်ချက်ကို ရောက်တဲ့ အခါ၊ အဝင်မတန် ရုတ်ခြည်းဖြစ်စွာ ခုန်ကူး ပြောင်းလဲသွားတာမျိုး ဖြစ်တယ် လို့ မြင်တယ်။ အနုပဋိလော မနည်းအရဆို ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုဟာ ရှေ့သို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွား တယ်။ အမြင့်သို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားသွားနေတယ်လို့ ယူဆတယ်။ အရည်အချင်း အဟောင်းကနေ အရည်အချင်း အသစ်သို့ ပြောင်း လဲနေတာ ဖြစ်တယ်။ ရိုးရိုးကနေ ရှုပ်ထွေး သော ဖြစ်ပေါ်တိုး ပွားမှုသို့၊ အဆင့်နိမ့်မှ အဆင့်မြင့်သို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုဖြစ် တယ်။ ဒါဟာ သဘာဝလောကမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် သက်ရှိသတ္တ ဝါလောကမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် လူ့သတ္တဝါအထိ ဒီနည်းနဲ့ ပြောင်း လဲလာတာ ဖြစ်တယ်။ အပင်လောကမှာလဲ အနိမ့်ဆင့်ကနေ အမြင့်ဆင့်သို့ ပြောင်းလဲလာခဲ့တယ်။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက အပင်မျိုးတွေဟာ ယနေ့ ရှိနေတာနဲ့ မတူခဲ့ဘူး။ ရှေးရှေး ကအပင်တွေဖြစ်ကြ အပင်ရဲ့ မျိုးစေ့တွေဟာ အဆုံ မရှိဘူး နောင်မှ တဖြည်းဖြည်း ရာသီဥတုဝန်းကျင်ကို ခံနိုင်လာအောင် မျိုး စေ့မှာ အဆုံဖြစ်လာ အသီးမှာလဲ ပြောင်းလဲလာတာဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တချို့တေ အဘိဓမ္မာဆရာများကတော့ ခုလို အဝိုင်း ဘဲ၊ မပြောင်းလဲဘူးလို့ ရှုပ်ခဲ့တယ်။ ဥပမာ နာမည်ကျော်

ဆွီဒင်ပြည်သား သဘာဝဗေဒပညာရှင်တဦးဖြစ်တဲ့ ချားလ်-လင်နေး (၁၇၀၇-၁၇၇၈) က အပင်လောကမှာ မူလ ဖန်တီးထားတဲ့အတိုင်းဘဲ ဘာမှမပြောင်းလဲခဲ့ဘူး လို့ ပြောင်းပြန်ပြောဆိုမှု ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြင်သစ်သဘာဝ ဗေဒပညာရှင် ဂျီဘိုနက် (၁၇၃၅-၁၈၀၀) ကလဲ လူကြီးဖြစ် လာပေမဲ့ သူ့ငယ်ငယ် ကလေးဘဝကနေ့ ဘာမှ မ ခြားပါဘူးတဲ့။ သူက လူဖြစ်လာတာဟာ ရိုးရိုးကြီးထွား လာမှုသာဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ အပင်လောကမှာ အ နိမ့်ဆင့်ကနေ အမြင့်ဆင့်သို့ ပြောင်းလဲလာတယ်။ ရေညှိက နေ အပင်ကြီးများပေါက်ပွားလာခဲ့တယ်။ သက်ရှိသတ္တဝါ များ ပြောင်းလဲမှုမှာ (ဇီဝဗေဒ) အမီးဘားလို ကလပ်စည်း တခုကနေ အဆင့်မြင့်တဲ့ တိရိစ္ဆာန် အသီးတစတစ ပြောင်း လဲပြီး နောက်ဆုံး လူ အဖြစ် ဖြစ်လာတယ်။ ဒါဟာ နှစ်သန်းပေါင်း များစွာဖြတ်သန်းပြီးမှဖြစ်လာကြတာဖြစ်တယ်။

ဥပမာ ရေမှာရေရှားနေပြီး ရေခိုး ရေငွေ့၊ ရေခဲနေပြီး ရေခဲအဖြစ်ပြောင်းတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါတွေဟာ အရေ အတွက်ကနေ တစတစ ပြောင်းလဲလာပြီး ဆက်လက်အမှတ် ကျောက်လာတော့ ခုန်ကူး ပြောင်းလဲသွားတာတွေပါဘဲ။

ဗဟုသုတ လေ့လာကြတော့ အရာဝတ္ထုနှင့်သဘာဝ အချင်းအရာများမှာ အတွင်းပဋိပက္ခများဟာပင်ကိုယ်က တဲ့ ရှိနေတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အရာဝတ္ထုနှင့် သဘာဝ အချင်းအရာ တို့မှာ၊ အမနဲ့ အဖို ၊ အဝင်တက်နဲ့ အနုတ် ၊ ပျက်စီးနေသော အရာတချို့နှင့် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေ သော အရာအချို့တို့ ပါဝင်နေကြပါတယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက် တို့ တခုနဲ့တခု တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း။ အဟောင်းနဲ့ အသစ် တို့ တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း၊ ပျက်စီးနေတဲ့ အရာနဲ့ အသစ် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေတဲ့ အရာတို့တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းစတဲ့ ဒါ တွေဟာ အရေအတွက် ပြောင်းလဲမှုမှ အရည်အချင်းပြောင်း လဲမှုသို့ ဖြစ်ပြောင်းလဲခြင်းတို့ ပါဝင်နေတဲ့ အတွင်းရုပ်များ ဖြစ်ကြတယ်။

အဘိဓာန်အရ ဒိုင်ယာလက်တစ်ဆိုရင် အနှစ်ချုပ်တော့ မ ရုပ်ဝါဒဟာ အရာဝတ္ထု တို့ရဲ့ အနှစ်သာရ အတွင်းရှိ ပဋိပက္ခ များကို လေ့လာခြင်းဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားခြင်း ဆိုတာဟာ ဆန့်ကျင်ဘက် အချင်းချင်းတို့ရဲ့ အတိုက်အခံ ဖြစ်ခြင်းတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲသာဖြစ်ပါတယ်။

လူ့ပထဝီနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတို့ရဲ့ သမိုင်းကိုလေ့လာ တာမှာ အနုပဋိလောမနည်းနဲ့ မှတ်သားဖွယ်များကို တိုးချဲ့ကြည့် ရင်

ကမ္ဘာပေါ်မှာ သီးခြားကင်းလွတ်နေတဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန် များ မရှိပါ၊ အားလုံးသော အသွင်သဏ္ဍာန်များဟာ တခုနဲ့ တခု ဆက်သွယ်နေခြင်း မှီခိုအားထားနေကြခြင်းတို့ကြောင့် သမိုင်းမှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းစနစ်တိုင်းနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း လှုပ်ရှားမှုတိုင်းကို သမိုင်းဆရာတွေက မကြာခဏပြော လေ့ရှိသလို "ထာဝရသစ္စာ" သို့မဟုတ် အခြားကင်းကြီး ယူထားတဲ့ ယာဉ်မြင်ချက်နဲ့ တန်ဘိုးမဖြတ်ရ။ အထက် အဆိုပါစနစ်နဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း-လှုပ်ရှားမှုတို့ကိုဖြစ် ပေါ် စေခဲ့တဲ့ ဆက်သွယ်မှုရှိတဲ့ အခြေအနေများအရ တန်ဘိုး ဖြတ်သုံးသပ်ရပါလိမ့်မယ်။

ဒုတိယ အချက်ကတော့ ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ အစဉ် သဖြင့် လှုပ်ရှားရုံဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေပါက၊ အဟောင်း များပျောက်ကွယ်နေပြီး အသစ်အသစ်တွေ ပေါ်ပေါက် လာနေပါက "မပြောင်းလဲနိုင်တဲ့" လူ့အဖွဲ့အစည်းစနစ် များ မရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းနဲ့ လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်တာ ထာဝရတည်သော "ကျက်သရေ" မရှိနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။ လယ် သမားများဟာ လယ်ပိုင်ရှင်မြေပိုင်ရှင်ရဲ့ အောက်မှာ ထာဝ စဉ် သွေးစုတ်ခံနေရမယ်။ အလုပ်သမားများဟာ အရင်းရှင် တွေရဲ့ အောက်မှာ ထာဝစဉ်အစား အလုပ်သမားဖြစ်နေ ရမယ်ဆိုတဲ့ "ထာဝရစံချိန်ကျ" များ လဲ ရှိနိုင်ကြောင်း ထင် ရှားပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဘဲ ဒါတွေက ပဒေသရာဇ်မြေရှင်စနစ် ကို အရင်းရှင်စနစ်က ဖယ်ရှားခဲ့သလို အရင်းရှင်စနစ်ကို လဲ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်က မုချဖယ်ရှားပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေဟာ မ ရှောင်လွှဲနိုင်တဲ့ အချင်းအရာတွေပါဘဲ။ ဒါကြောင့် လူတန်း စား ပဋိပက္ခတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ဘို့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲတွေ ကို ကြံကြံခိုင်ခိုင် ဆင်နွှဲရပါလိမ့်မယ်။

လူတန်းစားတိုက်ပွဲ နှုချရုပ်ရမယ်ဆိုရင် အခြေခံ တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် ၃ မျိုးကို သုံးသပ်ထားရပါမယ်။ (၁) နိုင်ငံရေးတိုက်ပွဲ (၂) စီးပွားရေးတိုက်ပွဲ (၃) အတွေး အခေါ်တိုက်ပွဲတို့ ဖြစ်တယ်။ လူတန်းစားတိုက်ပွဲရဲ့ အ မြင့်ဆုံး သဏ္ဍာန်ဘိုတာလဲ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပါ တယ်။ ကျနော်တို့ဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းဟောင်း၊ ဖောက် ပြန်တဲ့ စနစ်ဆိုးတွေရဲ့ ပဋိပက္ခတွေကို မဖုံးကွယ်ဘဲ ဖော် ထုတ်ပေးရမယ်။ လူတန်းစားတိုက်ပွဲကို တားဆီးမထားဘဲ မှန်ကန်တဲ့ အမြင် နည်းနာတွေနဲ့ အဆုံးတိုင်ဆင်နွှဲရေးကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ဆုပ်ကိုင်ထားရမယ်။ မယိမ်းယိုင်ရဘူး။ ဒီကနေ့ ဗမာပြည်မှာ ဆင်နွှဲနေတဲ့ ပြည်သူ့စစ်ပွဲကြီး တော်လှန်ရေး ဟာ သဘာဝကျတဲ့ ရှောင်လွှဲမရတဲ့ အချင်းအရာဖြစ်တယ်။ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို အောင်ပွဲရသည်အထိ ဆင် နွှဲသွားရပါလိမ့်မယ်။ ပေါ်လစီ အရ မမှားဘို့ဆိုရင် ကျနော် တို့ပါတီဟာ ရန်သူနဲ့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲကို ကြံ့ကြံ့ခိုင် ဆင်နွှဲရေးဖြစ်တယ်။ ရန်သူတွေရဲ့ မှိုင်းတိုက်မှု၊ စိတ်ကျေးယုံ မှု၊ လှည့်စားမှု မှန်သမျှကို သတိရှိရှိနဲ့ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက် ရပါလိမ့်မယ်။

အလုပ်သမားလူတန်းစားရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုအောက် မှာ အလုပ်သမား လယ်သမား ဟာ မိတ်ဖွဲ့မှုအခြေခံပေါ် မှာ တကြား တော်လှန်တဲ့ လူတန်းစား အသီးသီး၊ လူ့အလွှာ အသီးသီးတို့နဲ့ သွေးစည်းညီညွတ်ပြီး ဘုံရန်သူကိုအောင် မြင်တဲ့အထိ အဆုံးတိုင်ဆင်နွှဲ တိုက်ပွဲဝင်ကြရ လိမ့် မယ်။

ဥပဒ်ိယပြု သနာ၊ မော်ကွက်စ်ပေါဒရဲ့ အဘိဓမ္မာအမြင်

မော်ကွက်စ်ရဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်ဟာ အရင်းခံအားဖြင့် စိတ်ဝါဒနဲ့ ပြောင်းပြန်ကြီး သန့်ကျင်နေပါတယ်။ မော်ကွက်စ်ဝါဒရဲ့ ရုပ်ဝါဒ အမြင်ရဲ့ အဓိက အဓိကအင်္ဂါရပ်တွေဟာ ဘာတွေလဲ။ အဓိကအင်္ဂါရပ် ၃ ခု ဖော်ပြနိုင်ပါတယ်။

(၁) ပဌမ အင်္ဂါရပ်။ ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ လက္ခဏာ အရ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ရုပ်ဝတ္ထုလက္ခဏာဆောင်တယ်။ ကမ္ဘာလောကရဲ့ မြောက်မြားလှတဲ့ အချင်းအရာတွေဟာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုရဲ့ ခြားနားတဲ့ သဏ္ဍာန်တွေသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါတွေကို ရူပဗေဒ၊ ဓါတုဗေဒ၊ ဇီဝဗေဒ သဘာဝသိပ္ပံတို့က သက်သေအထောက်အထားပြနေတယ်။

ရူပဗေဒနယ်ပယ်အရ ရုပ်ဝတ္ထုတွေဟာ ရူပဗေဒ ရုပ်ဝတ္ထုလှုပ်ရှားမှုသဏ္ဍာန်နဲ့ ပေါ်ပြနေတယ်။ ဥပမာ အလင်းရောင်နဲ့ လျှပ်စစ်ဟာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ အီသာလှိုင်းတွေရဲ့ သဏ္ဍာန်များဖြစ်တယ်။ ရုပ်ဝတ္ထုဖြစ်တဲ့ အီသာလှိုင်းတွေက ကျနော်တို့ရဲ့ မျက်စေ့အင်္ဂါအစိပ်အပိုင်းမှာလာပြီး ထိတွေ့တဲ့အခါ အလင်းရောင်ကိုကို မြင်တွေ့ရခြင်းပါဘဲ။ အီသာ ဆိုတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုရဲ့ လှုပ်ရှားမှုမရှိဘဲ၊ အလင်းရောင်ကို တွေ့နိုင်ပါဘူး။ အဓိပ္ပါယ်အရ ပြောရရင်၊ အနီရောင်တခုကို မြင်ရဖို့ဆိုရင် အီသာလှိုင်းဟာ တစက္ကန့်မှာ ၄၅၀ ထရီလျံ ဖရီကွင်စီနှုန်းနဲ့ လှုပ်ရှားပြီး မျက်စိအာရုံအင်္ဂါကို လာထိတွေ့မှ ကျနော်တို့က အနီရောင်ကိုမြင်ရတာ ဖြစ်တယ်။

အပြာရောင်ကိုမြင်ရဖို့ဆိုရင် အီသာလှိုင်းဟာ တစက္ကန့်မှာ ပြောဆိုရင်ကျော် ထရီလျံ ဖရီကွင်စီနှုန်းနဲ့ လှုပ်ရှားပြီး မျက်စေ့အာရုံအင်္ဂါကိုလာထိတော့မှ အပြာရောင်ကို မြင်ရတာဖြစ်တယ်။ ဒါကို လျှပ်စစ်သံလိုက်သဘောတရားအရ သက်သေပြနိုင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ရူပဗေဒ ဆိုင်ရာမှာလဲ ဒီလိုဘဲ ရုပ်ဝတ္ထုတွေဟာ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိထိုက်တဲ့ အပူ၊ အလေး၊ စက်ဂျမ်းမှသာတဖုံတခုသော ဖိအားအောက်မှာ ရုပ်ဝတ္ထုအခြေအနေဟာ မူလနဲ့မတူတော့ဘဲ ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ ဥပမာ–ရေခဲနေရာမှ၊ အရည်ကနေ အခိုးအငွေ့ဖြစ်ကျော်လာတာဟာ ဒီသဘောဘဲ။

ဓာတုဗေဒနယ်ပယ်မှာတော့ ရုပ်ဝတ္ထုတွေဟာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ အနုမြူတွေရဲ့ ပေါင်းစည်းမှုသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးက ပေါ်ပြနေတယ်။

ဥပမာ အောက်ဆီဂျင်ဓာတ်မှာ အနုမြူ (၂) ခုရှိတယ်။ O_2 အနုမြူ တခုတိုးလာရင် O_3 အိုဇုံး ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါဟာ မူလနဲ့ အောက်ဆီဂျင်နဲ့ မတူတော့ဘူး အခြားအရာ ဖြစ်လာတာဘဲ။ ရေဆိုရင် သူ့ရဲ့ ဖွဲ့စည်းမှုအရ (H_2O) လို့ ခေါ်တယ်။ ဟိုက်ဒြိုဂျင် အနုမြူ ၂ ခုနဲ့ အောက်ဆီဂျင် အနုမြူ ၁ ခုတို့ပေါင်းလိုက်ရင် ရေဖြစ်လာတာဘဲ။

ဇီဝဗေဒ နယ်ပယ်မှာ ပြာတိနစ်မပါဝင်တဲ့ ဖွဲ့စည်းမှုသဏ္ဍာန်နဲ့ ပြာတိနစ်ဖွဲ့စည်းမှုသဏ္ဍာန် နှစ်မျိုးရှိသေးတယ်။ ပြာတိနစ်ဖွဲ့စည်းမှုမှာ ဓာတ်အချို့ဟာ ပြာတိနစ်အရ ဖွဲ့စည်းလာကြတယ်။ ဒီဓာတ်အသုံးပြုမှာ ကာဗွန်၊ ဟိုက်ဒြိုဂျင်၊ အောက်ဆီဂျင်၊ နိုက်ထရိုဂျင်၊ ဆာလဖာ၊ ဖော့စဖောရပ်စ် (C.H.O.N.S.P) စသည်ဖြင့် ပေါင်းလာတဲ့အခါ သာမန်ဖွဲ့စည်းမှုမဟုတ်တော့ဘဲ သက်ရှိအရာ ဖြစ်တဲ့ ကလလ ပရိုတိုပလာဇမ်ဖြစ်လာတော့တယ်။ ဒီနည်းနဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုသဏ္ဍာန်တွေဟာ အဆင့်နိမ့်မှ အဆင့်မြင့်သို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာတယ်။

မဏ္ဍိုင်းနက် နယ်ပယ်မှ ရူပဗေဒနယ်ပယ်သို့ တိုးတက်လာတယ်။ ဓာတုဗေဒနယ်ပယ်မှ ဇီဝဗေဒနယ်ပယ်သို့ တဆင့်တက်လာတယ်။ ဇီဝဗေဒ နယ်ပယ်မှာ၊ အနုမြူပေါင်းစပ်မှုသာမဟုတ်တော့ဘဲ၊ ကလာပ်စည်းတွေရဲ့ ပေါင်းစပ်မှုဖြစ်လာတယ်။ ကလာပ်စည်းတွေရဲ့ ပေါင်းစပ်မှုနဲ့ ကလာပ်စည်းတွေရဲ့ မျက်စိမှု ဆိုတဲ့ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်လာတယ်။ ကလာပ်စည်းတခုထဲရှိတဲ့ အမီးဘား ဆိုတဲ့သက်ရှိ အရာကစတယ်။ ကလာပ်စည်းတခုထဲက အမြဲတော နှစ်ခု ကွဲသွားပြီး ကလာပ်စည်းလဲ ၂ ခုဖြစ်လာတယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ ကလာပ်စည်းအများအပြားပါဝင်တဲ့ သက်ရှိအရာတွေ တစတစပေါက်ပွားလာတယ်။ ဇီဝဗေဒ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်စဉ်မှာ အဆင့် (၈) ခုရှိတယ်။ မှိုင်လာ။ အဲဒီအဆင့်အသီးသီးကို ဖြတ်ကျော်ပြီး၊ ခိုးလိုက်သတ္တဝါ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ (ANTHROPOID APE) လူဝံမှနေလူသို့ဖြစ်လာတယ်။ လူတွေကနေ လူ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်လာတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ကျတော့ ရှေးဦးအဖွဲ့မှ လူတန်းစားလူ့အဖွဲ့အစည်း အထိ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ကမ္ဘာလောကကြီး အတွင်းမှာ မြောက်မြားလှတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုတွေဟာ သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုတွေရဲ့ အချင်းအရာတွေ ဖွဲ့စည်းမှုတွေ ဖြစ်တယ် ဆိုတာတွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒီအချင်းအရာတွေဟာ အပြန်အလှန်ဖွဲ့ခို ဆက်သွယ်နေတယ် ဆိုတဲ့ တရားအရ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်ဒီဖြစ်စဉ်ထဲမှာ စိတ်ဝါဒ အမြင်နဲ့ တက္ကဗေဒနည်းအရ ထင်မြင်သလို တလောကလုံးဆိုင်ရာ ဝိညာဉ်က ကမ္ဘာလောကကြီးကိုဖန်တီးနေတာ မဟုတ်ပါ။ တလောကလုံးဆိုင်ရာဝိညာဉ်မလိုဘဲ တည်ရှိနေခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ အချင်းအရာတွေဟာ ထာဝစဉ် မပြောင်းလဲဘဲ ဖြစ်ပြီးတား၊ ပြန်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘဲ ထာဝစဉ် လှုပ်ရှားပြောင်းလဲပြီး အသစ်အသစ်ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေတာဖြစ်တယ်။

(၂) ဒုတိယ အင်္ဂါရပ်

ရုပ်သဘာဝလောက၊ ကမ္ဘာလောကတို့ဟာ ကျနော်တို့ အသိရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ အမှီခိုကင်းစွာတည်ရှိနေတဲ့ ပဓာနဘာဝတကဲ့ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ရုပ်ဝါဒ

...ရုပ်ဝတ္ထုက ပဌမ၊ စိတ်က ဒုတိယ၊ ရုပ်ဟာ အခြေခံ စိတ်ဟာ နောက်ဖြစ်တာတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ စဉ်းစားတွေး ခေါ်မှုဟာ အဆင့်မြင့်များစွာ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာနေတဲ့ ဦး နှောက်ရုပ်ဝတ္ထုရဲ့ အလုပ်ပဲ ဖြစ်တယ်။

သတ္တဝါဖြစ်ပြီးဖြစ်လာစရာ ဦးနှောက်မရှိသေးဘူး။ အာရုံခံမှားနိုင်တဲ့ အင်္ဂါတွေလောင်း မရှိဘူး။ တဖြေးဖြေး အာရုံခံ အင်္ဂါလေးတွေပေါ်လာပြီး ဦးခေါင်းမှာ အာရုံကို တံ ပုံတရားစားနိုင်လောက်အောင် အသေးအကျက်အနည်းငယ်ကလေး များဖြစ်လာကာ ဦးထက်တာ ဆပ်တက်ပြီး တဖြည်းဖြည်း နဲ့ ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောစနစ်ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ စဉ်းစား တွေးတောနိုင်တဲ့ အဆင့်မြင့်ရှိ ရောက်လာတယ်။ ဒီတော့ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုဟာ ရုပ်ဝတ္ထုဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်ရဲ့ လုပ်ငန်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဦးနှောက်ဟာ စဉ်းစားတွေးခေါ် မှုကိုဖြစ်စေတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထု အဆောက်အအုံဖြစ်ပါတယ်။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုကို ရုပ်ဝတ္ထုနဲ့ ခွဲခြားသားလို့ မဖြစ်နိုင် ပါ။ တွေးခေါ်တတ်သော ရုပ်ဝတ္ထုမှ အတွေးအခေါ်ကို ခွဲ ထုတ်ခြင်းဟာ မဖြစ်နိုင်ပါ။

“ကမ္ဘာလောကကြီး၏ မူကားချုပ်သည် ရုပ်ဘဲယ် လို လှုပ်ရှား၍ ရုပ်ကဘယ်လိုတွေးတောသည်မှာသော မှုံ ကားချုပ်ပင်ဖြစ်သည်။”

(ဘိန်ဒင်ရုပ်ဝါဒနှင့် အတွေ့အကြုံဝါဒဝေဖန်ရေး)

(၃) တတိယ အင်္ဂါရပ်

ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ ၎င်းရဲ့ တရားများကို ကျွန်ုပ် တို့ သိနားလည်နိုင်တယ်။ စမ်းသပ်ချက်နဲ့ လက်တွေ့အရ မှန်၊ ဝေဖန်ရေးထားတဲ့ သဘာဝတရားတို့ အရ ၎င်းကမ္ဘာ လောကကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အသိဉာဏ်ဟာ ပကတိမှာတော့ မှန်တဲ့ အသိပညာ၊ ပကတိဘာဝ အမှန် တရားကို ဆောင်တဲ့ အသိပညာဖြစ်လာတယ်။ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာ မသိနိုင်သော အရာမရှိဘဲ၊ မသိသေးသော အရာ များသာ ရှိပါတယ်။ ဗိဇ္ဇာပညာနဲ့ လက်တွေ့ဝတ်က ဖော် ထုတ်ချပြတိုင်းအောင် လုပ်ပါလိမ့်မယ်။ ထုတ်လုပ်ရေး လူ တန်းစားတိုက်ပွဲနဲ့ ဗိဇ္ဇာပညာ စမ်းသပ်မှုဆိုတဲ့ လူ့မှု ရေး လက်တွေ့ လုပ်ရပ်ကြီး ၃ ခုတွေဟာ ကမ္ဘာလောကရဲ့ အချင်းအရာများနဲ့ ၎င်းရဲ့ တရားတွေကို နားလည်စေ လာ တယ်။ အဲဒီနားလည်ချက်တွေ မှန်သလား မှားသလားကို ကောသိဘို့ ဆိုရင် လူ့မှုရေး လက်တွေ့နဲ့ဘဲ ပြန်ပြီး စမ်း သပ်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို လက်တွေ့ဝါဒ သိခြင်းတရားလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီသဘောတရားအရ လက်တွေ့ဟာ အ မှန်တရားရဲ့ စံထားချက်ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ စိတ်ဝါဒအရ ကြည့်မြင်ပုံ ကတော့ ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ ၎င်းရဲ့ တရားများကို မ သိနိုင်ပါ။ လူတွေစဉ်းစားတွေးတောပြီး ရရှိတဲ့ အသိပ ညာဆိုတာ တကယ်တော့ မှန်တဲ့ အသိမဟုတ်ပါ။ ပ ကတိဘာဝ အမှန်တရားကိုလဲ အသိအမှတ်မပြုပါ။ ကမ္ဘာကြီးဟာ ဗိဇ္ဇာပညာက ဘယ်တော့မှ သိရှင်းနိုင် မယ်မဟုတ်ဘူး။ ၎င်းတို့ ဘာသာ ၎င်းတို့ တည်ရှိနေတဲ့ အရာများနဲ့ ပြည့်နှက်နေတယ်လို့ စိတ်ဝါဒသမားတွေ ဆိုကြ ပါတယ်။

အထက်ပါ အချက်တွေဟာ မာ့က်စ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာ ရုပ် ဝါဒရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အင်္ဂါရပ် ၃ ရပ်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။

ရုဘတ်လီနင်က မှန်သလား မှားသလား ဆိုတာ ပက တိဘာဝ လက်တွေ့နဲ့ ချိန်ထိုး ရမယ်။ အမှန်တရားကို ၂ မျိုး ခွဲနိုင်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

(၁) နှိုင်းယှဉ်ချက် အမှန်တရား

(၂) အကြွင်းမဲ့ အမှန်တရား ရယ်လို့ ၂ မျိုးခွဲကြည့် ပါတယ်။ အမှန်တရားကို ကာလဒေသ ပတ်ဝန်းကျင် အ ခြေအနေနဲ့ ဆက်စပ်ကြည့်ရမယ်။ အခြေအနေ အပြောင်း အလဲဟာ မပြတ်ပြောင်းလဲနေတဲ့ အတွက်၊ စဉ်းစားချက် တရပ်၊ မူတရပ်ဟာ တချိန်မှာ မှန်နေပေမဲ့၊ နောက် တ ချိန်မှာ မှန်ချင်မှ မှန်မယ်။ ဒါကို နှိုင်းယှဉ်ချက်အမှန်တရား လို့ ခေါ်တယ်။

မာ့က်စ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာကျတော့ အားလုံး ပြီးပြည့်စုံမှ အောင်ပေါင်းချုပ်လိုက်တာနဲ့၊ တလောကလုံးဆိုင်ရာ အ မှန်တရားဖြစ်လာတယ်။ သူဟာ ကာလပိုင်းတခု အတွက် သာ မှန်တာမဟုတ်ဘူး။ အချိန်ကာလမရွေး မှန်ကန်တာ ဖြစ်တယ်။

နယ်ချဲ့စနစ် မတိုင်ခင် ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားနေတဲ့ အရင်း ရှင်စနစ်တခုတည်း ရှိနေတဲ့ အခြေအနေအောက်မှာ အရင်းရှင် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ လူတန်းစား ပဋိပက္ခ လူ့မှုရေး ပဋိပက္ခ တွေဟာ ကြီးထွားလာပြီး အထွတ်အထိပ်ရောက်လာတဲ့ အခါ လူ့မှု တော်လှန်ရေးတွေ ဖြစ်လာပေလိမ့်မယ်။ အရင်းရှင်လူ တန်းစား အပေါ်မှာ အောင်ပွဲခံဖို့ဆိုရင် ရှေ့တန်းရောက်နေ တဲ့ တိုင်းပြည်အားလုံး သို့မဟုတ် တိုင်းပြည် အများစု မညီညွတ်ခဲ့ လူတန်းစားရဲ့ စုပေါင်းလှုပ်ရှားမှုဟာ လိုအပ်တယ် လို့ ယူဆခဲ့ကြတယ်။ တနည်းပြောရရင် တိုင်းပြည်တပြည် မှာ တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲမခံနိုင်ဘူးလို့ ယူဆခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ နယ်ချဲ့စနစ်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အခါမှာ လီနင်ကနယ်ချဲ့ စနစ်ရဲ့ အခြေအနေကို အသိုင်းအဝိုင်းမညီမျှစွာ ဖွံ့ဖြိုးမှု ပြီးနောက် နယ်ချဲ့စနစ် ကွင်းဆက်အား အနည်းဆုံးနေရာ က နေ တော်လှန်ရေးတွေ ပေါ်ထွက်လာမယ်။ တိုင်းပြည် တ ပြည်မှာ ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံနိုင်တယ် လို့ သုံးသပ်ခဲ့တယ်။

ဒါဟာ အယူအဆတခု ဟာ ခေတ်ကာလ အခိုင်အမာ အခြေအနေတရပ်အောက်မှာ မှန်ကန်ပြီး အခြေအနေ အချိန် ကာလမှာ မမှန်တော့ဘူး ဆိုတာ ပေါ်ပြတယ်။ ဒီအချက်ကို နှိုင်းယှဉ်ချက်အရ အမှန်တရားလို့ ခေါ်တယ်။ နှိုင်းယှဉ် ချက် အမှန်တရားတွေကို စုစည်းပြီး ပေါင်းချုပ်လိုက်ရင် အကြွင်းမဲ့ အမှန်တရားဖြစ်လာတယ်။ ကာလနေ အားလုံး

အသွင်ကို မှန်ကန်ပြီး [illegible] ဟာကလည်း ဆင့်ရှာ အမှန်တရားအဖြစ် ပေါ်လာတယ်။

စိတ်ဝါဒတုန်းက ပကတိဘာဝဝါဒီတွေနဲ့ အတ္တဘာဝဝါဒီတွေလို့ ဖော်ပြခဲ့သလို ရုပ်ဝါဒမှာလဲ အနုပဋိလောမ ရုပ်ဝါဒနဲ့ စက်ယန္တရား ရုပ်ဝါဒဆိုတာလဲ ရှိတယ်။

စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒက ရုပ်ဟာ ပထမ၊ စိတ်ဟာ ဒုတိယဆိုတာကို လက်ခံတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့နည်းနာဟာ အနုပဋိလောမနည်းနာ မဟုတ်ဘူး။ စက်ယန္တရားဆန်တဲ့ တတ္တဗေဒကျတဲ့ နည်းနာဖြစ်တယ်။ အရာဝတ္ထုတွေကို ကြည့်ရာမှာ တခုချင်းသီးခြားဖြစ်နေတဲ့ အရာ တခုနဲ့တခု ဆက်စပ်မှုမရှိတဲ့ အရာအဖြစ်ကြည့်တယ်။ အရာဝတ္ထုတွေဟာ မလှုပ်မရှား ငြိမ်သက်နေတယ်လို့ မြင်တယ်။ အရာဝတ္ထုတွေရဲ့ ဖြစ်ပေါ်တိုးပွားမှုဟာ အတွင်းပိုင်းအကြောင်းရင်းကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ ပြင်ပ အကြောင်းရင်းကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ ပြင်ပ အကြောင်းရင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ သူယူဆတယ်။

၁၈ ရာစုနှစ်မှာဖြစ်လာခဲ့တဲ့ စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒဟာ စိတ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်ရာမှာ တစုံတရာ ကောင်းမွန်ခဲ့တယ်။ စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒမှာ အင်္ဂါရပ် ၃ ခု ရှိတယ်။

(၁) စက်ယန္တရားဆန်တယ်။ (၂) တတ္တဗေဒ ကျတယ်။ (၃) လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ကြည့်ရှုရာမှာ ရုပ်ဝါဒအမြင်နဲ့ မကြည့်ဘဲ စိတ်ဝါဒအမြင်နဲ့ ကြည့်တယ်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်က ရန်ကုန် (ဖ ဆ ပ လ) ညီလာခံမှာ ဦးနု မိန့်ခွန်းပြောခဲ့တယ်။ သူက ရုပ်ဝါဒကို အကြီးအကျယ် ဆန့်ကျင်တဲ့ စကားတွေ ပြောခဲ့တယ်။ အမှန်ကတော့ သူချေချနေတဲ့ ရုပ်ဝါဒဟာ အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒ မဟုတ်ဘဲ စက်ယန္တရား ရုပ်ဝါဒသာဖြစ်တယ်။ ဦးနုဟာ သူ့လူတန်းစားအကျိုးကို အသေအလဲ ကာကွယ်ပြီး ဒီလိုလိမ်ညာ လှည့်ဖြားတာ ရုပ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားပါတီနဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစားရဲ့ အဘိဓမ္မာကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်အောင် ကြံပြုပုတ်ခတ်နဲ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကိုင်စွဲရမှာက အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒ ဖြစ်တယ်။

စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒကို ပယ်ရမယ်။ သမိုင်းမှာ ကြည့်ရင် စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒီတွေဟာ အရင်းရှင်လူ တန်းစားကို အလုပ်အကျွေးပြုသူတွေ ဖြစ်တယ်။

စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒမှာ သမိုင်းဆိုင်ရာ အကန့်အသတ်ရှိတယ်။ သူ့ခေတ်သူ့အခါ ခေတ်ရေ [illegible] ဗိဇ္ဇာပညာ ဆင့်ပွားနေတဲ့ကာလ အရာဝတ္ထုတွေဟာ တခုနဲ့တခု ဆက်စပ်မှုမရှိဘဲ ပေါ်လာသည်းသယ်တဲ့ နည်းနာက လွှမ်းမိုးနေတဲ့ကာလမှာ ဖြစ်တယ်။

အချို့ပညာရှင်တွေက သည်းခြေက ခါးတဲ့အရည်ကို ထုတ်လုပ်တယ်။ အသားထဲက ဦးနှောက်ကလဲ အတွေးအခေါ်တွေကို ထုတ်လုပ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒီလိုပြောတာတွေကို လီနင်က ယုတ်ညံ့တဲ့ ရုပ်ဝါဒသမားတွေလို့ ခေါ်တယ်။ မာ့က်စ်ဝါဒ အနုပဋိလောမနည်း ဟာ ရုပ်ဝါဒကျတဲ့ အနုပဋိလောမနည်းဖြစ်တယ်။ ဒီ လို အနုပဋိလောမနည်းအပြင် ရုပ်ဝါဒမကျတဲ့ စိတ်ဝါဒ ကျတဲ့ အနုပဋိလောမနည်းလဲရှိသေးတယ်။ ဥပမာ ဟေဂယ်ရဲ့ အနုပဋိလောမနည်းနာဟာ စိတ်ဝါဒ ကျတဲ့ အနုပဋိလောမနည်းနာဘဲ ဖြစ်တယ်။

၁၉ ရာစုနှစ်ကုန်၊ ၂၀ ရာစုနှစ်အစ ကာလမှာ ဝိဇ္ဇာ ပညာက လဲဖြစ်ပေါ်တိုးပွားလာတာနဲ့ အတူတူ တတ္တဗေ ဒကျတဲ့ စက်ယန္တရားဆန်တဲ့ ရုပ်ဝါဒအမြင်ကြောင့် ရူပ ဗေဒဝိဇ္ဇာပညာသည်တွေ အကြပ်အတည်း ဆိုက်ခဲ့ရတာ ပေါ်ခဲ့တယ်။ ဒါကတော့ ဓာတုဗေဒ နယ်ပယ်မှာ အသေး ဆုံးရုပ်ဝတ္ထု အစိတ်အပိုင်းဟာ အနုမြူဖြစ်တယ်။ အနုမြူ ကို ထပ်ပြီးခွဲမရဘူးလို့ ယူဆခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ [illegible] ပျက်စီးမရတော့ဘူး ထင်ခဲ့ကြတဲ့ အနုမြူကို ထပ်ပြီး ပရ မာဏ ဒါ့အပြင် ပရိုတွန်နဲ့ အီလက်ထရွန် အဖြစ်ခွဲနိုင် လာခဲ့ တယ်။ ဒါကြောင့် လောကမှာ [illegible] ပြောနေတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ ကွယ်ပျောက်သွား ပြီ၊ ဒါကြောင့် ရုပ်ဝါဒကြီး ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီလို့ ဆိုကြတယ်။

လူ့စိတ်ရှုံးဟာ အရာရာကို [illegible] နိုင်တယ်လို့ ဆို ကြဖြန့်တယ်။ သူတို့ကာဒ်နည်းနဲ့ ရုပ်ဝါဒကမ္ဘာအမြင်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီ သူ့အရင်းရှင်လူတန်းစားကလဲ ရုပ်ဝါဒ ဆန့်ကျင် သူတွေကို [illegible] ချီးပြီး ရုပ်ဝါဒကမ္ဘာ့အမြင်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခေတ်ကို လီနင်က အနုပ ဋိလောမ ရုပ်ဝါဒ၊ သမိုင်းရုပ်ဝါဒ အမြင်အရ ဝိဇ္ဇာပညာမှာ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်အသစ်တွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး "ရုပ်ဝါဒ နဲ့ အတွေ့အကြုံဝေဖန်ရေး" ဆိုတဲ့ ကျမ်းကိုရေးသား ကာ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။

လီနင်က သင်တို့ပြောနေတဲ့ အနုမြူကို ခွဲမရဘူးလို့ ဆိုတာ စက်ယန္တရား ရုပ်ဝါဒီတွေရဲ့ အယူအဆ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒက အကျပ်အ တည်းဆိုက်တာမဟုတ်ဘဲ စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒသာ အကြပ် ဆိုက်တာဖြစ်တယ်လို့ ချေပခဲ့တယ်။ လောကအတတ်ပညာ မှာ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်အသစ်တွေဟာ အနုပဋိလောမရုပ်ဝါ ဒ မှန်ကန်ကြောင်း၊ စက်ယန္တရားရုပ်ဝါဒ မှားကြောင်းကိုသက် သေပြတာသာဖြစ်တယ်။ သို့ဖြင့် ပညာရှင်တချို့ရဲ့ မှား ယွင်းဖောက်ပြန်တဲ့ အယူအဆများကို ထက်မြက်စွာချေ ပပြီး အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒနဲ့ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစားရဲ့ အဘိဓမ္မာကို လီနင်က မြတ်သားစွာ ကာကွယ်ခဲ့ ပါတယ်။

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

၁။ ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ် ထုတ်ဝေခြင်းအတွက် ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဗသိန်းတင်၏ အမှာစာ ၃

၂။ ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ် စာတည်းအဖွဲ့၏ အမှာ ၅

၃။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ် ကွန်ဂရက် သတင်းပြန်တမ်း ၇

၄။ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် ဗမာ့ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ တို့၏ တိုင်းပြည်သို့ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်။ ၁၀

၅။ "နယ်ချဲ့စနစ်နှင့် ကိုလိုနီတပိုင်းနိုင်ငံများ" နှင့်ပတ်သက်၍ တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက် သဘာပတိအဖွဲ့မှ ပြန်လည်ရှင်းပြချက်။ ၁၂

၆။ တော်လှန်ရေးဒီရေမြင့်နှင့်ပတ်သက်၍ တတိယအကြိမ်မြောက် ပြည်လုံးကျွတ်ပါတီကွန်ဂရက် သဘာပတိအဖွဲ့မှ ပြန်လည် ရှင်းပြချက်။ ၂၆

၇။ ဗဟိုပါတီကျောင်း (၁၉၈၆ ခုနှစ်) ဘောဂဗေဒ ပို့ချချက် ၃၄

၈။ အခထွေထွေလုပ်ငန်းစဉ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံစည်းမျဉ်းနှင့် ပါတီတည်ဆောက်ရေးလမ်းစဉ် ပြင်ဆင်စရာအချို့..... ၅၂

၉။ ဗဟိုပါတီကျောင်း (၁၉၈၆ ခုနှစ်) အဘိဓမ္မာ ပို့ချချက် ၅၃

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ (၄၀) နှစ်မြောက်
မွေးနေ့တွင်၊ တပါတီလုံးနှင့်ပြည်သူ့တပ်မတော်
တတပ်လုံးသို့ ဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဗသိန်းတင်၏သွန်ကြားချက်

(၁၅/၈/၁၉၇၉)

၁၉၇၉ ခုနှစ်ဩဂုတ်လ (၁၅) ရက်နေ့သည်၊ ပါတီ၏သက်တမ်း (၄၀) နှစ်တင်းတင်းပြည့်မြောက်သည့်နေ့ဖြစ်သည်။ ဤမင်္ဂလာနေ့ရက်တွင် ပါတီဗဟိုကော်မတီကိုယ်စား၊ ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်ကိုယ်စား၊ အောက်ပါအတိုင်း သွန်ကြားလိုက်သည်။

ရဲဘော်တို့—

မင်္ဂလာတပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကိုကျင့်သုံးနေသော စစ်အစိုးရသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့်ပြည်သူ့တပ်မတော်ကို၄င်း၊ ငါတို့၏မဟာမိတ်အဖွဲ့အစည်းများနှင့်တပ်မတော်များကို၄င်း အရူးအမူး ထိုးစစ်ထိုးနှိုက်ကာ ပြည်တွင်းစစ်အရှိန်ကိုတိုးမြှင့်လျက်ရှိသည်။ တချိန်တည်းတွင် တပြည်လုံးရှိအလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ များနှင့်အခြားသောလုပ်တန်းစားလူအလွှာများကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖိနှိပ်လျက်ရှိသည်။

စစ်အစိုးရအနေနှင့်ဤသို့လုပ်နေခြင်းသည် ၄င်းတို့ကြုံတွေ့နေရသည့် စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး စသည့်ဘက်ပေါင်းစုံအကြပ်အတည်းများမှ ထွက်ပေါက်ရရန်ရုန်းကန်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ရုန်းကန်လှုပ်ရှားသော်လည်း ထွက်ပေါက်ကားရမည်မဟုတ်ပေ။ အချိုးချိုးသာလျှင်ဖြစ်ရပေမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၄င်းတို့ (၂၅) နှစ်ကျော်ကျင့်သုံးခဲ့သည့် မှားယွင်းဖေါက်ပြန်သည့်လမ်းစဉ် ပေါ်လစီနှင့်လုပ်ရပ်များကြောင့်စုစည်းပေါ်ထွက်လာသည့်အကြပ်အတည်းများ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

ယခုအခါတွင်တပြည်လုံးရှိအမျိုးသားအသီးသီးပြည်သူများသည် အကြပ်အတည်းပေါင်းစုံ၏ဒဏ်ကိုခါးစီးပြီးခံနေကြရသည်။ ပြည်သူလူထုကြီးသည် မဆလတပါတီအာဏာရှင်စစ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်သွေးစုပ်မှုကိုဆက်လက်သည်းခံနိုင်စွမ်းမရှိကြတော့ဘဲ၊ စစ်အစိုးရ၏ ငါ့မင်းငါ့ချင်းအုပ်စိုးမှုကိုအဆုံးသတ်ပစ်မည့်ကြီးမားသောအလှည့်အပြောင်းကြီးတခုကိုလိုလားတောင့်တနေကြပေသည်။ စစ်အစိုးရကိုကြံ့ကြံ့ခံနိုင်နိုင်ရေရှည်တိုက်ခိုက်နေသော ငါတို့ပါတီနှင့်တပ်မတော်အပေါ်ကြီးမားသောမျှော်လင့်ချက်များထားရှိနေကြပေသည်။

ဖြည့်ကူညီမှုပြီး ... သော ... များကိုဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရေး သည် ပါတီ၏အမြင့်ဆုံး သောတာဝန်ဖြစ်ပေသည်။ ဤတာဝန်ကိုပြီးမြောက်အောင်မြင်စေရေးအတွက်–

– မာ့က်စ်ဝါဒ–လီနင်ဝါဒ–မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ်ကိုလက်နက်အဖြစ်ကိုင်စွဲထားသော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ပါတီဝင်များ ဝီရိယစွာ ပါတီရာဇဝင်မှ တော်လှန်ရေး ရပ်တည်မှုကြံ့ခိုင်ကြရမည်။ ပါတီဝင်အားလုံးနှင့်တပ်မတော်သားအားလုံးသည်ကြံ့ခိုင်မှန်ကန်သောနိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်ရှိပြီး ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး၍အဆင်းရဲခံပင်ပမ်းခံကာကြိုးပမ်းတိုက်ခိုက်သောလုပ်ဟန်ရှိကြရမည်။ ရန်သူ့အင်အားကိုဖိုတွက်ပြီး ပြည်သူ့အင်အားကိုလျှော့တွက်သော အမြင်နှင့်ဖော်ညှိသော တကိုယ်ကောင်းဆန်သောလူထု၏ဆင်းရဲဒုက္ခကိုမျက်ကွယ်ပြုသောအတွေးအခေါ်နှင့်လုပ်ဟန်များကိုပြတ်ပြတ်သားသား ဆန့်ကျင်ကြရမည်။

– အဆင့်ဆင့်သောပါတီအဖွဲ့အစည်းများသည်သိပ်သိပ်သည်းသည်းစည်းလုံးကြလာ၍ ရေးလုပ်ငန်းကိုအားတိုက်ခွန်တိုက်လုပ်ဆောင်ကြရမည်။ ပြည်သူ့စစ်ပွဲဆိုင်ရာသေနင်္ဂဗျူဟာနှင့်စစ်ပရိယာယ်များကိုတက်ကြွမှန်ကန်စွာကျင့်သုံးပြီး ရန်သူကိုချေမှုန်းလှဲသင်ပစ်ကြရမည်။ တပ်နှင့်ပြည်သူတစည်းတလုံး – ကျော်ရေး တစ်မျှ တစ်သား ကရွှည်း ကလုံး ကညီး ရှိရေး၊ ရန်သူ့တပ်ဖြိုခွဲရေး စသော တပ်တွင်း နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းကိုအားဖြည့်လုပ်ဆောင်ကြရမည်။

– မဟာမိတ်အဖွဲ့အစည်းများ တစ်များနှင့်ရရှိထားသည့်တို့ရန်သူ ဦးတည်တိုက်ရေး သဘောတူညီချက်များကိုအတိအကျလိုက်နာစောင့်စည်းကြရမည်။ တို့ရန်သူဆန့်ကျင်ရေးကိုအကျိုးပြုသောသဘောတူညီချက်အသစ်များရရှိအောင်ကြိုးစားကြရမည်။ မဆလတပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကိုဖျက်သိမ်းလိုသော မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း၊ ဂိုဏ်းအုပ်စု၊ တဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်မဆို မဆလတပါတီအာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးအတွက်ညှိနှိုင်းခြင်း ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ခြင်းများပြုကြရမည်။

ရဲဘော်တို့–

ပြည်တွင်းစစ်ကိုဖေါက်ပြန်ရေးအစိုးရကစတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖေါက်ပြန်ရေးအစိုးရကပြည်တွင်းစစ်ဆိုက်နေသမျှကာလပတ်လုံး ငါတို့သည် တော်လှန်သောလက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲဖြင့်ခုခံတိုက်ခိုက်ရမည်သာဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအောင်လံတော်ကိုမြင့်မြင့်မားမားလွှင့်ထူပြီး အခြားတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်ပေါင်းစုံနှင့်မှန်ကန်စွာပေါင်းစပ်ကျင့်သုံးကာ ရဲရဲကြီးချီတက်ကြ။

တို့ရန်သူစစ်အစိုးရကျဆုံးရမည်။

ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး မုချအောင်ရမည်။

ဗသိန်းတင်

၁၉၈၈

ဗဟိုကော်မတီ၊ ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ

...၁၃၅၀ ခု၊ ဝါခေါင်လဆုတ် ၆ ရက်နေ့။